

यथावत्रिकालज्ञानलब्धकलिकालसर्वज्ञविरुद्धश्रीमद्भेदचन्द्राचार्यप्रणीतम्

श्रीछन्दोऽनुशासनम्

प्रकाशितं देवकरणेन श्रेष्ठिना मूलचन्द्रात्मजेन
मोहमद्यां

निर्णयसागरात्म्यमुद्रणालये चा. रा. घाणेकरद्वारा संमुच्च प्रकाशितम्

चीरतंवत् २४३८ विक्रमसंवत् १९६८ इस्लोत्सन १९१२

॥ श्रीगणधरेन्द्राय नमः ॥

ननु भोः सहृदयहृदयालबालोद्वतानवद्यविद्यावततिफलयुगलास्वादसतृष्णान्तःकरणाः सहृदया निर्णीतिचरमेतद्विद्वद्वृन्दारकैः सर्वतत्रानुकूल्येन निविडतरजडिमावष्टव्धमानसवृत्तिप्रातिकूल्येन यदुत न तावहते शब्दानुशासनाद् प्रतिमसु धारसायमानानवशद्वृष्टिशर्वीशायमानात्स्वःशिवश्रीप्रदानपदुराविर्भवति अपेतपङ्गो बोधो, यथार्थवादिता तु न भवत्येव कथद्वारमपि तमन्तरेण, आगमोऽप्येतदेव निवेद्यति निर्णीतमोक्षगमनानामसुमतां 'वयणविहृतीइ कुसलो' इत्यादिना गतपापेनालापेन । जातेऽपि च विभक्तिवचनात्प्यातकुदादिवोधे यावन्न वेविदितः शब्दानां यथावल्लिङ्गविभागो न तावद्वृत्युत्तरणं मृपावादाटव्याः पापव्याघ्यावस्थायाः आवालमनुभवसिद्धमिदं यदुत लिङ्गपरावर्त्तमानेषोऽद्वृतिः साक्षाक्रोधकृशानोः श्रूयमाणेषु स्वाश्रितवचनेष्वप्रतिक्रिया । अवगतेऽप्येतसिद्धितये पापपङ्गापहारशोऽधिविततये न भवति यावत्तामायत्तीकृतमविकलविमावानुभावव्यभिचार्यादिसंकलितस्वभावरसभावाद्यभिधानरत्ननिधानं काव्यानुशासनं तावद्यथावद्वकायभिप्रेतार्थधोधोऽपरव्योधनं च यथार्थतया नायकप्रतिनायकादीनामभिप्राप्यक्रियादेः । तद्युक्तमेव अतीतानागतवर्तमानकालीनातीन्द्रियार्थज्ञानसम्पन्नताद्विभावलव्यक्तिकालसर्वज्ञत्वविस्तुदानां भगवतां क्रमेण श्रीसिद्धहेमाख्यं पाणिनीयाद्यखिलशब्दानुशासनयशस्तारागणप्रभापटलविकर्तनप्रभमनूनं त्रिमुन्यसमापितं समाप्तं शब्दानुशासनं वालसुवोव्ययधावत्यग्नानकरणोपयोगिंकरणमस्तरानुकमाकान्तमनतिक्रान्तयशःशरीरलिङ्गानुशासनं काव्यतद्वेतुस्वरूपगुणदोपरसादिस्वरूपविभावनापूर्वदर्शायमानमनुपमं काव्यानुशासनं चेति त्रयस्याप्रतिमस्य श्रीमद्वेमचन्द्रप्रभूणां जगति रचनं । परं यावज्ञाविजग्मेविदुषा शकलितशङ्कादोपं छन्दोऽनुशासनमनेकच्छन्दोविश्वानपोर्यं न तावद्यथावदुच्चारः काव्यानां निर्देष्वत्वाधानं च सम्पनीपद्यते कौतस्कुती च छन्दोभास्त्रविरितिप्रभृतिविवेकवाग्मिता तु । तद्वश्यमादरणीयमखण्डपण्डानुगतविचाराणां धीसाराणमेतदपि प्रागुदीरितानीरितानुशासनव्ययीवेति न तत्र काचन विचारकणिका वेविद्यते विद्यावततितिमूरुहां उज्जितमुहां स्तीकुर्वतामूहाम् । आविर्भावयितारश्चानवचानुशासनविद्याचतुष्कानुशासनालभविष्णवनुशासनचतुष्कस्य प्रसिद्धतमाः । जीवनवृत्तमपि च तत्रभवतां भगवतां न केनाप्यविदितमावालगोपालाङ्गनं र्याततरं समासेनेतरथाकरणे तु नैव तस्य तथा समीक्षा शक्तिश्च । प्रस्तुतापश्चिमानुशास-

नमानातिरेकतरस्य तस्य मध्यमतयाऽपि भावात्र तत्रापि यत्तो न च योग्योपि मादशोऽयं जनस्ताहगितिहाससाधनहीन-
साधनतया यथावत्तया । परं सत्सु भरतजयदेवपिङ्गलादिप्रणीतेष्वनेकेष्वनघेषु छन्दोऽनुशासनेषु किमिति सुधामधुरी-
कारकरणमिव किमिव न बोभवीति हास्यास्पदमेतद्वचनमिति चतुरचक्रचेतसि चकास्यान्नच तच्चतुरं विचक्षणचक्र-
बालशोभा (चङ्गता) वहं, यतो नेहगुम्फं सुगमं वा तेष्वेकतरमपि । अन्यच्च तत्र केवलबेदोपयोगिच्छन्दोऽनुशासने-
नापादितं तत्तद्विशेषोपयोगि, प्रस्तुतं केवललोकोपयोगिच्छन्दोऽनुशासनसमर्थमाविर्भावयाञ्चकुराराध्यतमनुशासनम्-
एतच्च निःशेषस्यास्यानुशासनस्यासाद्यथावत्स्याद्वधारितं परमाध्यश्लोकेऽपि तावद्वागवद्विदिः 'लोकोपयोगिनां वस्ये-
छन्दसामनुशासनम्' इत्युत्तराधेन निदर्शितम् । शब्दानुशासनादिभिः समानकर्तृकत्वं तदाजहुः 'सिद्धशब्दकाव्यानुशा-
सनः' इत्यनेन स्वयमेव भगवन्तः । दृष्ट्य चेदं श्रीमद्विद्वैलुक्येश्वरे श्रीपरमार्हतुकुमारपालेऽमारिद्वोपडिण्डमवादके शा-
सति राज्यम्, यत उपलभ्यते तत्र तत्र श्रीसिद्धराजस्यास्य च राज्येः स्तुतिरुदाहियमाणेति । अत्र चाव्यायाएकं प्रणीतं
प्रशावदातत्त्वावशातपुरन्दरगुरुभिस्तत्रादौ सञ्जाद्याध्याये, द्वितीये च जातिशेषजातिदण्डकानां छन्दांसि चत्वारि शतानि
अधिकान्येकादशभिरत्र च क्षन्तव्यमागो दृष्टिदोषजं यत्सप्तनवत्यधिकशतद्व्यतिक्रमेऽपि छन्दसां पुनश्चतुर्नवत्यधिका-
च्छतमानादङ्गारम्भो जातोऽस्ति तृतीये चाव्यायेऽर्धसमवृत्तानि हरिणमुत्तायानि अतिरुचिरावसानानि वक्तप्रकरणं चानु-
पुष्टिभ्रत्र च येऽनवधार्य निस्सीमप्रतिभाप्राप्नारपराकृतपुरन्दरगुरुसरस्वतीयुगलस्य सर्वतत्रस्वतत्त्वधिषणान्विततत्त्वमुदा-
जहुः परिशिष्टपर्वणि दुरुद्धरं विरोधं छन्दसां केषाङ्गित् तैर्नाचवुद्धं द्वाविशतितमपीयं प्रायेणेतिपदम्, अचवुद्धं वा ईर्ष्यालु-
तया जैनधर्मभुरन्धरेभ्यो न स्मृतं, तथैव पष्ठपत्रगतं 'सर्वजातीनामपीति वृद्धा:' इत्यपि । यदिचावधारितमभविष्यत्तत्तदा-
नालीकमुदपादयिष्यत्कलङ्कम्, मन्ये प्रमार्जियिष्यन्ति स्वयं ते इति न विशेषेण समीक्ष्यते ऽत्र । अत्रैव पदचतुरुर्ध्वममृतधारा-
न्तमुद्रताप्रकरणं सप्तभिरूपस्थितप्रचुपितप्रकरणं च त्रिभिः सौम्यज्योतिषी च निरूपितवन्तो विषमवृत्तप्रकरणे मात्राच्छ-
न्दसि च वैतालीयं त्रिंशता मात्रासमकादि नवभिर्निर्वर्ण्य निगमितवन्तोऽस्यायं तृतीयम् । तुर्ये चाव्याये आर्यागलितकब-
ञ्जकशीर्षकाल्यानि वृत्तानि ल्यातान्यनेकधा । अत्र च आतृतीयाव्यायात्संस्कृत एवोदाहरणानि अलव्यमध्यस्वमतिहृदनिर्वृ-
दप्रवाहकल्पानि चाखिलान्येतानि, परतश्च आर्याप्रकरणे च प्रायेण संस्कृतभाषाभाषितान्येव । परं क्वचित्क्वचिद्वस्त्येवाप्राकृत-

जनस्त्रिविषयीभूतं जीवस्त्रभावगुणतया मूलभायातया प्राकृतगीर्ध्वप्युदाहरणवर्णनम्। गलितकादौ तु तानि तत्रैवोपनिव-
द्धानि। पञ्चमे त्वध्यायेऽब्रोत्साहादीनि छन्दांसि मुख्यतया व्यावर्णितापभ्रंशभाषोदाहरणानि ख्यापितानि। पष्ठे पट्टपदीचतुर्थ-
ष्पदीनां शासनम्। सप्तमे चानेकधा व्यावर्ण्य द्विपद्यभिधानमतिरुचिरतरं प्रकरणं प्रान्ते प्रस्तारनष्टोदिष्टसर्वकादिगलकि-
यासङ्ग्याध्ययोगाल्या; पट् प्रतिपादिताः प्रत्ययाःप्रत्येयाः प्रतीतप्रतिभानामष्टमेऽध्याये सूरिभिः। तदेवमतीवोपयोगिनोऽ-
स्यारब्धं मुद्रणं मोहमयीनगरीवास्तव्यगुणगरीयस्त्वलब्धगुरुगरिम्णा श्रीसद्बेन परत्यास्ताकमखिलथमणसङ्गपद्मजच-
ञ्चरीकायमानानां प्रेरणया। क्षन्तव्यं च क्षान्त्यादिनिखिलाक्षतगुणांगारतया रत्नाकरायमानैर्निर्मानैरमेयगुणरत्नरत्नाकरा-
यमानश्रीमज्जिनवरोदितोदितोदितशासनशासनप्रभावकैर्वितीर्य दयां मन्तुक्षमामूलभूतामसास्ति प्रार्थयामहे आत्मगु-
णलीनमानसचरणपद्मजपद्मपदा आनन्दोदन्वदभिधानाः॥

नवसार्यो रमासारपूर्णयामार्यराजनि ।

श्रीपार्वपादपूतायामपुर्यनन्दसाधुभिः ॥ १ ॥

एतमुद्रणाधारभूता प्रतिः श्रीराजनगरीयथीउमाद्वातुथेष्ठिभाण्डागाराहृष्पूर्वा दुर्लभैव च प्रतिरस्येति भविष्यन्त्य-
शुद्धयः प्रचुरा अत्र । ज्ञापनीया वर्यं परं ता यतो द्वितीयसंस्करणे भविष्यन्ति सह भव्यजनैरसाक्षुपकारकारिण्यो
दुततरमिति प्राथर्नावधारणीया धीमद्विर्भवद्विः ।

कचित्किञ्चिदनुसूत्य भवेन्मतान्तरमुपन्यस्तं नामान्तरमिति छन्दोरचनाकर्तृणामपरे पामभिप्रेतानि आख्यानान्तराणि दिदर्शयिष्यथा वाहुल्यं केवलं भरतसैकस्यापि मतेनेति तत्त्वाज्ञाऽन्यनाम्ना चान्यानि समुदितानि संगृहीतान्यज्ञाभिधानान्तराणि । अन्यनामनि यत्रोपलब्धो विशेषो लिखितः सोऽपि ( ) इति चिह्ने कृत्वान्तरे । भविष्यति च विदुषामेतद्बलोकनेनापि सकलप्रमाणपथावतीर्णच्छन्दोऽनुशासनप्रवणापरत्रन्थनवनीतास्पदत्वमस्य छन्दोऽनुशासनाभिधानस्य शास्त्रस्य ॥

भरतमते.

३ केशा-धूः
मृगी-तडित्
मदनः-रजनी
४ सुमुखी-ललिता
विलासिनी-जया
समृद्धिः-पुण्यम्
सुमतिः-भ्रमरी
५ विदर्घकः-चागुरा
पङ्किः-कुन्तलतन्वी

सती-शिखा
अधिमुखी-कमलमुखी
६ रमणी-नलिनी
शशिवदना-मकरशीर्षा
मुकुलं-वीथी
शफरिका-गिरा
७ उच्छिक्-शिखा
कलिका-भोगवती
हंरिविलसितं-गतिः
८ प्रमाणी-मत्तवेष्टितम्

९ भुजगशिशुसृता-मधु-
करिका
१० पणवः-कुवलयमाला
(मन्सगाः इत्यपि)
रुक्मवती-पुण्यसमृद्धिः
११ श्रीः-रुचिरा
(थत्यनियमे प्रत्यववोधः)
स्वागता-अपरवक्त्रम्
सुमुखी-हृतपादगतिः
कमलदलाक्षी-रुचिरमु-
खी

१२ हृतविलम्बितं-हरिणस्त-
तम्
भुजङ्गप्रयातम्-अप्रमेया
स्त्रिविणी-पद्मिनी
१३ नन्दिनी-मनोवती
१५ मालिनी-नान्दीमुखी
१६ क्रष्णभगजविलसितं-म-
त्तगजविलसितम्
१७ पृथ्वी-विलम्बितगतिः
मन्दाकान्ता-श्रीधरा

- २ खी-पद्मम्
पदम्-पुष्पम्
- ६ पङ्किः-अक्षरोपपदा
अधिमुखी-मृगचपला
शशिवदना-मुकुलिता
- ७ कलिका-सोपानम्
हारविलसितम्-चपला
मधुकरिका-वज्रम्
- ९ कामिनी-तरङ्गवती
- १० रुक्मवती-चम्पकमाला
" -सुभावा
कुमुदिनी-कुसुमसमु-
दिता
माला-प्रमिता
- ११ श्रीः-सान्द्रपदम्
इयेनी-निःश्रेणिका
- १२ वंशस्थं-वसन्तमञ्जरी
" -अभ्रवंशा
कलहंसः-हुतपदा

„ -मुखरम्
 उज्जवलं-चपलनेत्रा
 कुसुमविचिन्नाम्-मदनवि-
 कारा
 „ -गजलुलितम्
 कल्याणं-काञ्चनम्
 प्रियंवदा-मत्तकोकिलम्
 वैश्वदेवी-चन्द्रकान्ता
 मालती-वरतनुः
 प्रमुदितवदना-गौरी
 „ -चञ्चलाक्षी
 तामरसं-कमलविला-
 सिनी
 विभावरी-वसन्तचत्व-
 रम्
 मेघावली-वसन्ता
 १३ सुवक्ता-अचला
 कुटिलगतिः-नर्तकी
 नन्दिनी-कनकप्रभा;

अन्यमते-

जया; सुमंगली
 कुटजं-भ्रमरः
 त्वरितगतिः-लघुगति:-चपला
 वसन्तः-नान्दीमुखी
 वसन्ततिलका-उद्धरिणी (सैतवः)
 सिहोन्नता-काश्यपः
 चलना-लता
 शृङ्गिः-भणिकटकम्
 स्खलितं-भृहिता,
 कान्ता, बनमयूरः
 कुटिलं-हंसश्येनी
 शशिकला-चन्द्रावर्ता
 (पिङ्गलः)
 स्ख-माला („)
 चित्रा-मण्डूकी-चञ्चला
 कलभाषणी-अरविन्द-
 कम्

सुन्दरं-मणिभूषणं,
 रसपीयम्
 १६ संगतं-पद्ममुखी, सुरता
 (समुद्ररणसोपानकम्)
 कामुकी (सुगौ), सो
 मडकम्
 जयानन्दं-प्रबरललि-
 तम्
 १७ वंशपत्रपतितं-वंशादलम्
 अतिशायिनी-यादवी
 हरिणी-वृषभललितम्
 अवितर्थं-नर्कुटकं (जय
 . देवः)
 १८ काञ्जी-वाचालकाञ्जी
 उद्धवलं-मालिका-उत्त-
 रमालिका
 निशा-तारका
 भङ्गी-विच्छिन्निः
 १९ मेघविस्फुर्जिता-रम्भा

अन्यमते.

(स्वयम्भुः)
वश्चितं-विचितम्
२० मुद्रा-उज्ज्वलम्
वित्रमाला-सुप्रभा

कामलता-उपमालिका
२१ सिद्धिः-चित्रलता, रु-
चिरा, शशिवदना
२२ मदिरा-लताकुसुमम्

२३ हंसगतिः-महातरुणीद-
यितम्
२४ मेघमाला-भङ्गाब्जनीला
लका

(अर्धसमे) मालभारिणी-
नितम्बिनी
(विषमे) कलिका-मञ्जरी
(पिङ्गलः)

उपकान्तिदृष्टन्दसामकाराद्यनुक्रमेण नात्राचीर्णा यतो मूलमत्र पार्थक्येन मुद्रितमेव, उदाहरणसूची तु नैवैताद्दो
प्रकरणे उपयोगिनीति न तत्राद्वियामहे यदि च भविष्यति द्वितीयावृत्तौ सोपयोगितास्याः तामपि प्रकाशयिष्यामः ॥

॥ श्रीगणधरेन्द्राय नमः ॥

। कलिकालसर्वज्ञश्रीमद्भेमचन्द्राचार्यप्रणीतं छन्दोऽनुशासनम् ।

वाचं ध्यात्वा १५७ हर्तीं सिद्ध-शब्दकाव्यानुशासनः ।
काव्योपयोगिनां वक्ष्ये, छन्दसामनुशासनम् ॥ १ ॥

सर्वादिमव्यान्तगलौ त्रिकौ ज्ञौ भ्यौ ज्ञौ स्तौ वर्णगणाः । १ । द्वित्रिचतुष्पञ्चपङ्कला दतचपथा द्वित्रिपञ्चाष्टत्रयोदशमेदा
मात्रागणाः । २ । समानेनैकादिग्लौ । ३ । हस्ते लज्जा । ४ । वान्ते न्यकः । ५ । अकृष्णपरिसर्गानुखरव्यञ्जनाहादिसंयोगे
। ६ । दीर्घमूत्रौ । ७ । स द्विमात्रः । ८ । एदोत्तो पदान्ते प्राकृते हस्तौ वा । ९ । तुयोऽंशः पादोऽविशेषे । १० । वृत्तम् । ११ ।
समैः पादैः समम् । १२ । समार्धमर्धसमम् । १३ । अन्यद्विषमम् । १४ । अव्यो विरामो यैतिः । १५ । ज्यादिर्गादि:
। १६ । इति संशाख्यायः प्रथमः ।

॥ छन्दः । ३ । पादः । २ । एकाक्षरोक्ता जातिः । ३। अत्युक्तामव्याप्रतिष्ठासुप्रतिष्ठागायन्युष्णिगनुष्टुव्यहतीपद्मित्रिष्ठुज-

गत्यतिजगतीशकर्यतिशकर्यष्टुत्यतिष्ठृत्य पकैकवृद्धाः । ४ । कृतिः प्राङ् विसमभ्युदश्च कृतिः । ५ । उक्तायां गः श्रीः । ६ । अत्युक्तायां गौ स्त्री । ७ । लौ मदः । ८ । ग्लौ दुःखम् । ९ । लौ सुखम् । १० । हृ मध्यायां मो नारी । ११ । यः केशा । १२ । रो मृगी । १३ । सो मदनः । १४ । हृ प्रतिष्ठायां मौ कन्या । १५ । भौ सुमुखी । १६ । जौ विलासिनी । १७ । गौ समृद्धिः । १८ न्यौ मृगवधूः । १९ । यौ ब्रीडा । २० । स्गौ सुमातिः । २१ । तौ सोमप्रिया । २२ । हृ सुप्रतिष्ठायां रो गौ प्रीतिः । २३ । लग्न विदग्धकः । २४ । मो गौ पङ्किः । २५ । म्लगा रथिः । २६ । जो गौ सती । २७ । त्लगा नन्दा । २८ । घ्लगा जया । २९ । म्लगाः सावित्री । ३० । सो गौ घनपङ्किः । ३१ । न्लगा अभिमुखी । ३२ । है॒ गायत्र्यां मौ सावित्री । ३३ । ग्रौ तटी । ३४ । सौ रमणी । ३५ । त्यौ तनुमध्या । ३६ । स्मौ गुरुमध्या । ३७ । यौ सोमराजी । ३८ । न्यौ शशिवदना । ३९ । मौ मालिनी । ४० । भ्यौ कामलतिका । ४१ । म्सौ मुकुलम् । ४२ । ग्रौ शफारिका । ४३ । नौ कच्छपी । ४४ । ग्रौ लघुमालिनी । ४५ । स्यौ विमला । ४६ । ग्रौ जला । ४७ । भ्यौ सुनन्दा । ४८ । भौ विक्रान्ता । ४९ । सौ सूचीमुखी । ५० । यौ शिखण्डिनी । ५१ । हृ उण्णिहि मौ गो गान्धर्वी । ५२ । जौं ग उण्णिग् । ५३ । ज्सौ गः कुमारललिता । ५४ । म्सौ गो मदलेशा । ५५ । सौं ग उद्धता । ५६ । त्सौ गो ग्रमरमाला । ५७ । रौ गो हंसमाला । ५८ । भौ गः कलिका । ५९ । भ्सौ गो विधुवक्ता । ६० । भ्मौ गः सरलम् । ६१ । भौं गश्चित्रम् । ६२ । नौ गो हरिविलसितम् । ६३ । भ्जौ गः शारदी । ६४ । ज्ञगा मधुकरिका । ६५ । र्स्जौ गो विमला । ६६ । ग्रौ गः सुभद्रा । ६७ । न्यौ गः कुमुदती । ६८ । य्सौ गो मुदिता । ६९ । ग्रौ गो मनोजा । ७० । र्सौ गो दीपा । ७१ । हृ अनुष्टुभि ग्रौ गौ विमा । ७२ । यौं लावनुष्टुव् । ७३ । गीर्गीविद्युन्माला । ७४ । भौ गौ चित्रपदा । ७५ । ग्रौ लौ सुमालती । ७६ । भ्तौ लौ माणवकं घैः । ७७ । ग्रौ लौ नाराचम् । ७८ । म्नौ गौ हंसरूतम् । ७९ । न्जौ लौ ललितगतिः । ८० । जौं गौ सिंहलेशा । ८१ । ग्रौ लौ प्रमाणी । ८२ । जौं ग्लौ समानी । ८३ । न्सौ गौ गुणलयनी । ८४ । सौ लौ मही । ८५ । नौ गौ रतिमाला । ८६ । अन्यद्वितानम् । ८७ । हृ वृहत्यां भो मौ वकं घैः । ८८ । नो रौ वृहतिका । ८९ । नंसा हलमुखी । ९० । नौ मो भुजग-

१ ग्रन्थज्ञस्ता अविशङ्गशुभ्रदुग्धाहयानि ।

शिशुसृता । ९१ । भजसा उदयम् । ९२ । भौर उत्सुकम् । ९३ । नैरा भद्रिका । ९४ । नौर उपच्युतम् । ९५ । स्जसा अक्षि । ९६ । मः सौ कनकम् । ९७ । सौ मस्तारम् । ९८ । सिः सौम्या । ९९ । तभ्या रुचिरा । १०० । नस्या विशाला । १०१ । तन्मा मकरलता । १०२ । नज्या शशिलेखा । १०३ । नौ सो लघुमणिगुणनिकरः । १०४ । मभसाः सिंहाकान्ता । १०५ । रज्ञाः कामिनी । १०६ । दूरे पङ्क्तौ मभसा मत्ता धैः । १०७ । र्यज्ञाः पङ्किका । १०८ । मस्जगाः शुद्धविराद् । १०९ । मन्यगाः पण्ठो डैः । ११० । रज्ञगा मयूरसारिणी । १११ । नज्नगास्त्वरितगतिः । ११२ । भमस्गा रुक्मवती । ११३ । भिगौ चित्रगतिः । ११४ । निगौ निलया । ११५ । जिगाद्विपिता । ११६ । रः सौ गो मणिरङ्गः । ११७ । भौं भौं वन्धू-कम् । ११८ । ब्रज्ञा मनोरमा । ११९ । तो जौ ग उपस्थिता । १२० । मेस्गाः कलिका । १२१ । भल्गगा मृगचपला । १२२ । मो नौ गः कुमुदिनी । १२३ । मः सौ ग उद्धतम् । १२४ । नज्यगा विपुलभुजा । १२५ । स्जसा माला । १२६ । इङ्ग श्रिष्टुभि भौ रो गौ रोचकम् । १२७ । रः सौ ल्हौ अच्युतम् । १२८ । तिगौं लयग्राहि । १२९ । भिगौं दोधकम् । १३० । सिल्ला विदुषी । १३१ । भल्ला गौ श्रीरुद्धः । १३२ । तो जौ गाद्वुपस्थिता । १३३ । जस्ता गाद्वुपस्थितम् । १३४ । मस्तौ गौ शालिनी धैः । १३५ । मभता गौ वातोर्मी । १३६ । मो भौ गौ वा । १३७ । मञ्जलगा भ्रमरविलसितम् । १३८ । नौ सो गौ वृन्ता । १३९ । न्यभा गौ पतिता धैः । १४० । नैरल्गा रथोद्धता । १४१ । नैभा गौ स्वागता । १४२ । नौ रल्गा भद्रिका । १४३ । रज्ञल्गा: द्येनी । १४४ । नो जौ ल्हौ सुमुखी । १४५ । मस्जा गावेकरुपम् । १४६ । तो जौ ल्हौ मोटनकम् । १४७ । तभजल्गा उत्थापनी । १४८ । तो नौ ल्हौ मुखचपला । १४९ । न्यनल्गा: कमलदलाशी । १५० । सनल्गा विमला । १५१ । नल्गा गावशोका । १५२ । सज्या ल्हौ सारणी । १५३ । तौ जो गाविन्द्रवज्ञा । १५४ । जतजा गाद्व-पेन्द्रवज्ञा । १५५ । पतयोः परयोश्च सङ्कर उपजातिश्चतुर्दशधौ । १५६ । सर्वजातीनामपीति बृद्धाः । १५७ । इङ्ग जगत्यां तौ ज्ञाविन्द्रवंशा । १५८ । जतजा वंशस्थम् । १५९ । नभज्या कलहंसा । १६० । नैभसाश्चन्द्रवर्तम् । १६१ । सीस्तोटकम् । १६२ । नभस्त्रा द्वुतविलम्बितम् । १६३ । नौ भ्यौ पुटो जैः । १६४ । नौ भ्रौ ततम् । १६५ । नौ भ्रादुङ्गवला । १६६ । तीः

१५११, १५१, ५५१, ११५१, ११५१, ५५५१, १११५, १११५, १११५, ५५१५, ११५५, ११५५,

कामावतारः । १६७ । न्यौ न्यौ कुसुमविचित्रा । १६८ । उसज्ज्वा जलोद्धतगतिष्ठैः । १६९ । यीर्मुजहप्रथातम् । १७० ।
 रीः स्मग्निणी । १७१ । जीमैक्तिकदाम् । १७२ । मीः कल्याणम् । १७३ । नाद्ग्रज्ञा प्रियवदा । १७४ । ताल्लिता । १७५ ।
 स्जौ सौ प्रमिताक्षरा । १७६ । मौ यौ वैश्वदेवी डैः । १७७ । म्मौ सौ जलधरमाला घैः । १७८ । न्जौ भ्यौ नवमालिनी
 जैः । १७९ । न्जौ ज्ञौ मालती । १८० । नौ रौ प्रमुदितवदना । १८१ । सा प्रभा छैः । १८२ । न्जज्यास्तामरसम् । १८३ ।
 ग्रज्ञा विभावरी । १८४ । यन्या कुमुदिनी । १८५ । भ्तौ न्सौ ललना डैः । १८६ । नौ यौ कामदत्ता । १८७ । नौ रिमेशा-
 वली । १८८ त्यौ त्यौ पुष्पविचित्रा । १८९ । सा मणिमाला चैः । १९० । स्यौ स्यौ केकिरचम् । १९१ । निसौ हीः । १९२ ।
 ज्सौ स्यौ कोलः । १९३ । इृ अतिजंगत्यां नतिंग उर्वशी । १९४ । न्जौ ज्ञौ गः सुवक्ता । १९५ । भीगावहृहृचिः । १९६ ।
 ज्ञौ ज्ञौ गः प्रहर्षिणी गैः । १९७ । ज्मौ र्जौ गो रुचिरा घैः । १९८ । म्तौ य्सौ गो मत्तमयूरम् । १९९ । नौ ज्ञौ गः क्षमा
 । २०० । मौ जौ गः श्रेयोमाला । २०१ । नौ तौ गः कुटिलगतिश्छैः । २०२ । नौ ग्रौ गः क्षमा । २०३ । यौ रौ गश्चन्द्रिणी
 चैः । २०४ । नौ यौ गश्चन्द्रिका । २०५ । ज्तौ र्जौ गो मञ्जुभाषिणी । २०६ । न्सौ रौ गश्चन्द्रलेखा । २०७ । न्सौ जौ गो
 लयः । २०८ । न्सौ तौ गो विद्युन्मालिका । २०९ । र्जौ र्जौ गो नन्दिनी । २१० । न्जौ न्सौ गो मदलिता । २११ ।
 र्जौ सौ गः कुटजम् । २१२ । नौ त्सौ गो गौरी । २१३ । त्मौ र्जौ गो लक्ष्मीः । २१४ । त्मौ जौ गो उभ्रकम् । २१५ । म्तौ
 य्सौ गः कोइम्मो डैः । २१६ । स्यौ सज्जौ गः सुदन्तम् । २१७ । नौ सौ गः कमलाक्ष्मी । २१८ । नीर्गौ त्वरितगतिः । २१९ ।
 इृ शकर्या नौ सौ लावपराजिता छैः । २२० । म्सौ म्मौ गावलोला । २२१ । नौ भौ ल्गौ प्रहरणकलिता । २२२ । नौ
 भ्यौ ल्गौ करिमकरभुजा । २२३ । नौ तौ गौ वसन्तः । २२४ । ग्रौ तौ गौ लक्ष्मीः । २२५ । मो रौ सो ल्गौ जया । २२६ ।
 ग्रम्यल्ला ज्योत्स्ना । २२७ । नघ्रसल्ला सिंहः । २२८ । ज्सौ नीं गौ राजरमणीयम् । २२९ । म्तौ न्सौ गावसम्बाधा डैः
 । २३० त्मौ जौ गौ वसन्ततिलका । २३१ । नीं भौ गौ वलना । २३२ । ग्रब्रल्ला सुकेसरम् । २३३ । नीर्गुंतुपचित्रम्
 । २३४ । न्जञ्जल्ला धृतिः । २३५ । भौ रसल्ला दर्ढुरकः । २३६ । भजस्त्रां खलितम् । २३७ । ल्गौ चेदिन्दुवदना । २३८

न्मन्ता गौ शरभललितम् । २३९ । तच्छरभा घचैः । २४० । स्मन्त्या गौ कुटिलम् । २४१ । ईँ अतिशाकर्या स्जस्या
क्षपमः । २४२ । नीसौ शशिकला । २४३ । सा खैः । २४४ । मणिगुणनिकरो जैः । २४५ । नौ न्यौ यो मालिनी । २४६ ।
नौ मो रौ चन्द्रोदयोतः । २४७ । नौ तम्बा उपमालिनी । २४८ । मिर्यैं चित्रा । २४९ । माद्रम्ययाश्वन्दलेखा छैः । २५० ।
राहा । २५१ । स्जनन्या एला डैः । २५२ । न्जभआः प्रभद्रकम् । २५३ । ज्ञर्जरास्तूणकम् । २५४ । नो जौ भ्रौ कलभाषिणी
। २५५ । रात्रभम्ब्राः सुन्दरम् । २५६ । नाद्वौः । २५७ । नौ रो यौ भोगिनी । २५८ । त्जसस्याः शिशुः । २५९ । भ्यसस्याः
केतनम् । २६० । त्मौ जौ रो मृदङ्गः । २६१ । मुः कामक्रीडा । २६२ । ईँ अष्टौ नज्जा भौ गो मणिकल्पलता । २६३ । भीः
सौ शरमाला । २६४ । भुगौ संगतम् । २६५ । मुगौ कामुकी । २६६ । सुगौ वा । २६७ । नुगौ चलधृतिः । २६८ । नुला-
वचलधृतिः । २६९ । न्मौ जिगौ मङ्गलमङ्गना वैः । २७० । द्वनिगा क्षपभगजविलसितं छैः । २७१ । निजसगा ललितपदं
डैः । २७२ । यमन्सर्गा जयानन्दं चैः । २७३ । भ्रौ ब्रौ नौ महिषी जैः । २७४ । स्मौ न्मौ नौ मदनललिता घचैः । २७५ ।
न्जम्जर्गा वाणिनी । २७६ । नजिर्गा वा । २७७ । ज्ञज्जगा: पञ्चचामरम् । २७८ । ज्ञर्जर्गाश्वित्रम् । २७९ । झस्तर्गा: सुरत-
ललिता । २८० । भ्रौ न्मौ भगौ हैलशिखा । २८१ । भ्रौ ख्नौ नौ वरयुवतिः । २८२ । नीर्गा ललना । २८३ । सौ नौ मो
गो वेहिता । २८४ । म्तौ स्तौ त्गौ कोमललता घडैः । २८५ । ईँ अत्यष्टौ यस्त्रस्मलगा: शिखरिणी चैः । २८६ । ज्सज-
स्यलगा: पृथ्वी जैः । २८७ । भ्रौ न्मौ न्लौ गो वंशपत्रपतितं जैः । २८८ । सौ ज्मौ जो गावतिशायिनी । २८९ । मो भ्नौ
तौ गौ मन्दाकान्ता घचैः । २९० । ममनरसलगा भाराकान्ता । २९१ । मञ्चम्यलगा हारिणी । २९२ । न्सौ भ्रौ स्लौ गो
हरिणी चैः । २९३ । नः सौ तौ गौ पदम् । २९४ । नस्म्यलगा रोहिणी । २९५ । नुर्गौ वसुधारा डैः । २९६ । न्जम्जजा
ज्ञाववितथम् । २९७ । तत्कोकिलकं छैः । २९८ । गौ चेद्वाणिनी । २९९ । ईँ धृत्यां द्रम्या रौ काश्ची दैः । ३०० ।
भिम्मस्ता मणिमाला । ३०१ । मला यिः कुसुमलतावेहिता छैः । ३०२ । घैश्वित्रलेखा । ३०३ । मभ्ना यिश्वन्दलेखा
। ३०४ । स्मन्जम्ब्राश्वलम् । ३०५ । स्मौ न्यौ रौ केसरम् । ३०६ । नौ मौ यौ चन्द्रमाला छैः । ३०७ । नौ म्तौ भ्रौ

शासन.

छंदोनु-
॥८॥

ललितम् । ३०८ । भ्रनिसा भ्रमरपदं श्वैः । ३०९ । म्सौ ज्सौ त्सौ शार्दूलललितं छैः । ३१० । मत्तज्ज्व्राः कुरक्षिका उच्छैः । ३११ । न्सौ मौ यावनङ्गलेखा चडैः । ३१२ । सौं जौ भ्रावुज्ज्वलं जैः । ३१३ । नौ रीर्निशा छैः । ३१४ । नौ सौ त्वौ पङ्कजवक्ता घश्वैः । ३१५ । ख्वजनभ्साः सुरभिलिडैः । ३१६ । य्मौ न्सौ त्सौ कीडा चचैः । ३१७ । न्सौ म्तौ भ्रौ हरिणीपदं चघैः । ३१८ । भीन्या भक्षिः । ३१९ । र्स्जौ र्स्जौ चौ बुहुदम् । ३२० । इॅ अतिधृत्यां म्सौ ज्सौ तौ गः शार्दूलविकीडितं छैः । ३२१ । म्सौ ज्सौ न्जौ गो चायुवेगा । ३२२ । य्मौ न्सौ रौ गो मेघविस्फूर्जिता चचैः । ३२३ । य्मौ न्सौ ज्सौ गो मकरन्दिका । ३२४ । य्मौ न्सौ तौ गो गश्छाया । ३२५ । त्रिज्सौं गो रतिलीला । ३२६ । म्तौ न्सौ रौ गः पुण्यदाम उच्छैः । ३२७ । म्तौ न्सौ तौ गो वश्चितम् । ३२८ । य्मौ नौ रौ गो मुग्धकं चउः । ३२९ । रः सौ तौ ज्सौ ग ऊर्जितं जैः । ३३० । नन्नसा जौ गस्तरलम् । ३३१ । ग्रौ भः सौ ज्सौ माधवीलता छैः । ३३२ । सूगौ तरहीवदनेन्दुः । ३३३ । इॅ कृतौ भ्रौ भ्नौ य्मौ ल्गौ सुवदना छैः । ३३४ । दशग्ला बृत्तम् । ३३५ । र्स्मौ नौ र्म्यौ ल्गौ मत्तेभविकीडितं छैः । ३३६ । नो भौ मः सौ ल्गौ मुद्रा छैः । ३३७ । य्मौ नौ तौ गौ शोशा चउः । ३३८ ग्रौ भ्नौ तौ गौ चित्रमाला छैः । ३३९ । ज्ञौ र्स्मौ र्म्यौ ल्गौ सद्रुलमाला उजैः । ३४० । भीरसला नन्दकम् । ३४१ । ग्रौ र्म्मौ ग्रौ ल्गौ कामलता । ३४२ । भ्नौ य्जौ ग्रौ ल्गौ दीपि-काशिका गचैः । ३४३ । त्वौ ज्भौ ज्भौ ल्गौ शशाङ्करचितम् । ३४४ । इॅ प्रहृतौ ग्रौ भ्नौ यिः स्खग्धरा छैः । ३४५ । ग्रौ भ्नौ ज्भौ रः कथागतिः । ३४६ । ग्रौ ग्रौ ग्रौ रो ललितविक्मो जैः । ३४७ । मौ तनिसा मत्तकीडा जैः । ३४८ । जंत-निसाश्वन्दनप्रकृतिः । ३४९ । न्जभजिरा: सिद्धिः । ३५० । नजीभ्रा चनमञ्चरी । ३५१ । त्रिनौं रस्तरंगः । ३५२ । इॅ आहृतौ ग्रौ ग्रौ न्गौ मद्रकं बैः । ३५३ । स्तौ ल्हौ स्तौ गीं महास्खग्धरा जैः । ३५४ । भृगौ मदिरा । ३५५ । मत्य-नीगा वरतनुः । ३५६ । म्सौ ज्सौ ज्सौ जगौ दीपार्चिः दैः । ३५७ । इॅ विकृतौ न्जौ भ्जौ भ्जौ भ्लौ गश्च ललितं छैः । ३५८ । मौ तौ नीलगा मत्तकीडा जैः । ३५९ । ताज्जुलाः शङ्खः । ३६० । नादं हंसगतिः । ३६१ । त्रिनौं ल्हांश्चित्रकम् । ३६२ । भ्मौ र्स्मौ निग्लाश्वपलगतिः । ३६३ । ज्सौ ज्सौ यिलगा बृन्दारकम् । ३६४ । इॅ संकृतौ भौ न्सौ भौ न्यौ तन्यी

॥८॥

दैः । ३६५ । नौ भौ ज्ञौ न्यौ ललितलता छछैः । ३६६ । नौ रुमेघमाला । ३६७ । भृः सुभद्रम् । ३६८ । मितनिसा ह्रुत-
 लघुपदगतिः । ३६९ । न्यौ भौ निसौ संभ्रान्ता । ३७० । म्सौ ज्ञौ तौ भौ विभ्रमगतिः । ३७१ । ३४५ अभिकृतौ भमस्म-
 नीगाः कौश्चपदा छछैः । ३७२ । नीसभिगा हंसलयो जछैः । ३७३ । त्यौ भौ नीगौ हंसपदा जैः । ३७४ । न्जज्या नीगौ
 चपलम् । ३७५ । ३४५ उत्कृतौ मौ तो निरसल्ला भुजङ्गविजूमितं जटैः । ३७६ । मनूसगगा अपवाहो झच्चैः । ३७७ ।
 भो नौ स्मौ निलाआपीडोहैः । ३७८ । न्जौ न्सौ भनिलावेगवती । ३७९ । नजभजिम्जल्लाः सुधाकलशो हैः । ३८० ।
 ३४५ उकादिजातिप्रकरणम् । शेषजातौ मतिनायि मालाचित्रं दैः । ३८१ । ३४५ म्तौ य्तौ निर्सलाः प्रमोदमहोदयो घछैः
 । ३८२ । ३४५ द्विर्भजसना भ्यौ नुत्तललितम् । ३८३ । ३४५ द्वादशना लौ ललितलता त्रिजैः । ३८४ । ३४५ मातनीजस्वाः
 पिपीलिका जणैः । ३८५ । ३४५ एपैव नीपरतः पञ्चदशपञ्चदशलबृह्दा कमेण करभपणवमालाः । ३८६ । ३४५ ३४५ ३४५ । शेषजाति-
 प्रकरणम् । अथ दण्डकाः । नार्क्ष चण्डबृष्टिः । ३८७ । यथोत्तरमेकैकरबृह्दा अर्णार्णवव्यालजीमूतलीलाकरोदामशङ्खादयः
 । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । नाभ्यां रवद्यादयः प्रचितः । ३९७ । नम्भ्यामष्टादिराः पञ्चगदम्भो-
 लिहेलाचलीमालतीकेलिकद्विलीलाविलासादयः । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । लोर्यथेएं राश्चण्ड-
 कालः । ४०५ । याः सिंहविकान्तः । ४०६ । लूगिभ्यां मेघमाला । ४०७ । यथेष्टु रा मत्तमातङ्गः । ४०८ । साः कुसुमास्तरणः
 । ४०९ । याः सिंहविक्रीडः । ४१० । लगावनङ्गशेखरः । ४११ । ग्लावशोकपुष्पमञ्जरी । ४१२ । तागौ कामवाणः । ४१३ ।
 भागौ भुजङ्गविलासः । ४१४ । नाभ्यां पञ्चमाञ्जैरुत्कलिका । ४१५ । इति दण्डकप्रकरणम् । इति समवृत्तव्यावर्णनो
 द्वितीयोऽव्यायः । सू ४०१ छं ४१० ।

। ओजयुजोः । १ । सिला नभद्रा हरिणमुता । २ । सिला भिगगा उपचित्रम् । ३ । लोनं वेगवती । ४ । भिगगा
 नजज्या ह्रुतमव्या । ५ । तज्जगा मस्जगगा भद्रविराद् । ६ । सजस्गा भर्नगगाः केतुमती । ७ । ताजगगा जतजगगा
 आख्यानकी । ८ । व्यत्यये विपरीतादिः । ९ । जंज्ञा ज्ञज्ञगा यववती । १० । व्यत्यये पटूपदावली । ११ । नभद्रा नभिरा म-

छंदोनु-

॥ ९ ॥

करावली । १२ । मसागा: सभासा: करिणी । १३ । साजगा: सभलगाँ: प्रयोधिता । १४ । नारल्ला नज़ा अपरवकम् । १५ ।
 गान्तं पुष्पिताआ । १६ । साजगा स्मर्या मालभारिणी । १७ । भातल्ला न्जन्सगा विलसितलीला । १८ । भन्जनल्ला
 बैन्जभजनसाईर्मानिनी । १९ । रो जलगा: कामिनी । २० । रो जज्जा: शिखी । २१ । रो जज्जा ज्यौ नितम्बिनी । २२ ।
 रखिज्जौं लगौ वाहणी । २३ । रथतुज्जौं वतंसिनी । २४ । कामिन्याद्या व्यत्यये वानरीशिखण्डसारस्यपराहंस्यः । २५ ।
 स्लगा सिल्ला इला । २६ । स्लगा: सूर्यगाङ्कमुखी । २७ । न्ललगा न्लगौ शिखा । २८ । व्यत्यये खज्जा । २९ । अर्ध-
 योर्वा । ३० । न्लगावतिरुचिरा द्वयोः । ३१ । न्ललगाव्य । ३२ । इत्यर्धसमप्रकरणम् छं ३५ । अथ विषमवृत्तान्युच्यन्ते ।
 अनुष्टुभि नाद्यात्लौ तुर्याद्यो वकम् । ३३ । तहुजोर्जः पथ्या । ३४ । ओजे विपरीतादिः । ३५ । नथपला । ३६ । युजोः
 वद्धधो लो विपुला । ३७ । सैतवस्य चतुर्षु । ३८ । तुर्यान्नतभ्रम्सास्तद्विपुला । ३९ । इति वकप्रकरणम् छं ३४ । एकोऽष्टा-
 क्षरः पादश्चतुर्वृद्धाः कमातपे पदचतुरुर्ध्वं चतुर्विंशतिथा । ४० । तदादौ द्विग्ं सर्वलं प्रत्यापीडः । ४१ । अन्ते च । ४२ ।
 द्विगमापीडः । ४३ । स आद्यस्य द्वितीयादिना व्यत्यये कलिकालबल्यसृतधारा: । ४४ । इति पदचतुरुर्ध्वप्रकरणम्
 सप्तमिः स्जस्ला न्सज्जा भन्जलगा स्जसज्जाः पादेष्वद्वता । ४५ । नैमगास्तुतीये सौरभकम् । ४६ । नौ सौ ललितम् । ४७ ।
 उद्गताप्रकरणं त्रिभिः । म्सजभगगाः छजरगाः नासौ निज्याः पादेष्वपस्थितप्रचुपितम् । ४८ । नौ ख्यौ न्सौ तृतीये वर्ध-
 मानम् । ४९ । तज्जाः शुद्धविराङ्गुष्मम् । ५० । उपस्थितप्रचुपितप्रकरणम् त्रिभिः । पूर्वं अर्धे मुगौ पैरे न्लललाः सौम्या
 । ५१ । व्यत्यये ज्योतिः । ५२ । इति विषमवृत्तप्रकरणम् छं ३९ । अथ मात्राछन्दांसि । ओजे पण्मात्रा लंगन्ता युज्यष्टौ न युजि
 पद सन्ततं ला न समः परेण गो वैतालीयम् । ५३ । र्यान्ता औपच्छन्दसकम् । ५४ । भगगान्ता आपातलिका । ५५ । युजि
 तिसुभ्यो गः प्राच्यवृत्तिः । ५६ । अयुज्याद्यलाद्व उदीच्यवृत्तिः । ५७ । ते मिथ्रे प्रवृत्तकम् । ५८ । वैतालीयादेर्युक्पादजापरा-
 न्तिका । ५९ । ओजजा चारहासिनी । ६० । सर्वेषाद्यलाद्वो दक्षिणान्तिका । ६१ । ओजे चौ युजि पचौ लदलदान्तौ मागधी
 । ६२ । ओजजापश्चिमान्तिका । ६३ । युग्मोपहासिनी । ६४ । अजमुखश्चीर्गन्तो नवमे ले मात्रासमकम् । ६५ । म्युपचित्रा

। ६६ । लौ पञ्चमाष्टौ (षष्ठौ) विश्लोकः । ६७ । नवमश्च चित्रा । ६८ । द्वादशश्च बानवासिका । ६९ । एभिः पादाकुलकम् । ७० । चौ गीर्नेटचरणं जैः । ७१ । चौ गौ चौ गौ नृत्तगतिष्ठैः । ७२ । चीनैंजे जो जो लीर्वान्तेऽनुप्रासे पद्धतिः । ७३ । मात्रासमकादिप्रकरणं नवभिः । इत्यर्थसमविषयमवैतालीयमात्रासमकादिव्यावर्णनस्तृतीयोऽध्यायः

चूर्गौ पष्टो जो न्लौ वा पूर्वेऽर्थे परे पष्टो ल आर्या गाथा । १ । पष्टे न्ले लाद्वितीयात्सप्तमे चार्यात्पदमन्यार्थे च पञ्चमे । २ । आद्यन्वितिः पथ्या । ३ । विपुलान्याद्यन्तसर्वभेदाद्विधा । ४ । मध्ये द्वितीयतुर्यौ जौ चपला । ५ । द्विः पूर्वार्थे गीतिः । ६ । परार्थमुपगीतिः । ७ । द्वयोर्व्यत्यये उद्गीतिः । ८ । गीतिः सप्तमे ऐ रिपुच्छन्दा । ९ । तृतीये ललिता । १० । द्वाभ्यां भद्रिका । ११ । षष्ठे विनेष्टपैर्विचित्रा । १२ । चेऽष्टमे स्कन्धकम् । १३ । तत्पष्टे ल्युपात् । १४ । आद्येऽर्थं उदः । १५ । अन्त्येऽवात् । १६ । गीतिस्कन्धके संकीर्णम् । १७ । गाथाद्यर्थेऽन्त्यगात् प्राक् चौ चूर्गौ जाती(ति)फलम् । १८ । चयोर्गार्थः । १९ । कमबृहद्योद्यवसमुपात् । २० । गाथिनी । २१ । यथेष्टु मालागाथः । २२ । जाती(ति)फलाद्यर्थं गाथवद्वामादयः । २३ । मात्रा वर्णोना गा वर्णा गूना लः । २४ । इत्यार्थप्रकरणम् । पौ चौ तौ गलितकं यमितेऽद्वृग्नौ । २५ । तृतीये पष्टे ल्युपात् । २६ । समेऽन्तरात् । २७ । पौ चौ पौ वेः । २८ । चौ पः समः । २९ । यतीगाः शुभात् । ३० । चः पौ चौ त्रिः समात् । ३१ । तदोजे चतौ मुखात् । ३२ । पाच्छूनैंजे जः समे जो लीर्वा मालायाः । ३३ । चूर्गन्तो मुग्धात् । ३४ । चूरुग्रात् । ३५ । पौतः सुन्दरात् । ३६ । पौ तौ भूषणा । ३७ । चपचापचालगा मालागलिता । ३८ । पश्चीः समे जो लीर्वा विलम्बिता । ३९ । गन्तव्यःपञ्चुपाः खण्डोद्ग्रतम् । ४० । चपचाचीपाः प्रसृता । ४१ । चुदोंनौजे जो लम्बिता । ४२ । सौजे पैर्विच्छित्तिः । ४३ । चापचपदा ललिता । ४४ । उमे विषयमा । ४५ । तीचौ मुकावली । ४६ । पिचौ रतिवह्नभः । ४७ । पौ चौ हीरावली । ४८ । इति गलितकप्रकरणम् । गलितकमेवायमकं सानुप्रासं समाहित खञ्जकम् । ४९ । तौ चित्रगाः खञ्जकम् । ५० । पचपचपा महातोणकः । ५१ । चीगौ सुमङ्गला । ५२ । चौ पः खण्डम् । ५३ । पचता उपात् । ५४ । पश्ची खण्डिता । ५५ । त्रयोऽप्यवलम्बकः । ५६ । पश्चीर्युजो लीर्वा हेला । ५७ । सान्ते दोनावली । ५८ । चूपगा विनता । ५९ । तौ चस्तौ चिलासिनी । ६० । तौ चितौ

मञ्जरी । ६१ । सा तान्ता सालभजिका । ६२ । चादि: कुसुमिता । ६३ । पञ्चुगौ द्वितीयपष्ठौ जो लीर्वा द्विपदी । ६४ । सादे न्ले है रचिता । ६५ । गन्तारनालम् । ६६ । उपान्त्यलोना कामलेखा । ६७ । एचीदाश्वन्द्रलेखा । ६८ । चिपताः क्रीडनकं जैः । ६९ । षपचतदा अरविन्दकम् । ७० । षलदलचदगाढौ मागधनरुदी । ७१ । सशेन्नर्कुटकम् । ७२ । पजौ सिः समात् । ७३ । त्रिष्वप्यन्त्यचस्य ते तरङ्गकम् । ७४ । गान्तं पवनोद्धूतम् । ७५ । चाम्यां पाम्यां पाद्वा तिर्निघ्यायिका । ७६ । चुपौ युग्म जोडधिकाक्षरा । ७७ । सा तुर्यपा मुग्धिका । ७८ । आदौ पञ्चिवलेखा । ७९ । पौ महिका । ८० । सा तुर्यपा दीपिका । ८१ । ताभिर्लहिमिका । ८२ । चतुष्पञ्चपदसप्ताष्टनवपा मद्नावतार-मधुकरी-नवकोकिला-कामली-ला-सुतारा-वसन्तोत्सवाः । ८३ । इति खञ्जकप्रकरणम् । खञ्जकं दीर्घीकृतं शीर्षकम् । ८४ । गीत्यन्ता-ववलम्बकौ द्विपदीखण्डम् । ८५ । द्विपद्यन्ते गीतिर्द्विभङ्गिका । ८६ । अन्यथापि । ८७ । द्विपद्यवलम्बकान्ते गीति-खिभङ्गिका । ८८ । त्रिभिरन्त्यरपि । ८९ । गाथस्याद्यार्थं समैश्वर्गात् प्रामृद्धमन्त्यस्य ते पादः समशीर्षकम् । ९० । मालागलितकपादान्ते विषमचावृद्धौ वे: ९१ । इत्याचार्यथीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपदाच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ आर्या-गलितक-खञ्जक-शीर्षकव्यावर्णनो नाम चतुर्थोऽध्यायः

। अजश्वस्तृतीयपञ्चमौ जो लीर्वोत्साहः । १ । दामाचानो रासको हैः । २ । चुलगा वा । ३ । चपजाया अवतंसकः । ४ । चः पौ जो गौ कुन्दः । ५ । पाचाजगा: करभकः । ६ । चपाचागा इन्द्रगोपः । ७ । चपाचालगा: कोकिलः । ८ । चपा-चला दर्दुरः । ९ । चरजमगा आमोदः । १० । छलगा: पासौ विदुमः । ११ । रो मीर्मेधः । १२ । ब्रयलगा विद्वमः । १३ । चपजगगा: कुसुमः । १४ । ओजयुजोऽल्लडा रासः । १५ । पाचदाञ्चिस्तृतीये पञ्चमे चो जो लीर्वा पञ्चाद्विखिपात्पूर्वार्था मात्रा । १६ । द्वितीये तुर्ये तयोर्वाद्यस्य चः स्थाने पो मत्तवालिका । १७ । तृतीयस्य तो मत्तमधुकरी । १८ । तृतीये पञ्चमे तयोर्वा पोश्ची मत्तविलासिनी । १९ । चस्य पो मत्तकरिणी । २० । आभिर्वहुरूपा । २१ । आसां तृतीयस्य पञ्चमेनानु-प्रासेऽन्ते दोहकादि चेद्वस्तु रक्षा वा । २० । मात्राप्रकरणम् । चौ लान्ततौ चौ तो वस्तुकम् । २१ । षचिषा युज्यजच-

ओजे जो लीर्वा वस्तुवदनकम् । ३२ । षोडजचः पषौ रासावलयम् । ३३ । द्व्योरर्धसङ्करे सङ्कीर्णम् । ३४ । पचचादो
 वदनकम् । ३५ । त उपवदनकम् । ३६ । ते यमितेऽन्तेऽडिला । ३७ । पिदातुरथकः । ३८ । धवलमण्पातवद्याचतुष्पात्
 । ३९ । तत्राणांहावोजे चिदौ समे चौ श्रीधवलम् । ४० । आद्ये तृतीये चिदौ द्वितीये तुये चिः शेषे त्वोजे चातौ समे
 चादौ चिर्वा यशोधवलम् । ४१ । पडंहावाद्ये तुये पादौ द्वितीये पञ्चमे चौ शेषे पाम्यां चः पो वा कीर्तिधवलम् । ४२ ।
 चतुरहावोजे पञ्चौ समे पचचाहस्तो वा गुणधवलम् । ४३ । पचताः पचौ भ्रमरः । ४४ । पचताः पचचा अमरम् । ४५ ।
 आद्योः पचौ अन्त्योश्चुः सर्वत्रान्ते तो दो वा मङ्गलम् । ४६ । उत्साहादिना येनैव धवलमङ्गलभाषागाने तज्जामाद्ये
 धवलमङ्गले । ४७ । देवगानं फुलुडकम् । ४८ । गाने चिदौ झम्बटकम् । ४९ । इति उत्साहादिप्रकरणम् ॥ इत्याचार्य-
 श्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपहच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ उत्साहादिप्रतिपादनः पञ्चमोऽध्यायः

सन्ध्यादौ कडवकान्ते च ध्रुवं स्यादिति ध्रुवा ध्रुवकं घन्ता वा । १ । सा त्रेधा पटुदी चतुष्पदी द्विपदी च । २ । कड-
 वकान्ते प्रारब्धार्थोपसंहारे आद्ये छटुणिका च । ३ । ध्रुवायां छैः कलाभिः पादे चतौ पदौ वा । ४ । जैः पतौ पदौ चौ वा
 । ५ । जैश्चादौ पचौ पौ वा । ६ । ठैश्चपदं पचदं पदतं चातौ वा । ७ । ठैश्चपतं पचदं पादौ
 चिर्वा । ८ । डैः पातौ चापौ पचतं वा । ९ । हैश्चिदौ पचचं वा । १० । णैश्चितौ पिर्वा । ११ । तैः पचादं चीर्वा । १२ । थैः
 पचातं चिपौ वा । १३ । तृतीयपष्टुयोर्दशादिसप्तदशान्ताः कलाः शेषेषु सप्त पटुदी पटुदजातिरणधा । १४ । अष्टातुप-
 जातिः । १५ । नवावजातिः । १६ । चतुष्पदी वस्तुकं वान्तरसमार्धसमासङ्कीर्णा सर्वसमा च । १७ । चतुष्पदी कला
 ओजे सप्ताद्याः पोडशान्ताः समे प्रत्येकं सैकाः सप्तदशान्ताः । चम्पककुसुम-सामुद्रक-मल्हणक-सुभगविलास-केसर-
 रावणहस्तक-सिंहविजृभित-मकरन्दिका-मधुकरविलसित-चम्पककुसुमावर्त्तीः १० मणिरत्नप्रभा-कुङ्कुमतिलक-चम्पक-
 शेखर-क्रीडनक-वकुलामोद-मन्मथतिलक-मालाविलसित-पुण्यामलक-नवकुसुमितपङ्गवाः ९ मलयमारुत-मदनावासमा-
 ङ्गलिका-भिसारिका-कुसुमनिरन्तर-मदनोदक-चन्द्रोद्योत-रत्नावल्यः ८ भूत्रकणक-मुक्ताफलमाला-कोकिलावली-मधुक-

छंदोनु-
॥ ११ ॥

रवृन्द-केतकीकुसुम-नवविद्युन्माला-त्रिवलीतरङ्गकाणि ७ अरविन्दक-विभ्रमविलसितवदन-नवपुण्यनधय-किञ्चरमि-
थुनविलास-विद्याधरलीला-सारङ्गः ८ कामिनीहासा-उपदोहक-प्रेमविलास-काञ्चनमाला-जलधरविलसिताः ९ अभिनव-
मृगाङ्कलेखा-सहकारकुसुमझरी-कामिनीक्रीडनक-कामिनीकङ्कणहस्तकाः १० मुखपालनतिलक-वसन्तलेखा-मधुरालापि-
नीहस्ताः ११ मुखपङ्क्षी-कुसुमलतागृहे २ रत्नमालेति पञ्चपञ्चाशन्द्रेदाः । १८ । व्यत्यये सुमनोरमा-पद्मज-कुञ्जर-मदनातुर-
भ्रमरावली-पद्मजश्री-किञ्चिणी-कुहुमलता-शशिशेखर-लीलालयाः । १० चन्द्रहास-गोरोचना-कुसुमवाण-मालतीकुसुम-
नागकेसर-नवचम्पकमाला-विद्याधर-कुञ्जककुसुम-कुसुमास्तरणाः ९ मधुकरीसंलाप-सुखावास-कुहुमलेखा कुवलयदाम-
कलहंस-सन्ध्यावली-कुञ्जरलिता-कुसुमावल्यः ८ विद्युहृता-पञ्चाननलिता-मरकतमाला-उभिनववसन्तश्री-मनोहरा-क्षि-
तिका-किञ्चरलीला: ७ मकररघुजहास-कुसुमाकुलमधुकर-भ्रमरविलास-मदनविलास-विद्याधरहास-कुसुमायुधशेखराः ६
उपदोहक-दोहक-चन्द्रलेखिका-सुतालिहृन-कहुलिलताभवनानि ५ कुसुमितकेतकीहस्त-कुञ्जरविलसित-राजहंसा-उशोकप-
लवचलायाः ४ अनहृललिता-मन्मथविलसितौहुलिणकानि ३ कज्जललेखा किलिकिञ्चिते २ शशिविम्बितं चेति तावद्वा । १९ । द्वित्रिचतुर्भिर्लक्षणैर्मिथा सङ्कीर्णा । २० । समैः पादैः सर्वसमा । २१ । पचौ ध्रुवकम् । २२ । चौ दः शशाङ्कचदना ।
२३ । चपदाश्वातौ वा मारकृतिः । २४ । पचदाः चिर्वा महानुभावा । २५ । पचताश्वापौ पातौ वाप्सरोविलसितम् । २६ ।
पचाश्विदौ वा गन्धोदकधारा । २७ । चितौ षचपा वा पारणकम् । २८ । चीः पद्मडिका । २९ । चिपौ षचाता वा
रगडाध्रुवकम् । ३० । इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपशच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ पद्मी-चतुष्पदीशासनःषष्ठोऽध्यायः
॥ द्विपदी । १ । दाचदालदाचदालि कर्षूरो षैः । २ । सोऽन्त्यलोनः कुहुमः । ३ । चृ लयः । ४ । स भ्रमरपदं जजैः । ५ ।
षचुदा उपात् । ६ । चूपौ गरुडपदम् । ७ । षचुता उपात् । ८ । चृदौ हरिणीकुलं ठजैः । ९ । तद्रीतिसमं जजैः । १० ।
मुर्ममरहतम् । ११ । पश्चूर्हरिणीपदम् । १२ । षीचताः कमलाकरम् । १३ । चृतौ कुहुमतिलकावली । १४ । ते रत्नक-
ण्डिके ठजैः । १५ । षचुपाः शिखा । १६ । चृतौ छहणिका । १७ । चृः स्कन्धकसमम् । १८ । तत् मौक्किकदाम ठजैः

शासन.

॥ ११ ॥

। १९ । नवकदलीपत्रं ढजैः । २० । पचूदैः कुतेष्वेषु खीत्वम् । २१ । चृपावायामकम् । २२ । तत्काञ्चीदाम जजैः । २३ ।
 रसनादाम ठजैः । २४ । चूडामणिर्द्वजैः । २५ । पचूतैः कुतान्यायामकादीन्युपात् । २६ । चूदौ स्वप्रकम् । २७ । तद्गुजङ्ग-
 विक्रान्तं ठजैः । २८ । ताराद्युवकं ढजैः । २९ । नवरङ्गकं तजैः । ३० । विश्वीः स्थविरासनकम् । ३१ । चूषौ सुमगम्
 । ३२ । पचीपचदा: पवनद्युवकं ढजैः । ३३ । पचाशचिदाः कुमुदं जजैः । ३४ । तद्गाराक्रान्तं ठजैः । ३५ । चृतौ कन्दो-
 इम् । ३६ । पाचूता भ्रमरद्युतं जजैः । ३७ । तत्सुरकीडितं ठजैः । ३८ । सिंहविक्रान्तं ढजैः । ३९ । कुङ्कुमकेसरं तजैः । ४० ।
 चल वालमुजङ्गमललितम् । ४१ । विचीदा उपगन्धर्वं ठजैः । ४२ । तत्संगीतं ढजैः । ४३ । उपरीतं तजैः । ४४ । चूषौ
 गोन्दलम् । ४५ । पचूता रथ्यावर्णकं ठजैः । ४६ । तच्चचरी ढजैः । ४७ । अभिनवं तजैः । ४८ । चूपचताश्वपलम् । ४९ ।
 चूषौ चावसृतम् । ५० । चलदौ सिंहपदम् । ५१ । तदीर्घकं ढजैः । ५२ । पथ्यः कलकण्ठीसृतम् । ५३ । पाचूदाः शतप-
 त्रम् । ५४ । चलतावतिदीर्घं ढजैः । ५५ । पाचूता मत्तमातङ्गविजृम्भितम् । ५६ । चत्वारिंशत्कला एकद्वयधिका वा
 मालाद्युवकम् । ५७ । चो विजया । ५८ । पो रेवका । ५९ । यो गणद्विपदी । ६० । चतौ स्वरद्विपदी । ६१ । पदावप्सरा:
 । ६२ । अष्टौ कला वसुद्विपदी । ६३ । चौ करिमकरभुजा । ६४ । चलदलाश्वन्द्रलेखा । ६५ । पतौ मदनविलसिता । ६६ ।
 चपौ जम्मेदिका । ६७ । पचौ लवली । ६८ । सप्त कला दलौ चामरपुरसुन्दरी । ६९ । पचौ काञ्चनलेखा । ७० । पौ
 चारुः । ७१ । तपताः पुष्पमाला । ७२ । द्विपदीप्रकरणम् । गाथात्रानुकम् । ७३ । इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
 स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ द्विपदीव्यावर्णनो नाम सप्तमोऽध्यायः ।

॥ अथ प्रस्तारादयः पद् प्रत्ययाः । १ । प्राक्ल्याद्यगोऽधो लः परमुपरित्समं प्राक् पूर्वविधिरिति समयमेदकुद्धर्जं प्रस्तारः
 । २ । म्लावधोऽधो द्विर्दितः । ३ । नष्टाङ्गस्य दले लः सैकस्य गः । ४ । नष्टाङ्गे गणैर्हतशोषसंख्यो गणो देयो राशिशेषे
 लच्छं सैकम् । ५ । उद्दिष्टेऽन्त्यल्लाङ्गिर्गेंकं त्यजेत् । ६ । आद्यमन्त्येन हतं व्यथस्तनम् । ७ । वर्णसमानेककान् सैकानुप-
 र्युपरि क्षिपेत् मुकुत्वान्त्यं सर्वैकादिगलकिया । ८ । आद्यमेदानधोऽधो न्यस्य पैर्हत्वाग्रे क्षिपेत् । ९ । ते पिण्डिताः । १०।

शासन.

छंदोनु-
॥ १२ ॥

वर्णसमद्विकहतिः समस्य । ११ । ते द्विगुणा द्विहीनाः सर्वे । १२ । समकृती राश्यूना अर्धसमस्य । १३ । तत्कृतिविंपमस्य
। १४ । विकल्पहतिमात्रा वृत्तानाम् । १५ । अङ्कान्त्योपान्त्ययोगः परे परे मात्राणाम् । १६ । द्विग्रानेकाध्ययोगः । १७ ।
इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञानदोऽनुशासनवृत्तौ प्रस्तारादिव्यावर्णनो नामाष्टमोऽध्यायः ।

इति कलिकालसर्वज्ञानवद्यचतुःशासनशासनविधात्रिगमहिमनिलयश्रीमहेमचन्द्राचार्यविरचितं
छन्दोऽनुशासनं नाम चतुर्थमनुशासनं संपूर्णतामगादिदम् ॥

॥ १२ ॥

॥ अहे ॥ शब्दानुशासनविरचनार्बतं तत्कलभूतं काव्यमनुशिष्यं तदंगभूतं छंदोनुशासनमारिप्समानः शास्त्रकार इष्टाधिकृतदेवता-
नमस्कारपूर्वकमुपक्रमते । ३ वाचं ध्यात्वाहर्तीं सिद्धशब्दकाव्यानुशासनः ॥ काव्योपयोगिनां वक्ष्ये छंदसामनुशासनं १
वर्णादिः कृता । कृत (सि ६-३-१५२) इत्यण्याहर्ती वाहु द्वादशांगं गणिपितं । वयपि द्वादशांगी सूत्रतो गणवर्तीनिमित्ते, तथापि तद-
धर्मसाहृदयपदिष्टवादाहर्तीत्युच्यते । यदाह “अरथं भासइ अरहा सुतं गंधंति गणहरा निडणमिति” । सूत्रमपि वार्तिल्याहृदयभावादेव गण-
वर्तीन्यते इत्याहृत्येव वागिति न विरोधः । सिद्धं प्रतिष्ठां प्राप्तं शब्दानां नामाल्यातादिभेदानां प्रकृतिप्रत्ययादिविभागेन, काव्यस्य
च गुणाळकंकारादिविवेचनेन, पूर्वचार्यशासनस्यानु पञ्चात् शासनं संदर्भो यस्य स सिद्धशब्दकाव्यानुशासनः । ध्यानं प्रणिधानं
तच्चेह मानसो नमस्कारः । काव्योपयोगिनामिति गणकाव्ये न छंदसामुपयोग इत्यर्थात्पद्यं काव्यमिहृ गृह्णते, उपयोगः साहायकं वृत्त-
संशयच्छेदादिना, यदाह “छंदोनिविचितर्वृत्तसंशयच्छेदः” । इदमिष्टेयप्रयोजनं । काव्योपयोगभावात् न वैदिकानि छंदांसीहृ लक्षयि-
प्यन्ते । छंदसामिति कर्मणि पष्टी । चंदनादाङ्गादनात् छंदांसि वर्णमात्रानियमितानि वृत्तानि तेषां अनुशिष्यते अनेनेति अनुशासनं
शास्त्रं । वक्ष्य इति तृतीयत्रिक्रमयोगात् अहमिति लभ्यते । ननु भवतु वाचं ध्यात्वाहर्तीमितीएदेवतास्तुतिः, अधिकृतदेवतास्तुतिः तु
कथमियं, न इष्टिकृतानि छंदांस्यहृत्यणीतानि । मैयं वोचः । नहि सूक्तं किञ्चिदाहंसुपदेशमंतरेण जगलस्ति । यत् श्रीसिद्धसेनः ।
“सुनिश्चितं नः परतंत्रयुक्तिपु स्फुरंति याः काशन सूक्तसंपदः । तवैव ताः पूर्वमहार्णवोदृता, जगत्प्रमाणं जिनवाक्यविष्पुप” इति
सर्वमपदात् । अनेन च श्लोकेन शब्दकाव्यच्छंदोऽनुशासनानां एककर्तृकरम्भुकं । ३ सर्वादिमध्यांतग्लौ त्रिकौ स्त्रौ भ्यौ औ स्तौ
वर्णगणाः ॥ सर्वादिमध्यांतीं गुरुलघु योगोस्तौ यथाकर्म ज्ञौ भ्यौ ज्ञौ स्त्रौ इत्येवंसंज्ञी ज्ञेयौ । चतुर्मालादीनामपि मादिसंज्ञा माभूदिति
नियमार्थमाह—त्रिकौ त्रयः प्रमाणमनयोस्तौ मानमिति (सि ६-४-१६९) के त्रिकौ । तत्र सर्वग्लौ ज्ञौ आदिग्लौ भ्यौ मध्यग्लौ ज्ञौ वंत-
ग्लौ स्त्रौ । सर्वेषां न्यासः । ३ ३ ३ म ॥ ॥ ॥ न ॥ ॥ भ ॥ ३ ३ य ॥ ३ ॥ ज ॥ ३ ॥ इ ॥ १ ॥ ५ स ॥ ५ १ ॥ त ॥ पठेति च “मलिगुरु-
खिलभुव्र नकारो भादिगुरुव्र तथादिलघुर्युः । जो गुरुमध्यो मध्यलघु रः सोऽतिगुरुः कथितोऽतलघुरुः” । इति वर्णगणाः ॥ द्वित्रि-
चतुर्पूर्णचाष्टकला दत्तचपया द्वित्रिपंचाष्टकयोदशभेदा मात्रागणाः ॥ कला मात्रा द्विकलो दसंजः विकलः तसंजः चतुर्पूर्णकलशसंजः
पंचकलः पसंजः पद्मलः पसंजं इति द्वित्रिचतुर्पूर्णचाष्टकामादिप्रतीकेन कृत्तरासदिवादरेत्यादिवत् दादिसंज्ञा मात्रागणाः । ते च यथासंख्यं
द्वित्रिपंचाष्टकयोदशभेदाः । तत्र दगणो द्विभेदः । ३ ॥ ॥ ॥ तगणस्तिभेदः ॥ ३ ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ चरणः पंचभेदः । ३ ६ ॥ ३ ५ ॥ ३ ५ ॥

शासन.

छंदोनु-

॥ १ ॥

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । परमण्खश्वेदशभेदः ॥ ३३६ ॥

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ।

“सर्वगः सर्वलो दखु, आदिमांतिमसर्वलः । सर्वात्मध्यमायगच समललो मतश्च सः २ प आद्यंतलंबुर्गलोतः स्यादुपान्तरगुरुः सच ।

आद्युत्तरगुरुः सोपि गुर्वादिः सर्वलोपिच २ पः सर्वगो आद्यलः स्यादाद्योपान्त्यलभुस्तथा । आद्यांतिमगुरुर्हैव पर्यंतगुरुरेत्रवच ३ आद्यंतल

उपांत्यायग उपांत्यगुरुस्तथा । आद्यगो मध्यगश्चाद्युत्तरगादिवच सर्वलः ४ इति संप्रहक्षोकः ॥ ९ समानेनैकादिः गलौ ॥ मादयो दादयश्च

समानेन लक्षिता एकादिसंख्या भवति । यावतिथः समानलावतिथा गादयोऽपि गृह्णते गे गौ गिर्मी गुर्मी गृंगे गृंगे गृंगे एवं लादयोपि ॥ ९ हस्तो

लज्जु ॥ हस्तो मात्रिको वर्णो लसंज्ञो भवति । सच प्रस्तारे क्लज्जः स्थाप्यः ॥ ९ वर्ति ग्वकः ॥ पादांते वर्तमानो हस्तो ग्वंज्ञो भवति । सच

प्रस्तारे वकः स्थाप्यते । वेति व्यवस्थितविभाषा, तेन यत्रलौ गलौ समानीत्यादावपवादस्तत्र ग्वंज्ञो न भवति । वंशस्थादी च पादांते लघोर्गुरुर्हैव

न भवति ॥ यदाह “वंशस्थकादिचरणांतनिवेशितस्य, गत्वं लघोर्नेहि तथा श्रुतिशम्दायि । श्रोतुर्वसंततिलकादिपदान्तवर्त्तिलो गत्वमत्र विहितं

विद्युधैर्यथा तत्” ध्रुवासु विक्षावशाद्युरुत्वं लघुत्वं च । यदाह “ओजसंख्या यदाभीष्टा ध्रुवासु विरतौ तदा । गो लता शुगमसंख्ये

तु विरतौ गुरुता लघोः” तथा “गुरुभचिभ युक्तलहू विरामविसयमिम विसमसंख्याण । जमललहू लहुभचिभ, समसंखासंडिभो होइ” ।

९ ५ क ५ पविसर्गानुस्वारव्यञ्जनाहादिसंयोगे ॥ जिह्वामूलीये उपध्मानीये विसर्जनीयेऽनुस्वारे व्यञ्जने हादिवज्जिते संयोगे च

परे हस्तोऽपि गो भवति वकश्च । अहादीति समस्तव्यस्तसंग्रहात् हसंयोगे हसंयोगे रसंयोगे च न गुरुः । आदिशब्दात् यथादर्शनं ।

हादिसंयोगे च यथा “स्पृष्टं त्वयेत्वपह्रियः खलु कीर्तयति” तथा “तव ह्रियापह्रियो मम ह्रीरभूच्छशिग्रहेपि द्रुतं न ध्रता ततः । बहल-

आमरमेचकतामसं मम पिये क समेप्यति तत्पुनः” । “धनं प्रदानेन श्रुतेन कर्णाविद्यादि” । “लीलासिताव्यमुत दर्शणमातपत्रं किं दंतपत्र-

मध्य किञ्चुकमैलिरकं । किं चामरं तिलकविद्युर्येदुविवेतादिभो निहृतदीसि मुदेन कस्य” प्राकृतेपि यथा “जह ष्ठां ओहृणे अद्भुत-

मुल्हसिअमंसुभद्रं तं । जहयं ज ष्ठाभोसि तुमं सच्छे गोलान्दृतहै” अद्भुतमभिपिकं । तृहं तीर्थं । तथा । बोद्रहद्रहमिम पडिआ कुवलय-

खित्तद्विहि” इत्यादि । एष्वतीव्यप्रयत्नं संयोगस्य गुरुवाभावे हेतुः । तीव्रप्रयत्ने तु भवत्येव गुरुः । यथा “वर्हभारेषु केशा”नित्यादि ।

॥ १ ॥

केचित्पु इकश्योरपि परत्र स्थितयोः पूर्वस्य लघोगुरुरुवं नेच्छांति यथा “‘प्रणतसुरवरधरणनुपःपरमविजितमदमदनजननमरण सकलुपजन-
 सलिलकतकःकनकमयसुलतनु जिनवर वृपभ जय । ॥ दीर्घहृतौ ॥ द्विमात्रत्रिमात्रौ वर्णां मसंज्ञां भवतः बक्तौ च । ॥ स द्विमात्रः ॥ स
 मसंज्ञो द्विमात्रो भवति, एकमात्रेऽसती मात्रारोप्यते, त्रिमात्रे सती निराक्रियते । ॥ एदोतौ पदान्ते प्राकृते हस्तौ वा ॥ पदांते
 वत्तमानावेकारौकारौ प्राकृतमापायां हस्तौ वा भवतः । यथा “पचूसगववसमूलिभाए उड्डीणससिविहंगाए । धबलाद्यं गलंति नि-
 सालयाए नक्खत्तकुसुमाइ ॥ उभ ओमरायमरगवयसंवलिभा शहयलाड ओयरह । णहसिरिकंठभट्ट व्व कंठिभा कीर रिंछोला” । इन्हि
 इत्येतयोर्हस्तवं शब्दानुशासने निर्णीतमिति नेहोच्यते । ॥ तुयोँशः पादोऽविशेषे ॥ छंदसञ्चतुर्थो भागः पादसंज्ञः अविशेषे सामान्या-
 भिधाने । यत्र तु द्विपदी पंचपदी पद्मुष्टपदी चेति विशेषाभिधानं तत्र द्वितीयांशोपि पादः । ॥ वृत्तं ॥ प्रामात्राङ्गदोऽयो यदभि-
 धास्यते तदृच्छांशं शेषं । तत्र स्थिरगुरुलघ्वक्षरविन्यासमित्यते पाटनसंयोगयोरभावात् । मात्राङ्गदांसि तु जातिरिति प्रसिद्धानि ।
 यदाहुः “पर्यं चतुर्पदी तच वृत्तं जातिरिति द्विधा” वृत्तं च समाद्वसमविपम्भेदाभेदा । तत्कमेण लक्ष्यति । ॥ समैः पादैः समं ॥
 पादैश्चतुर्भिः तुल्यलक्षणैः समं वृत्तं । ॥ समार्धमर्धसमं ॥ यस्य तुल्ये अर्धेऽर्धसमं वृत्तं । ॥ अन्यद्विपमं वृत्तं ।
 ॥ अत्ययो विरामो यतिः ॥ विरमणं विरामो विश्रामः स श्रुतिसुखो यतिसंज्ञः । साच तृतीयांशेषु गवादिर्निर्देशोपूर्पतिष्ठते । गादवश्च
 साकांक्षत्वात् यतिरित्यनेन संबध्यते, गादवचिद्वैरक्षरैर्यतिः कियत इत्ययमयः सिद्ध्यति । तत्रैषा यत्युपदेशोपनिपत्पत्त्यते “यतिः
 सर्वत्र पादान्ते श्लोकार्थं तु विशेषतः । गादिचिद्वैरपदान्ते च लुप्तालुप्तविभक्तिके” तत्र यतिः सर्वत्र पादान्ते, यथा “नमोस्तु घर्द्मानाय
 स्पर्धमानाय कर्मणा । तज्यावासमोक्षाय परोक्षाय कुतीर्थिनामिति” न पुनरेवं यथा “नमस्तस्मै महादेवाय शशांकार्द्धारिणे” इति
 श्लोकाद्यं तु विशेषत इत्यत्र संधिकार्याभावः स्पष्टविभक्तिकल्पं च विशेषः । यथा “नमस्यामि सदोऽदूतमित्यर्थीकृतमन्मर्थं । इंश्वरालयं
 परंज्योतिरज्ञानतिभिरापहं” । अत्रेवरमित्यस्य पूर्वमकारेण संधिर्न कर्तव्यः । स्पष्टविभक्तिकल्पं चात्रैव, नत्वेवं यथा “सुरासुरशिरोरल-
 स्कुररिकरणमंजरी । पिंजरीकृतपादालाद्यं वंदामहे शिवं” । गादिचिद्वैरपदान्ते च लुप्तालुप्तविभक्तिके । यथा “उत्तुगल्लानकलशद्वया नतांगी
 लोलाक्षी विपुलनितंवशालिनी च” । “यक्षश्चके जनकतनयास्तानपुण्योदेषु” इति । लुप्तालुप्तविभक्तिक इति यतिः सर्वत्र पादांते इत्यनेनापि
 संबध्यते । यथा “नमस्तुंगशिरशुविचंद्रचामरचारवे । वैलोक्यनगरारंभमूलसंभाय शंभवे” इति । तथा “बशीकृत-
 जगत्काळं कठेकाळं नमाम्यहं” इति । कचित्पु पदमध्येऽपि गकारादौ यतिर्भवेत् । यदि पूर्णपरौ भागौ त स्यातामेकवर्णकौ ॥ ३ ॥—

शासन.

छंदोनु-

॥ २ ॥

यथा “पर्वीसं तस्चामीकरकटकतटे छिट्ठीतेतरांशाविति” तथा “कृजल्कोयष्टिकोलाहलमुखारभुवः प्रांतकांतारदेशा इति” तथा “हासो हस्ताग्रसंवाहनमपि तुलिताद्र्विद्वासरहिष्पोस्पेति” “वैरिशानां तथोचारितचतुरक्त्यां वाननानां चतुर्णीमिति” “पह्ने पानीयमाङ्गाद्यति हि महिषं पक्षपाती पृष्ठकः” इति । गकाराद्वाविति कि पदमध्ययति: पादांते मा भूत् । यथा “ग्रणमत भवयंधक्षेशनाशाय नाशयणचरणसरोजद्वामानंदहेतुमिति” । पूर्वोत्तरभागयोरेकाक्षरत्वे तु पदमध्ये यतिर्द्वयति । यथा “एतस्या गंडतलममलं गाहते चंद्रकक्षमिति” “एतासां राजति सुमनसां दाम कंठावलंदीति” “सुरासुरशिरोनिषुट्टचरणारविदः शिवः” इति ॥ पूर्वान्तवरस्वरः संधी क्षचिदेव परादिवत् ॥ योवं पूर्वपरयोरेकादेशः स्वरः संधीं विधीयते स क्षणित्यूर्वस्यांतवद्वति क्षचिदपरस्यादिवद्युभयादेशत्वात् । यथा पित्रोः पुत्रः पितुष्म मातुष्म भवति । तत्र पूर्वांतवद्वावो यथा । “स्यादस्यानोपगतत्वमुनासंगमेवाभिरामा” “जंभारातीभक्त्योद्भवमिव दधत्” इति । तथा “दिक्षालाघनवच्छिन्नानंतर्थिन्मात्रमूर्त्ये” इति । परादिवद्वावो यथा “स्कंधे विद्यादिबुद्ध्वा निकपति महिपस्याहितो-सूनहार्पीत्” इति । “शूलं तूलं तु गार्ड प्रहर हर हृपीकेशकेशोपि वक्षकेणाकारि किं ते” इति । अत्र हि स्वरस्य परादिवद्वावे न्यंजनमपि तद्वक्त्वात्तदादिवद्वति । यदि पूर्वापरौ भागौ न स्यातामेकवर्णकौ ॥ इत्यंतादिवद्वावविधावपि संबद्धते । तेन “अस्या बक्षाजमवजितपूर्णदुशोभं विभाती” ल्येवंविधा यतिर्न भवति । द्रष्टव्यो यतिर्चितायां यादेशः परादिवत् ॥ यथा “अच्छिन्नप्रसराणि नाथ भवतः पातालकुक्षी यशांस्यापि क्षपयंति कोकिलकुलच्छायासपलं तमः” “वितत्थनतुपारक्षोदशुभ्रासु दूर्वास्वविरलपदमालां इयामलामुहिंसत्” इति । नित्यं प्राक्षपदसंबद्धाशाद्यः प्राक्षपदांतवत् । चादिभ्यः पूर्वं यतिर्न कर्तव्येत्यर्थः । यथा “स्वादु स्वच्छं च सलिलमिदं ग्रीतये कल्प न स्यात्” इति । नित्यं प्राक्षपदसंबद्धा इति किं, अन्येषां पूर्वांतवद्वावो माभूत् यथा “मंदायंते न खलु सुहृदामभ्युपेतार्थकृत्या” इति “इत्यौसुक्यादपरिगणयन् गुह्यकसं ययाचे” इति ॥ परेण नित्यसंबद्धाः प्रादद्यश्च परादिवत् । प्रादिभ्यः परा यतिर्न भवतीत्यर्थः । “दुःखं मे प्रक्षिपति हृदये दुःसहस्रद्विद्योग” इति । परेण नित्यसंबद्धा इति किं । अन्येभ्यः परापि यतिर्यथा स्वात् “श्रेयांसि बहुविज्ञानि भवन्ति महतामपि । अवंच चादीनां प्रादीनां चैकाक्षरत्वेनैकाक्षराणामेव पदान्त्यथावंतादिवद्वाव इत्यते, नवत्वेनेकाक्षराणां पदमध्ययतौ, तत्र हि पदमध्येऽपि चामीकरादिविव यतेरम्यनुज्ञातत्वात् । तत्र चादीनां यथा “प्रत्यादेशादपिच मधुनो विस्मृतश्रूविलासं” इति । प्रादीनां यथा “दूरासूढप्रमोदं हसितमिव परिस्पष्टमासां सखीभिं” रिति । तदेतत्सर्वं श्रव्यपदेनैव गतार्थमिति न सुन्दितं । अनिर्दृष्टयतिकेपि च छंदसि श्रव्यैव यतिः करणीया, न पुनरेवं, यथा “तेन शशिमुखि गतेन सखि किं भियेण कुरु मानमपि तस्मिन्,

॥ २ ॥

स तव वरततु समदनः स्वयमेव समेति चरणयुगं” इति । तथाहि “अबहूर्थंपि मतुरा मनो हरति भारती । तमोनिच्यसंकाशा
मचनादेव कोकिलेति” । ८ त्यादिर्गांदिः ॥ त्रिचतुरादिः संख्या क्रमेण गच्छादिसंज्ञा ॥ इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां स्वोपज्ञ-
चंद्रोनुशासनवृत्तौ संज्ञाव्यायः प्रथमः समाप्तः ॥

ग्रंथान्त्रं १२५ अक्षराणि १४ ॥ छंदः॥ आशाख्यपरिसमाप्तेः छंदे इत्यधिकृतं वेदितव्यं ॥ पादः॥ पाद इत्यधिकार आशाख्यपरिसमाप्तेः । इदा-
नीमेकाक्षरायाः पर्द्विशत्यक्षरावसानाइचंद्रोजातीराह । ९ एकाक्षरोक्ता जातिः ॥ एकाक्षरपादोक्तानामभेदसंप्रहारिमिका जातिः । १० अत्युक्ता-
मध्याप्रतिष्ठासुप्रतिष्ठागायत्र्युष्णिगनुष्टुप॒वृहतीपंक्तिचिष्ट्वगलयतिजगतीशक्तर्यतिशाक्तर्यथ्यतिष्ठृतय पैकैकवृद्धाः ।
उक्तात एकैकाक्षरवृद्धपादा अत्युक्तादयसात्र अक्षरा अत्युक्ता जातिः । अक्षरा मध्या, चतुरक्षरा प्रतिष्ठा; एवं यावदेकोनविंशत्यक्षरा अतिष्ठतिः ।
११ कृतिः प्राङ्गविसमभ्युदद्य कृतिः॥ प्र आङ् वि सम् अभि उद् इत्येतेभ्यश्च परा कृतिरैकैकवृद्धाक्षरा । विंशत्यक्षरा कृतिः । एकविंशत्यक्षरा
प्रकृतिः । द्वाविंशत्यक्षरा आकृतिः । त्रयोविंशत्यक्षरा विकृतिः । चतुर्विंशत्यक्षरा संकृतिः । पञ्चविंशत्यक्षराभिकृतिः । पद्विंशत्यक्षरा उल्कृतिः
इति । अथासामेव जातीनामुपयोगिनो भेदानाह । १२ उक्तायां गः श्रीः ॥ उक्तायां जातीं गुरुतेकाक्षरः पादः सच श्रीनामा यथा “गीर्धीःश्री-
स्ताद्” ॥ १३ अत्युक्तायां गौ रुदी ॥ यथा “आतर्दृष्टा इष्टा सा रुदी” २ प्रमाणित्येके ॥ १४ लौ मदः “जय जिन जितमदः” ३ पुष्पमिति क-
शित् ४ ग्नौ दुःखं ॥ यथा “कल्य नात्र दुःखमस्ति” ४ लगौ सुखं यथा “जिनः स वः कियात्सुखं” ५ ६ ५ मध्यायां मो नारी ।
यथा “निःसारे संसारे सारं किं स्यान्नारी” ६ ७ यः केशा यथा “पुरंश्री सुवेशा दृष्टं सा सुकेशा” ७ धूरिति भरतः । ८ रो मूर्गी ॥
यथा “वहुभा गेहिनी या मृगीलोचना” ८ तदिदितिभरतः । ९ सो मदनः ॥ यथा “विरहेभ्यधिकं मदनो दहति” ९ रजनीतिभरतः
१० १० केचित्तु ब्रह्मवत्सामेकैकोप्यधिः ११ शंखः २ शुभ्रं ३ दुर्ग्रह ४ मित्राहुः १२ प्रतिष्ठायां ग्नौ कन्या । मगणो गुरुश्च यथा “सर्वेऽवैर्य-
हांचके । सेयं मन्ये धन्या कन्या” १० १३ भगौ सुमुखी ॥ भगणो गुरुश्च यथा “क्षीणतनुर्मद्विरहे । याशुमुखी सा सुमुखी” ११
ललितेतिभरतः । १४ ज्यौ विलासिनी ॥ जगणो गुरुश्च यथा “न लभ्यते वनस्नी । धनं विना विलासिनी” १२ जथेति भरतः । १५ गौं
समृद्धिः ॥ रगणो गुरुश्च यथा “पुण्यपात्रे गुद्वित्तैः । या प्रदत्ता सा समृद्धिः” १३ पुण्यमितिभरतः । १४ न्यौ मृगवधूः ॥ नगणो
गुरुश्च यथा “तव पुरो नवनयोः । किमिव सा मृगवधूः” १४ १५ द्यौ ब्रीडा ॥ यगणो गुरुश्च यथा “तथा तेन कृतं भर्ती । यथा चिते-

शासनः

॥ ३ ॥

छंदोनु-

॥ ३ ॥

भवद्वीडा १५ के स्त्रौ सुमतिः ॥ सगणो गुरुश्च यथा “भज धर्मं वद सत्यं । ल्यज पापं सुमतिः सन्” १६ अमरीति भरतः ।
 के त्यौ सोमप्रिया ॥ तगणो गुरुश्च यथा “विभ्राजते से रोहिणी । चारुसुतिः सोमप्रिया” १७ हैं सुप्रतिष्ठायां रो गौ ग्रीतिः ॥
 यथा “यस्य नैवार्थ्यं नैव कामिन्यः । नापि वैराग्यं तस्य का ग्रीतिः” १८ के लग्ना विद्यधकः ॥ रगणो लघुगुरु च । यथा “यौवनेन वा
 कामणेन वा । यो न दग्धकोऽसौ विद्यधकः” १९ वायुरेतिभरतः के भो गौ पंक्तिः ॥ यथा “फालगुनमासे फुलबनांते । पावकतुल्या
 किंशुकपंक्तिः” २० अक्षरोपपदेत्यन्ये । कुंतलतन्यीतिभरतः के झलगा रतिः । भगणो लघुगुरु च यथा “साधुचरणांभोजयुगले ॥ हंत
 विदुषो राजति रतिः २१ के जो गौ सती ॥ यथा “स्वभर्तुभक्ता विशुद्धशीला । निरीहचित्ता सती सतीयं २२ शिखेतिभरतः
 के त्यलगा नंदा ॥ तगणो लघुगुरु च यथा “वित्ते सरला वेषे तरला । दाने पृथुला नंदा महिला” २३ के झलगा जया ॥ यगणो
 लघुगुरु च “ममानीयत मनः कांतया । सुखेनोल्लसजितांभोजया” २४ के म्लगाः सावित्री ॥ मगणो लघुगुरु च यथा “जैनेद्रं सुखं
 दिश्यादः सुखं । जिग्ये येन सा सावित्री प्रभा” २५ के सो गौ घनपंक्तिः ॥ यथा “कियथा हीनं यदिह ज्ञानं । रहितांभोभिर्यनपंक्तिः
 सा” २६ के न्लगा अभिमुखी ॥ नगणो लघुगुरु च यथा “शशिवदना मूगनयना । अभिसरति त्वदभिमुखी” २७ मृगचपलेत्यन्यः ।
 कमलमुखीतिभरतः । के इँठ गायत्र्यां मौ सावित्री ॥ यथा “देवानां यः सौणीः साक्षात् क्षोभं निन्ये । देवैः किं स ब्रह्मा यत्कांता
 सावित्री” २८ के ग्रौ तटी ॥ मगणरगणौ यथा “कामेऽयो निस्पृहं यस्योऽयैः स्यान्मनः । किं कुर्यात्तसा सा मंदाकिन्यास्तटी” २९
 के सौ रमणी ॥ यथा “रजनीरमणप्रतिमे वदने । तिलकं शशकं कुरते रमणी” नलिनीतिभरतः ३० के त्यौ तनुमध्या ॥ तगण-
 यगणौ यथा “लावण्यपयोधिः सौभाग्यनिधार्ने । सा कस्य न हुया वाला तनुमध्या” ३१ के स्मौ गुरुमध्या ॥ सगणभगणौ यथा
 “चपला केकरनयना सा किल । रमणी कोविद गुरुमध्या तव” ३२ के यौ सोमराजी ॥ यथा “स वः पातु कुदत्विषा देहभासा ।
 समुद्योतितांतो जिनः सोमराजी” ३३ के न्यौ शशिवदना ॥ नगणयगणौ यथा “मनसिजलीलाकुलगृहभूमिः । कुबलयनेत्रा शशि-
 वदनेयं” ३४ सुकुलितेत्यन्यः । मकरशीर्पेतिभरतः के मौ मालिनी ॥ रगणभगणौ यथा “केतकीसंस्टैर्मालितीसंषृक्तैः । पंकजैरहंतं
 मालिनी सोपास्त्वे” ३५ के भ्यौ कामलतिका ॥ भगणयगणौ यथा “भाति मृदुपाणिष्ठवमनोजा । हासकुसुमश्रीः कामलतिकेयं” ॥
 ३६ के म्सौ मुकुलं ॥ मगणसगणौ यथा “यातोस्तं शशभृन्मात्तेऽनुदयं । न्याकोशं कमलं नीलाङ्गं मुकुलं” ३७ वीथीतिभरतः । के ग्रौ
 शफरिका । नगणरगणौ यथा “कुबलयेक्षणे रमयतो मनः । तव विलोचने शाफरिकाचले” ३८ गिरेतिभरतः । के नौं कच्छपी ॥ रगणनगणौ

१ स ब्रह्मा नवा किं ।

यथा “लक्ष्यते सरसि चंद्रमससराशि । लक्ष्मकांतिरिह कच्छपी पयति” ४९ ६ भ्रौ लघुमालिनी ॥ भगणरगणौ यथा “रथद्वनाग्रतो
 मंडलमैंदवं । संप्रति लक्ष्यते श्रीलघुमालिनी” ४० ६ स्थौ विमला ॥ सगणयगणौ यथा “निपतंति वसिन् सरला दशस्ते । तमुपेति
 लक्ष्मीर्विमला च कीर्तिः” ४१ ६ त्रौ जला ॥ तगणरगणौ यथा “जातास्त्रव द्विपत्तीणां दसो नृप । अश्वास्त्रमश्वभिः पर्यस्तकल्लाः” ४२
 ६ भ्रौ सुनंदा ॥ मगणयगणौ यथा “श्रीमतपार्णवाथ त्वरपादावजयुग्मे । भूयान्निर्विकल्पा भक्तिमें सुनंदा” ४३ ६ भ्रौ विक्रांता ॥
 भगणमगणौ यथा “नो भट्टिंहास्ते त्वद्विपुष्यर्थतः । वासरति सिंहा विभ्रति विक्रान्ता” ४४ ६ स्तौ सूचीमुखी ॥ सगणमगणौ यथा
 “अधुना पंचेषोनैवतीक्षणास्त्रवं । इह जडे सूचीमुखया केतन्या” ४५ ६ च्यौ शिखंडिनी ॥ यगणमगणौ यथा “हहा पांथस्त्रीभिः
 पिधीयते कर्णाः । मुहुर्घ्यातन्वाने शिखंडिन्या रावे” ४६ ६ ७२ उच्चिन्हि भौ गो गांधर्वी । यथा “स श्रेयांसि श्रेयांसः श्रीमान् देवः
 पुण्णातु । शोभायाभूयचित्ते गांधर्वी न कीडापि” ४७ ६ जैं ग उच्चिन्क ॥ रगणरगणौ गुरुश्च यथा “उच्चिन्हीव संसृतौ स्वाकूर्व रजो गुरुः ।
 नो भवेचदि क्षितौ श्रीजिनेन्द्रशासनं” ४८ शिखेतिभरतः ६ उस्तौ गः कुमारललिता ॥ जगणसगणौ गुरुश्च यथा “नरेद्रगणसेना-
 वृतः प्रथितशक्तिः । दधासि नृपतेत्वं कुमारललितानि” ४९ अत्र केचित् द्वाभ्यां विरतिमिष्ठंति । यथा “इदं वदनपद्मं प्रिये तव विभाति । इह
 ब्रजति मुग्धे मनो भ्रमरतां भे” ५० ६ भौ गो मदलेखा ॥ मगणसगणौ गुरुश्च यथा “यावत्केसरिनादो नायाति श्रुतिमार्गं ।
 तावद्वंधगजानां गंडे खान्मदलेखा” ५१ ६ स्तौ ग उद्धता ॥ रगणसगणौ गुरुश्च यथा “या वभूव सुदृष्टी वैरिणां नृप सेना । त्वत्प्रताप-
 विलासे सोद्धतापि गतश्रीः” ५२ ६ त्सौ गो भ्रमरमाला ॥ तगणसगणौ गुरुश्च यथा “कुंदे विचकिले वा मंदारकुसुमे वा । प्रीत्या
 मधुरसाद्ये आन्ता भ्रमरमाला” ५३ ६ रौ गो हंसमाला ॥ यथा “शैवलाली निराशा पंकजे बद्वासा । किं वकोटावलीये हंत सा हंस-
 माला” ५४ ६ भौ गः कलिका । यथा “स्पर्शनमात्रवशाद्या मकरंदमुचा । किं भ्रमर भ्रमता सा कलिता कलिका” सोपानभिलयन्यः ।
 भोगवतीतिभरतः ५५ ६ भौ गो विधुवक्ता ॥ भगणसगणौ गुरुश्च यथा “अह्वि विरहतसा रात्रिमिलपन्ती । उद्यति विधुविवे म्लायति
 विधुवक्ता ५६ ६ भौ गः सरलं ॥ मगणमगणौ गुरुश्च यथा “पापाभ्यासात्कुटिलं चेतो रौद्रं भजते । शास्त्राभ्यासव्यसनादन्ये भ्यानं
 सरलं” ५७ ६ भ्रौ गश्चित्रं ॥ भगणनगणौ गुरुश्च यथा “कीर्तिरिह भवतः कुंदकुसुमसमा । रंजयति हृदयं वित्रमिदमधिकं” ५८
 ६ नौ गो हरिविलसितं ॥ यथा “सपदि वलिनृपान्समिति नियमयन् । प्रथयसि न विभो न हरिविलसितं” चपलेत्यन्ये । द्रुत-
 गतिरितिभरतः ५९ ६ भ्रौ गः शारदी ॥ भगणरगणौ गुरुश्च यथा “उज्ज्वलनिशाकरा चारुकमलाकरा । कस्य न मनोरमा

छंदोनु-

॥ ४ ॥

“शीर्भवति शारदी” ६० के लिंगा मधुकरिका ॥ तगणनगणी गुरुश्च यथा “पांथ श्रव दधितां प्राप्तो मधुसमयः । गायंलनुविटपं श्रीता मधुकरिकाः” ६१ वत्रमित्यन्यः ६२ के ज्ञौ गो विमला ॥ सगणजगणी गुरुश्च यथा “समसत्तुमित्रता-मवलंब्य निर्मम । भज वीतरगतां विमलात्मको भव” ६३ के ज्ञौ गः सुभद्रा ॥ जगणरगणी गुरुश्च यथा “कुमारपाल देव त्वदीयविक्रमेण । महीजसः सुभद्रा-पते: स्मृतं न केन” ६४ के न्यौ गः कुमुदवती ॥ नगणयगणी गुरुश्च यथा “पतिविरहे याऽन्यमुखमपि नाऽपद्यत् । कलयति सा शाधामिह कुमुदिन्येका” ६५ के उसौ गो मुदिता ॥ यगणसगणी गुरुश्च यथा “लतानां कलिकामिः प्रोहत्पुलकेव । वसंतागमनेऽस्मिन् वनश्रीमुदितेयं ६६ के ग्रौ गो मनोजा ॥ तगणरगणी गुरुश्च यथा “भुवनजैव्रमंत्रं रतिपत्रेष्वीते । पिकगिरा मधुश्री-रतिमनोऽश्याऽसौ” ६७ के रौ गो दीपा ॥ सगणरगणी गुरुश्च यथा “नवसिंदूरभासो मुकुलाः किंचुकेऽमी । भ्रुवमाम्बेयवाणा रतिनाथस्य दीपाः” ६८ के रूप अनुषुभिं त्रौ गौ विभा ॥ तरलगाः यथा “देव त्वयि क्षमानाथे शीणान्यभूमुजां कीर्तिः । पूर्वादिभाजि मार्त्तिष्ठे का वा विभास्तु ताराणां” ६९ के यौं ल्पावनुष्टुप् ॥ रथलगाः यथा “कुर्वतेऽविवेकारति ये विरागहेतुप्वपि । ते पठति चित्रं मुहुर्विलिङ्गां अनुषुभिद्यथा” ७० के गीर्गीर्विद्युन्माला ॥ समानेनैकादिरितिवचनाद्वीरिति गच्छुष्टयं गृह्णते । मौ गावितिनु न हृतं चतुर्भिर्भ्रुतुभिर्यथा विरतिख्येतेति यथा “सल्यं रम्या भोगा भोगाः कांताः कांताः प्राज्यं राज्यं । किं कुर्वतु प्राज्ञा वस्मादाद्युर्विद्युन्मालालोळः” ७१ के भौ गौ चित्रपदा ॥ यथा “ज्योमनि सागरसीरे पर्वतशृंगनिरुक्ते । आम्यति भीमकुरुण्डो चित्रपदा तव कीर्तिः” ७२ के ग्रौ लगौ सुमालती ॥ नरलगाः यथा “परिहसोत्पलावली कनककेतकी तथा । अमरमालीकृते तदिति सा सुमालती” ७३ के भूतौ लगौ माणवकं घैः ॥ भतलगाः वैरिति ज्यादिगांदिरितिवचनाचातुभिरिति लभ्यते । यतिरिति चोपतिष्ठते तेन चतुर्भिर्यथतिरिति सिद्धं । यथा “शीतलगान्योन्यरणाद्वृत्तरैर्विस्वरकं । साम पठन्माणवकोऽशासि मुहुर्यत्र शुके: ७४ के त्रौ लगौ नाराचं ॥ तरलगाः यथा “दुर्वारवैरिदंतिनां कुंभस्तलेषु निश्वलः । त्वत्कीर्तिकेतुवंशवन्नाराच एष शोभते ७५ के झौं गौ हंससूतं ॥ मनयगाः यथा “मंजीरकणितयोग्यां कुर्वां अवशभोग्यां । आदते वत मनांसि यूनां हंससूतमेतत्” ७६ के न्यौ लगौ ललितगतिः ॥ नजलगाः यथा “मणिरसनाख्वनिता-दनुसृतहंसकुलैः । श्रितमिव शिष्यपदं ललितगतौ सुतनोः” ७७ के ज्ञौ गौ सिहलेखा ॥ रजगगाः यथा “पर्णपातमात्रभीत-कृष्णसारपोततासु । किं विलंवसे महात्मस्वं जहीहि सिंहलेखां” ॥ ७८ के ज्ञौ लगौ प्रमाणी ॥ जरलगाः यथा “तव प्रमातुभिरुच्छता यदशुभुक्य भूपते । समग्रमानजित्वरी जगद्रथी प्रमाण्यभूत” ॥ ७९ मत्तवेष्टिमिति

भरतः ८ जो ग्लौ समानी ॥ रजगला: यथा “रागरोपमोहदोपदालदावपावकस्य । सीरिंगैः समं जिनस्य नो समानिका कलापि” ७९
 ८ स्तौ गौ गुणलयनी ॥ नसगगा: यथा “गुणुणचिता स्फीता परिहतरजःपुंजा । मुनितनुरियं साध्वी न गुणलयनी साधो” ८०
 ८ सौ लौ मही ॥ ससलगा: यथा “भृशमात्मवतः कला ननु यस्य परिस्फुटा: । सहि कांचनपुष्पितां सकलां चिनुते मर्ही” ८१ ९ नौ गौ
 रतिमाला ॥ ननगगा: यथा “ततिरिह करिणा ते क्षरदुरुमदवारिः । नृपवर जलदानामिव विचरति भाला” ८२ १० अन्यद्वितानं ॥
 उकाङ्गद्वयमाणाचान्यत्समवृत्ते छंदो वितानसंज्ञं । यथा “त्वयि तेजोभिरशेषं जगहुद्योतयतीदं । उद्यतयेष इदार्था सविता नाथ मुखैव” ८३
 तथा “कंकालमालभारिणं कंदपर्वदपर्वदारिणं । संसारवंधमोचनं वंदामहे शिलोचनं” ८४ तथा “तस्याः स्मरामि सुन्दरं चंद्रोपमानमाननं ।
 कंदपचापमंगुरुभूविभ्रमोपशोभितं” ८५ तथा “तुणां त्वज धर्मं भज पापे हृदयं मा कुरु । इष्टा यदि लक्ष्मीस्तव शिष्टाननिश्चं संश्वेत्यादि”
 ८६ ८६ १० युहत्यां भो मौ वक्तं डैः ॥ डैरिति पंचभिर्यतिः यथा “विभ्रमसारभूविक्षेपं मन्मथलीलालीलागारं । कस्य न चित्ते कुर्यात्
 क्षोभं चालकुरुर्गाक्षीणां वक्तं” ८७ ११ नौ रौ वृहतिका ॥ यथा “विशदवृत्तलवधात्मनः शुचियशो यते भूषेते । तब कमंडलुवर्तिरिधि-
 वृहतिका च मंदाकिनी” ८८ १२ नैसा हलमुखी ॥ रनसा: यथा “दंतुरं कपिशनस्यनं यन्मुखं विकटचितुकं । तां स्त्रियं सुखमभिलपन्
 दूरतस्त्वज हलमुखीं” ८९ १३ नौ मो भुजगशिशुसृता ॥ यथा “नयनविलसितैरसा: कथमिव यत मूर्छा ते । भुजगशिशुसृता
 यद्वावगतमुरगकन्येषं” ९० वक्तगतेरिलयं: । शिशुपदस्य साभिप्रायवात् । यथाच “अभ्यस्ता तु तरपीगतिवक्तिमाणमुन्मूलिताः
 फणिशिशो भवतापराधाः” ९१ इति । मधुकरिकेतिभरतः: । १४ भजसा उदयं ॥ यथा “सुभु भवदीयवदने सत्यपि नितांतरुचिरे ।
 नित्यप इवैष सहसा वांछति शाशांक उदयं” ९२ १५ भौ र उत्सुकं ॥ यथा “आषदि दीनमनोरथं संपदि हर्षपरायणं । मा कुरु
 मानस चापलं संस्मर त त्यमनुत्सुकं” ९३ १६ नैरा भद्रिका ॥ रनरा: यथा “तुष्यपापजलवदिते सौख्यदुखलतिके स्वयं । तज्जहीहि
 परिविषुवं साखुता हृदय भद्रिका” ९४ १७ नौ र उपच्युतं ॥ यथा “नृप कुरु करुणां जने परिहर खलसंगमं । विमृश सुरविमानत-
 लिदशपतिमुपच्युतं” ९५ १८ स्जसा अक्षि ॥ सजसा: यथा “विषमाख एष इति वत्कवयो वदंति तदसत् । प्रहरत्ययं हि मदनः
 मुतनो तवाक्षिललितैः” ९६ १९ मः सौ कनकं ॥ यथा “मिथ्यादश्शेनदिग्धमनाः पापं धर्मधिया मनुते । गाढोन्मत्तसांधदशां मृत्यि-
 डोऽथवा कनकं” ९७ २० सौ मस्तारं ॥ यथा “सकलासुमतां रक्षायै यतितव्यमितीयत्तत्वं । रसवादविदां तत्सदं यदि वार्तिक रक्त-
 तारं” ९८ २१ सिः सौम्या ॥ सिरिति सगणत्रयं यथा “निजज्ञीवितमात्ररसाकृतनिष्कृपकमंतते । शृगयामधुमधरते कुरु धर्ममसौम्यमते” ९९

छंदोनु-

॥ ५ ॥

तभ्या रुचिरा ॥ तभयाः यथा “नाश्रावि वैश्वरणपश्चहृद्द तव क्षणमपीश । तैराश्रितं बनमजस्वदावज्वलत्तरु चिराय” १०० ८ नस्या
विशाला ॥ नसयाः यथा “नृपतिलक मातु कीर्तिस्तव भुवि कथं तु यथाः । भवति सकला त्रिलोकी यदियमपि नो विशाला” १०१
८ तन्मा मकरलता ॥ तनमाः यथा “भैमे भवदरिनारीणामाद्रौजिननयनासौधैः । आसूत्रि कुचतटे अर्दैनेत्या मकरलताभंगः”
१०२ ८ नज्या शशिलेखा ॥ नजयाः यथा “कलयति पांडुरभावं तव विरहे सुतनुः सा । सुभग यथा दिवसादौ गलितहचिः
शशिलेखा” १०३ ॥ ९ नौ सो लघुमणिगुणनिकरः ॥ यथा “अपरमणिगुणगणः सरिदधिप तव कियान् । हरिहृदि विलसति
यहुमणिगुणनिकरः” १०४ ९ मभसाः सिहाकांता ॥ मभसाः यथा “हवहृष्टेष्व भवति विभो दीना प्रत्यर्थिनृपचमूः । राहुग्रस्तव
शशिकला सिहाकांतेष्व मृगवधुः” १०५ ९ रज्ञाः कामिनी ॥ रजाः यथा “यद्रसादतो जयत्यर्थं पुष्पसायको जगद्वर्यं । उहुसन्नवीनविश्र-
मास्ताः स्त्रीमि हंत कामिनीः” १०६ तरंगवतीत्यन्यः ९ १० पंक्तौ मभस्गा मत्ता धैः ॥ मभसगाः धैरिति चतुर्भिर्वित्यतः यथा “आताप्रत्यं वपुषि
दधानो शूर्णं पृथ्वीतलपत्तमेच्छुः । द्राघ्वारुण्यां निहितकरोऽयं मत्तावस्थां प्रथयति भानुः” १०७ च यद्यपि बानवासिकायामंतर्भवति, तथापि
विशेषसंज्ञार्थमुक्ता । पृवमन्यवापि १०७ ९ र्यजगाः पंक्तिका ॥ र्यजगाः यथा “अविलासदूरीकृतोऽसत्कामकामुक्तां कांतिशालिनीं ।
मंदुग्युंजिमंजीरराजितां पद्य कामिनीपंक्तिकामिमां” १०८ ९ मस्तगाः शुद्धविराट् ॥ मस्तगाः यथा “सम्बग्ज्ञानचरित्रपात्रतां यो दग्धे
भुवनैकवांधवः । त्रैलोक्यस्पृहणीयतां गतः सल्यं शुद्धविराट्यं मुनिः” १०९ ९ मन्यगाः पण्डो द्वैः ॥ मनया गुरुश्च धैरिति
पंचविर्यतिः । यथा “स्याद्वादामृतमुदिते चित्ते शास्त्रोक्तिः कटुरितरा भास्ति । एवं संसदि चतुरंगायां, जलपामो जयपणवं दृक्ष्वा” ११०
कुवलयमालेति भरतः । केचित्तु यगणस्याने सगणं मन्यते । ९ रज्ञगा मयूरसारिणी ॥ रजरा गुरुश्च यथा “या बनाधकारदंडवरेषु
प्रीतमानसा विसर्पतीह । क्षोभयंत्यपि क्षणाद्वृजंगान् संल्पजेत् मयूरसारिणी तां” १११ ९ नज्ञगास्त्वरितगतिः ॥ नजना गुरुश्च यथा
“दिनकरपीतशुचिरुचिश्वरमगिरेदिशखरतटीम् । अनुसरति त्रपित इव त्वरितगतिः सितकिरणः” ११२ ९ भमस्गा रुक्मवती ॥ भमसा
गुरुश्च यथा “ये विजितात्मानो नवनिष्ठा जाग्रति लोकं रक्षितुकामाः । स्वाध्यियतं तेषां वसुधेयं रुक्मवती मृग्नमध्यपरेयां” चंपकमाला
सुभावेति चान्ये । पुष्पसमृद्धिरितिभरतः । ९ भिगौ चित्रगतिः ॥ भवत्यं गुरुश्च यथा “यस्य न कापि कला न मतिर्न व्यवसायलबोऽपि
तथा । सोपि कथंचन जीवति चेदैवभिदं खलु चित्रगतिः” ११३ ९ निगौ निलया ॥ नवत्यं गुरुश्च यथा “अपि सरिदधिपतिसुता
हरिमपि परिहरति यत् । अधमपुरुषकृतर्तिं धिगहह कमलनिलयां” ११४ ९ जिगातुविता ॥ जन्मयं गुरुश्च यथा “स किं वद नीच-

शासन.

॥ ५ ॥

समाश्रयो न किं कथय स्थितिरुक्षते । न चापलमुज्जसि लक्षिम किं न चेदुपिता जलधामनि” ११५ ६ रः सौ गो मणिरंगः ॥ यथा
 “धीमतां हि गुणो विशदधीर्जायते गुणिसंगमवाच्य । शोभते नितरां न किमेगे कुंकुमारुणिते मणिरागः” ११६ ६ झौ मौ वंधूकं ॥
 भतना गुरुश्च यथा “एतदभिनवभास्वहिंवं शोणशचिह्नचिरं प्राग्वद्वाः । शेखरितनववंधूकशीर्यंतुपदमधुना संधते” ११७ ६ ब्रजगा
 मनोरमा ॥ नरजा गुरुश्च यथा “निखिलदीनहुःखदारिणी सकलवंधुसंविभागकृत् । गुणिजनामृतार्णवोपमा भवति सा रमा मनोरमा”
 ११८ ६ तो जौ ग उपस्थिता ॥ यथा “एषा भवतः समरांगणे राजन् जयसिद्धिरुपस्थिता ॥ कीर्तिः कुपितेव भवतिर्या सचोऽभि-
 ससार दिगंतरं” ११९ अत्र द्वाष्टयां यतिरित्येके । ६ र्मस्साः कलिका ॥ रमसा गुरुश्च यथा “कुंदयर्णि हृष्टः परिचुंबन् किं न रे रोलंव
 वपसे त्वं । तत्था येन प्राग्नुरागात् कीडितं मालवायः कलिकायां” १२० ६ भलगगा मृगचपला ॥ भतना गुरुश्च यथा “साषु-
 समाधावविचलतामाश्रय हे मानस सततं । वांछसि यदव्ययपदर्थीं मा कुरु कृति मृगचपलां” १२१ ६ मो नौ गः कुमुदिनी ॥
 यथा “आसाय प्रियमिह शशिने निर्वच्छद्गमरकुलमिपात् । मूर्त्ते दुःखमिव विरहजं, तत्कालं वमति कुमुदिनी” १२२ कुमुमसमुदि-
 तेत्यन्ये १२३ ६ मः सौ ग उद्धृतं ॥ यथा “सर्पद्विषतव दिग्जवयात्रास्वेभिर्देवतुरंगमसैन्यैः । प्राञ्जैरुद्दत्तमध्वरज्ञां, वृद्धिं प्राप न
 वृद्दमरीणां” १२४ ६ नद्यगा विपुलभुजा ॥ नजया गुरुश्च यथा “रिषुवनिताजननिःश्वासैरविरतमुष्ट्यतरैः कांता । भजति तुलुक्य
 जयश्रीले, विपुलभुजा विटपिच्छायां” १२५ ६ इजस्गा माला ॥ सजसा गुरुश्च यथा “शगामांगणे कुमुदयंदक्षियमुद्दहंति निपतत्वः ।
 भवदीक्षणोत्सवसत्पृणा नृप सुभूतां नयनमालाः” १२६ प्रमितेत्यन्ये । ६ ३० विष्टुभि भौ रो गौ रोचकं ॥ यथा “कुंभमुवो जयतीह
 माहारम्यं तद्रुदवामुखतेजसश्चापि । यस्य जगत् प्रलयप्रगल्भोर्मिरंचति रोचकगोचरं सिषुः” १२७ ६ रः सौ लौ अच्युतं ॥ यथा
 “त्वं दधासि विभो परमेष्ठितामीश्वरत्वमपि त्वयि राजति । अच्युतत्वमपि त्वमुपश्चितः, कोऽपरस्वदते जिन देवता” ॥ १२८ ६ तिर्गी
 लयग्राहि ॥ तगणत्रयं गुरुद्वयं च । यथा “बीणानिनादानुर्धेन हृष्णं, कांचीरणलकारचित्रीयमाणं । नव्यांगहातपकाराभिरामं, दत्ते प्रमोदं
 लयग्राहि लास्यं” १२९ ६ भिर्गी दोधकं ॥ भवत्यं गुरुद्वयं च यथा “पुष्करमंतुदगर्जितधीरैः, श्रव्यमदोधकधोर्कृतिनादैः । न्यंजित-
 पातकृतिभ्यनिपादन्यासमसाविह नृत्यति सुभूः” १३० उपचित्रेये ६ सिलगा विदुषी ॥ सत्वयं लघुगुरु च यथा “कुरुते तरसा न
 हि चापलं, स्वयमेव न चार्थयते परं । प्रकटं कुरुते न वियातरां प्रसदा विदुषी भवतीद्वी” १३१ ६ भला गौ श्रीङ्गेः । ईरिति
 पंचभिर्यतिः । भतना गुरुद्वयं च यथा “या सुजनानामुपकरणाय, प्रद्विष्टतां च प्रतिकरणाय । मानधनानां भवति नराणां, श्रीरितरा

छंदोनु-

॥ ६ ॥

स्वाधरिकरमात्रं” १३२ संदेषदमिलन्ये । हृचिरेति भरतः । यतिनियमाभावे इदमेव प्रलब्धवोधः ॥ तौ जौ गौ उपस्थिता ॥ यथा “या मानमहाविष्ट्वृण्गितांगी, नाभूत् कलयापि वशंवदा ते । लोलन्मलयानिलदोलितात्मा, प्रीत्या सविलाससुपश्चिता सा” १३३ ६ ल जस्ता गौ उपस्थितं ॥ जसता गुरुद्वयं च यथा “शिलीमुखतांते सत्यक्षनादां, मुहुर्विदधतं वाणासनांके । पुरः शरदूषतु संप्रेष्य राजन्मृपस्थितमरिस्वामेव मेने” १३४ ६ मातौ गौ शालिनी द्यैः ॥ मतद्वयं गुरुद्वयं च । धैरिति चतुभिर्यैतिः । यथा “कर्मीभर्गीनिर्मिमाणा धुनीनां, व्यातन्वाना वीरुधां लास्यलीलां । उज्जंभंते शालिनीवारपाकस्फारामोदाः शारदा वायवोऽमी” १३५ ६ ममता गौ वातोर्मी ॥ धैरिति वर्तते । यथा “त्वच्छत्रूणां विपिने प्रसिद्यतानां, शिष्पः पांगुर्दशि वातोर्मिकामिः । तापः सूर्येण च मूर्खिं प्रकीर्णः को वा नास्कंदति संप्राप्तमंगान्” १३६ ६ मो भौ गौ वा । वातोर्मी एव लक्षणांतरं धैरिति वर्तते । यथा “घोराकारा घनघोपविशेषाद्दोरिक्षसक्षितिरेणुविभिश्च । लोकक्षोभं सहसा विदधाना वातोर्मीयं कुरुते जगदंधं” १३७ मञ्चलगा भ्रमरविलसितं ॥ ममना लघुगुरु च । धैरिति वर्तते । यथा “प्रत्याख्याताव्यसि कमलवनं वाता तर्किं करतलचलनैः । मुख्ये विद्धि स्फुटकमलधिया वक्षापाति भ्रमरविलसितं” १३८ वानवासिकेयं । ६ नौ सो गौ वृत्ता ॥ धैरितिवर्तते । यथा “जिनपतिगुरुपदपीठे योऽशाढ़मतिरिह छुटति प्रीत्या । विगलति निखिलमर्वं तस्मात्परिणतफलमिव वृन्तान्तात्” १३९ ६ न्यभा गौ पतिता चैः ॥ नयभा गुरुद्वयं च । धैरिति वष्टिर्यैतिः । यथा “वहति न मंदं दक्षिणवायुर्भूमति न तूर्णं चूतपरामः । दधति न पिक्यः पंचमरागं, किमु पतिता त्वं पादतलेऽस्य” १४० ६ नैरलगा रथोद्धता ॥ रनरा लघुगुरु च । यथा “तावकीनकृटके रथोद्धता धूलयो जगति कुर्यान्धतां । चेदिमाः करिधामदांभसा भूयसा प्रशमयेत् सर्वतः” १४१ अपरांतिकेयं ६ नैभा गौ स्वागता ॥ रनभा गुरुद्वयं च । यथा “वहुभं सुरभिमित्रमन्वयं दाक्षिणात्वपवनं सुहृदं च । पृच्छतीह परपुष्टविष्टुष्टैः, स्वागतानि नियतं चनलइमीः” १४२ ६ नौ रलगा भद्रिका ॥ नद्वयं रो लघुगुरु च यथा “परिहर नितरां परापवादं कुरु जिनवचनेऽनुरागितां । इति तत्र चरतः परे भवतु सपदि भद्रिकागतिः” १४३ अपरवक्त्रमिति भरतः । उत्तरांतिकेयं ६ रज्जलगाः इयेनी ॥ रजरा लघुगुरु च यथा “अंतर्गुधवृदंदकंकमंडलद्येनिका त्वदीयवैरिवाहिनी । आपतस्त्रुतांतरैऽद्रक्षिकरद्याकुलेव लक्ष्यते क्षमापते” १४४ निःश्रेणिकेत्वन्ये । ६ नो जौ लगौ सुमुखी ॥ यथा “कनकरुचिर्वनपी-नकुचा मनसिजविश्रमकेलिगृहं । चलनवना नवकुंददती, न हरति कस्य मनः सुमुखी” १४५ द्रुतपादगतिरिति भरतः । ६ मस्ज्ञा गावे-करुपं ॥ मसज्ञा गुरुद्वयं च । यथा “काष्ठे वा कनकेऽथवा मणी वा लोष्ठे वा रमणीषु वा तुणे वा । शापे वा स्तवनेऽपि वा वितृष्णं साप्तज्ञां मन एकरूपमेव” १४६ ६ तो जौ लगौ मोटनकं ॥ यथा “दंतसुतिधौतदिगंतरया रम्यं नवदीयवनया विहितं । साचीकृतलोलविलो-

॥ ६ ॥

६ जतज्ञा वंशास्थं ॥ यथा “पुरुषवो नाशुपि पूरवः पुरा दधुर्धरा धारयेत्पुना भवान् । अपूर्वमेतत्वरितं न तावकं वदंति वंशास्थमिदं महीपते” १५९ वसंतमंजरी, अभ्रवंशा चेत्यन्ये । १६० ८ नमज्याः कलहंसा ॥ यथा “गुणलवेऽपि सुभग प्रियसख्या, गुणिकथाक्रमव-
शात्प्रहुते ते । घटयते किमपि नाटिलज्ञाकृतकमाशु सुतनुः कलहंसा” १६१ द्रुतपदा, सुखरं चेत्यन्ये । ९ नैभसाश्चंद्रवर्त्म ॥ इनभसाः
यथा “सैंहिकेयभयविहूलमनसः, स्वप्रभाभिरिह दक्षमुनिसुताः । नाममात्रमपि सोहुमपटवश्चंद्रवर्त्म रचयंति हततमः” १६२ ९ सी-
स्तोटकं ॥ सीरिति चत्वारः संगणा: यथा “परलोकविस्तुकुर्मरतं, बहिरार्जवमादधरं कुटिलं । विपकुंभमिवेद्दसुधापिहितं, लज्ज मित्र-
मतोटकतैकगुणं” १६३ मात्रासमक्रमिदं ॥ १० नमभ्रा द्रुतविलंवितं ॥ यथा “पूरपसांद्रवचोरचनांचिता, हृदितहासचिलोलविलोचना ।
बवचनं कथयत्वतिरागतां, द्रुतविलंवितचित्रगतैरियं” १६४ हरिणहुतमितिभरतः । ११ नौ न्यौ पुटो जैः ॥ ननमयाः । जैरित्यष्टभिर्यतिः ।
यथा “तरललवणिमांभः पूर्णकुंभी, सुचरितफलपाकोल्लासवल्ली । सुतनु तत्र विराजत्यंसंगाज्ञयनपुटनिपेया यौवनश्रीः” १६५ ११ नौ न्यौ
ततं ॥ ननमरा: यथा “नववयसि वियुक्तानां योपितां, प्रिय कथय निराशानां का गतिः । त्वमपि सुभग गंता देशांतरं, गगनमपि च
मेघब्यौहस्ततं” १६६ १२ नौ भ्रावुज्जवला ॥ ननभरा: यथा “विनयितमनसोऽपि निरंतरं, वत विद्वद्यतु किंतु विवेकिनः । नयनगतिरियं हि
सुदुःसहा, चकितमृगदशामहोऽज्जवला” १६७ चपलनेत्रेष्वेके । १३ तीः कामावतारः ॥ तीरिति चत्वारसंगणाः । यथा “मध्ये
नतांग्या नवा रोमराजीति, यन्मन्यते सुग्रस्तोको न तर्तिक्तु । तुंगलना स्थानिका कुटिमा रूढकामावताराय निःश्रेणिकं विद्धि” १६८
१४ न्यौ न्यौ कुसुमविचित्रा ॥ नयनयाः यथा “सरसिनवक्रा कुवलयनेत्रा, विकवजपोषी विचकिलदृता । इयमनुरूपा ननु कुसुमे-
पोर्जयति धनुश्रीः कुसुमविचित्रा” १६९ इयं मदनविकारा गजलुलितं वाऽन्येषां । १५ उजज्सा जलोद्धतगतिश्चैः ॥ जसजसाः ।
चैरिति पद्मिर्यतिः । यथा “विकासिकुसुमं सदा फलयुतं, निसर्गविशिरं तटविदपिनं । निपातितवती हहा सरिदियं, निकामकल्पा
जलोद्धतगतिः” १७० १६ यीर्भुजंगप्रयातं ॥ यीरिति चत्वारो यगणाः । यथा “न सूरिः सुराणां गुरुर्लाङ्गुराणां, पुराणां रिपुर्नपि नापि
स्वयम्भूः । खला एव विज्ञाश्चरित्रे खलानां, भुजंगप्रयातं भुजंगा विदंति” १७१ अप्रमेयेतिभरतः । १७२ रीः स्त्रग्निवणी ॥ रीरिति रगणा-
श्चत्वारः । यथा “तारका मङ्गिका मालिका मालिनी, चारुचंद्रप्रभा केतकी शालिनी । भोगभाजां भुजेश्वराणां प्रिया, सेयसुजृंभते शर्वरी
स्त्रग्निवणी” १७२ पश्चिमीतिभरतः । १७३ जीमौकिकदाम ॥ जीरिति जगणाश्चत्वारः । यथा “समाधिपयोधिविमग्रमदीनमनीहमकाम-
मवाममनाधि । जिनेद्रं मनो मम वांछति नाम न विश्रमधाम न मौकिकदाम” १७३ १७३ मीः कल्याणं ॥ मीरिति मगणाश्चत्वारः ।

यथा “आदिस्त्रष्टा यः सर्वेषां सन्मार्गीणां, प्रत्यादेष्टा यः पापानां श्रेष्ठोक्त्येऽस्मिन् । तत्त्वज्ञानात्संसारावधे: प्राप्तः पारं, दिश्यादेवः
 श्रीनाभेयः कल्याणं सः” १७४ कांचनमिदमिति कश्चित् ॥ १८ नान्दज्ञाः प्रियंवदा ॥ नगणात्परे भजराः यथा “प्रणयतत्परमित्यसंखिप्रियं,
 मधुरमालय मयैव शिक्षिता । विहुरिता समदकोकिलारवैर्यंदि भविष्यसि मधौ प्रियंवदा” १७५ मत्तकोकिलमित्यन्ये । लतालुलिता ॥
 तगणात्परे भजराश्वेत् तदा ललिता यथा “ग्रामेऽत्र पापकलहं सतां दधदत्से ग्रापां नहि किंवद्भ भाव्यतां । रम्यं वपुं मधुरं न ते रुतं,
 रे काक पाकललिता नवा गंतिः” १७६ कृ स्त्रौ सौ प्रमिताक्षरा ॥ सजौ सदृशं च यथा “बहुभिः किमालि लपितैः कुथियां,
 सरसाभिषेयघटनारहितैः । रसभावभावित्यियां हि वरं, प्रमिताक्षरापि रचनार्थवती” । पित्रेण १७७ कृ मौ यौ वैश्वदेवी छैः ॥ डेरिति
 पंचभिर्यतिः यथा “जिर्णुर्विज्ञेशो धर्मराजः प्रवेत्ता, इ॒शः श्रीनाथस्तेजसां धाम वैति । यत्वं प्रख्यातः श्रीकुलुक्यक्षितीश, बूमस्तेनेयं
 वैश्वदेवी तनुले” । चंद्रकांतेत्यन्ये १७८ कृ मौ स्त्रौ जलधरमाला छैः ॥ मभसमाः धेरिति चतुभिर्यतिः यथा “त्वत्सेनाभिः कृत-
 रिपुधामस्त्रोपे, इष्टा अ्योऽस्त्रि स्फुरदुर्घूमस्तोमं । ग्रीष्मेऽप्युक्तः सपदि मयूरा रात्रू, शब्दार्थंते जलधरमालाभ्रान्त्या” कांतोत्तीडेत्यन्ये १७९
 कृ न्जौ भ्यौ नवमालिनी जैः ॥ नजमवाः जैरित्यष्टभिर्यतिः यथा “कलयति वैरिभूमिपतिलक्ष्मीं परिमलहारी कीर्तिंकुसुमांवं । सपदि
 ददाति तुभ्यमनवयं तृप नवमालिनीयमसिलेखा” १८० कृ न्जौ ज्ञौ मालती ॥ नजजराः यथा “भ्रमर सखे ब्रज यत्र सा प्रिया
 कथय दशामिति मे तदग्रतः । अभिनवपुष्पितरम्यमालतीपरिमलसुलसिंतं पिचायता” वरतनुरित्यन्ये १८१ कृ नौ रौ प्रमुदितवदना ॥
 यथा “स्खलितवचसि भर्तृरि भूकुटि, प्रियसखि घटयेत्यपि प्रेरिता । अविदितरसविभ्रमा बालिका, प्रमुदितवदना भवत्युन्मुली”
 चंचलाक्षीत्यन्ये । गौरीत्यपरे १८२ कृ सा प्रमा छैः ॥ सा प्रमुदितवदना छैः सप्तभिर्यतिशेवभानाम यथा “प्रचुरविभवतानवं यौवनं
 विमललौणिमा समग्राः कलाः । सकलमपि सखे तदेतन्मुधा, यदि मृगनयना न हेमप्रभा” १८३ कृ न्जल्यास्तामरसं ॥ नजजया:
 यथा “सततविकाससमुद्दरशोभं सकलकलंककलापरिमुकं । तव वदनं मदिराङ्गि किमेतद्वति न तामरसं न च चंद्रः” कमलविलासि-
 नीत्यन्ये १८४ कृ ज्ञज्ञा विभावरी ॥ जरजराः यथा “पयोनिधेरवाप्य तोयसंपदं, मदाद्वलाहकेन पश्य वर्कुतं । य एष तस्य हर्षकारणं
 सुतः, स यूव संवृतो विभावरीपतिः” वसंतचत्वरमित्यन्ये १८५ कृ र्यन्याः कुमुदिनी ॥ रयनया: यथा “बोधितापि रम्यैः करनिकैरस्ते
 हासलेशमासादयति न यस्मात् । मुंच मुंच तस्मादिह नलिनीयं, रोहिणीपते हृत कुमुदिनीव” १८६ कृ भौ न्सौ ललना छैः ॥
 भतनसाः डेरिति पंचभिर्यतिः यथा “रम्यनितंवां नवतनुलतिकां, संभृततृष्णां गजगतिरुचिरां । विष्वधरित्रीं तव तृप रिपवः, संप्रति

ੴ ਦੋਜੁ-

11 < 11

मेजुनैतु मिजललनां” १८७ के नौ यों कामदत्ता ॥ ननरया: यथा “निकृतिकलुपया धिया विशीर्णं, बहुतरमपि निष्फलत्वमेति । सुकृतमसृतकारणं प्रसूते ध्रुवमिह कणिकापि कामदत्ता” १८८ के नो रिमेंडावली ॥ रिरिति रगणत्रयं यथा “स्तनितघोरघोपाद्वाह-सातुला तरलतारविद्युच्छटालोचना । विरहिणीजनप्राणधातोष्टाता, नभसि राक्षसीयं न भेघावली” वसंतेति कश्चित्” १८९ के त्यौ त्यौ पुष्पविचित्रा ॥ तयतया: यथा “आम्यद्भ्रमरन्धाकीर्णोद्गुरणं धा मंदारवती संतानप्रसवाक्या । नाभेयजिनस्योदामा सुरनाथैर्दिष्ट्या रचिता पूजा पुष्पविचित्रा” १९० के सा मणिमाला चैः ॥ सा पुष्पविचित्रा चैः पञ्चिर्यतिशेन्मणिमाला यथा “संतोषधनानां का नाम समुद्दिश्वारित्रसुधासौ धिकामपिपासां । निर्वैजसमाधावालां सुरसौख्यं जैमी यदि कठे वाकिं मणिमाला” १९१ के स्यौ स्यौ केकीरवं ॥ सवसया: यथा “पथिक प्रयाहि त्वरत्यैव नो चेत्पुरतः समुज्जृभिणि भेघकाले । भवतो हिजिहस्य हरिष्वयतेऽसून् समदध्वनत्केकिरवः प्रचंडः” १९२ के निसौ हीः ॥ निरिति नगणत्रयं सश्र यथा “सितमहसि धबलयति धरां, सुभग कुरु यदिह समुचितं । तव विशद-गुणहृतहृदया, हियमपि परिहरति सुतनुः” १९३ के उसौ स्यौ कोलः ॥ जससया: यथा “चुलुक्यनृपते त्वयि विभ्रति क्षमां, विहाय धरणीधरणप्रयासं । पयोधिपुलिने रमतां यथेच्छं, स संप्रति चिराय पुराणकोलः” १९४ के अतिजगत्यां नतिगा उर्वशी ॥ नगण: तगणत्रयं गुरुश्च यथा “अजननियोपितामस्तु वंशो सतां, मलिनिमानं स्वशीलेन यास्तन्वते । भगवतो वासुदेवाप्रसूतापि हि विदशवैश्यात्वमंगीचकारोर्यशी” १९५ के न्जौ ज्ञौ गः सुवक्ता ॥ नजनरगा: यथा “हतहृदयः खलु यद्विलासलक्ष्म्या, रतिमपि पुष्पशरस्तृणाय मेने । लवणिमवारितरंगिणी किलैपा, हरति न सापि सुनेमनः सुवक्ता” १९६ अचलेत्यन्ये । भीगावंगरुचिः ॥ भच्चुष्टयं गुरुश्च यथा “वेन विधिप्रतिपक्षतयेव सदाऽकारि कृतार्थक एव दरिद्रजनः । कर्व मुदं न ददाति नृपो भरतः सोंगरुचिप्रतिपिद्धसहस्रकरः” १९७ के द्वौ ज्ञौ गः प्रहर्षिणी गैः ॥ मनजरगा: गैरिति त्रिभिर्यतिः यथा “उत्तेष्ठत्रिदशधनुश्छलेन चर्यालक्ष्योदयन्मणिरुचिचित्रतोरणश्च । पंच-पोर्मुवनजयोत्सवैकचिह्नमावद्वा सपदि मनःप्रहर्षिणीयं” १९८ के उभौ स्जौ गो रुचिरा धैः ॥ जमसजगा: धैरिति चतुर्भिर्यतिः यथा “समुद्धसदशनमयूखचन्द्रिकांतरङ्गिते तव चदनेन्दुमण्डले । सुलोचने कलयति लांछनच्छर्वं, घनाज्जनद्रवरुचिरालकावली” १९९ के मृतौ यसौ गो मत्तमयूरम् ॥ मत्तयसगा: । धैरितिवर्तते यथा “प्रावृद्धलक्ष्म्या विश्रितमत्रावतरंत्याः, संभूयामे कल्पितकोलाहलमुचैः । जलपंतोऽमी हंत निदाधापसरेति, प्रातीहार्यं मत्तमयूराः कलयंति” २०० के नौ त्रौ गा: क्षमा ॥ नततरगा: धैरिति वर्तते यथा “अथि जडयति वंशो किमंग शौचैः कचिदपि सुकृतं स्थान्मुधासि मूढः । यदिह च परलोके च साधु तत्त्वं शूणु कुरु हृदयस्यां क्षमामजसम्” २०१

६ मौ जौ गः श्रेयोमाला ॥ धैरिति वर्तते यथा “लक्ष्मीलीलागारे विनश्चतुरंदरभ्रान्यकुरुग्रेणीकृतस्तवनध्वनि । नेत्रानेदं तात्रांगुली-
 दलबंधुरं, श्रेयोमालां दयाजिनेद्वपदांतुजं” २०२ ६ नौ तौ गः कुटिलगतिरिद्धैः ॥ उरिति सप्तभिर्यतिः यथा “यदसरलतरभूर्विसु-
 मालका, कुटिलगतिरिप्रौढवाचकिमा । तदियमघटि भोः कौतुकात् कामिनी नियतमनृतुना केनचिद्देषसा” नौकीत्यन्ये २०३
 ६ नौ स्त्रो गः हमा ॥ ननमरगाः उरिति वर्तते यथा “त्वदरिसृगदशामाचासप्रदानान्यमिव परमं राजन् धारयतः । प्रचलति भवतः
 सैन्ये दिग्जयार्थं प्रतिदिशमगमत्केषं क्षमान्तुतोऽस्मी” २०४ ६ न्सौ रौ गश्चंद्रिणी चैः ॥ यमररगाः चैरिति पञ्चिर्यतिः यथा “धराभारं
 विअहीलया बाहुदंडे, जयत्येष श्रीमानूर्जितः क्षोणिनाथः । मुजंगीभिर्गतिरुक्तवलैर्यथाशोभिर्वभूव प्रोद्धामैश्चंद्रिणी नागभूमिः” २०५
 ६ नौ यौं गश्चंद्रिका ॥ ननरयगाः यथा “निलिलकुबलयप्रयंचितानंदा, परिणतशरकांडपांतुरच्छाया । इह जगति खुलुक्यचंद्र निसंद्रा
 प्रसरति तव कीर्तिंचंद्रिका नित्यं” २०६ ६ ज्ञौ स्त्रौ गो मंजुभाषिणी ॥ जतसजगाः यथा “नरेद रुषे त्वयि महीभुजां मतिन्वे
 षुपचर्मणि न विनावर्मणि । कदु कण्ठती लुठति श्रुखलापदद्वयेन कांतानुशयमंजुभाषिणी” २०७ ६ न्सौ रौ गश्चंद्रलेखा ॥
 नसररगाः यथा “सुभगसुखदं भोहजालं जनानां, हृदयहरणं वंधनं लोचनानां । सुलिलतवपुः सा सखे पीयते ते विरहतमसा चंद्र-
 लेखेव तन्वी” २०८ ६ न्सौ जौ गो लयः ॥ नसजजगाः यथा “त्वमसि शरणं प्रसीद जगत्पते, वितर सुतरां ममेह समीहितं ।
 चरणकमले जिनेश्वर तावके, भवतु मनसविरं परमो लयः” २०९ ६ न्सौ तौ गो वियुन्मालिका ॥ नसततगाः यथा “धनतमसि नष्टान्
 द्रष्टुमत्रेक्षणे, निलिलपथिकान् संहारबुद्ध्या ध्रुवं । यत परिशुद्धीताः प्रावृपा दीपिकाः, स्युरिह रुचिवियुन्मालिकाब्याजतः २१० ६ स्त्रौ
 स्त्रौ गो नंदिनी ॥ सजसजगाः यथा “वसुधाषिपत्यमिह देव नार्थये, जिननाथ नापि तुरुहृतसंपदं । वरदोऽसि चेन्मम तदा सदा
 मतिभंवतान्नकुरुणगणाभिनंदिनी” कनकप्रभा जया सुमंगलीति च केचिदाहुः । मनोवतीतिभरतः २११ ६ न्जौ न्सौ गो
 मदललिता ॥ नजनसगाः यथा “कलितकलंकशितिसिच्यसंपत् करदलितेदतिमिरयमुनांतुः । प्रथयति गौरवपुरमृतरदिमसुशलवरस्य
 समदललितानि” २१२ ६ स्त्रौ सौ गः कुटजं ॥ सजससगाः यथा “परमं प्रकर्षमधिरुद्ध विद्यारिकमिव प्रवासविषमस्थिति-
 भाजां । कुरुते यतः प्रथमतोऽपि घनतुः कुटजप्रसूनरजसा जगदंधं” अमर इत्यन्यः २१३ ६ नौ त्सौ गो गौरी ॥
 ननतसगाः यथा “ननु भव कुसुमेषो निशितशस्त्रास्तृणमयि यतिमोऽस्य प्रशमतुत्सैः । कचिदपि खलु तेऽन्ये मनसि येषां
 निवसति मुग्नेत्रा कनकगौरी” २१४ ६ त्मौ स्त्रौ गो लक्ष्मीः ॥ तभसजगा यथा “विद्वद्गौरैचितमुदीर्यते सदा सिद्धे-

छंदोनु-

॥ ९ ॥

शनंदन पुरुषोत्तमो भवान् । यत्वां स्वयंवरविधिनाम्बुपेषुपी, लक्ष्मीरियं रणमकराकरोत्थिता” २१५ ६ तभौ जौ गो अभ्रकं ॥ तभजजगाः यथा “अभ्यस्यतीव रसवादकलामयं, साऽध्यः क्षणोभिमतचंद्रमहोदयः । तारौपविप्रकटनाभिरतः सखे प्रोद्दीपयन्विविधवर्णमिहाभ्रकं” २१६ ६ मतौ स्त्रौ गः कोहुभो छैः ॥ मतसरगाः छैरिति पंचभिर्यतिः यथा “लक्ष्मीः कांता-भिर्विकचनेव्रोत्पलाभिस्तांवूलपत्रैः परिणतैर्यानवासैः । काव्यं कोहुभाभिधनवच्छंदसेदं चेतोहारित्वं भजति वैदृश्यभाजां” २१७ ६ स्त्रौ सज्जा गः सुदंतं ॥ सयसजगाः यथा “त्रिदिवं बजङ्गिर्दिविषत्पत्तेः पुरः, सुभट्टर्जवान्निर्दिलिता इवार्णलाः । करवालघातैस्त्रुटितास्त्रुदा समिद्वसुधासु दंताः करिणां चकाशिरे” २१८ ६ नौ स्त्रौ गः कमलाक्ष्मी ॥ यथा “विरचितनिविडतरोक्त-लिकाभिः, कमिव नवमद्वुपं न विद्युः । सपदि शरदि सरितः कलहंसप्रकटितगतिलिताः कमलाक्ष्यः” २१९ ६ नीगौ त्वरितशतिः ॥ नगणचतुष्टयं गुरुश्च यथा “नूवर तव धनुरधिगतगुणं, ध्वनति च युधि भयवशतरला । कलयति च खिनुनिचयतुलनां, त्वरितगतिरस्तुपतिष्ठतना” लघुगतिश्चपला वेत्यन्ये २२० ३३३ ६ शक्यां नौ स्त्रौ लगाव्यपराजिता छैः ॥ ननरसलगाः छैरिति सहभिर्यतिः यथा “शशधरवदनं कुशेशयलोचनं, शुचिरुचिरुचिरं ललाटटस्थितं । विशदकरुणयाधिवासितमृदयो जिनमनुसरतां भव-त्वपराजिताः” २२१ ६ मस्त्रौ ममौ गावलोला ॥ मसममगगाः छैरितिवर्तते यथा “आत्मारामपदेकव्यापाराभिरतानां संसाराधिर-गाधस्तेषां गोष्पदमात्रं । अंतस्त्रवसमाप्ते प्राणायामनिरोधाज्ञासावंशनिपणा येषां दृष्टिर्लोला” २२२ ६ नौ झौ लगौ प्रहरण-कलिता ॥ ननभनलगाः छैरितिवर्तते यथा “तव गुणनिकरैरपि दृढविपुलैरहितसमुदयः सपदि नियमितः । नरपतितिलक त्वमिह मुजलतां, प्रथयसि किमसि प्रहरणकलिता” २२३ ६ नौ ममौ लगौ करिमकरभुजा ॥ ननमयलगाः छैरिति वर्तते यथा “रणभुवि नृपते निखिलादंडेन ते, रिपुभट्टकरटिप्रोन्माधिना जूभितं । जलनिधिजठरे पाढीनकूर्मावली करिमकरभुजौविषेव तेजस्तिना” २२४ नौ तौ गौ वसंतः ॥ ननततगगाः छैरितिवर्तते । यथा “सखि भवति भवच्छेष्यादप्यादप्रतिहतिभिरियं यत्प्रसूनप्रसूतिः । कुरुव-कवकुकाऽशोकमुखद्वुमाणां, तदिह ननु तवायत्तसंपद्वसंतः” नंदीमुखीलेके २२५ ६ झौ तौ गौ लक्ष्मीः ॥ मरततगगाः छैरिति-वर्तते यथा “मामद्वैतानुरागां मन्यतेऽसौ तुणायेत्येवं दौर्भाग्यदुःखोन्मूलनं चित्तयंती । मन्ये त्वरज्ज्ञाधारां तद्वतं कर्तुकामा, काम सिद्धेऽद्वलं नो सेवते राजलक्ष्मीः” २२६ ६ मो रौ सो लगौ जया ॥ मररसलगाः । छैरितिवर्तते । यथा “मायदृष्टिपानां लसद-शनाशनिकीदायातैः समंताद्विदारितसानवः । यस्योचैः सहविष्योजयंतहिमालयाः, शैलाः शंसंति संप्रत्यपीह दिशां जयान्” २२७

शासन.

॥ ९ ॥

४ भ्रम्यलगा ज्योत्स्ना ॥ भरमयलगा: छेरितिवर्चते । यथा “दन्धपातालकुशी स्फूर्जहुहायां, गिरमूर्छकांतारमध्ये भूपाल घोरं तमः । नागीनां किलरीणं पौलिंदवामभ्रुवां कीडागानेपु कीर्तिज्योत्स्नाऽधुना हन्ति ते” २२८ ६ नम्रसलगा: सिंहः ॥ नमरसलगा: । छेरिति वर्चते । यथा “समदनांगेद्राणां कपोलविपाटने स किळ सचो जिग्रतिश्यावदनांतुं । तदिति शंक्यं चिंत्रं चरित्रमहात्मुतं हरिणपोतैऽद्युं न सिंहविजुभितं” २२९ ६ ज्सौ नौं गौ राजरमणीयं ॥ जसरनगगा: । छेरिति वर्चते । यथा “समुद्रूतधरित्रीतलः प्रमुदितायो विनग्रतरथाराधरानुसृतपादः । चुलुक्यवृपकीर्त्तं दधविष्पथगां त्वं, विभासि खलु शैलाधिराजरमणीयः २३० ६ म्तौ न्सौ गावसं-वाधा औः ॥ मतनसगगा: छेरिति पंचविर्यतिः यथा “नैतल्यक्षमांके किमुत कहुरसंधायाहेतुः सलीनं विषमिह सहजप्रीत्या । तेनायं मूर्छीं विरचयति सुधारश्मिः, शंके निःशंकः सपदि विरहिलोकानां” २३१ ६ त्मौ जौ गौ वसंततिलका ॥ तभजजगगा: यथा “सल्कर्णिकारचितविभ्रमभासमानां नव्यस्फुरद्धुचिरपत्रलतावलीकां । दिएवा वसंततिलकांचितचारुशोभां कांतां वनश्चियमिमां त्वमु-पागतोऽसि” उद्धर्पिणी सैतवस्य, सिंहोजता काइवपस्य २३२ ६ नौं भौं गौ वलना ॥ रनभभगगा: यथा “नव्ययौवननटस्य तनोति नियोगं, निश्चितं वरतनुविकसन्मुखरागा । हस्तकैरभिनयं कुहते ब्रुवती यत्, व्यक्षुतेऽन्नचलनादि पदे पदे पृपा” लतेत्यन्यः २३३ ६ ब्रव्रलगा: सुकेसरं ॥ नरनरलगा: यथा “घटयेज्यया किमिति काम कामुकं, यदभवत्पुरस्तव जगहूर्णवदं । मधुकरीनिनादमयमंत्र-मंत्रित्वंलरहां सुकेसरपरागचूर्णके: २३४ ६ नीर्गाँतुपचित्रं ॥ नीरिति नगणाक्षत्र्यारो गदूर्यं च यथा “अनुसर हिमकरकिरणसमूहं, भज नवकिशलयमृदुशयनीयं । प्रियसखि ननु शरदियमृष्टपत्थे, यदभिसरति दिनपतिरुपचित्रं” २३५ ६ न्जम्जलगा धृतिः ॥ नजम्जलगा: यथा “विहर नितेवविवफलके सुदशां, गतनिधनानि संचिनु धनानि भृशां । रचय चिरं च सुंदरनराधिपतां, तदपि न किञ्चनालित तव-चेत्त धृतिः” मणिकटकमित्यन्ये २३६ ६ भौं रसलगा दर्दुरकः ॥ भभरसलगा: यथा “मृत्युमृत्युति यदा यदा कणशो दलत्येप तदापि न हतं विश्वसनोचितः । कालमयाप्य उनज्जनश्वरणउचरं, दुर्जनदर्दुरकः करोति कटूकिभिः” २३७ ६ भजस्नाद्वौ स्खलितं ॥ भज-सनेभ्यः परौ गौ यथा “पुष्पशर रम्यतनुता सहवणत्वं, वाङ्मधुरता चतुरता चहुकलत्वं । सर्वमपि चास्य सुभगस्य रतये मे, कैवलमिदं व्यथयति स्खलितगोत्रं” महिता कांता वनमयूरश्वेत्यन्ये २३८ ६ ल्यौ चेदिदुवदना ॥ भजसनेभ्यः परौ लघुगुरु चेदिदुवदना यथा “सस्वृह इव त्वयि रतेरपि दयितस्त्वद्वदनवीक्षणवशाद्वलितधनुः । ताडयति नैष भवतीं शरनिकैरिंदुवदनेन रमणे तदसि रता” २३९ ६ न्भन्ता गौ शारभललितं ॥ नभन्तगगा: यथा “वहसि गंधकरटिघटां पुष्टेशे, कररदैः प्रहरसि च मत्तांतुवाहे । दक्षयसि वितिपरशिरः

छंदोनु-
॥ १० ॥

पादपातैरिदमहो शारभललितं तेन यतः” २४० ६ तच्छरभललितं घैश्चतुर्भिः पञ्चिंश्च चेद्यतिः शारभासंहं यथा “मृगरिपुः शशकतुलनां यत्पुरस्ताक्लयति द्विरदलनव्यक्तकेलिः । तव सुतः स इह शरभोऽमन्यवीरः, सुतवती नतु शारभिके त्वं तदेका” २४१ ममन्या गौ कुटिलं ॥ ममनयगगाः घैरिति वर्तते यथा “श्रीचौलुक्यविष्णिपतिलक दिव्याकार्थं त्वसैन्येऽस्मिन् प्रसरति किल पातालेन्द्रः । न्यंचद्गमीभरकुटिलितमूरदी मन्ये, साहाय्यार्थं रचयति भुजदंडानुचैः” २४२ हंसदेवनीत्येके ३४५ ६ अतिशा कर्या स्जसस्या ऋषभः ॥ सजससयाः यथा “जगतां विभुः पृथुजटापिहितांशदेशः, सततं महर्षिगणसेवितपादपद्मः । मकरध्वज-प्रसरथनप्रथितप्रभाव, ऋषभध्वजः स भगवान् भवतोऽस्तु भूत्यै” २४३ ६ नीसौ शशिकला ॥ नीरिति नगणाश्रतवारः सब्दं यथा “अरतिमति हि मम वपुषि विद्यधर्तीं, तिरयसि यदि नवजलद शशिकलां ॥ स्वयमपि किमिति न कलयसि करुणां, यदिह विरचयसि कदु रसितमहो” २४४ अत्र सप्तभिर्यतिरित्येके । चंद्रावत्तेति पिंगलः । ६ सा स्त्रैः ॥ सा शशिकला चैः पञ्चिंश्चित्त्वेत् स्वरूपंजा । यथा “प्रसरति तव सुभग विशदहने, शृणु यद्यजनि किमपि कुवलयदेशः । सरसिजमपि तपति नवविचकिलस्त्रगपि सपदि जनयति भृश-मरति” २४५ मालेतिपिंगलः ६ मणिगुणनिकरो जैः ॥ शशिकलैव जैरएभिश्चेत्यतिर्मणिगुणनिकरः यथा “नृवर वशसि मतिरविकलकलता सुजबलमनुपसमतिनयपरता । नतिरनुगुरुवन्नमुचितव्यतुरता त्वयि जयति नृपतिमणिगुणनिकरः” २४६ ६ नौ म्यौ यो मालिनी ॥ ननमययाः । जैरिति वर्तते । यथा “प्रतिमुहुरिह दोलांदोलनव्यापृतानां, कुवलयनयनानामानैरूहसदिः । विमललवणिमांभर्षद्विकांद्रालिकरद्विनवशशधरमालामालिनीवाऽभवद् द्यौः” २४७ नौंदीमुखीतिभरतः । ६ नौ मो रौ चंद्रोद्योतोः ॥ ननमररा: । जैरिति वर्तते । यथा “ज्वलति सुभग तस्यास्त्वद्विप्रयोगान्ते, भवति न खलु किञ्चित् प्रीत्यै कुरुगीदशः । सपदि दहति देहं यचांदनोपि द्रवः प्रथयति नवचंद्रोद्योतोऽपि नेत्रव्ययाः” २४८ ६ नौ तद्या उपमालिनी ॥ नवतभरा: । जैरिति वर्तते । यथा “नृपवर रिपवसो विहाय पुरस्थिर्तं, नवनवमुनिमुद्राजुपः खलु संप्रति । विद्यधति नृप पर्णोदजान्यभिजाह्वीयमुनमसु च चर्मणवतीमुपमालिनि” २४९ ६ मिर्यौ चित्रा ॥ मिरिति भगवन्त्रयं यगणद्वयं च जैरिति वर्तते । यथा “शत्रौ मित्रे हर्ष्येऽरप्ये संमदे वा गदे वा, राज्ये मैषे रले लोषे कांचने वा तुणे वा । ज्वोतस्त्रिन्यां कामिन्यां वा निंदने वा स्तुती वा, चित्रां चित्तावस्थां हित्वा संश्वेयेभाः समाधिः” मंहूकी चंचलावेत्यन्ये २५० ६ माद्रम्ययाश्चंद्रलेखाः छैः ॥ मगणाश्रपे रमययाः छैरिति सप्तभिर्यतिः । यथा “राजन् सत्यं तदेतहूमोहुतं वर्णनं ते, दोदैङस्थामभिः स स्पदां करोतु त्वदीयां । आच्छियायो मुरारेवक्षस्थलाकौस्तुभं वा, यः कर्येचंद्रलेखां पांभोजीटामंडलाहा” २५१

६ राद्वा ॥ रगणात्परे यदि रम्ययासुदा वा चंद्रलेखा । ररमयया: छैरिति वर्तते । यथा “एक एव क्षणोऽसावानंदनिसंवदेतुः, सल्कृतैः प्राक्तनैम् कैश्चित्सखेऽय प्रबुद्धं । नेत्रनीलोपकानां पीयूपवृष्टिं किरंती यत्पुरः कंतुकंठी सा चंद्रलेखेव इष्टा” २५२ ६ सजनन्या पलाड़ैः ॥ सजननया: । छैरिति पंचनिर्यतिः यथा “वल्लैतैर्घटोऽवसुभिदिशमभि यस्य, प्रबलैर्वलैर्वलमथनसदशमूर्तेः । निपिपेविरे चिरमुदतटवनांताः परितो लसद्वहललवलिवकुलैला:” २५३ ६ न्जमञ्जा: प्रभद्रकं ॥ नजभजरा: यथा “जयति जगद्योपकृतिकारणोदयो जिनपतिभानुमान्परमधाम तेजसां । भविकसरोरुहां गलितमोहनिद्रकं, भवति यदीयपादलुठनात् प्रभद्रकं” २५४ ६ जैर्जरास्तूणकं ॥ रजरजरा: यथा “स्फीतनव्यगंधलुवधयदपदौघसेविताश्चैत्रमासि पश्य भाँति चूतमंजरीशिखा: । कर्द्युदयमानकंकपत्रकृष्णपक्षकास्तूणक-इवेह चीर मन्मथेन लंभिताः” २५५ ६ नो जौ भ्रौ कलभापिणी ॥ नजजभरा: यथा “स्फुरति च दक्षिणमारुतो मृदुशीतलः, प्रतिदिशमुहृसितं च केसरेणुभिः । पिकयुवतेः प्रसताश्च पंचमगीतयस्तदपि सखे मयि न प्रिया कलभापिणी” अरविदमित्येके २५६ ६ राजभमञ्जा: सुंदरं ॥ रगणात्परे नभभरा: यथा “निम्नमे सपदि पत्रलता न कपोळयोर्नापि यावकरसो निहितोऽधरपहवे । वल्लभाभिसरणोत्सुकया सुरशाऽनया, सुंदरीत्वमधिकं तदपि प्रतिपद्यते” २५७ ६ मणिभूषणं रमणीयं चेत्येके । ६ नाद्वौः ॥ नगणात्परे नभभ्रांश्चेत्तदा गौरीम ननभभरा: । यथा “अनुदिनमपि हृत तुहंति कवीश्वरास्तुटति नच यदीयसदुक्तिपथः शुचि । हृदयसुकुरमध्या-मधिश्रवतां सदा, निहृपमचरितप्रथिता मम सैव गौः” २५८ ६ नौ रो यौ भोगिनी ॥ यथा “दधति तव तुलुक्ष्य चंद्रधारीं भुजेऽस्मिन् भजतु जलनिधौ चिराय लिङ्गासुपेदः । विदधतु दिग्मिभाः करेणुकाभिर्विलासं, सममभिरमतां च वासुकिभौंगिनीभिः” २५९ ६ तजसस्या: शिशुः ॥ तजससया यथा “त्वं नासि दशोः पथि विमुक्त तथापि नाथ, पापं भुवने । तव गिरो जिन नाशयति । त्रस्येति हि शैलशिखरांतरितस्य दूराह्नीलाख्वनितेन सुगराजशिशोर्गेंद्राः” २६० ६ भ्यसस्या: केतनं ॥ भयससया: यथा “कोकिलवधूनां कलपंचमरागागीतिशूतविटपानां नवपहुवसंपदश्च । दक्षिणसमीरो सुगशावदशां कटाक्षा, विभ्रति हि जैत्रायुधतां ज्ञापकेतनस्य” २६१ ६ त्वौ जौ रो सुंदरा: ॥ तभजरा: । यथा “कृत्वा जगद्यवजयं मकरध्वजप्रभुः, संगीतकं संपदि कारथते रते: पुरः । आकाशारंगभवने नरिनर्ति नर्तकी, विशुद्धनर्तुरपि मेघमृदंगवादकः” २६२ ६ मुः कामकीडा ॥ मुरिति पंच मगणा: यथा “उक्ता वाचं नो दत्ते तत्पे शेते व्यावृत्तांगी, पर्याक्षिसक्षीमप्रांता प्रस्थातुं कांक्षल्याशु । कामकीडावालां गोष्ठीप्रारंभेऽप्युच्चर्वीडां, धत्ते पत्सुः प्रीतै वामारंभाप्येवं सा वाला” २६३-२६४ ६ अष्टौ नज्जा भौ गो मणिकल्पलता ॥ नजरभभरा: । यथा “उपदत्तुणस्वरूपचितामणिकल्पलता-”

व्यतिकरतो मुखैव भेरम्देसुद्धृति । जयति यतुज्जयंत एकोयमचित्यफलं प्रदददलं करोति नेमिः स्वयमेष जिनः” २६४ ६ भीः स्तौ शारमाला ॥ भीरिति भचतुरुद्यं सगौ च । यथा “एक्षवकार्मुक कौसुमसायक भट्टानित्, सुंच चतुर्मुखशंभुचतुर्मुखजयगद्य । उत्तम-संयमवर्मवृतात्मनि जिननाये, संप्रति शंवरसूदन संहर शारमाला” २६५ ६ भुगौ संगतं ॥ भुरिति पंचभगणा गुरुश्च यथा “वीर तवासिपयेन गतैररिभिस्त्रिविवेष, तत्र दिवस्पतिमानिभिरातुलितः प्रबलैः । अया हरिविमुक्तान्सचिवैः सह तद्विजये, त्वज्ञवसंगतकल्पन-मौपयिकं मनुते” पद्ममुखी सुरता च सद्यमुद्दरणसोपानकं चान्येषां” २६६ ६ भुगौ कामुकी ॥ भुरिति भगणपंचकं गुरुश्च । यथा “संकृतोऽयं संध्याकालः प्राप्तोऽस्ताद्वैः शंगं भाजुर्विरुद्धजिद्धांतस्त्रोमैरेकीभूतं काषायचकं । चापाकृष्टं व्यातन्वानः केदपेऽपि क्रीडास्यु-चैगंच्छत्येतास्यकाशकं क्रीडास्यानं कामुक्योऽपि” २६७ ६ सुगौ वा ॥ भुरिति सगणपंचकं गुरुश्चेदियमपि कामुकी । यथा “अपयाहि पितामहचित्तविलोभिनि धिक्त्वामयि कौशिक कामुकि न त्वमपि त्रपसे किं । असि हास्यपदं नलकूवरकामिनि यद्वः कुलिशातिष्ठेऽत्र जिनेन्द्रहृदि प्रविविक्षा” सोमडकमित्यन्ये २६८ ॥ ६ तुगौ चलधृतिः ॥ तुरिति नगणपंचकं गुरुश्च । यथा “प्रणमदखिलसुरपति-कनकमुकुटस्फुटद्वचिनिचितनलमणिकिरणचये । कुरु जिनचरणजलरहित नमनहर्च चलधृतिमपजहि च विपयसुखधियं” २६९ ६ तुला-वचलधृतिः ॥ तुरिति नगणपंचकं लुप्ता । यथा “विलुलितविविकुरमधरनिहितदशनमविश्वलुपुलकनिचितकुचयुग मयि । रतिरसरभस-मणितमुखरितमिह विलसति तव सखि सुरतमचलधृतिः” २७० ६ न्मौ जिगौ मंगलमंगना जैः ॥ नमौ जिरिति जगणत्रयं गुरुश्च ॥ घैरिति चतुर्भिर्यतिः । यथा “कुटिलतां इतवती गुरुभोगमदोद्वता, विदधती प्रलयवेष्टुसादपरंपरां । विपधीव पुरतः स्फुरता यति-नामहो, विचरतां सुगतिमार्गमंगलमंगना” २७१ ६ भ्रनिगा ऋषभगजविलसितं छैः । भरी नगणत्रयं गुरुश्च । घैरिति सप्तमि-र्यतिः । यथा “अङ्गुतंतुंगमूर्तिरतिशयलित्यगतिदेवं समग्रकर्मवनविदलनरसिक । निर्भरमतंरंगरिपुवलविजयपटुनांथ दधासि तत्त्व-मृषपभगजविलसितं” मत्तगजविलसितमिति भरतः २७२ ६ निजस्गा ललितपदं औः ॥ निरिति नगणत्रयं जसगाश्च । घैरिति पंचभिर्यतिः । यथा “चुलुक्यकुलजलनिधिशशांक तव थीनं, रिपुनिवहमतितरलकातरसुपेक्ष्य । त्वदसिरुचितमसिवितते युवि भवतं, ललितपदमभिसरति वीर जयलक्ष्मीः” २७३ ६ अमन्सर्गा जयानन्दं चैः ॥ यमनसरगाः । घैरिति पञ्चभिर्यतिः यथा “नमच्छकओणी-मणिमुकुटकोटीविट्टकैर्निघटाद्वै देव प्रवलजडताचंडभानो । सुधाधारासारैव सदसि वाचां प्रपञ्चैर्जयानंदस्यंदं सपदि जगतामादधानः” प्रवरललितमित्येके । २७४ ६ भ्रौ त्रौ नौ महिषी जैः ॥ भरनरनगाः । घैरिति दशभिर्यतिः यथा “सिद्धनरेन्द्रनंदन भवदि-

शासन.

॥ ११ ॥

पक्षवगारे, संप्रति सौधभित्तिलिखितास्तुरंगचमूः । वीद्य नितांतकोपकुटिलेक्षणा प्रति मुहुः, शुंगविघटनैविघटयत्यरण्यमहिवी” २७५
 ६ म्तौ न्मौ न्मौ भद्रललिता घचैः ॥ भरभनमनगाः । घचैरिति चतुर्भिः पद्मित्र यतिः । यथा “गाढाकांता कुचबुगभरेणार्त्त-
 च विरहे, नित्योद्दिप्तातिवनजघनप्रागभारधरणे । सधीधीभिर्हृतकरतला कांते कुतरतिमंदं मंदं भद्रललिता याति प्रियगृहं” २७६
 ७ न्जञ्जर्गा वाणिनी ॥ नजभजरगाः यथा “अविरलपुष्पवाणललितानि दश्यंती, परिमलहारितामरसवक्षमुद्धर्ती । भद्रकलराज-
 हंसगमनानि भावयंती, शरदिह मानसं हरति हृत वाणिनीव” २७७ ८ नजिर्गा वा ॥ नगणो जग्रथं रगणो गुरुश्च यदा तदापि
 वाणिनी । यथा “कुरु करुणां वितर प्रतिवाचमन्त्र कां वा, हृदि दयितां निदधासि निमीलिताक्षियुग्मं । अवमपि ते ननु दासजनोऽनुकंथ
 एवं, जयति वीरजनो गदितो युवाणिनीभिः” २७८ ९ ज्ञज्ञजगाः पंचचामरं ॥ जरजरजगाः यथा “त्वदीयपादपंकजे निधाय
 भक्षिमुज्जवलां, मनुप्यकीटका वयं विदध्महे किमद्भूतं । यदीयजन्मतो महोत्सवं तथा प्रचकिरे, जिनेन्द्र सपुर्विशतिश्च पंच चामरा-
 धिपाः” २७९ १० ज्ञञ्जर्गाश्चित्रं ॥ रजरजगाः । यथा “कांतिरिंदुकौमुदीतहोदरावचोविलासः, सर्वदा सुधोज्जवलो यशश्च दुर्घासिंधु-
 वंधुः । क्षुण्णशंखसोदरा गुणास्तवामलं चरित्रं वित्रभेतदेभिरीश मे मनसाथापि इकं” २८० ११ ज्ञस्तर्गाः सुरतललिता ॥ यथा
 “संप्राप्ते मधुसमयसाक्रान्त्ये पिकीसमूहाः, शांसति प्रतिदिशमिदं मध्ये नितंविनीनां । मानित्वं त्यजत सुभगंमान्यत्वमस्तु दूरे, कंदर्पः
 सुरतललितोपाध्यावकं प्रपेदे” २८१ १२ भ्रौ न्मौ भ्गौ शैलशिखा ॥ भरभनभगाः यथा “शीतस्त्वाविघृतचिदुकः कुतदंतरवो
 गाढतरप्रयुक्तगजदंतकराभिनयः । शैलशिखाप्रदेशमधिरूपं तुपारक्ततौ, पश्यति भास्करोदयपथं तव वैरिजनः” २८२ १३ भ्रौ रनौ न्मौ
 वरयुवतिः ॥ भरयननगाः यथा “स्फूर्जति संगरप्रदोषे तुरगखरसुरक्षुण्णरजोधकारघोरे विलसति नृपते । वैरिमहीमुजां समंतारसुर-
 वरयुवतीसंगमहेतुरेकदूतीभवदसितिलका” २८३ १४ नींगा ललना ॥ रगणो नगणचतुर्थं गुरुश्च यथा “दिङ्गु चक्षुरनिलहतकुवल-
 यतरर्लं, प्रक्षिपंत्यतनुमृगपतिनिनदचकिता । सिद्धराजसुत भजति मृगयुवतितुलां, सांप्रतं बनभुवि तव रिपुनृपललना” २८४ १५ सौ नौ
 मो गो वेह्निता ॥ यथा “सरितां कमितुः स्तवकितवनकनव्याजाद्वितसेषु तटेषु बहललवलीच्छायेषु । श्रममासवती त्रिजगति सततं
 संचारैर्मियतं नृप वेह्नितसुखमभजत्वकीर्तिः” २८५ १६ म्तौ स्तौ त्वौ कोमललता घडैः ॥ मतसततगाः घडैरिति चतुर्भिः पंचभि-
 यतिः । यथा “मत्तालीनां स्त्रियधमधुरोद्धरैर्मुहुर्गीतकैराक्षिसोऽस्यारोहणमृगः स्वच्छंदचारी यतः । मंदं मंदं दक्षिणमरहृत्येष तेनाधुना स यः
 पुष्पत्कोमललतालास्यैकशिक्षागुरुः” २८६ १७ अत्यष्टौ यज्ञस्मलगाः शिखरिणी चैः ॥ यमनसभलगाः चैरिति पद्मिर्यतिः । यथा

हरन्सवांभोजश्रियमविरतं सिंधुपतिना, कृतार्थस्तन्वानो निशि तमसि विद्योतमसमं । सुधांशुस्तदेशे त्वमिव जयसिंहक्षितिपते कलापूर्णः पश्योदयशिखरिणीभृद्युदयते” २८७ ६ उत्सजस्यलगाः पृथ्वी जैः ॥ जसजसयलगाः जैरित्यष्टमिर्यतिः । यथा “त्वदीयरितुभूभुजां पुरि पुरारिवेइमाग्रतो, निरीक्ष्य चमरी वृषं सपदि मन्मथव्याकुला । परिस्तृशति जिह्वाया ककुदकेन कंहृयते, निमीलितविलोचना किल उलुक्ष्यपृथ्वीपते” विलंबितगतिरितिभरतः २८८ ६ औं न्यौ न्यौ न्तौ गो वंशपत्रपतितं जैः ॥ भरनभनलगाः जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “जर्जरसारिमध्यलुडिताः कचिदपि गतिनो, भंगुरवंशपत्रपतिताः कचिदपि रथिनः । कापि च सादिनो हतुरुंगमबलपिहिताः, शकुब्ले भवंस्वयित्वाणगमवतरति” वंशदलमित्यन्ये २८९ ६ सौ जमौ जो गावतिशायिनी ॥ सप्तसजभजगगाः । जैरिति वर्तते । यथा माधव्य “इति धौतपुरंद्रीमत्सरान्सरसि मज्जनेन श्रियमाप्तवतोऽतिशायिनीमपमलांगभासः । अवलोक्य तदेति यादवानपरवारिराशः, क्षिशिरेतररेचिपाप्यपांततिपु मंकुमीपे” यादवीत्यन्ये २९० ६ मो औं तौ गौं मंदाकांता घचैः ॥ मभनततगगाः घचैरिति चतुर्भिः पद्मिश्र यतिः । यथा “जन्मस्त्राने स चरमजिनः स्वर्णकुम्भौधधारासारं सोदा कथमिति पुरा विजिणा शंकितेन । इष्टः पश्चाज्यति चरणांगुष्ठपर्यंतलीलामंदाकांतामरगिरिशिरःकंपतो विसितेन” श्रीधरेतिभरतः २९१ ६ मध्यरसलगा भाराकांता ॥ मभनरसलगाः घचैरिति वर्तते । यथा “चौलुक्येन्द्र त्वमिह नहि चेदिमां किल धारये, कुर्मकोडाधिपक्षणिपतिद्विषपाद्विषु सत्स्वपि । सर्पेण्या ते करटिषटया दिशां विजये तदा, भाराकांता नृप वसुमती क्षणाच्चिपतेदधः” २९२ ६ मध्यमयलगा हारिणी ॥ मभनमयलगाः घचैरिति वर्तते । यथा “प्रासादेषु त्वदरिनगरे शून्यत्वमासेदुपि, श्रीचौलुक्यक्षितिपतिशिरश्वामणे संप्रति । प्रेषोलंतो विपधरशैर्वर्णालंविताः कंचुका, ड्यातन्वंति घजपटतुलामुखैर्मनोहारिणी” २९३ ६ न्सौ औं स्तौ स्लौ गो हरिणी चधैः ॥ नसमरसलगाः चैरिति पद्मिश्रतुर्भिर्यतिः । यथा “कथय किमिवं लक्ष्मच्छाया शुचेस्तु भवेकथं, तव हिमरथे यद्योत्सर्गे कृतः कृपया भ्रुवं । नभसि रभसाद्दायोपप्रथावितलुक्षक-क्षुभितहरिणीगर्भाकृष्टः कुरुरंगक एवहि” २९४ नृपभललितमित्येके । ६ नः स्मौ तौ गौं पद्मं ॥ नसमततगगाः चैरिति वर्तते यथा “त्वजत मनुजा जातेर्वै किं तयैवैक्या स्वात्, गुणपरिचयो लोकेऽस्त्वंतं हंत दत्ते प्रतिष्ठां । अजनि चुकुकाचांतामोधिः कुमजन्माप्यगस्त्वः, कुलगृहमभूद्या लक्ष्याः पंकजातं च पद्मं” २९५ ६ नसममयलगाः चैरिति वर्तते यथा “कुवलयसुदं व्यातन्वानः पूर्णोङ्गसन्मंडलः, शिरसि घटत्पत्रादन्यासं गिःशेषपृथ्वीभृतां । उदयमधुना प्राप्तः श्रीमत्सिद्देन्द्रसूनो भवानिव कृतवृधानंदः सोऽस्य श्रीरोहिणीवल्लभः” २९६ ६ नुर्गो वसुधारा डैः ॥ चुरिति पंच नगणा गुरुद्वयं च ईरिति पंचभिर्यतिः । यथा “प्रणतसुरविसरमणिमुकुटटकोटिपरिघवित्तचरणमस्तुरुचिनिचयरम्ये । इह भवति भगवति विहरति जिमनाथे प्रतिभवनमभि जगति वसुधारा” २९७

शासन

॥ १२ ॥

४ न्जभजंजा लगाववितथम् ॥ नजभजनेश्यः परौ रौ यथा । “शृणु परमोपदेशमिह मुमधमते सततं, भवजलधेः परेण यदि यातुमनास्त्रवमसि । विस्तु परिग्रहं भज कृपां खज कामकथा—मवितथवामभवापहर भा परकीयधनम्” १९४ नकुटकमिति जयदेवः ।
 ५ तत्कोकिलकं छचैः ॥ तद्वितयं छचैः सप्तभिः पद्मिश्र यतिश्चेकोकिलसंज्ञं । यथा “कलयति कोकिले मधुरपञ्चमगीतिमिमां, मक्षयसमीरणो भवति पश्यत नाम्यगुरुः । इह हि यदाज्ञया नवनवाङ्गुतभक्तिनुपः किसलयहस्ताकान्वितनुते सहकारलता” १९५ इह केचिदप्यभिः पञ्चभिश्च यतिमिच्छन्ति । ६ गौ चेद्वाग्निनी ॥ नजभजनेश्यः परौ गौ चेद्वाग्निनीसंज्ञं । यथा “परमृतकृजितानि जरठेष्टु-रसो नवेदुर्मलयसमीरणो मलयजं मधुसङ्घमश्च । अपि न तथा हरनित भिलितानि मनो यथेदं मदभरलक्ष्मायितमहो खलु वाग्निनीनाम्” १९६ ७ ८ १९७ धूत्यां ध्रुभ्या रौ काञ्ची दैः ॥ मरभवरराः । दैरिति एकादशभिर्यतिः यथा “सम्प्राप्तेऽस्तिन् जगच्छक्षुषि रवौ प्रत्यग्य-रेण्ड्हरं, प्रेयः सङ्केतवेइमाभिसरणे धर्मसे पिधानांशुकम् । मुख्ये ध्वान्तानुरूपं किमु मुख्यौत्सुक्ययोगात्कण्टकाञ्चीमञ्जीरकोलाहलमिमं जाका निषेदुं न चेत्” १९७ वाचालकाञ्चीत्यन्ये । ९ भिम्भसा मणिमाला ॥ भन्नयं भम्भसाश्च दैरितिवर्त्तते । यथा “देव तवादिनरेशापुरमधी-वक्ताम्बुजशशिनः प्रोक्षुसिताधिकविभायमुवौं संबीक्ष्य भुजगताम् । प्रामृतसासकृते निरवद्यामयाप्यनवरतं मूर्द्धनि धारयते मणिमालां पातालपरिवृढः” १९८ १० मत्ता यिः कुसुमितलतावेल्लिता छचैः ॥ मत्तना यगणत्रयं च छचैरिति पञ्चभिः पद्मिश्र यतिः । यथा “कहेल्लिस्कन्धे कुसुमितलतावेल्लिता मन्दमन्दं, क्रीडादोलेयं स्मरविरचिता दाक्षिणात्यानिलेन । अस्यां खेलन्ती रतिरतितरां इन्त गीर्ति तनोति, व्याकूवन्मत्तमसरमणीहुंकृतीनां छलेन” १९९ ११ घैरुश्चित्रलेखा ॥ चतुर्भिः सप्तभिश्च यतिश्चेत्सैव चित्रलेखा यथा “पदयोगांशोरभ्युदयमधुना सूचयन्ती उरस्तासन्ध्या सेयं चित्रयति गगनाभोगवेशमान्तराले । शाङ्कुचेदस्वद्वच्छुरुचिरुचिरानन्धभित्तिप्रभागा-न्वैः पीता ताप्तशितिकपिशैलान्वती चित्रलेखाः” २०० १२ मध्मा यिध्यंद्रलेखा ॥ मभना यगणत्रयद्व, घैरिति वर्तते । यथा “ज्वालं ज्वालं सुभग तव महान् विप्रयोगानलसां दाहं दाहं किमिव विरचयेदन्यदस्मापरेण । लावं लावं विकचकमलिनीकूर्णयन्त्यद्वि-धातैर्लेखं लेखं शकलयति तथा सा नखेश्वन्द्रलेखाम्” २०१ १३ मभन्जभ्राश्चलम् ॥ मभनजभराः । घैरिति वर्तते यथा “शास्त्राभ्यासे व्यसनमनुपमं परोपकृती रतिः सत्पात्रेषु प्रणयपरतया प्रदानमनारतम् । ग्रीतिः पादाम्बुहृषि जिनपतेर्भेदमलात्मनां विद्युलेखाजलधर-पटलीचलात्मनि जीविते” २०२ १४ ममौ न्यौ रौ केसरम् ॥ मभनयरराः घैरिति वर्तते । यथा “सारङ्गाणां न कुलमिह न वा यूधं महादंश्रिणां कर्णातिथ्यं न च भजति कदुर्गन्धद्विपानां ध्वनिः । तर्किं दिष्ठु क्षिपसि रभसया नेत्रे त्वमुष्टकरो यद्वा ज्ञातं विधुवति पवनस्त्व-

शासन।

॥ १३ ॥

छंदोनु-
॥ १३ ॥

त्केसरं केसरिन्” २०३ ६ नौ मौ यौ चंद्रमाला छृघैः ॥ ननममययाः छैरिति ससभिश्वतुभिश्व यतिः यथा “सरसि सरसिजं तद्वाकाशे पार्वणं चन्द्रविश्वं, कुबलयनयने तावत् साम्यं नाभजस्त्वमुखस्य । जनयतु कनकाम्भोजध्रेणीर्लक्ष्माः स्वर्गसिन्दुर्घटयतु यदि वा सोऽपि स्वष्टा कोटिशश्वन्द्रमालाः” २०४ ६ नौ मौ यौ ललितम् ॥ ननमतभराः छैरितिवत्तें यथा “परमसुपशमं वर्मीकृत्य स्थितेऽत्र महामुनी प्रहरणमपरं दध्याः किञ्चिन्निशात्तमतीव यत् । पशुपतिविजयं स्मारं स्मारं पराकमगर्वित कलयसि ललितं पौष्यं शश्वं मनोभव किं मुधा” २०५ ६ भ्रनिसा भ्रमरपदं झैः ॥ भरौ नगणयन्यं सश्व छैरिति नवभिर्यतिः यथा “वारिदमुक्तवारिभरपरिशमितघनरजा उद्गतरोहिणीशकरधवलितसकलकुप् । कस्य इति ददाति न हि शरदतुरजनिरियं चुम्बनलालसभ्रमरपदविदलित-कुमुदा” २०६ ६ भ्रसौ उसौ त्सौ शार्दूलललितं ठैः ॥ मसजसतसाः छैरिति द्वादशभिर्यतिः । यथा “नएं व्यक्तमिथःप्रतिक्षणरसः सारङ्गमिथुर्नैर्यातं विस्मृतशृङ्खभारिविधुर्वाद्रीणसकुलैः । लीनं पलवलयङ्क पृष्ठ सहसा कोडैर्घ्यनिति चेत्, कां चाटु विधित्सयापि हि भवान् शार्दूलललितम्” २०७ ६ भ्रतनजभराः कुरञ्जिका लुहैः ॥ मतनजभराः छैरिति पञ्चमिः ससभिश्व यतिः । यथा “अस्या वक्रेनदौ विजयिनि विराय लाङ्घनवर्जिते, प्रालेयांशो त्वं स्फुरसि दिवि एषनित्यमचेतनः । साकृतालोका द्रुतनयनकेलिनिजितलोचना यारण्ये तस्याव्युचितचतुरेह सैव कुरञ्जिका” २०८ ६ न्सौ मौ यावनझलेखा च्छैः ॥ ननममययाः चैरिति पञ्चिः पञ्चभिश्व यतिः । यथा “प्रियसखि मधुं मा स्मावज्ञासीर्मानयैनं यथावत् तव हि बकुले क्रीडामित्रेऽस्मिन् पुत्रके चूतवृक्षे । भवनपरिसा पश्चिम्यां सख्यां न्यस्तारोलम्बवर्णावलिकिसलयव्याजादेतेनानिन्यिरेऽनकुलेखाः” २०९ ६ सौं जौ भ्रावुञ्जवलं जैः ॥ रसजजभराः जैरित्यष्टभिर्यतिः । विखुधप्रियेत्यन्ये । यथा “पाणिपादविलोचनानपश्चाकाननशालिनी निन्ननाभिमहाहृदा त्रिवलीतरङ्गविभूषिता । कुहुमारणपीवरस्तन-चकवाकयुगाङ्गिता, केलिसिन्दुरिवोज्जवला मदनस्य राजति कामिनी” २१० मालिकोत्तरमालिकाविलम्ये । ६ नौ रीनिशा डैः ॥ नद्वयं रचतुष्टयं च छैरिति त्रयोदशभिर्यतिः । यथा “मलयनरसलिप्तरम्याक्षभाजां सिते वाससी शारदि हृदि च विश्रतीनां विशुद्धां नवैकावलीम् । विकचकुमुदकंपूराङ्गितानां कुरुक्षीषां हिमरुचिकिरणावदाताभिसर्तुं निशा प्रेयसी” २११ तारकेत्यन्ये । ६ नौ सौ त्यौ पङ्कजवक्त्रा घञ्जैः ॥ ननससतयाः घञ्जैरिति चतुर्भर्नवभिश्व यतिः । यथा “इह किमु विलसति सर्वंततुध्रीः किन्तु मृगाक्षी बहुजन-जडिमविजृम्भणहेतुः कन्दरदावा । अभिनवमुदूतरपलुवपाणिः सम्बृततृष्णासमुदितनिविडपयोधरभारा पङ्कजवक्त्रा” २१२ ६ स्व-ज्ञामसाः सुरभिखिङ्गैः ॥ सनजनभसाः । त्रिछैरिति त्रीन्वारान् पञ्चभिर्यतिः पञ्चमिः पञ्चभिश्व यतिरित्यर्थः । यथा “स्फुट-

दुर्जवलबकुलाकुलमधुपावलिरसितैः पवनाहतलबलीदलपटलैरतिचयैः । मदने श्रियसुहादि प्रतिभुवनं कृत विजये सुरभिर्धूवमिह
 गायति परिनृत्यति मुदितः” २१३ ६ यमौ न्सौ त्सौ क्रीडा चचैः ॥ यमनसतसाः चैरिति पद्मः पद्मिर्यतिः । यथा “यदि प्राप्तो
 वन्धं यदि विरहितो विष्व्याचलभुवा विद्युकः कान्ताभिर्यदि च तदपि स्वाम्येरमपते । नरेष्ट्रस्ते पूजां रचयति सदा किञ्चैष भवता
 रणक्रीडामैत्रीं घटयति ततो मा गाः शुभमिमाम्” २१४ ६ न्सौ म्तौ भ्रौ हरिणीपदं चघैः ॥ नसमतभरा: चैरिति पद्मिर्यतिः
 यति: यथा “अधिगुणधनुर्दं यश्यन् लुठवकं गहने वने सरभसमपकामध्येकुञ्चित्यक्षिति ताम्यति । सरसमधुरोद्धारैर्गाँतैर्बांगुराभिरिच
 प्रियाऽहह निगदिता दत्ते नैपा साम्प्रतं हरिणीपदम्” २१५ ६ भीन्या भक्षिः ॥ भगणचतुष्टयं नवीं च । यथा “मा कुरु सम्पदि सम्मद-
 मापदि विसूज विपादं दीनजनेतु कृपां कुरु संस्मर चिरपुरुषाणाम् । संत्यज पापचरियमुद्देश्य सुचरितमालामजुतभद्रिरियं पुरुषोत्तमसरणि-
 रनिन्या” २१६ विष्ठिरितिकथित् । ६ स्त्रौ स्त्रौ त्रौ वुहुदम् ॥ सजसनतरा: । यथा “असमं दधन्यवपयोगभीरमध्यः सनातनो, विमलो
 जयत्यविरतं जिनेन्द्रसिद्धान्तवारिधिः । अतिपेशलैर्गंमगणैस्तरक्षिते वत्र सर्वदा, क्षणटटनष्टतनुभिः कुटटिभिर्युद्धावितम्” २१७ ६ ३२ अ-
 तिधृत्यां म्सौ उसौ तौ गः शार्दूलविक्रीडितं छैः ॥ मसजसततगाः । छैरिति द्वादशभिर्यतिः यथा “इमान्तर्युद्धव कोशकन्दर-
 मुखाभिर्गत्व ते सहरकीडासून्मदैरिवारणघटाकुम्भस्यलीः पाटयन् । दंष्ट्रालो नवलम्भमौक्तिकमणिस्तोमैरसूग्लेखया जिह्वालः करवाल एष
 तनुते शार्दूलविक्रीडितम्” २१८ ६ म्सौ उसौ न्जौ गो वायुवेगा ॥ मसजसनजगाः । छैरितिवर्तते । यथा “त्यक्त्वा पुत्रकलत्र-
 वन्युसुहृदां व्यतिकरमज्जसा निष्यं संस्मर वीतरागचरणाम्बुद्धुरुगं रहः । हंहो चित्त चिरं प्रसीद किमिदं न हि हतजीवितं, जानीये
 घनवायुवेगनिहताभ्रपटलगत्वरम्” २१९ ६ यमौ न्सौ रौ गो मेघविस्फूर्जिता चचैः ॥ यमनसररगाः चैरिति पद्मः पद्मिर्यतिः ।
 यथा “निरुद्धानस्तादं जगति कलयश्चण्ड कोदण्डदण्डं पदं व्यावर्यानः सततमखिलक्षमाभृतां चोपरिष्टात् । निकामं दुर्दर्पं दिशि दिशि
 समुहासयन्वाहिनीश त्वमुच्चैश्चौलुकयेष्वर घटयसे मेघविस्फूर्जितानि” २२० रमेति स्वयम्भूः । ६ यमौ न्सौ जौ गो मकरन्दिका ॥
 यमनसजगाः चैरिति वर्तते । यथा “इमां वालां व्रासाकुलसृगवधूविलोलविलोचनां किमु त्वं निःशङ्को व्यथयसि मुहुर्विद्यातविचेष्टितः ।
 परिक्षोदं चण्डमुंसलपरिषेः सहेत न मालती मृदु आम्यद्रूपीपदपरिचयाद्वलन्मकरन्दिका” २२१ ६ यमौ न्सौ तौ गश्छाया ॥
 यमनसततगाः चैरिति वर्तते । यथा “कलं कालाकान्तं कुसुममरसं पत्रं न भोगाप्यदं वहिस्तत्कांहृश्ये किमपि सहजं निःसारमन्तर्वपुः ।
 विवृद्धि गृध्राणां विगुपकरणं शास्त्राप्रपञ्चो न ते किमन्यत्ताल स्वाद्विरकविरलाछायापि नो शीतला” २२२ ६ त्रिउसौ गो रतिलीला ॥

चंदोनु-

॥ १४ ॥

त्रीन्वारान् जगणसगणौ गुरुश्च जसजसजसगा: चैरिल्लुवर्त्तेते । यथा “दुनोति बत तां कराम्बुजतले निवेशितकपोलां किमप्यहरहस्तथा कथमपि त्वदीयविरहाभ्यः । यथा वरतनुर्न पङ्कजद्वैर्न मौरिककलापैर्न चन्द्रनरसैर्न चन्द्रकिरणैः करोति रतिलीलाम्” २२३ ६ इत्तौ न्सौ रौ गः पुष्पदाम छ्डेः ॥ मतनसररगा: । छ्डेरिति पञ्चभिः सप्तभिश्च यतिः यथा “सेवं साकाङ्गा त्वयि मृगनयना सङ्गताङ्गी विलासैर्लोलालोलसूर्दिवि कमलबनं कुर्वते नेत्रपातैः । हंहो पश्येतद्विरहविषुरया ते यथा सावहित्यं प्रक्षिसं कण्ठे विकसितवकुलासूचितं पुष्पदाम” २२४ लम्तौ न्सौ तौ गो वच्चितम्॥ मतनसततगा: । छ्डेरिति वर्तते । यथा “कैविन्नार्थ्वाकैरविदितसुकृतैः शूकाविमुकात्मभिः कौलीभूया-न्नैर्विहित पशुगाणाधातैः पदैर्यज्ञवभिः । जैने धर्मेऽस्मिन्स्ति सततकृपापीयूपपात्रेऽप्यहो स्वच्छन्दं धूर्तैरहह कुटिलया तुच्चा जगद्वच्चितम्” २२५ विचितभित्यन्यः । ६ यमौ नौ रौ गो मुख्यकं च्छ्डैः ॥ यमननररगा: छ्डेरिति पञ्चः सप्तभिश्च यतिः । यथा “परिअम्ब्यज्ञां श्वसि-तपरिमलैर्ज्ञपाटलौष्ठं गिरा लीलालाप्रणयमधुरया सदानन्ददायि । स्फुरत्वन्तश्चितं लिखितमिव सखे ममाद्यापि तस्या: प्ररूपेमायाश्च-कितमृगादशो मुखं मुख्यकं तत्” २२६ ६ रः सौ तो जौ ग ऊर्जितं जैः ॥ रससतजजगा: । जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “नेक्षसे किमहो जलरिकां स्वामपि तावदिमां तनूं नो नियेष्यसि चण्डमरीचेदुःसहमातपजृभितम् । शारदे समयेऽपि तदस्मिन्पूरितपर्वतकन्द-राण्यूर्जितल्लनितानि दधानस्तोयद किं न हि लजसे” २२७ ६ नभ्रसा जौ गस्तरलम् ॥ नभरसजजगा: । यथा “श्रव विशुद्धिया जिनेश्वरपादपङ्कजभृतां प्रकट्य प्रशमं भजस्व गुरुनवीव्व सदागमम् । विरचयार्थ्यिजनं कृतार्थमिमं कुरुत्व तपः परं तरलमायुरिदं गृहाण तदीयमेतदहो फलम्” २२८ ६ ग्रौ भः सौ ज्ञौ माधवीलता छ्डैः ॥ मरभससजगा: छ्डेरिति सप्तभिर्यतिः । यथा “निःसामान्यं तवैत-त्किमपि विराजति दक्षिणानिलं, प्रावीर्यं यत्प्रगल्भमिह सहकारलतामनुवजन् । अथान्तं सामिलापः स्पृशसि समुद्रयसे विधूनयसालि-झस्याङ्गु चुम्बस्थभिनवकोमलमाधवीलताम्” २२९ ६ सूर्गौ तरुणीवद्देनेन्दुः ॥ सगणा: पद् गुरुश्च । यथा “मृगनाभिविनिर्मितः पञ्च-लतावडिलाङ्गुनधारी जननेत्रवक्तोरमहोत्सवकूलमलुतिहारी । जगतां विजयाय निवदमतौ शपलङ्घमणि सादा जयति प्रतिपञ्चस-हायपदस्त्वरुणीवद्देनेन्दुः” २३० ३२५ ६ कृतौ ग्रौ भ्नौ यमौ लगौ सुवदना छ्डैः ॥ मरभनयभलमा: छ्डेरिति सप्तभिः सप्तभिर्यतिः । यथा “आकल्यं कलपयित्वाभिनवगृहगमदैरामुख्य वशिति क्षीमे कृत्वा विभूयां मरकतमणिभिर्गन्तुं प्रियगृहम् । औत्सुक्याद्यावदस्यात् पथि मुखशशिना तावद्वत् तमी ज्योक्षी जातेति मूर्छामभजत सहसा कटं सुवदना” २३१ ६ दशगला वृत्तम् ॥ गुरुलघू दशवारानावृत्तौ वृचं नाम वृत्तम् । यथा “प्राणितास्त्रिलार्थिदानमूर्जितारिजिष्णुपौरुणं महर्षिचित्रकृत् जितेन्द्रियत्वमेवमद्वृतान् गुणान्वधस्त्रेन्द्र । रामपार्थं भुव्यमार-

मुख्यपूर्वभूमिपालवृत्तमत्र सत्यतां चिराय नीतवानसि त्वमुचकैशुलुक्यचन्द्रः ॥२३२६॥ स्मा नौं भ्यौ लगौ मत्तेभविकीडितं दैः ॥
 सभरनमयलगा: । दैरिति ग्रयोदशभिर्यतिः । यथा “उद्यादेः प्रसरक्षयं दिनपतिः प्रत्यग्रसन्ध्यातपस्फुटसिन्दूररुचिविसूत्रिततमःसन्दो-
 हवहीवनः । तनुते वाजिजबोहुसत्कशापुरःकामत्सुपर्णाग्रजप्रतिकारोपरि वलादायतकरो मत्तेभविकीडितम्” ॥२३३॥ त्वं नौ भौ मः सौं
 लगौ मुद्रा दैः ॥ नभभमससलगा: । दैरिति एकादशभिर्यतिः । यथा “अयमरण्यमहीव्यपि चृतास्वादकपायितकोकिलाकलकछलतव्यि-
 रमाज्ञामस्त्वलितामिह वर्त्यन् । कुपितमानवतीकलहानामन्तकरः पुरतः सखे मकरकेतुमहीपतिमुद्रा(मुद्रा)यापरणं तनुते मधुः” ॥२३४
 उज्ज्वलभित्यन्ये । ॥ यमौ नौ तौ गौ शोभा च्छैः ॥ यमननततगगा: । चैरिति पद्मः सप्तभित्र यतिः । यथा “गता लाक्षाराग-
 द्युतिरघरदलापत्रवही विलुप्ता कपोले पर्यंकं तिलकमलिकतो लम्बितः केशपाशः । च्युतः कर्णोत्तंसः करमणिवलयं स्वस्त्रामस्यास्त्रापि
 प्रिवेण प्रत्ययः प्रथयति महतीं संगमो हंत शोभाम्” ॥२३५॥ भ्रौ भ्रौ तौ गौ चित्रमाला उच्छैः ॥ मरभननततगगा: । चैरिति
 सप्तभिः पद्मित्र यतिः । यथा “सा काङ्क्ष्यन्यमेवायमपि बत तां सारसौन्दर्यलक्ष्मीरेपा चैत्रं वराकी तरुणनिवहोऽमूँ च लायण्यपुण्याम् ।
 एवं प्रत्यग्रकेलीकुशललितैर्बद्धासं वसन्ते देवः पुष्पायुधोऽसौ रमयति रति दर्शयन्धित्रमालाम्” ॥२३६॥ सुप्रभेत्यन्यः ॥ भ्रौ भ्रौ भ्रौ भ्रौ
 लगौ सद्रक्ष्माला उज्जैः ॥ मनसनमयलगा: । उज्जैरिति पञ्चभिरष्टभित्र यतिः । यथा “सन्ध्यान्ते प्रतिदिशभियं समुदिता वाराततिः
 शोभते श्यामाया अभिसरणकेलिरभसाङ्गेत्वे मुकावलिः । यद्वा य्योमनि मनसिजेन लिखिता जैव्रप्रशस्तिर्निजा विस्फुर्जदनतमतभित्र-
 कणिनां सद्रक्ष्मालाधवा” ॥२३७॥ भीरसलना नन्दकम् ॥ भगणचतुष्टयं रसलगाश । यथा “अन्तुतसङ्गरसागरमन्यनसम्भवां कल-
 यन् श्रियं, दोषिण दधद्युधावलयं च कुमारपाठमहीपते । त्वं वलिराजनियश्रणिरुतविक्रमः पुरुषोत्तमः केवलमेष्य जगद्विजयी त्वदसि-
 द्विष्ठां ननु नन्दकः” ॥२३८॥ भ्रौ भ्रौ भ्रौ भ्रौ कामलता ॥ भरतभरलगा: यथा “कौतुकमात्रमेव भवतो यदि शस्त्रपरिग्रहे
 तदा चापश्चिलीमुखान् घटयितुं कुरु चूतदलावमोटनम् । कल्य मनः करोति न हि वद्यमसौ पुरतो यतः स्फुरन् कामलतावलीतरलनो
 मलयानिल पूप ते सखा” ॥२३९॥ तत्पलमालिकेत्यन्ये । ॥ भ्रौ यनौ भ्रौ भ्रौ दीपिकाशिखा गच्छैः ॥ भनयननरलगा: । गच्छिरिति
 त्रिभिः पद्मित्र यतिः । यथा “प्राक्ते सुकृतसमूहे वलवदिह समुहुसत्यपि तुर्नेयकरणमनीपा श्रियमपहरति क्षणाङ्गाम् । पद्यत
 यदनुपभुक्तेऽपि हि विनिहिततैलपूरणे निर्भवलितसमीरो दलयति चलु दीपिकाशिखाम्” ॥२४०॥ र्त्वौ र्त्वौ र्त्वौ भ्रौ भ्रौ भ्रौ शशाङ्क-
 चितम् ॥ तभजभजभलगा: यथा “त्वं निर्जितोऽसि निरवद्या वरतनोमुखाम्बुजरुचा विस्तीर्णनेत्रललितैः कुरङ्गहतकोऽयमप्यवजितः । युक्तं

छंदोनु-
॥ १५ ॥

शशाङ्कुरचितं त्वया यदमुना सहैक्षमधुना सङ्गः समानगुणयोगिमिर्भवति देहिना समुचितः” २४१ ६ ३१ ६ प्रकृतौ भ्रौ भ्रौ यिः स्त्रंधरा छौः ॥ मरभना यगणत्रयं च । छैरिति ससभिः ससभिर्यतिः यथा ॥ “आवासः पर्णशाला वपुषि च वसनं नृतना त्वक्खणां पाणावापाडयिः शिरसि च चिकुरैर्नव्यगुम्को जटानाम् । कर्णेऽक्षस्थधरायाः परिषृद्धिपिने त्वद्वयात्सम्प्रतीत्यं चृत्तिर्द्वित्रैरहोभिस्त्वदरिनृपजनेः विक्षिता तापसानाम्” २४२ ६ भ्रौ भ्रौ ज्मौ रः कथागतिः ॥ तरभनजभरा: छैरिति वर्तते । यथा “केष्वप्यस्त्वयगर्वाद्विषुरितभुवनेष्वन्गंलगार्जितैरम्भोधेरिवाग्नु अवणपथगतेष्वभूद्विनिमीलितम् । आशण्डलस्व कामप्यभजत नयनासितोपलकाननं प्रीतिं चुलुक्यचन्द्र प्रकृतनृपकथागते त्वयि तु क्षणात्” २४३ ६ भ्रौ भ्रौ रो ललितविक्षमो यैः ॥ भरनरनररा: । जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “सद्गुणरत्नोहणगिरे वशोधवलिताखिलाशामुखद्वैपिवधूमुखाम्बुजविधो वयं किमिव वर्णयामल्लव । यस्व वशंवद्रिभुवनविरं विषुधसुन्दरीमण्डलैज्ञम्भरिपोश्चमल्कुतिरसं दधलुलितविक्षमो गीयते” २४४ मौ तनिसा मत्तक्रीडा ज्ञौः ॥ मदूयं तगणो नव्रयं सञ्च । जैरिति अष्टभिः पञ्चभिश्च यतिः यथा “नो जानीते कृत्याकृत्यं विलुठति च धरणितलशयने भूयो भूयो मूळां धते ददयति न शिखिलमपि वसनम् । अर्थापेतं निःसम्बन्धं वचनमपि वदति नदतितरां मत्तकीडामासा चाला सुभग तव नवविरहविषुरा” २४५ ६ जंतनिसाश्चन्दनप्रकृतिः ॥ रजता नव्रयं सञ्च । यथा “दर्शनाद्वीह सन्तापमपहरति तदपि यत तया नाजितं धनं प्रभूतं जरसि सुखदमतिसरलतया । किन्तु चन्दनप्रकृत्या सखि सततमपि फलरहितया दुर्मुजङ्गशृष्टया यौवनमिदम्भकलमहृ गमितम्” २४६ ६ न्जभमजिरा: सिद्धिः ॥ नजभा जगणत्रयं रथ । यथा “सततनमरपुरन्दरशिरःशुचिरलकिरीटमालिकाविमलमयूखशेखरितपादनस्त्वयुतिजालशालिनम् । विषुलदयानिधि प्रणयिकल्पतरं भजत जिनेशरं यदि भवकातरस्वबिह वाञ्छति सिद्धिमूलमां सखे” २४७ चित्रलता रुचिरा शशिवदना चेत्यन्ये ॥ नजीभ्रा वनमङ्गरी ॥ नगणो जगणचतुष्टयं भरी च । यथा “सह धनुपा समदो मदनः किल शीतदीधितिमौलिना सुहविह भस्मकृतस्तव दीसहुताशपिङ्गलया दक्षा । इति हि मधो कुमते सर मा विचरानितके तरलभुवां विरहज्ञां सकलज्वलिताङ्गमृतां दधद्वनमज्ञारिः” २४८ ६ त्रीनौ रस्तरङ्गः ॥ रनरनरनरा: यथा “निर्ममो भव विधेहि पञ्चपरमेष्टिसंसरणमन्वहं संयमं कुरु भज क्षमां यदि समीहसे सुखमनश्वरम् । यौवनं किल तदिङ्गुताचपलमञ्चञ्चलमिदं धनं जीवितव्यमपि मारुताहतसरित्तरङ्गतरलं सखे” २४९ ६ ३२ आकृतौ भ्रौ भ्रौ न्नां मद्रकं यैः ॥ भरनरनरनगा: । जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “देव जगन्नयैकतिलक प्रभो प्रणयिलोककल्पविटपिन् पुण्यवतां शिरोमणिपदं व्यभाजि जिननाथ तैरिह जनैः । ये विकचेश्विराय चरणारविन्दयुगमर्चयन्ति कुसुमैर्मद्रकमन्दगीति-

भिरभिषुवन्ति च चरित्रमत्रभवतः २५० ६ स्तौ ज्ञौ गौ महास्त्रधरा जड़ैः ॥ सतत नसररया: । जडैरिति अष्टभिः सहभिश्च
 यतिः । यथा “अभिनागान्वाति योऽयं सम मम (मम ममच) पुनर्वैच्छिरो हुक्कोति प्रचलोऽयं यत्कवन्धः प्रहरति स तु मे प्राणनाथोऽस्तु
 सख्यः । दलयन्यो दुष्टभूपानहमहमिकया सर्वसीमन्तिनीनां परिशुश्रावेति वाचो वरवरणमहास्त्रधराणां रणेषु” २५१ ७ भूगौ मदिरा ॥
 भूगाविति भगणसस्तकं गुरुश्च । यथा “हीविनियद्यनविभूमपाकुरुतेऽभिनवावतरद्वयसां प्रौढपुरन्निवजनस्य तथा तिरयत्यपराधपदं सहसा ।
 कोपपदेन च गोत्रपरिस्खलितं न च कारयते तदसौ कामसखी मदिरेह सतर्पमभाजि चिरं किल कामिजनैः” २५२ लताकुसुममित्यन्ये ।
 ८ मत्यनीगा वरतनुः ॥ मतया नगणचतुष्टयं गुरुश्च । यथा “चक्षुःसौन्दर्यं सुगवध्वां परभृतयुवतिषु मधुरगिरं, यातं हसीषु स्मितसु-
 दद्यनविचकिलकुसुमजतिषु । रोलम्बश्रेष्ठां कचलकर्मी वदनरूचिमपि विकचकमले न्यासं कृत्वा सा खलु याता कचिदपि मम वरतनु-
 रहुना” २५३ ८सौ ज्ञौ ज्ञौ जगौ दीपार्चिं दैः ॥ मसजसजसजगा: । ठैरिति द्वादशभिर्यतिः । यथा “प्रायो दुष्कृतकर्मसु
 स्वयममी प्रयान्ति पिण्डुनाः सहायतां यद्वच्छद्वद निन्दनीय सुकृतक्रियासु भूशमन्तरायताम् । वह्नी सम्ततजन्तुसद्गुलमहावनांुपि सखा
 समीरणो दीपार्चिव्यस्तिलोपकारिणि भवत्यकाण्डकुपितान्तकः खलु” २५४ ९द्वे ९ विकृतौ न्जौ भजौ भजौ भलौ गश्च ललितण्टैः ॥
 नजभजभजभलगा: दैरित्येकादशभिर्यतिः । यथा “निरयमहान्धकूपमसमान्धकारभरतुविलोकमतुलं, निपतितगाढमोहपटलान्धजन्तु-
 विविधप्रलापत्तुमुलम् । प्रबचनचक्षुयेक्षत इमं चिराय तनुभृत्यापि बलवचपलतरेन्द्रियाश्च ललितविकृष्ट इह तक्षणाश्चिपतति” २५५
 अश्च केचित्सप्तमभगणस्वाने जगणमिच्छन्ति । ९ मौ तो नीलगा मत्ताक्रीडा जड़ैः ॥ ममता नगणचतुष्टयं लघुगुरु च । जडैरि-
 त्यष्टभिः पञ्चभिश्च यतिः । यथा “हस्ताक्षेपैवरं वारं विदलयति किल निकरमवनिरुहां पादानुचैः क्षेणीन्द्राणां विषटयति दशनकुडि-
 शविकपणैः । वेगावेगारपादन्यासैनमयति च फणिपटलभुरगपतेरित्यं मत्ता क्रीडामात्रं विरचयति नृपवर तव करिद्वदा” २५६ ९ ता
 उज्जूलगा: शाङ्कः ॥ तगणात्परं जगणपक्षं लघुगुरु च । यथा “धौलुक्यनरेश्वर वैभववासव धीर गभीरिमवारिनिधे सौन्दर्यमनो-
 भवकान्तिनिशाकर सेवककल्पतरो भवतः । को नाम गुणानिहः सद्गुलयेत्किल वृथिम तु किञ्चन ते यशसां सम्पर्कमवाप्य स शङ्कुधरोऽभ-
 वदद्विसुताकमितुः सद्वतः” २५७ ९ नादू हसंगतिः ॥ नगणात्परं जगणपक्षं लघुगुरु च । यथा “मदनगजेन्द्रमदोदयमादधती
 सहसा विमलप्रसरहृष्णिमसिन्पुरनिद्रितनीलसरोरुहचारुलसक्षयना । विशदतराम्बवरसम्पदियं रजनीकरविम्बमुखं दधती शरदिव संश्चित-
 हंसगतिर्युवतिर्विद्यधाति न कस्य मुदम्” २५८ महातरहणीदयितमित्यन्ये । ९ श्रीनौ दर्गाश्चित्रकम् ॥ रनरनरनरलगा: यथा “शूयतां

छंदोनु-

॥ १६ ॥

नूप कुमारपाल तव दर्शनत्वरितया व्यधायि यत् पादतामरसयोः सुवर्णकटके कराम्बुहहयोश्च नूपुरे । हारदाम च नितम्बविभ्यफलके भूशं हृदि च रक्षमेखला निर्ममे जन्तुरसोलिकेऽधरदले च चिङ्गकमधीरचक्षुपा” २५९ ६ भौ स्मौ निर्मलाध्यपलगतिः ॥ भमसमा नश्रयं लघुगुरु च । यथा “भूमिभृत्तामझेपु विलासं स्वरुचिसद्यामतिहि विद्यती सत्त्वरमानीता स्फुटमुचैः पठह हव नदति वशसि निजे । दुर्लिलिता स्तम्बेरमकान्तेव नृपवर दृढतरगुणैः साधुभुजस्तम्भे भवता श्रीरति चपलगतिरिह निगदिता” २६० ७ ज्सौ ज्सौ यिलगा वृन्दारकम् ॥ जसजसा यत्रयं लघुगुरु च यथा “तदक्षिपरिताढनं सरभसं कचाकर्पणं स्वेच्छया चोर्जितं मुखाम्बुहनुम्बनं प्रति मुहुनैवै-दर्हणं निर्विशङ्कं जबात् । नरेन्द्रतिलक त्वदीवपरिपन्थिनां तुल्यकालं तदेव कृतं शिवाभिरिह सङ्गे गगनसीम्नि च वृन्दारकप्रेयसीभिस्था” २६१ ८ त्वे सङ्कृतौ भौ न्यौ भौ न्यौ तन्धी ठैः ॥ भतनसभभनया: । ठैरिति द्वादशभिर्यतिः । यथा “दन्तमयूखाः शशधरस्ययो वागमृतं रत्तिरमणधनुभूलोचनलक्ष्मीस्तुलयति कमलं नूतनविद्वुमसुहदधरश्च । अन्यकगार्भप्रतिकृति च वपुहसगतेरनुहरति च यातं वदिम विशेषं कमपरमथवा रम्यमहा किमिव हि न हि तन्ध्या:” २६२ ९ नौ झौ झौ न्यौ ललितलता छछैः ॥ ननभन-जननया: छछैरिति सहभिः सहभिर्यतिः । यथा “परिमलविलुठन्मधुकरकवरीविरचितनित्वविशेषोभामभिनयकुसुमस्मितसुभगराचि मृदु-तरकिसलयपाणिम् । इह मधुसमये विलसति नियतं मनसिजशरपरिविद्वानुलिलितलतायुवतिमयमहो कलयति मलयसमीरः” २६३ ० नौ रूर्मेघमाला ॥ नगणद्वयं रगणपद्मं च । यथा “त्रिभुवनविजयाय बद्वाभिमानस्य शङ्कारयोनेः प्रयाणक्षणे, कनकषट्टिदण्डमेतत्किमाभाति नीलातपत्रं लसस्वर्वतः । नवतपविगमशिक्षादीप्रदीपेऽथ किं कलार्थं दृतं कर्परं अममिति विद्यति वीक्ष्योन्नतां मेघमालां जनो विशुतालङ्कृताम्” २६४ भृक्षालानीलालाकेलेके । ८ भू सुभद्रं ॥ भूरिति भगणाएकं । यथा “शौर्यमुग्रोन्द्र उलुक्यनरेन्द्र महत्व गिरीन्द्र गभीरिमसागर दोषिण विरं निविक्षाचलसिन्मुशुतं वसुधावलयं तव विभ्रति । अद्गुतभारपरिश्रममुक्तिसमुद्दिसितो भुजगा-घिपतिस्वयि शंसति सन्ततमेप सुभद्रमखण्डमहोदयमस्त्विति सम्प्रति” २६५ ९ भितनिसा द्रुतलघुपदगतिः ॥ भग्रयं तगणो नश्रयं सश्र । यथा “मुञ्चत नूपुरकहृणकाङ्गीः कणितभरविरचितकलकला: स्वीकृताग्नु गतिं समयोऽयं न खलु समदगजलितमते: । सम्ब्रमवान् स्ववधूरनुशासद्विरिदभिमुखमतिकृपणान् सम्प्रति सिद्धपते तव याति द्रुतलघुपदगति रिपुनिवहः” २६६ ० न्यौ भौ निसौ सम्भ्रान्ता ॥ नयभता नगणप्रयं सश्र । यथा “रचयतु जन्मस्त्रानविधौ वस्त्रिजगदधिपत्रमजिनपते: सुरपतितुङ्गोत्सङ्गनिपणस्य किमपि बलविलसितमतुलम् । मृदुचरणामुष्माप्रसमाकान्तिविशुरचलितकनकशिखरिस्फुटभयसम्भ्रान्तामरयक्षोरगपति निखिलदुरित-

दलनम्” २६७ ८ मसौ उसौ तौ भ्रौ विभ्रमगतिः ॥ मसजसततभराः । यथा “दद्वा त्वत्षुथनातुरङ्गमधुरोदूरं धरित्रीरजो गगनाङ्गाणे
 तत्तज्ज्ञिमतीं विहाय सपदि स्ता राजधानीमपि प्रियजीविताः । गच्छन्तोऽनु गिरिस्पलायनविधिप्रत्युहहेतुं मुहुः सहचारिणां दाराणां
 कलहंसविभ्रमगतिं निन्दन्ति चौलुक्यचन्द्रं तवाश्यः” २६८ ८ ३५ अभिकृतौ भम्सभनीगाः क्रौञ्चपदा लङ्घजैः ॥ भमसभा
 नगणचतुष्टयं गुरुश्च । लङ्घजैरिति पञ्चभिः पञ्चभिराषभिश्च यतिः । यथा “प्रोऽइय पुराणि त्वद्वययोगान्त्रूपवर भवद्विरतिशयविभुरो दूरमरण्यं
 प्राप्य कलैः सह समजनि गतिरयवशत्वयितः । सारसनादात्स ख्यमादौ प्रसरति कियदपि भुवमथ सहसा प्रेक्षय चकोरकौञ्चपदाकां
 भुवभिः सरिदिलि निगदति दयिताः” २६९ ८ नीसभिगा हंसलयो जडैः ॥ नगणचतुष्टयं सगणो भगणत्रयं गुरुश्च । जडैरिति
 अष्टभिः सप्तभिश्च यतिः । यथा “भवद्वातचितनिरवधिसुकौस्त्वकृतधर्मपयोधिगतः प्रणयिति मधि कुरु तदसमकरणां पद्य सुधारस-
 पूर्णेतशा । अभिमततरमिति वितर जिनपसे शाकफणीन्द्रनरेन्द्रनुत प्रतिदिनमपि तव पदकमलयुरो देव भवेयमहं सलयः” २७० ८ त्यौ
 भौ नीगौ हंसपदा जैः ॥ तथ्यभभा नगणचतुष्टयं गुरुश्च । जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “अम्भोजवनं व्याकोशभिदं सङ्किलमतिविमलभिति
 वनसरसि भान्तोपि हि मा कार्यार्थमनं यदिह विचरति हरिणशिशुनयना । तस्या अतिरम्यां वीक्ष्य गरिति निरूपमितिमतिशयमधिगतवती
 हीतः सपदि त्वं हंसपदात्पदमपि चलति न खलु नियतमदः” २७१ ८ न्जज्या नीगौ चपलम् ॥ नजजया नगणचतुष्टयं गुरुश्च । यथा
 “क्वचिदपि चूतलतामुपभुक्ते क्वचिदपि पितृति विचकिलतां क्वचिदपि चुम्बति माधविकां च क्वचिदपि परिसरति च लब्धीम् । बहुविष-
 पुष्पसमृद्धिनिधाने विलसति नवतरमधुसमये चपलभुज्जविलासमजञ्चं कलयति मधुकर इह मुदितः” २७२ ८ ३६ उत्कृतौ मौ तो
 निरसलगा भुज्जविजृम्भितं जटैः ॥ ममता नगणत्रयं रसलगाः । जटैरिति अष्टाभिरेकादशनित्रिः यतिः । यथा “कापि स्वैरं
 कृष्णीडन्महिपश्च्रमचकितवरकुरङ्गकुर्लं क्वचित्कापि कीडाब्यग्रकोऽ क्वचिदपि मदजडविहरन्मतङ्गजसकुरकम् । सिंहक्षेडारैऽपि क्वापि
 क्वचिदपि विषविषममहाभुज्जविजम्भितं श्रीचौलुक्यक्षोणीनाथ स्फुटमजनि भवद्विमहीभुजामधुना पुरम्” २७३ ८ मनूसगगा
 अपवाहो शुच्यैः ॥ भो नगणपदं सगणाश्च । श्वच्चरिति नवभिः पञ्चिः पञ्चिश्च यतिः । यथा “यः श्लाष्यः प्रतिदिनमपि मदनदहन
 गरुडगमन चतुराश्यायेंगेयो यः सुरपतिपरिषदि च किमपि मुदितविभुधरमणीहृन्दैः । चौलुक्यान्वयजलनिधिहिमकर कियदिह तव
 नृपवर तस्यैतद्यत्सर्वं कृतमरिव्यलमपरथमपभटमपगजमपवाहं च” २७४ ८ भो नौ स्मो निलगा आपीडो हैः ॥ भननसमा नगणत्रयं
 लघुगुरुच । दैरिति चतुर्दशभिर्यतिः । यथा “पश्य विविधवरविटपिनिकुञ्जश्यामीकृतविपुलतरकटकभूराश्रमशतलसदिभूरहिमैत्री-

छंदोनु-

॥ १७ ॥

प्रेक्षारसवदमरयुवतिजनः । रैवतकगिरियमिह पुरस्तायस्मिन् जिनचरणनमनमिलितादेषुरपतिपतदमलपुष्पापीडैर्भवति सुरभिरथम-
निलः” २७५ ६३ न्सौ भनिलगा वेगवती ॥ नजनसभा नगणत्रयं लघुगुरु च । यथा “नभसि भृशं स्तनति भरितदिक्न्द्रमभिनव-
जलधरपटले घतमुदि नृत्यति मधुरकेकाकलकलजुपि समदशिखिकुले । स्फुटितकदम्बकुटजसुमनःसर्जपरिमलभिलदलिनि च वने
मनसिशये च भुवनजयसंवेगवति बत भवसि पथिक कथम्” २७६ ६४ नजभजिम्जलगा: सुधाकलशो हैः ॥ नजभा जत्रयभजलगा: ।
दैरिति चतुर्दशभिर्यतिः । यथा “अयमनुवीय सर्वसुरकार्यकृते मम वहमेन दिविपरपतिना ननु विनियोजितः कवलितश्च ततस्त्रि-
पुरान्तकृत्यनहव्यभुवा । हति हृदये विचिन्त्य परिजीवितुं मकरध्वजं सपदि पूर्वदिशा नियतमुदासि सम्प्रति सुधाकलशः परिष्ठ-
शीत्वाचिविम्बगिपात्” २७७ ६५ ६५ उक्तादिजातिप्रकरणम् । ६६ शेषजातौ मतिनायि मालाचित्रं हैः ॥ मस्तगणत्रयं नगणद्वयं
यगणत्रयं च एषां समाहारद्वदः । दैरिति एकादशभिर्यतिः । यथा “पान्थाः शीघ्रं यात नातः परं वः क्षणमपि यदिह शुभं तत्र गत्वा
श्रवध्वं कान्तां नो चेदुत्र तां देवतां स्वां स्मरत सपदि भवतो हन्त संहर्तुकामः । कालोऽयं जीमूतनामाभ्युपैति स्तनितवधिरितमहीमण्ड-
लश्चण्डविषुन्मालाचित्राञ्चप्रहारीति दूराकथयति शिखिनिवहस्तारकेकारवेण” २७८ ६७ ६८ इतौ इतौ निर्संलगाः प्रमोदमहोदयो घट्टैऽः ॥
मतयता नगणत्रयं रसलगाश्च । घट्टैरिति चतुर्भिः सहभिरेकादशभिन्न यतिः । यथा “काष्युद्धीवा प्राणितवद्वोत्कर्णं करकलित-
शियिलवसना दधाव च काचन स्तम्भं दधे कापि च काचिचासीदति शयितव्यहलपुलकाङ्कुरोऽुसिताङ्किका । काचिचक्रे भूषणमङ्गे
काचित्तिलकमकृत नवमलिके चुलुक्यमहीपतौ यात्रां कुरवोपेयुपि पौरखीणां समजनि निरवधिरथुना प्रमोदमहोदयः” २७९ ॥ यथा
वा ॥ “वन्दा देवी पर्वतपुत्री नित्यं मधुमधुरकमलबद्ना पुरन्धयिपि देवता देवैः स्तुत्वा किञ्चरोया भक्त्या वरचरितमहिपमथनी जगध्यनायिका । सिद्धैऽर्थंया केसरियाना कामं रणचतुरसिकहृदया त्रिलोचनबङ्गभा चीरैः पूज्या दर्पणपाणिनूनं गुणनिलयकृतभलकिता सतीषु शुर-
न्धरा” २८० ६९ ६९ द्विर्भजसना भ्यौ नुत्तललितम् ॥ द्वौ वारौ भजसन दूल्येते गणाः । भयौ च केवलौ । भजसनभजसनभया इति । यथा
“अय कलहंसललने ललितमन्थरगतौ सपदि मानव सपत्ररहितं स्वं कोकिलविलासिनि विषेहि कलगीतिरचनाचतुरतामदमन्दमतिमत्ता ।
दुर्लिलितनृत्तललितं युवमयूर रचय त्वमपि सम्प्रति चिराय गतशङ्कः सर्वगुणकेलिसदनं चकितवालमृगलोलनयनां प्रियतमाभिह विना
ताम्” २८१ ६१ ६१ द्वादशाना लगौ ललितलता त्रिर्येः ॥ द्वादशनगणा लघुगुरु च । त्रिर्येति त्रीन्वारान् दशभिर्यतिः । यथा “जिन-
चरणसरसिरहपरिचरणरतमनसि परमशमसुपदधति कलितपरमलये विषयबलदलनजुपि बत तरुणिविफलमतिचतुरतरनयनगतिमिह

यतिनि तनुये । ब्रज भद्रन निजसदनमपसरणमुपरचय पिकतरुणरणकमुपजनयसि न हि प्रकटयसि मधुसमय किमिति तव मदमु-
 दितमधुपकुलकलरणितमुखरललितलताम्” २८२ ४५ मातनीजन्माः पिपीलिका जग्नः ॥ मद्यं तगणो नगणचतुष्टयं जभराः ।
 जग्निरिति अष्टमिः पञ्चदशभिश्च यतिः । यथा “निष्प्रथ्यूहं पुण्यां लक्ष्मीमविरतमभिलपसि यदि रमयितुं सुखं च यदीच्छासि स्थानं
 न्यायोन्मीलहुद्वे लघुभिरपि सह बहुभिरिह कुरु मा विरोधपदं तदा । विस्फूर्जपृष्ठकारं क्रीडाकवलितसकलमृगकुलमजगरं भुजन्ममुन्मदं
 सहातं कुत्वा पश्येता ग्लपितवुपमनवधिरचित्तहजा अदन्ति पिपीलिकाः” २८३ ४६ ४७ पैषैव नीपरतः पञ्चदशपञ्चदशलवृद्धा
 क्रमेण करभ ॥ ३५ ॥ पण्व ॥ ४० ॥ माला: ॥ ४२ ॥ पैषैव पिपीलिका । चतुष्यों नगणेभ्यः परतः पञ्चभिर्दशभिः पञ्चदशभिश्च
 लघुभिर्वृद्धाः शेषगणेषु तथैव स्थितेषु क्रमेण करभादयो भवन्ति । तेऽत्र पञ्चभिर्वृद्धा पिपीलिकाकरभः । यथा “निष्प्रं लक्ष्मण्डायाछत्तः
 कलयतु कथमिव तव वदनरुचिममृतरुचिरिं क्षयसंयुतः तुव्यं नाव्यं स्फूर्जदूलीविभुरितजननयनयुगमतिमृदुकरचरणस्य निर्मलचारुणः ।
 कण्ठसेव्यं दासी इयामापरम्भृतसुवतिरपि मधुपरिचयकलविस्तिर्निसर्गकलध्वनेः भ्रूवलीभङ्गे छेकाया हरिणनयनमतुरमतिललिततनु करभोद
 ते सदशं दशः” २८४ ४८ दशभिर्वृद्धा पिपीलिकापण्वः ॥ यथा “रुन्दोऽमन्दः कुन्दपृष्ठायः शरदमलघनतुहिनविकचकुमुदवनहरहसितसितः
 शशाङ्ककरोज्ज्वलः तारः पारावारापारः श्यलजलगगनतलसकलमुवनपथधवलमपरिचितः प्रसाधितदिष्ट्युक्षः । लोकालोकच्छेदं गत्वा
 दण्डकठिनविकटदिग्बधितटघटनविवलनचलयितो विभुवयशश्रव्यः प्रोक्तुः खेतप्राकारो धनितगुणपणव तव जयति तृपवर नवललित-
 वसतजेग्नितयश्चियः” २८५ ४९ पञ्चदशभिर्वृद्धा पिपीलिकामाला ॥ यथा “उक्तुलाघ्नोजाक्ष्यास्त्वाः कुसुमशरसुभग तव विरहदव इह
 हि जयिनि समुपवरणविषये व्यथायि सखीजनैः, आः वासः कर्पूराम्भस्तिमितशुचि तुहिनकिरणकरपरिभवचतुरधवलिमकुचतटयुगे
 सुमौकिकदाम च । रम्भागुलम् लीलागारं मलयजरसकलितवसुधामभिनवविकचकुमुदवनदलसमुदयेच तल्पककल्पना नव्या मौलौ मही-
 माला तदिदमस्तिलमपि दवहुतवहरुहिपरिचितमहिम विरचयति सुहुः प्रदाहमहाव्यवरम्” २८६ ४९ शेषजातिप्रकरणं ४० अथ दण्डकाः ॥
 “बलिक्षित् दद्यते छन्दः पर्दुशत्यक्षराधिकम् । शेषजात्यादिकं सुक्त्वा तत्सर्वं दण्डकं विदुः” ४१ तत्र नार्वहु चण्डवृष्टिः ॥ ना इति
 नगणद्वयं च इति रगणससंकं च समाहारो द्वंद्वः । यथा “अभिनवतरुमंदोहामपाथोदमाला प्रतिच्छादिते सर्वतो व्योमनि स्फुटितकुटज-
 केतकीपांसुपुञ्चछटाच्छोटिताक्षेपदिश्यैन्द्रदिग्मारुते । मुदितनिखिलनीककण्ठैः कृते कूरकेकारवव्याकुले ताण्डवाढम्बरे कथमिव चलितोऽसि
 भोः पाञ्च हित्वा प्रियां चण्डवृष्टिप्रपाताकुले वरमेनि” २८७ चण्डवृष्टिप्रपात इत्यन्ये । ४२ यथोत्तरमेकैकरवृद्धा अर्णीर्णवव्याल-

छंदोनु-
॥ १८ ॥

जीमूतलीलाकरोहामशहादयः ॥ चण्डकृष्णर्घ्यमेककरणशृङ्खः क्रमेणार्णदयो दण्डकाः । तत्र नगणाभ्यां परैरष्टभी सगौरेरणः । यथा “अविरलगुरुशाखिनोऽरण्यभागान्समुच्छवङ्गावलीशालिनः सर्वभूमीभृतो विपुलतरक्षसंसङ्गिनीः कूलिनीरुचित्रानेकसीधान्पुरामदेशानपि । स्थगयति तमसि प्रपञ्चे सपलत्वमुन्मुक्तघर्येस्य पायोनिधेमैस्तु रज्यहृषुः कृपित द्व तदर्णीसः प्रोद्ययौ तस्य संहारकारी समुद्धकरोऽयं निशावह्यभः” २८८ नवभिर्णवो यथा “प्रसृतनिविडमास्तान्दोलिताभृथसंशीर्णपर्णींघविस्फारवातोलिकापूर्यमाणान्वरे घनवनदवद्वामानाखिलकूरशार्दूलपोतोऽन्नोदासंख्सामातङ्गुयथाकुले । दिनकरकरतासकोलावलीश्रीवामाणाद्वैतले क्षसल्लोलकल्लोलवाचालमाण्यन्महार्णवपयसि ननु ग्रिय श्रीप्रमकालेऽधुना मा स्म गा मानय त्वं हि पीनस्तानाश्लेषसौख्यानि ने” २८९ दशभिर्णवोऽनु च्छुक्तस्तारिणीतोयधाराभिरामं सैद्धकान्तकान्तप्रसर्प्णहताबहलिततस्तुरुगुलमकेलीगृहं ये पुरोषानमुहामलीलाजुपः खीसखाश्राह चेरुक्षुलुवयेश्वर । तृपितकरतियूथभम्भूक्सन्दोहकोलवजव्याकुलाइयानकलोलिनीवारिदुर्बारसूर्यंषुटिव्यतिकरविधुरीकृतव्यालसंरुच्यमानद्वृमच्छायमुदण्डकान्तारमीयुस्तवदीयद्विपस्तेऽधुना” २९० एकादशभिर्णवो मूतो यथा ॥ जिनपदपङ्कजस्पर्शपुण्यकृताशेपश्चः पुरस्तादयं तत्तदाश्र्वयसम्पश्चिदान्मुखो भूपणं, प्रतिविविनिकुञ्जकृतरिपकीपञ्चमोचारसंवर्गितस्वर्गसीमन्तिनीवर्गसीतिप्रपश्चाभिरामोऽन्वहम् । कुरुवकसहकारकारस्कराशोकजम्बूकदम्बेकुदीवेणुकान्तारमालाप्रतिच्छस्त्रामार्त्तण्डचण्डातपः प्रतितटविविविष्टजीमूतसन्दोहनिसुच्यमानामृतासारपूर्णोद्वहिक्षेषः पद्यदिष्टोजयन्तो गिरिः” २९१ दशभिर्णवोलाकरो यथा “घनपरिमलसारकपूरपानीयतिम्यतुकूलं कुरुलित्यं पश्चिनीपशुवस्त्रस्त्रः खादिराङ्गारविस्तृक्षिंते तुहिनकिरणचन्द्रिका इन्त हालाहलत्वं नवं चन्दनं तस्लोहोपमां वेणुवीणानिनादोऽपि कर्णउवरत्वं दधत् । अयि तव विरहे यदस्या मृगाह्या भवत्त्वामधेयाक्षरोचारमध्येकरक्षाजुपः साम्प्रतं सर्वमेवाभजव्यत्यं तदक्षिं सुभग सान्द्रपीयूपलीलाकरैस्तर्वचोभिः समाधासयैनां चिरायान्वया तु त्वमेवात्र निःशूकचूडामणिः” २९२ त्रयोदशभिरहामः ॥ यथा “बलयितवरकन्धरं बलात्तुङ्गतेजित्वगन्धर्वराजीक्षुरक्षुणविश्वाम्भराक्षोदसन्दोहविक्षेपणादुहिनादम्बरं प्रथममपि निरीक्ष्य सप्रेमकान्तामुखाम्भोरुहालोकने स क्षणं कौतुकी नष्टकामोऽपि यावज्ञवत्युन्मनास्त्वद्विपक्षवजः । नृप तव सहसा जयश्रीविलासैकधामोऽभ्रमातङ्गसंस्पर्धिनोऽभ्रङ्गपैविग्रहैर्भीपणाः क्षोभयन्तो जगत् गर्जिते-रुजिते श्रुतमदजलनिर्झरेद्वर्षस्तथूलीवितानाः कृतान्ता इबोहामगन्वद्विपास्तावदविवर्भवन्तविश्रान्मूर्छ्यामासुरेन विभो” २९३ चतुर्दशभिः शङ्खः ॥ यथा “अमरपतिकरित्रमं विभ्रती भोः समग्राः कलङ्कः कला विभ्रमं धारयत्यत्रिनेत्रप्रसुतस्य कृष्णो वहत्यन्वक्ष्वंसकर्तुंस्तुलां कुवलयवनमातनोति श्रियं पौष्ट्रीकीं कलिन्दामजा जहुकन्योऽवलं वारि धत्ते विधत्तेज्ज्वाद्रिविलासं च कैलासपृथ्वीभृतः । कलयति लवणोदधिः

॥ १८ ॥

क्षीरपाथोविलीलायितं शेषशोभामशेषाद्युयः प्राभूवन्तीन्द्रीलाक्ष्मि सुकामणीनां समासादयनित विवरं विचकिलहरहासनीहारहरेन्दु-
 शङ्खावदातेरमीभिः स्फुरद्धिमंहीपालचूडामणे शासनैश्वर्यवत्त्रायुध ! त्वचशोराशिभिः २९४ आदिशब्दातपज्जदशभिः समुद्रः । पोदशनि-
 खुजङ्ग हल्येवमादयो यथेकृतनामानो यावदेकोनसहस्राक्षरपादस्तावद्वचनित । ६३ नाभ्यां रवद्यादयः प्रचितः ॥ नगण्ड्यात्परे
 यादयः सर्वे वर्णगणा यदा भवन्ति तदा प्रचितः । रवद्यितिदेशात् सप्तभिंदः प्रचितः । ततः परमेकक्यादिवृद्धा अणीर्णवव्यालजीमूत-
 लीलाकरोद्दामशङ्खादयोऽत्रापि भवन्ति । यथा “विलसदुरुखरवारिप्रचण्डे महावाहिनीव्यूहविस्फारणशक्तौ प्रकटयति रुचिरालण्ड-
 कोदण्डदण्डे दिशुरुच्युचकै राजहंस प्रणाशम् । प्रशमयति निखिलं मेदिनीचक्कसन्तापविस्फूर्जितं न्यत्कृतार्कप्रतापे प्रचितघनवलयुक्तो नभ-
 स्यायमाने चुलुक्येश्वरे को न धन्ते प्रमोदम्” २९५ एवमादिषु योगानेपूदाहार्य । एकैकरणवृद्ध्या चाणीर्णवव्यालजीमूतलीलाकरोद्दामशङ्खा-
 दयोऽप्युदाहार्याः । ६४ नग्न्यामष्टादिराः पञ्चग-दम्भोलि-हेलावली-मालती-केलि-कङ्केहिं-लीलाविलासादयः ॥ नगण्डाहुरोश्च
 परे अष्टादिसङ्ख्या रगणा येषु ते यथासङ्ख्ये पञ्चगादयो दण्डका भवन्ति । तत्राएतरगणः पञ्चगः । यथा “अविकलध्यानसन्तानधूमध्वजज्योति-
 राडम्बरपुष्टुनिःशेषकर्मन्धनो विदलितोदयमूयःक्षपायश्चिरायैप पायादपायास्तस चः पार्षदानाथो जिनः । कमठदैले च गाढोपसर्गकिया-
 कक्षेशो तथपतीकारवद्यप्रयत्ने भूत्यं प्रकटिताल्यन्तभक्तौ तदा पञ्चगोन्द्रे वयस्याभवन्दृष्टिपाताः कृपाङ्गाः समाः” २९६ एवमेककरण-
 वृद्ध्याऽन्येषि पद्माहार्याः । ६५ लोर्येष्येष्टुं राश्चण्डकालः ॥ लघुपञ्चाकात्परे यदच्छया क्रियमाणा रगणाश्चण्डकालः । यथा “विविध-
 मणिमेललाक्षेणिविश्राणितश्रीणि हित्वा पुराण्याङ्गु चान्तःपुराण्युच्चकैः करटितुरगादिसेनासहस्राणि च स्वीकृतच्छङ्गकर्मादिवेपास्तवदी-
 यद्विषः । प्रतिदिशमस्मी गिरीणां महाकन्दराः शास्त्रिगुलमानि कूलङ्गपाकूलरुच्छाणि च स्फुरति तव चण्डकाले कराळे कृपाणे सदा
 संश्रयन्ते महीपालचूडामणे” २९७ एकैकरणवृद्ध्याऽप्युदाहार्य । ६६ याः सिंहचिकान्तः ॥ लोः परे यथेष्टुं यगणा यत्र स सिंहचि-
 कान्तः । यथा “तरुणतरणितेजःप्रतसा वराहा इवारण्यभागेषु मुसाक्षर्ति पल्वलान्ते विद्यति किल केचित्तथान्ये महाभूतां कन्दराः
 कौशिकौधा इवाभिश्रवन्ते । विपिनगहनमध्ये पुनः केऽपि शास्त्रामूर्गकीडितं विभ्रति प्रत्यनीकक्षितीशाः प्रकटयति सदा सिंहचि-
 क्रान्तलीलामनूनाम् त्वयीमां धरित्रीश चौलुक्यचन्द्र” २९८ एवमेककरणवृद्ध्याऽप्युदाहार्य । ६७ लूगिभ्यां मेघमाला ॥ लघुपङ्क-
 हुरुच्याक्ष परे यथेष्टुं यगणा यत्र प्रयुज्यन्ते सा मेघमाला नाम दण्डकः । यथा “अविरलमदपाथोनिर्झरस्तावितक्षोणिपीठा महाशैल-
 शङ्खायमाणाः कपिशश्चिलसदन्ताशनिद्योतरौङ्गा महागर्जितत्रासिताशेषलोकाः । रिपुनरपतिमातङ्गाः क्षणादेव देवः प्रणाशं यतुः संयु-

छंदोनु-

॥ २९ ॥

गान्तर्युगान्तानिल इव विपुलप्राणे महामेघमाला महीपालधुर्य त्वयि प्रोजिहाने” २९१ एवमेकैकयगणवृद्ध्यान्यद्युदाहार्याः । ६० यथेष्टु
रा मत्तमातङ्गः ॥ स्वेच्छया यत्र रगणाः प्रयुज्यन्ते स मत्तमातङ्गः । पुनर्यथेष्टप्रहणं लूगिभ्यामिल्येतत्स्व निवृत्यर्थं । यथा “पुष्प-
चापस्य चापश्चियं विभ्रती भञ्जुरभूविलासैः स्मितस्मेरकस्तूरिका केलिपत्रावलीभञ्जिविभ्राजिगण्डस्यलेनेन्दुविभ्रानुकारं सदा कुर्वती ।
चाह वकोक्तिगमैर्वचोभिर्विद्यपैरमन्दे च पीयूपनिष्ठन्दमातन्वती मत्तमातङ्गलीलागतिः काञ्चनच्छेदगारी मुदं कल्प नाविष्करोति
प्रिया” ३०० एवमेकैकरगणवृद्ध्याऽन्यद्युदाहार्यम् । ६१ सा: कुसुमास्तरणः ॥ यथेष्टु सगणा यत्र प्रयुज्यन्ते स कुसुमास्तरणः ।
यथा “सुभग त्वयि दूरसुपेषुपि सा न कदाचिद्गुपैति विलासगृहाभिसुर्खं विकचाळावते न ददाति इशं शिखिरागरुचन्दनपङ्कमपा-
कुरुते । नव हृष्यति चाढुकरीपु सखीवपि पकपलाप्णुनिमं वहते वदनं कुसुमास्तरणानि पिनष्टिरां परिसुखाति शीतलशीतमयूल-
करैः” ३०१ एवमेकैकसगणवृद्ध्याऽन्यद्युदाहार्यम् । ६२ या: सिंहविक्रीडः ॥ यत्र यथेष्टु यगणाः प्रयुज्यन्ते स सिंहविक्रीडः । यथा
“कचित्पङ्कशङ्काभ्रमत्कोलदंडासमुहेष्विष्टवेइमान्तकाचावनीकं कचित्तालिकेरीफलास्फालनव्यग्रशास्त्रामृगश्रेणिपर्याकुलोद्यानभागम् ।
कचित्तस्मज्जन्महासैरिभोद्दाम शङ्काप्रवातोच्छलदीर्घिकावारिसान्द्रं कचित्सिंहविक्रीडवृत्कारघोरं तुलुक्येन्द्र जहे पुरं त्वंपूणामि-
दानीम्” ३०२ एवमेकैकयगणवृद्ध्याऽन्यद्युदाहार्यम् । ६३ लगावनङ्गशोखरः ॥ यत्र यथेष्टु निरन्तरौ लघुगुरु प्रयुज्यते सोऽनङ्गशोखरः ।
यथा “विशालभालोलपूर्णमानकजलोऽवलालकद्विरेफमालिकोपशोभिते वितुद्वावसुरध्वारपूर्वकमलालसभ्रमत्सुतारदीर्घनेत्रपत्रसुन्दरे ।
असन्दकुञ्जलाप्रकोमलोऽुलसद्द्युतीद्विद्वदन्तपङ्कि केसरालये प्रियामुखाम्बुजेऽधरं चिराय मधिवापिवज्जनारतं भवेदनङ्गशोखरः”
३०४ एवं लघुगुरुवृद्ध्याऽन्यद्युदाहार्यम् । ६४ भलावशोकपुष्पमञ्जरी ॥ यत्र यथेष्टु निरन्तरौ गुरुलघु प्रयुज्यते सोऽशोकपुष्पम-
ञ्जरीनामा दण्डकः यथा “अस्तमाश्रितस्तुपारभारपातदरधसर्वपुष्पजातिसञ्चयो हिमतुरथ सर्वतो वसन्तनामधेय एष जृम्भति प्रियः
सखा तवेह देव पुष्पचाप । विष्टपत्रयीपराजयेच्छया गृहाण नूतनान् शिलीमुखानखण्डैकवीर चारुचूटकोरकानशोकपुष्पमञ्जरीनंवाः
स्मितानि केसराणि पाटलाणि” ३०५ एवं गुरुलघुवृद्ध्याऽन्यद्युदाहार्यम् । ६५ तागौ कामवाणः ॥ यत्र यथेष्टु तगणा अन्ते गुरुद्वयं
च प्रयुज्यते स कामवाणः । यथा “त्वद्विप्रयोगे नवे बालिकाया मनोभूशरकृशशास्त्रं प्रयत्नास्त्वस्त्रीभिः समन्वात्पायोजिनीपहृवैः
कलिपतं चारुतलं समासुत्रिता नूतनैहार्षयिष्टुणालैः । रम्भादूलैः कोमलैर्निर्मितं तालवृन्तं कृतश्चान्दनेन द्रवेणाङ्गरामः किलासास्त्रीव-
वयां प्रत्युतैतद्वितन्वत्समग्रं कठोराक्षयाऽशिक्षितात् कामवरणत्वमुग्रम्” ३०६ एवमेकैकतगणवृद्ध्याऽन्यद्युदाहार्यम् । ६६ भागौ भुजङ्ग-

विलासः ॥ यत्र यथेऽभगणाः प्रयुज्यन्ते इन्वे च गुरुद्वयं स मुजङ्गविलासः । यथा “वीनघनोऽस्तवृत्तविशालतरस्तनमण्डलगाढनिपीडनकण्ठकिताङ्गः कोमलपद्मसूणाललतारादवेष्टिकण्ठटदः परिच्छुभ्वनविभ्रमपत्रम् । वासगृहे बहलोचलितामरुधूमलतानिचिते शब्दने सृदुषि क्षणदायां यो दवितां रमयत्यतिसम्भ्रममानन्तुपं स मुजङ्गविलासतुरामिह धत्ते” ३०६ एवमेकैकभगणवृच्छाऽन्वदप्युदाहार्यम् । ४ नाभ्यां पञ्चमात्रैरुत्कलिका ॥ द्वाभ्यां नगणाभ्यां पर्यर्थेष्टं पञ्चमात्रैर्गणैरुत्कलिकानाम । यथा “सितवकुलशिरीपक्षेहिककोलनव्यप्रसूनावलीपरिमलविलोलरोलम्बलीलाकुलीकृताखिलचाहलीलावने । मृदुमलयसमीरशैल्यशिक्षाकमानुगुणविधाङ्गहारप्रयोगप्रपञ्चप्रवलगहुतान चंकीरम्यरङ्गावनिः । अभिनवसहकारकोरकास्वादमायतिपक्षयुवतिपञ्चमोचारमध्यास्त्रसाधितविषयममानिनीमानदुर्गः समन्ताद्वयं कमिव सपदि सन्ततोत्कलिकमिह न विधत्ते जनं हेलया निर्जिताशेषपलोकस्य देवस्य कामस्य विर्यांजवन्नुर्मुखः” ३०७ एवमेकैकपञ्चमात्रवृच्छाऽन्वदप्युदाहार्यम् । दण्डकप्रकरणम् । ५ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ समवृत्तव्यावर्णनो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

इदानीमदंसमवृत्तव्यावर्णनार्थमुपकम्यते । ६ ओजयुजोः ॥ अधिकारोऽयमाविषमवृत्तेभ्य उपतिष्ठते । तत्रौजं विषमं युक्तसमं लोकसिद्धं । तत्र ७ सिलगा नमभ्रा हरिणमृता ॥ पाद इति चानुवर्तते । ओजपादयोः सगणत्रयं लघुरुहु च युक्तपादयोर्मध्यमरा यत्र चृते सा हरिणमृता । यथा “नृप शैलविलाशयनासनाकन्दफलाहरणः सदा । निवसन्ति वने भवतो रिपोस्तरुनिकुञ्जगता हरिणमृता” १ प्राद्यवृत्तिरियम् । ८ सिलगा भिगगा उपचित्रम् ॥ ओजपादयोः सगणत्रयं लघुरुहु च । युजोर्भगणत्रयं गुरुद्वयं च । यथा “अयमत्र नृपः सचिवस्त्वसावेष कुमार इतः प्रतिहारः । उपचित्रमिति त्वदरेगृहे वक्ति भिथः किल पान्थसमूहः” ९ लोनं वेगवती ॥ उपचित्रमेव लघुना रहितं वेगवती । ओजे सिर्गी युजि भिगगा इत्यर्थः । यथा “नृपते तत्र कार्मुकवंशाच्चिपतिता शितसायकमाला । क्षितिभृष्टिरसि मुवमाना वेगवती वत नृतनरेखा” २ आपातलिकेयम् । १० भिगगा नजज्या द्रुतमध्या ॥ ओजे भगणत्रयं गुरुद्वयं च युजि नजज्याः । यथा “वीरजिनेन्द्र भवत्पदपद्मं अमर इव द्रुतमध्यगमयः । मुक्तिवधूपरिरम्भणसौख्यं करतलगामि कृतं खलु तेन” ३ उपचित्रा । आपातलिकापरान्तिकेयम् । ११ तज्जगा मस्तजगगा भद्रविराद् ॥ ओजे तजरगाः युजि मसजगगाः । यथा “पश्येऽगवन् पदारविन्दद्रुद्वयम् भक्तिं एकदायि यस्ते । विभ्रन्तुवनाधिष्ठानेकं भद्रं भद्रविराद् भजेत सोऽपि” ४ औपचन्द्रसिकमिदम् । १२ सजसगा भर्नगगाः केतुमती ॥ ओजे सजसगाः युजि भरनगगाः । यथा “प्रसरद्रजःस्थगितसूर्यो केतुमतीमुदीक्ष्य

छंदोनु-

॥ २० ॥

तव सेनाम् । वसुधापते दिवभिवात्मनाशमशक्त त्वदरिवर्गः” ४ ६ ताजगगा जतजगगा आख्यानकी ॥ ओजे ततजगगा: ।
 युजि जतजगगा: । यथा “त्वदैरिभूपैरियमागतोचैर्मरालनादैर्मुखरा शरच्छ्रीः । आख्यानकीव त्वदनीकवात्रोत्सवस्य सदाश्चकित्तेरुदैषि”
 ५ आख्यानकी वार्ताहारिका । ६ व्यत्यये विपरीतादिः ॥ व्यत्यये इति ओजे जतजगगा: । युजि ततजगगा: । विपरीतादिर्विष-
 रीताख्यानकीत्यर्थः । यथा “अमंसा ते दुन्येचेष्टितानामाख्यानकीं या विपरीतवृत्तिम् । पुरः सखीनां व्रुत्ता विपक्षनाम त्वया संप्रति लज्जिता
 सा” ७ एतयोशोपजात्यन्तर्गतवेऽपि विशेषसंज्ञात्यर्थमन्त्र पाठः । ८ र्जंर्जा ज्ञज्ञगा यववती ॥ ओजे रजरजा युजि जरजरगा: ।
 यथा “वन्यसैरिभा भवद्विपक्षधात्रिनि निरन्तरेन्द्रनीलबद्धभूमिभागे । न्यगुणेण प्रकुर्वते मुधा वितर्क्यं विनीलविस्फुरद्यवान्वितां
 धरित्रीम्” ८ व्यवान्वितां यववतीभिलयर्थः । छन्दोवशाच यवान्वितामित्युक्तम् । ९ व्यत्यये षट्पदावली ॥ व्यत्यये इति ओजे जरज-
 रगा: युजि रजरजा यथा “नवोदयं चिरादृपेयिवासमकं स्वागतानि पृच्छतीव संमदेन । सरोजिनी विकस्वरा निशावसाने पद्प-
 दावलीकृतस्वनच्छलेन” ९ १० नभभ्रा नभिरा मकरावली ॥ ओजे नभभरा: युजि नो भवयं रथ । यथा “मकरकेतुभटस्य
 विराजते वरतनुर्धर्वजयादिरिव प्रगुणीकृता । मृदुकपोलतले दधती नवां सृगमदस्तबकैलिखितां मकरावलीम्” १० ११ मसागा:
 सभासाः करिणी ॥ ओजे मः सगणद्वयं गुरुष्व । युजि सो भगणद्वयं सश्व । यथा “चन्द्रो मत्तकरीन्द्र इवायं दलितोहामतमस्तुर-
 गहनः । कीडत्यस्वरपञ्चलमध्ये स्फुटताराकरिणीभिरनुसृतः” ११ १२ साजगा: सभलग्नाः प्रबोधिता ॥ ओजे सद्वयं जगौ च ।
 युजि सभरलगा: । यथा “तस्मूलगृहाः क्षणाक्षये नृप निदानं जहति द्विपस्त्रव । विट्पान्तकुलायनिष्पत्तपतगशेणिरवैः प्रबोधिता:”
 १२ १३ नारलगा नजज्ञा अपरवक्तम् ॥ ओजे नगणद्वयं रलगाश्व । युजि नजजरा: । यथा “नृपवर भवदीयवर्णं निखिलमुखै
 रचयन् पुरातनैः । अधिकमपरवक्तमीहते श्रुतिपठनाय चतुर्मुखोऽधुना” १४ एतौ वैतालीयभेदौ । १५ गान्तं पुष्पिताग्रा ॥ अपर-
 वक्तमेवौजयुजोगान्तं पुष्पिताग्रा । यथा “स्मर इव शयितः कवाथ शोकेष्यपदहनेन जगज्याय तुञ्चः । सपदि यदिपवोऽस्य पुष्पि-
 ताग्रप्रसवमिपात्प्रगुणाः परिस्फुरन्ति” १५ १६ साजगा: स्मर्या मालभारिणी ॥ ओजे ससजगगा: । समे सभरया: । यथा “इह
 वासकसज्जिका विलासं वहते शारदशर्वरीवरेष्वम् । अवतंसितकैरवोज्वलश्रीर्विक्सत्तारकमालभारिणीयम्” १५ नितमिवनीत्यन्यः ।
 औपच्छन्दसिकभेदावेतौ १७ भातदगा न्जन्सगा विलसितलीला ॥ ओजे भद्रद्वयं तलगाश्व । युजि नजनसगा: । यथा “वक्तनिरीक्षण-
 भक्षिप्रणयी ऋमति घनुविलसिपुरनङ्गः । भृत्य इवाद्यु यदाशां विदध्वमयति सा नवविलसितलीला” १६ १८ भ्रन्जनलगा जैन्ज-

भजनसाएर्मानिनीः ॥ ओजे भरनजनलगा: । ऐरिति दशभिर्यतिः । युजि नजभजनसाः । टेरिलेकादशभिर्यतिः । यथा “मानभृता-
 मिदं तुग्मिव जीवितमिति न कि कलयसि शालिस रोहिणि न यत् त्वमपि निजपतिम् । दक्षसुते कलङ्कय पितृगोत्रमलमधुना चिरमथ
 मानिनीजनवधानुमतिघटनया” १७ ६ रो ज्ञलगा: कामिनी ॥ ओजे रगणः । युजि जरलगा: । यथा “निर्वृतिं, विदेहि हस्तगा-
 मिनी । सर्वथा, जहीहि हन्त कामिनीम्” १८ रो ज्ञज्ञा शिखी ॥ ओजे रगणः । युजि जरजरा: । यथा “योरिपितो, विवोगदुःख-
 लित्यमानमानसा: । दन्दहत्कदुखनैनिहन्ति निश्चितं शिखी” १९ ६ रो ज्ञज्ञा उगौ नितमिवनी ॥ ओजे रगणः । युजि जरजर-
 जगा: । यथा “सर्वथा, विरिब्रशाङ्करामराधिराजकेशवर्पीयः । भेगिरे, यदुत्पर्य चिराय तत्र कारणं नितमिवनी” २० ६ रखिज्जाँ उगौ
 वारुणी ॥ ओजे रगणः । युजि ब्रीन् वारान् औ जरजरजरलगा: । यथा “उत्तमं, घनाविनश्चरप्रमोदकारणं कृतिन्यदीहसे सुखम् ।
 निर्मलं, तदा शमामृतं पिवानिंशं सुदारुणां विमुच्च वारुणीम्” २१ ६ रथतुज्जाँ वतंसिनी ॥ ओजे रगणः । युजि चतुरो वारान्
 औ जरजरजरजरा: । यथा “क्षोभते, धनुर्लंतेव पुष्पधन्वनः शिरीपकोमलाङ्किका सरोजलोचना । वालिका, वपासहोदराधरा मधूकका-
 नितमत्यशोकपहुचावतंसिनी” २२ ६ कामिन्याया व्यत्यये वानरीशिखपिण्डसारस्यपराहंस्यः ॥ कामिनीशिखिनितमिवनी
 वारुणीवतंसिन्य ओजयुक्तपादयोर्व्यत्यये यथासंख्यं वानरीशिखपिण्डसारस्यपराहंसीसंज्ञः । कामिनीव्यत्यये वानरी । यथा “नियम्य
 गाढसन्ततैः, सद्गौणैः । सखे स्थिरां कुरु श्रियं, वानरीम्” २३ शिखिव्यत्यये शिखण्डी । यथा “तपात्यये घनधनवन् मृदङ्कके, कुर्वते ।
 अखण्डपद्मगीतयः शिखपिण्डनस्ताण्डवम्” २४ नितमिवनीव्यत्यये सारसी । यथा “त्वमङ्गलोचने शारस्त्वदीयमेतदाननं, चन्द्रमाः ।
 शङ्खणायितस्वनायि मेखला विभाति ते, सारसी” २५ वारुणीव्यत्यये अपरा यथा “जिन त्वदीयशासनादते विवेकदीपको भवत्यर्य
 न क्वचित् । तमित्यवाक्यम् हि तेज एकमूर्जितं प्रसूत इन्द्रदिव नापरा” २६ वतंसिनीव्यत्यये हंसी । यथा “त्वदारवे कृतस्युहाऽशु
 विस्मृतस्यनिस्वना वकी जगाम, साधुना । मूकतां सरो विकस्त्राम्बुजाकरं प्रियप्रणीतचाटुका तदेहि सोऽसर्वं, हंसिके” २७
 ६ स्लगा सिलगा इला ॥ ओजे स्लगा: । युजि सत्रयं लघुगुरु च । यथा “करटिस्त्रवन्मदपङ्किलधूलिचितालिताम् । रणितच्छलात्तय
 गायति नूनमिला वलम्” २८ ६ स्लगा: सूर्यगाङ्गमुखी ॥ ओजे स्लगा: । युजि सगणाएकम् । यथा “विरहे नवे, भवतः सुभगो-
 दत्तवाप्यतुपारकणप्रकरो ग्लपयत्यनिशम् । कुमुदसितामरविन्दकरा विकचोल्पलचालृष्टं परिपूर्णमृगाङ्गमुखीम्” २९ ६ न्लृलगा न्लृगौ
 शिखा ॥ ओजे नगणनवकं लघुगुरु च । युजि नगणदक्षकं गुरुत्वं । यथा “प्रसूतमरिनपतिवलति मिरनिकरमतनुमपि गुरुगिरिगुहा-

छंदोनु-
॥ २१ ॥

तरुगहनविकटकुहरशरणमिममसिलमिह समरसमयदिनमुखे । परममहिमनि शशधरकुलगगनदिनकरपरपटिमञ्जुपः किरणतत्य इव
विदधति चिरतरमवनिपतितिलक तव वरविशिखाः” ३० व्यत्यये खज्ञा ॥ ओजयुक्पादयोर्व्यतये शिखेव ज्ञाता । तत्रीजयोस्मिंश-
लघवो गुरुब्र । युक्पादयोरेषाविंशतिलघवो गुरुब्र । यथा “प्रमुदितसमदपरभूतकलरणितमविकलशाशधरकिरणविततयो, विकसितसर-
सिरहविपिनमलिकुलविरुतमुखरितकुमुमितलताः । कुरुवकवकुलविचकिललसदविरलपरिमलमुखभिमलयपवनो, विरहविपुरयुवति-
हृदयतपनमिदमसिलमपि नवमधुसमये” ३१ खज्ञेतिशब्ददस्य छन्दसि प्रवेशवितुमशक्यत्वाज्ञाम नोक्तम् । शिखाखज्ञयोः प्रकारान्तर-
माह । ३२ अर्द्धयोर्वाच ॥ न्लगा न्लगौ चेत्योजयुक्पादयोर्व्यष्टिशत्ताया लक्षणमुक्तं तत्पूर्वांपरार्द्धयोर्ब्रह्मवति तदापि शिखा । एवं पूर्वापरार्द्ध-
योर्व्यतये खज्ञापि । अर्द्धयोरित्यभिधानादोजयुजोरिति निवृत्तम् । तत्र शिखा यथा “सुभग तव नवविरह इह महति विलसति
चकितहरिणशिशुरुदः । अमृतरुचिरुचिरजनि विषममलकमलदलततिरपि दयदहनशिखा” ३२ खज्ञा यथा “अभिनवविकसितकुरुवक-
विचकिलबकुलपरिमलमधुसमये । त्वमिह कथमिव पथिक हृतक गतकरुण परिहरसि निजमृगदशम्” ३३ अनयोर्विषपमवृत्तवेऽप्यद्व-
सममध्ये लाघवार्थं पाठः ३४ न्लगावतिरुचिरा द्वयोः ॥ अर्द्धयोर्मैगणनवकं गुरुब्र । यथा “धनपरिमलमिलदलिकुलमुखरितनिलिल-
कमलकुवलयवनः । जनयति मनसि निरवधि मुद्रमविरतमिह मम मधुरतिरुचिरे” ३५ ३५ न्लगाश्च ॥ द्वयोरर्द्धयोर्व्यथासंख्यं न्लगौ
न्लगाश्च यत्र भवन्ति साप्यतिरुचिरा यथा “रतिकरमलयमहति शुचिशशिभृति इतहिममहसि मधुसमये । परिहरसि पथिक हृतक
कथमतिरुचिर युवतिमतिहि चपलतया” ३५ हे अप्येते चूलिके दृत्यहीनद्वः । अर्द्धसमप्रकरणम् ।

अथ विषमवृत्तान्युच्यन्ते । ३६ अनुष्टुभि नाद्यात्स्त्रौ तुर्याद्यो वक्तम् । अनुष्टुभ्यष्टाक्षरायां जातौ पादस्यायाप्रथमाद्यक्षरा-
त्परौ खौ सगणनगणौ न भवतोऽन्ये तु पङ्कणा वयेष्ट भवन्ति चतुर्थादक्षरात्परतत्त्वं यगणो भवति तदृतं वक्तनाम यथा “तस्याख्यस-
कुरक्षया वक्षेण त्वं पराभूतः । हिमांशो क्षीयसे युक्तं लज्जसे तु न किं वृच्या” ३६ एवमन्यदप्युदाहार्यम् । अत्र प्रथमपादस्य प्रथमस्याने
ग्लाविति द्वौ विकल्पौ । द्वितीये खर्वजनात् शेषगणौ पदः । तृतीये य एकाएव । चतुर्थे ग्लाविति द्वौ । अन्योन्याभ्यासे चतुर्विंशतिः ।
प्रतिपादे चतुर्विंशते भावादन्योन्याभ्यासे जातालिङ्गो लक्षा एकत्रिशत्सहस्राः सप्तशत्सत्यधिकानि । एवमियमेव संख्या
प्रत्येकं विषुलाभेदेवपि ज्ञेया । ३७ तशुजोर्जः पथ्या ॥ तदृक्तं युजोः पादयोस्तुर्यादक्षरात्परो जगणश्चेज्जवति तदा पथ्या । यथा
“आलानितगजस्कन्धशृष्टाः पथ्यायतद्वमाः । अद्यापि कथयन्त्येते राजेन्द्र तव दिग्जयम्” ३८ ओजे विपरीतादिः ॥ ओजयोः

॥ २१ ॥

पादयोस्तुर्यादक्षरात्परो जगणेत्रिपरीतादिः पथ्या उक्यादयोर्वै पूर्वावतिष्ठते यथा “विपरीतानि रे शठ करिष्यसि किञ्चन्त्यसात् । दुकूलं प्रच्छदीकृतं तस्या घट्से ममाग्रे यत्” ३ ८ नश्चपुला ॥ ओजयोः पादयोस्तुर्यादक्षरात्परो नगणश्चपुला । यथा “बीक्षितोऽप्येष तिलकश्चपलाक्षित्वया सद्यः । दधाति नव्यमुकुलैरोमाङ्गकन्तुकं मन्ये” ४ ९ युजोः पदभ्यो लो विपुला ॥ युक्पादयोः पद्म्यः परो लघुश्चिपुला । नचेवं पथ्यया गतार्थां । विपुलावर्णस्येदानीमारभ्यमाणत्वात्तां विना तस्यानुपत्तेः । सुवपादयोः ससमेन लघुनाडवश्यमेव भवितव्यम्, विपमपादयोस्तु नादिभिर्यंगणस्यापवादं वक्ष्यति । पथ्यायां तु यगण पूर्वावतिष्ठते । ५ सैतवस्य चतुर्षु ॥ सैतवस्याचार्यस्य मते चतुर्षु पद्म्यः परो लो भवति यथा “विपुलेऽप्यमुखौ कृतं वल्मी रामेण सैतवम् । चित्रमेतदिहाथवा किमसाध्यं महारमनाम्” ५ ६ तुर्यान्तत्रभ्रम्सास्तद्विपुला ॥ ओजे विपरीतादिरित्यत ओज इत्यनुवर्त्तते । ओजयोः पादयोस्तुर्यादक्षरात्परं यगणं वाधित्वा नतमभसाशेषावन्ति तदा तद्विपुला । नविपुला तविपुला भविपुला रविपुला मविपुला सविपुला चेति । युजोः पद्म्यो ल इति तु स्थितमेव । नविपुला यथा “पद्यन्ति देवचरणद्वयं ये तव भक्षितः । सेपां भवन्ति विपुलाः सद्यः कल्याणसम्पदः” ६ ओजे इति जातिपक्षे द्वयोरपि पादयोर्प्रहणम् । व्यक्तिपक्षे पुनरेकस्य प्रथमस्य तृतीयस्य वा । तथा च महाकवीनां प्रयोगः “अनाकृष्टस्य विपर्यैर्विद्यानां पारदृशनः । तस्य धर्मरत्तरासीहृदद्वयं जरसा विना” ७ तथा “तव मन्त्रकृतो मञ्चर्दूरासंशमितारिभिः । प्रत्यादिश्यन्त हृव मे ददृष्टश्चिद्यमिदः शराः” ८ तविपुला जातिपक्षे यथा “पादेन हता येन सा जातीलुडवेन मणिका । अलेसस्य दैवादहो बदर्यपि सुदुर्लभा” ९ व्यक्तिपक्षे “वन्दे कविं श्रीभारविं लोकसन्तमस्चिद्दम् । दिवा दीपा द्वामान्ति यस्याग्रे कवयोऽपरे” १० तथा “लोकवत्प्रतिपत्त्ययो लौकिकोऽर्थः परीक्षकैः । लोकब्यवहारं प्रति सदृशौ चालपणिदतौ” ११ । जातिपक्षे भविपुला यथा “दृश्यं सखे चन्द्रमुखी स्मितउत्त्वावभासिनी । इन्द्रीवराक्षी हृदयं दन्दहीति तथापि मे” १२ व्यक्तिपक्षे यथा “यस्य प्रभावाद्गुवनं शाश्वते पथि तिष्ठति । देवः स जयति श्रीमान् दण्डधारो महीपतिः” १३ तथा “मुक्तशोपविरोधेन कुण्डिशब्दणलक्ष्मणा । उपस्थितं प्राज्ञलिना विनीतेन गरुदमता” १४ जातिपक्षे रविपुला यथा “वभूमिः पीनस्त्रीभिस्तूलीभिः कुकुमेन च । कालागरुधूपधूमैर्हमन्ते जयति सरः” १५ व्यक्तिपक्षे यथा “महाकविं काण्डिदासं वन्दे चाग्वेवतागुरुम् । यज्ञाने विश्वमाभाति दर्पणप्रतिविम्बवत्” १६ तथा “कामिनीभिः सुखं सङ्गः क्रियते पण्डितैरपि । यदि न स्याद्वारिकीच्चाक्षं इन्त जीवितम्” १७ जातिपक्षे मविपुला यथा “सर्वातिरिक्तं लावण्यं विभ्रती चारुविभ्रमा । खीलोकसृष्टिः सा नूनं

छंदोनु-

॥ २२ ॥

निःसामान्यस्य वेधसः” १८ व्यक्तिपक्षे यथा “मनोभिरामाः शृणवन्तौ रथनेभिस्त्रनोन्मुखैः । खड्गसंवादिनीः केका द्विधा भिज्ञाः शिखणिडभिः” १९ तथा “अन्तरवर्त्तिनीं सिंहेण् राजनिवगणयात्मनः । उपस्थितेयं कल्याणी नाभिः कीर्तित एव यत्” २० जातिपक्षे स-विपुला यथा । “क्षणविघ्वसिनि काये का चिन्ता मरणे रणे । को हि मन्दः सहसैव स्वल्पेन बहु हारयेत्” २१ एवं व्यक्तिपक्षेऽप्य-न्वेष्यम् । सङ्कीर्णाश्च विपुलाप्रकारा दृश्यन्ते । यथा “क्षणित्काले प्रसरता क्षचिदापत्यनिष्ठता । शुनेव सारङ्गकुलं त्वया भिज्ञं द्विषां बलम्” “तुल्येऽपराधे स्वर्भानुभानुमन्तं चिरेण यत् । हिमांशुमाशु असते तन्मृदिङ्गः स्फुटं फलम्” २२ इत्यादि । से स्ववृच्छाम्यूद्धाः । सर्वासां च विपुलानां चतुर्थो वर्णः प्रायेण गुरुर्भवतीत्याज्ञायः । वक्त्रप्रकरणं ॥ एकोऽष्टाक्षरः पादश्चतुर्वृद्धाः क्रमातपरे पदचतुर्भूर्ध्वं चतुर्विंशतिधा ॥ एकः कश्चिद्षट्क्षरः पादस्तोऽन्ये पादाः क्रमाचतुर्भिर्भानुभिर्यैर्वृद्धाः कार्यां इति पदचतुर्भूर्ध्वं । तच न्यासभेदाचतुर्विंशतिधा स्थापना यथा ।

८	८	८	८	८	८	१२	१२	१२	१२	१२	१२	१६	१६	१६	१६	१६	१६	१६	२०	२०	२०	२०	२०	२०
१२	१६	२०	१२	१६	२०	८	१६	२०	८	१६	२०	१२	८	२०	१२	१२	८	२०	१२	१६	८	१२	१६	८
१६	१२	१६	२०	२०	१२	१६	८	१६	२०	२०	८	८	१२	८	२०	२०	१२	१६	१२	१६	८	८	१२	१२
२०	२०	१२	१६	१२	१६	२०	२०	८	१६	८	१६	२०	२०	१२	८	१२	८	८	१२	१६	१२	१६	१६	१६

प्राप्ते वसन्तमासेऽस्मिन्नान्तरेणोपार्थं वल्लभां गेहिनीम् । पदचतुर्भूर्ध्वं कथमिव पथिक यास्यसि, विपलतिकानामिवोत्कुलक-क्षेत्रिण्यानां गन्धं लिङ्गन्” २४ एवमन्येऽपि भेदा उदाहार्यां । ८ तदादौ द्विं सर्वलं प्रत्यापीडः ॥ तदेव पदचतुर्भूर्ध्वं-मादौ द्विगुरुकं ततः परं सर्वलघुवर्णं प्रत्यापीडः । यथा “स्वामिन् जिनवर तव, योऽङ्गुष्ठितीयमृष्पभ विनमति । नद्रामरम-णिमयमुकुटशुचिकिरणमालाकिसलयितचरणकमल इह दिवि भवति” २५ अन्ते च ॥ तत्पदचतुर्भूर्ध्वमन्ते चकारादादौ च द्विं ग-जेपसर्वलघुवर्णं उनः प्रत्यापीडसंज्ञम् । यथा “नित्यं प्रणमत भवत्या, पादद्वयमिह चरमजिनस्य । सद्य यदमरनरभुजगपरि-वृद्धानां, मौली सपदि भवति नवविकसितकमलवत्तंसः” २६ ८ द्विगमापीडः ॥ चानुकृष्टवादादाविति नानुवर्तते अन्ते द्विगुरुकं शेपसर्वलघुकं पदचतुर्भूर्ध्वमापीडसंज्ञम् । यथा “मदमुखरमयूरे, स्फुटविधिवसरिदधिकपूरे, । नवघनसमय इह कल्प वत कान्तां, शरणमयि पथिक हतक झगिति जहिदि वनान्तम्” २७ अत्र प्रतिपादं चतुर्भूर्ध्वतिरिति कश्चित् । पदचतुर्भूर्ध्वदापीडोऽपि चतुर्विंशति-

॥ २२ ॥

घेति तन्मध्यापूर्वांचायांतुरोधेन भेदव्यस्थ नामाच्युच्यन्ते । ६ स आद्यस्य द्वितीयादिना व्यत्यये कलिकालवल्यमृतधाराः ॥
 स आषीड आचास्य पादस्य द्वितीयतीयतुयैः पादैर्विष्यासे यथासंख्ये कलिकालयो भवन्ति । तत्राचास्य द्वितीयेन व्यत्यये कलिका
 यथा “करकलितनिशितकरबालः, सुचिरमविनिपालः । प्रथमदरिपुनृपतिवलदलनकालः, त्वमिह जय निजविलसितपरिदलितकलि-
 कालः” । २८ मञ्जरीति पिङ्गलः । आचास्य तृतीयेन व्यत्यये लवली यथा “त्वयि जलधिमनुवलति नृपसुखवासः, समजनि निखिल-
 दिग्बलानाम् । सुरभिवहुरजोभिः, तरलतुरगनिकरसुरमृदितमृदुलवलीनाम्” २९ आचास्य तुयै व्यत्ययेऽमृतधारा यथा “श्रणव-
 वति सखि समुपहसितमनसिशायरूपे, प्रणयमनुसर क इव मानः । ख्वति वचनमपि मधुरमिह यदस्य, सततममृतधाराम्” ३०
 पिङ्गलस्तु पदचतुरुरुर्झभेदानेतानाह । यथा “जनयति महर्तीं प्रीतिं हदये, कामिनां चूतमञ्जरी । मिलदलिचकच्छुपित्तुम्बितकेसरा,
 कोमलमलयवातपदिनिचिततशिखरस्थिता” ३१ । विरहविषुरहृणकान्ताकपोलावदातम्, परिणतिदरपीतपाण्डुच्छवि लवलीफलं
 निदावे । जयति हिमशीतलं, पाण्डवस्थादु तृष्णाहरं सुन्दरम्” ३२ यदि वान्छसि कर्णसायनं सततममृतधाराभिः, यदि हदि वा
 परमानन्दरसम् । आतः शृणु धरणीधरवाणीममृतमर्थीं, तत्काव्यगुणभूपणामिति” ३३ पदचतुरुरुर्झप्रकरणं सप्तभिः । ३४ स्जस्त्वा
 नसज्जगा ऋजलगा स्जसज्जगाः पादेष्वद्वता ॥ यस्य प्रथमे पादे सज्जस्त्वा । द्वितीये पादे नसज्जगाः । तृतीये पादे भनजलगाः ।
 चतुर्थे पादे सज्जसज्जगासहृत्तमुद्वता । यथा “बत चन्द्रिका जलमशेषप्रसुपरमयितुं चकोरकाः । शक्यमिह न खलु तत्परितः, पिवतोद्भूतां
 सपदि चन्द्रलेखिकाम्” ३५ ३५ नैभगास्तुतीये सौरभकम् । उद्भूतैव तृतीये पादे रनभगाश्वेत्सौरभकम् । तृतीय इति वचनादु-
 द्रूताया पृष्ठाम्ये ग्रयः पादाः गृह्णान्ते । यथा “अतिरेकवान्मिक्ल गुणोऽपि कलयति कदापि दोषताम् । सप्तपर्णविटपी कृसन् (विरुद्धो) मदसौ-
 रभाद्वन्नगजैर्विद्वयते” ३६ ३६ नौ स्नौ ललितम् ॥ उद्भूतैव तृतीये पादे नगससाश्वेत्सौरभकम् । पादव्यर्थं पूर्ववत्तदेव यथा “सदल-
 द्वृतेर्गुणगणेन, विविधरसभावभङ्गिभिः । सुललितपदरचनाभिरहो, ललनेव कान कविता मनोरमा” ३७ उद्भूताप्रकरणं त्रिभिः ।
 ३७ इस्त्वाभगगाः ऋजरगाः नासौ निज्याः पादेष्वपस्थितप्रचुपितम् । प्रथमे पादे मसजभगगाः । द्वितीये पादे सनजरगाः
 तृतीये नगसाश्वतुर्थे नगणत्रयं जयौ च यत्र भवन्ति तदुपस्थितप्रचुपितं वृत्तम् । यथा “राजन्वैः समरे मदादुपस्थितपूर्वम् द्विरदप्रचु-
 पितयाविभिर्विष्पक्षैः । तत्र धनुरुरुनिनदाद् द्रुतगतिमृगवदपसरति त एते” ३८ ३८ नौ स्नौ नौ तृतीये वर्द्धमानम् ॥ उपस्थित-
 प्रचुपितमेव तृतीये पादे नगसननसाश्वेत्सौरभमानम् । तृतीय इति वचनादन्वयत्पादव्यर्थं तदव्यस्थमेव । यथा “दिग्यात्रासमयेऽय जैत्रतूर्णनि-

ਚੁਂਦੀਜੁ-

॥ २३ ॥

नादैर्वियति प्रतिरसितेन वर्ज्ञमानैः । भयतरलितगमनान् दिनकरथतुरगान् कथमपि नृवर नियमयत्यरुणोऽयम्” ३८ ॥ तज्जाः शुद्ध-
विराहृषभम् ॥ उपस्थितमेव तृतीये पादे तजराक्षेतदा शुद्धविराहृषभम् । अन्यत्पादव्रयं लदवस्थमेव । यथा “लावण्यासृतपूरधारिणीह
विशालरमणोज्ञतपुलिनस्थलीमनोज्ञा । सा शुद्धविराहृषमुखाभ्युजा, सरिदिव रमयति हृषयानि नराणाम्” ३९ उपस्थितप्रचुपितप्रकरणं
त्रिभिः ॥ ६० पूर्वे अर्द्धे मुग्गौ परे न्ल्ललाः सौम्या ॥ पूर्वार्द्धे पञ्च मगणा गुरुश्च । पोडश गुरव इत्यर्थः । उत्तरार्द्धे दश नगणा छट्टवं
च द्वारिंशत्सालघव इत्यर्थः यत्र तच्छन्दः सौम्या । यथा “सौम्यैतस्याः किं बालाया नो जानीये कटावस्थाम् । धरणितलविलुठनमलि-
नितकुचकलशमनुमवति तव विरहमिह किल” ४० ॥ व्यत्यये ज्योतिः ॥ यत्र पूर्वार्द्धे द्वारिंशत्सालघव उत्तरार्द्धे पोडश गुरवस्था-
च्छन्दो ज्योतिः । यथा “परिहर बत परिचयमपि युवतिपु किमति नहि विसृजसि विषयसुखमिह । ज्योतीरुपं निष्कर्माणं कृत्वात्मानं
मुक्तिं याया:” ४१ एते द्वे अप्यनहकीडेति जयदेवः । शिखेत्यहीनदः । विषमवृत्तप्रकरणम् ॥

શાસન.

二八

ओजयोस्तु पूर्ववत् । सा च वैतालीयोपच्छन्दसकापातलिकोपाधिभेदादेशा । तत्र वैतालीयप्राच्यवृत्तिर्थया “मुखने दधदेकवीरतां, त्यागथम्मंकरुणापराक्रमैः । नृपसिंह पटचारीं निजप्राच्यवृत्तिमकरोः मुनर्वाम्” ४ ओपच्छन्दसकप्राच्यवृत्तिर्थया “उदयाचलवप्रभाग-बलगत्ससससितुरगाहिताडनोरथा । नवपहुवपाटला मुरसादाहुभृष्णिपटलीव भाति सन्ध्या” ५ आपातलिकाप्राच्यवृत्तिर्थया “अलिमलिने व्योग्नि पतन्तो, इमयोऽभिनवशीतमरीचेः । दधति तुलामन्तरुदन्वत्सान्द्रविदुमलताविपिनानाम्” ६ अत्र चत्वारो विकल्पा यथा “ ७ । ८ । ९ ॥ १ । १० । ११ ॥ १ । १२ ॥ १ । ते चौजपादविकल्पैरदभिराहता द्वार्त्रिशत्पूर्वाद्विकल्पाः । उत्तरादेव॑पि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां दश शतानि चतुर्विशत्प्रथमिकानि । इयमुपपातलिकेत्येके ८ अयुज्याद्यलाङ् उदीच्यवृत्तिः ॥ अयुक्षपादयोराद्याक्षोः परो गुरुबेत्तदा उदीच्यवृत्तिः । मुजोस्तु पूर्ववत् । एपापि पूर्वविधा । तत्र वैतालीयोदीच्यवृत्तिः यथा “विवस्वतोदीच्यवृत्तिना महता दक्षिणवृत्तिना तथा । जनोऽयमिह जायते मधौ युगपत्तपारभाजनम्” ७ ओपच्छन्दसकोदीच्यवृत्तिर्थया “भवद्वृणशुतेरमर्पादशनैरोषमस्तपदयन्तृपा ये । महीश युधि चेटचिह्नमेते विदधत्यहुलिखण्डनं त्वदग्रे” ८ आपातलिकोदीच्यवृत्तिर्थया “विनन्नमुररत्किरीटरदिमविभितपादनखांशुः । अगाधकहणारससिन्धुः, पातु स वशरमो जिननाथः” ९ । अस्या अपि विकल्पौ द्वौ । १ । २ । ३ ॥ १ । युक्षपादविकल्पैर्योदशभिराहतौ पर्वद्विशतिः पूर्वादेव॑पि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां जातानि पदशतानि पदसप्तत्प्रथमिकानि ९ ते मिथ्रे प्रवृत्तकम् ॥ ते प्राच्यवृत्यदीच्यवृत्ती मिथ्रे सङ्कीर्णे प्रवृत्तकम् । युक्षपादे मात्राव्यात् गुरुरयुक्षपादे आयलाहुरुरित्यर्थः । इदमपि वैतालीयादिभेदादेशा । तत्र वैतालीयप्रवृत्तकं यथा “प्रवृत्तकरिविद्रवं रथ-अष्टनष्टुभटं विवाजि च । द्विपां बलमजायत त्वयि इमापते क्षणं अविज्ञधन्वन्ति” १० ओपच्छन्दसकप्रवृत्तकं यथा “पुरो दिनपते-रसुप्य सद्यः, पद्य संप्रति कठोरपादपातैः । स्फुटनित कमलाकराः समन्ताच्छीर्यते च सहसा तमिसराशिः” ११ आपातलिकाप्रवृत्तकं यथा “भवद्वरणयोः प्रणवित्वं, यान्युः क्षितिभृतां न शिरांसि । क्षणादृशिरे युधि तानि, क्षुद्रगृध्रचरणप्रणयीनि” १२ अत्र प्रथम-पादविकल्पाभ्यां द्वितीयपादविकल्पाश्रवारः आहता अट्टी पूर्वादेव॑ विकल्पा । एवं उत्तरादेव॑पि । अन्योऽन्यताडनायां चतुर्पादविकल्पाः १३ वैतालीयादेव्युक्षपादजापरान्तिका ॥ वैतालीयोपच्छन्दसकापातलिकातप्राच्यवृत्तीनां सभमादैर्जनिताऽपरान्तिका । तत्र वैतालीयापरान्तिका यथा “दिशतीं दुग्धपयोविभ्रमं, लवणाव्येरिह रोधसि स्थिताः । श्रीसिद्धाधिप कीर्तिमुच्चकैस्त्रव गायन्त्यपरान्तिका: क्षियः” १४ इयं वैतालीयदक्षिणान्तिकेत्येके । ओपच्छन्दसकापरान्तिका यथा “श्रीचौलुक्य किमद्गुरं पपात द्योग्नो चत्वयि

चंदोनु-

॥ २४ ॥

दिव्यपुण्यवृष्टिः । प्राक्षिंत्रिकुम्भभेदात्कीर्णा भौक्तिकपङ्गयस्यवया हि” १४ इयमौपच्छन्दसकदक्षिणानितकेल्ये । आपातलिकापरानितका यथा “तरुणीवैपा शीपितकामा, विकसजातीपुण्यसुगन्धिः । उत्तरपीनपयोधरभारा प्रावृद्ध तनुते कस्य न हर्षम्” १५ इदं नलिनभित्येके । अत्र भेदत्रये प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पयोदशभिर्द्वितीयपादविकल्पाख्योदशाहताः एकोनससत्यधिकं शतं पूर्वार्द्धं विकल्पा । उत्तरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां जातानि अष्टाविंशति सहस्राणि पञ्च शतानि एकपष्ट्यधिकानि । वैतालीयप्राच्यवृत्तपरानितका यथा “आगतोऽसि भूत्तापरानितकाञ्च द्वालीकवाचामिहास्पदम् । न्यतुसोऽयमक्षोल्लथाधरे कजलं च यते विलोक्यते” १६ ओपच्छन्दसकप्राच्यवृत्त्यपरानितका यथा “केवलस्य न गिरेवद्विपद्याकुष्ठपीडनवशाधिरः सुमेरोः । कम्पितं दिविपदां च विसितानां पातु पश्चिमजिनः स बोऽनुतश्चीः” १७ आपातलिकाप्राच्यवृत्त्यपरानितका यथा “सुभग हे सरभसं सविलासैः प्रतिमुहुस्तरल्लोचनपातैः । सङ्गमोत्सवविधी तब सख्कारामर्पयति पद्मजनेत्रा” १८ इयमुत्पातलिकेल्ये । अत्रापि भेदत्रये प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पयेषु भिर्द्वितीयपादविकल्पाख्यत्वार आहताः पोडश पूर्वार्द्धं । उत्तरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां द्वेशते पदपञ्चाशादधिके । ८ ओजजा चारुहासिनी ॥ वैतालीयादेविंपमपादजाता चारुहासिनी । तत्र वैतालीयचारुहासिनी यथा “यदि सा बत चारुहासिनी किमु चन्द्रिकयाऽनया ततः । यदि सा च विलोल्लोचना किमु नीलसरोजिनीवैः” २४ वैतालीयोत्तरानितकेल्ये । ओपच्छन्दसकचारुहासिनी । यथा “ततिरिह गगने न तारकाणां, प्रतिदिशमुदिता विभाति किन्तु । सरभसमुपसर्पतः सुधांशोः, कीर्णः कुसुमाजली रजन्या” २१ औपच्छन्दसकोत्तरानितकेल्ये । आपातलिकाचारुहासिनी यथा “भाति सुवदने तब भाले नवमलयजचिकलेखा । पद्मं जित्वा नयनाभ्यामुक्तिसेवेह पताका” २२ अवपातलिकेल्यन्ये । अत्र भेदत्रये प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पयोदशभिर्द्वितीयपादविकल्पा अष्टावाहताः चतुःषष्टिः पूर्वार्द्धं । अपरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां चत्वारिंशचतानि पण्णवत्यधिकानि । वैतालीयोदीच्यवृत्तिचारुहासिनी यथा “हुदि प्रविष्टा मुगेक्षणा, तथा यथेहैव तस्थुपी । मनोभुवो निष्पत्तच्छरैर्निरन्तरैः कीलितेव सा” २३ ओपच्छन्दसकोदीच्यवृत्तिचारुहासिनी यथा “विदग्धयूनां पतञ्जिरेभिः स्खलदृतिरिवायतैः कटाक्षैः । इयं सुजघनातिमन्दमन्दं, सखे वितनुते पदपञ्चम्” २४ आपातलिकोदीच्यवृत्तिचारुहासिनी । यथा “विशालवंशादपि जातः सदा प्रकटयज्ञतिमेकाम् । धनुःसदशतां कलय त्वं, गुणाधिरोहोऽभिमतश्चेत्” २५ अत्रापि भेदत्रये प्रथमपादविकल्पाभ्यां द्वितीयपादविकल्पावाहतौ चत्वारः पूर्वार्द्धं । अपरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्यताडनायां पोडश । ९ सर्वेष्वाच्यलाद्ग्रो दक्षिणानितका । वैतालीयादेव्यथासंभवं सर्वेषु पादेष्वाच्यालुभोः परो गुरुश्चेन्नवति ।

तदा दक्षिणान्तिका । यथा “तुपारसंभारवेदनाभियेव हैमवर्ती त्यजन् दिशम् । मयूषवानेष संप्रति, प्रयाति सरणि दक्षिणान्तिकाम्” २६ एवमौपच्छन्दसकापातलिक्योरुदाहार्यम् । अत्र भेदव्येऽपि प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पदूयेन द्वितीयपादविकल्पाश्वत्वारोहताः अष्टौ पूर्वार्द्धे । अपराद्वेऽपि तावन्तः । अन्योन्यताडनायां चतुःपष्ठिः । ८ ओजे चौ युजि चौ लदलदान्तौ मागधी ॥ विषमे चौ चतुर्मात्री द्वौ गणौ । लदलदान्तौ । समे पचौ पर्णमात्रचतुर्मात्री च लदलदान्तौ । ते यत्र भवतः सा मागधी । लदलदान्ताविति ल इति लघुः द इति मात्राद्वयम् पुनर्लघुर्मात्राद्वयं चान्ते यतोल्लौ तथा । यथा “मञ्जुसहचरीह पिकरमणी, नवसहकारविहारलालसा । त्रिजगजायिनो मनोभुवो, मङ्गलगीतौ भवति मागधी” २७ अत्र प्रथमपादे चौ पञ्चपञ्चमेदौ । ल एकमेदः । दो द्विमेदः । पुनर्ल पूर्कमेदः । दो द्विमेदः । अन्योन्यताडने पष्ठयधिकशतद्वयम् । अस्य प्रथमपादविकल्पैस्ताडने जातानि पर्णिशतिः सहस्राणि पूर्वार्द्धे विकल्पाः । अपराद्वेऽप्येवम् । अन्योन्यताडने जाताः सप्तपष्ठिकोद्यः पष्ठिलक्षाविकाः ८ ओजजा पश्चिमान्तिका ॥ मागधिकाया ओजपादेन जनिता पश्चिमान्तिका । यथा “उदयं लघ्वा भद्रीतले, सन्तापकरः कर्यं भवात् । दिवसापगमेऽस्तकारिणी तरणे तत्र पश्चिमान्तिका” २८ अत्र प्रथमपादविकल्पशतेन द्वितीयपादविकल्पशतं ताडितं जातानि दश सहस्राणि पूर्वार्द्धे । अपराद्वेऽप्येवं । अन्योन्यताडनायां जाता दशकोद्यः ८ युञ्जोपहासिनी ॥ मागधिकाया: समपादैर्जनितोपहासिनी । यथा “वतुपेषं कुत्तहेमभासिनी लोचनलक्ष्म्यास्तुविलासिनी । भ्रुवा मनसेजघनुःप्रकाशिनी, वदनरुचा चन्द्रोपहासिनी” २९ । अत्र प्रथमपादविकल्पानां पष्ठयधिकशतद्वयेन द्वितीयपादविकल्पास्तावन्त एवाहता जातानि सप्तपष्ठिः सहस्राणि पदशताधिकानि पूर्वार्द्धे । अपराद्वेऽप्येवम् । अन्योन्यताडनायां चत्वार्यंजानि पदपञ्चाशत् कोद्यः सप्तनवतिर्लक्षाः पष्ठिः सहस्राणि ॥ वैतालीयप्रकरणं त्रिशत् ८ अजमुखश्वीर्गन्तो नवमे ले मात्रासमकम् ॥ न विद्यते जगणो मुखे यस्यासावजमुखः । चीरिति चत्वारश्वयगणाः गुरुन्ता । नवमे लघौ सति । मात्रासमकं । तत्राये चगणे चत्वारो विकल्पाः । ५ ५ | ॥ ५ | ५ || ॥ ॥ | द्वितीये त्रयः । ५ ५ | ॥ ५ | ५ || ५ ॥ | मध्यगुरुसर्वलघुविकल्पी तु विक्षोकेनापोदितत्वाक्त भवतः । तृतीये एकः । ॥ ५ | नवमे ले हतिवचनादादिगुरुसर्वलघु न भवतः । मध्यगुरुसर्वलघु तु वानवासिकालक्षणेनापोदितत्वात् । चतुर्थे द्वौ ५ ५ | ॥ ५ | गन्तत्वाभिधानादन्यविकल्पानामप्राप्तिः । अन्योन्यताडनायां प्रतिपादं चतुर्विशतिर्मेदाः । चतुर्थाणां चतुर्विशतीनामन्योन्यताडनायां जातं तिस्रो लक्षा एकत्रिशत् सहस्राः सप्तशतानि पश्चिमान्तिर्मेदाः । चतुर्थाणां चतुर्विशतीनामन्योन्यताडनायां जातं तिस्रो लक्षा एकत्रिशत् सहस्राः सप्तशतानि पश्चिमान्तिर्मेदाः । यथा “अश्चापि मञ्जुः विशुरेवायं नो सज्जशरः कुमुमास्तोऽपि । मात्रासमुपाश्रय धीरास्त्व भावी क्षणतः प्रयतः सोऽपि”

चासन.

॥ २५ ॥

छंदोनु-
॥ २५ ।

द्वौ भेदौ । मात्रासमक्षुपचित्रां विश्लोकं च हित्वा चित्राया द्वौ पादौ वानवासिकायाश्च द्वावित्यकः पूर्वं त्रिशत् त्रिक्षण्योगे मात्रासमकस्य द्वौ पादौ उपचित्राविश्लोकयोरुपचित्राचित्रयोरुपचित्रावानवासिकयोर्विश्लोकचित्रयोर्विश्लोकवानवासिकयोर्वित्रावानवासिकयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पञ्चेदाः । उपचित्राया द्वौ पादौ मात्रासमक्षुपचित्रायोर्मात्रासमकवानवासिकयोर्विश्लोकचित्रयोर्विश्लोकवानवासिकयोर्वित्रावानवासिकयोः प्रत्येकं द्वाविति पञ्चेदाः । तथा विश्लोकस्य द्वौ पादौ मात्रासमकोपचित्रयोर्मात्रासमकवानवासिकयोर्विश्लोकचित्रयोर्विश्लोकवानवासिकयोरुपचित्राचित्रयोरुपचित्रावानवासिकयोर्वित्रावानवासिकयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पञ्चेदाः । चित्राया द्वौ पादौ मात्रासमकोपचित्रयोर्मात्रासमक्षुपचित्रयोरुपचित्राविश्लोकयोरुपचित्रावानवासिकयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पञ्चेदाः । तथा वानवासिकाया द्वौ पादौ मात्रासमकोपचित्रयोर्मात्रासमक्षुपचित्रयोर्मात्रासमकचित्रयोरुपचित्राविश्लोकयोरुपचित्राचित्रयोर्विश्लोकचित्रयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पञ्चेदाः । एवं त्रिशत् । चतुर्बुद्धक्षण्योगे एकैकपरिहारेण पञ्च । सर्वे मिलिताः पञ्चपष्टिः । द्विजातिजा विकल्पाः स्युर्खिशब्दिश-त्रिजातिजाः । चतुर्बुद्धतिभवाः पञ्च पञ्चपष्टिरितीरिताः॥ १॥ इति संग्रहलोकः एपां च पञ्चपष्टेभेददानां मध्यात् मात्रासमकस्य त्रयः पादाः एकं उपचित्राया इत्येवंरूपस्य प्रथमभेदस्य संख्या यथा मात्रासमकपादाद्रयभेदानां तिसूराणां चतुर्बुद्धिशतीनामुपचित्रैकपादभेदानां चाष्टाचत्वारिंशतोऽन्योन्यास्यासे जाताः पञ्चशः त्रिपष्टिः सहस्राणि पञ्च शतानि द्विपञ्चाशदधिकानि । प्रथमभेदस्य च लोटसंचारकमेण चातुर्विध्यं । स्याद्य अपि तत्त्वात्मिर्गुणने जाताः पञ्चशतिरूपक्षाः चतुःपञ्चशतसहस्राः क्वां शते अष्टोत्तरे एवं द्वितीयादिभेदेष्वप्यत्यनुभास् । तत्र

पना । ततश्चतुर्भिर्गुणे जाताः पर्विशतिर्लक्षा: चतुःपञ्चासत्यसहस्रा है शते अषोत्तरे एवं द्वितीयादिभेदेवप्युत्तम् । तत्र मात्रासमकस्य त्रिभिः पादैरुपचित्राच्चैकेन पादाकुलकं यथा “शाशधरपादाकुलके गगने कोकिलनादैरुखरे च वने । भद्रे च जगज्जयनैकाप्रे पान्थ कथं गन्ता तदिहाऽप्ते” ३५ मात्रासमकस्य पादद्रवयेन उपचित्राया एकेन विक्षोकस्य चैकेन यथा “जयिनि दिग्नन्ताऽऽवति प्रासै पौरख्यै त्वरितं नृपते । विचरति सत्यः पादाकुलकं मलयानिल इव भृहीकुलकम्” ३६ मात्रासमकोपचित्राचित्राचानवासिकापादैर्यथा “वन्दितपादाकुलकैर्युसदामनुपममहिमश्रीधाम सदा । सा ओ वितरतु शिवमाकल्पं भारत्यनुदिनमसममनलपम्” ३७ भाषान्तरेष्वपि यथा “चंदुजोओ चम्दनलेखो लुक्खेवो । दाहिणमाहशओ कप्परं अहिं विरहे डहह सरीरं” ३८ एवमन्यदप्युदाहार्ये । अथवा । एभिरिति चैताकुलकं । अयमर्थः । एक पादो वैतालीयस्थापर औपच्छन्दसकादेमात्रासमादेवा । यद्वा एक औपच्छन्दसकादेरपरो मात्रासमस्यापर उपचित्रादेः पाद इत्यादि । तदापि पादाकुलकम् ॥ चो गीर्नटचरणं जैः ॥ चगणो गुरुचतुर्द्वयं च

मा	मा	मा	ड
मा	मा	ड	मा
मा	ड	मा	मा
ड	मा	मा	मा

३१ २६ ॥

जैरित्यएविर्भावाभिर्यति: यथा “कर्मविशेषादिव्यो मर्त्यस्तिर्यग्रूपः । इह भवनाव्येज्ञन्तुर्नट्चरणं ही खते” ३९ इह चः पञ्चविकल्पे गीस्वेकविकल्प इत्यन्योन्यधाते पञ्चैव प्रतिपादं । तेषामन्योन्यताडनायां पद् शतानि पञ्चविशल्यधिकानि । ६० चौ गौ चौ गौ नृत्तगतिष्ठुः ॥ द्वौ चतुर्मात्रो गुरुदूर्यं च । उरिति द्वादशविर्भयति: यथा “अभुना ध्वनति गमीरं मेघमृद्ग्रे चन्द्रो तदिति पुरस्त-
चित्रपदायाम् । इह किमपि नीलकण्ठः प्रमुदितविच्छो, गीतगति तनुतेऽसौ नृत्तगति च” ४० अत्र प्रथमे चगणे पञ्च भेदाः द्विती-
येऽपि । तृतीये एकः । चतुर्थे पञ्च । पञ्चमे एकः । अन्योन्यधाते पञ्चविशल्यधिकं शतं प्रतिपादं भावादन्योन्यताडनायां चतुर्विशतिः
कोट्यः एकचत्वारिंशालक्षाः चत्वारिंशासहस्राः पद् शतानि पञ्चविशल्यधिकानि । ६१ चीनौजै जो जो लीर्वान्तेऽनुप्रासे पद्धतिः ॥
चगणचतुर्दृष्टयं । पादान्तेऽनुप्रासे सति पद्धतिः पद्धटिकेत्यन्ये । अस्यापवादः नात्र विषमे जगणः, पादान्ते च जगणो लघुचतुर्दृष्टयं वा
यथा “छायायमाणधरणोरगेन्द्र पार्श्वजिनेन्द्र स्वरम्भगम्भगेन्द्र । दर्शय दीर्घंदुरिततिमिरनिकर सत्पद्धतिमास्यजितरजनिकर” ४१ यथा
वा धनपालक्ष “नतसुरकिरीटसहस्रृष्टुचरण जय भवगतिभीतजनैकशरण । चपलाक्षशकुनिसंयमनपाश जय विदितजगरिष्यतिसर्गनाशा”
कु अपश्रंशे चासा भूयसा प्रयोगो यथा “उक्तिहक्मलदलदीहरच्छु कञ्जणकवाडददवियडबच्छु । सुरवट्करिण्डकरसरलवाहु एकंगिण-
अरिवलु वरइ नाहु” इत्यादि । अत्राद्ये चे चत्वारो विकल्पाः । द्वितीये पञ्च । तृतीये चत्वारः । चतुर्थे द्वौ । अन्योन्यधाते पष्टविधिकं
शतं । प्रतिपादं तेषां भावादन्योन्यताडनायां पञ्चपष्टिः कोट्यस्तिपञ्चाशालक्षाः पष्टिः सहस्रानि भवन्ति । मात्रासमका-
दिप्रकरणं नवमिः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोनुशासनबृत्तावर्द्धसमविषमैतालीयमात्रासमकादिव्याधर्णनस्तुती-
योऽध्यायः ॥

चत्वारः ५ ५ | ५ | ५ || ५ || । अष्टमे गुरुरेक पूर्व । अन्योन्यताडनायां द्वादश सहस्राण्यष्टी शतानि । एवं अपराह्नेऽपि । नवरं पठे क्लघुन्येकसित्रेक एव विकल्पः । अन्योन्यताडनायां पद्म सहस्राणि चत्वारि शतानि । उभयदलविकल्पताडनायां अष्टा कोट्यः एकोनविंशतिर्लक्ष्मा: विंशति सहस्राणि । यदाह । “जगणविहीना विषमे चत्वारः पञ्च त्रिज्ञि चतुर्मात्राः । द्वौ पषाचिति चग-णास्त्रज्ञाता प्रथमदलसंख्या ॥ १ ॥ एवमपराह्नसंख्या पठे स्यात् लघुनि चैकस्मिन् । आर्थसंख्योभयदलसंख्याघाताद्विनिर्दिष्टा” ॥ २ ॥ आर्थ्य यथा “उपदिष्यते तत्र हितं यदि बाल्छसि कुशलमात्मनो गित्यम् । मा जातु दुर्जनजनेद्यार्थाचरितं प्रपत्यस्त्” ३ प्राकृते यथा “कलसभवतवस्त्रिचुलुभूपूरणमेत्ते वि मुणिभमज्ञाण । जलहीण कहं सरिसा सया अगाहा महप्याणो” ४ पैशाचिके यथा “पनमध पनयपुकुपितगोलीचलनमालगमापतिविंश्च । तसमु नखतप्पनेमु एकातसतनुधर्मं लुदं” ५ एवमन्यभापास्त्वयुदाहार्यै । आर्थ्यांया वक्तव्यान्तरमाह । ६ पष्ठे न्ले लाद्वितीयात्ससमे चाचात्पदमन्याद्देवं च पञ्चमे ॥ पूर्वादेवं पठे गणे न्ले सति द्वितीयाङ्गादारभ्य पदं भवति पष्ठम्लगणस्य प्रथमे ले यतिरित्यर्थः । तथा ससमे न्ले आचालादारभ्य पदं भवति पष्ठगणान्ते यतिरित्यर्थः । अन्यादेवं द्वितीयेऽदेवं पञ्चमे न्ले सत्याचालात्पदम् चतुर्थगणान्ते यतिरित्यर्थः । यथा “चतुरम्बुराशिमुक्तिभूभारोदारचतुरम्बुजपरिष्ठः । एकाङ्गवीरतिलकः श्रीमानिह जयति सिद्धेशः” ६ आर्थ्यविशेषानाह । ७ आचयचियतिः पद्ध्या ॥ यस्यां द्वयोरप्यर्द्धयोरैश्चाचरणत्र ये यतिर्भवति सा पद्ध्या यथा “नेपद्ध्यानि निरस्ति संत्रस्यति भक्तकोक्तिनादात् । निन्दति चेन्दुमयूसांस्तवद्विरहे नः सखी सुमग्ना” ७ ८ विपुलान्याद्यन्तसर्वभेदाविधा ॥ अन्या द्वयोरर्द्धयोराचाचित्यतिरहिता विपुला । सा चाचन्तसर्वभेदाविधा । पूर्वादेवं चगणन्ययतिरहिता आदिविपुला सुखविपुलेर्थः । अपराह्नेऽन्तविपुला जघनविपुलेर्थः । द्वयोरप्यर्द्धयोः सर्वविपुला महाविपुलेर्थः । यथा “मुखविपुला पर्यन्ते च लघीयांसो भवन्ति नीचानां । वर्णसु ग्रामपद्मप्रवाहवेगा इव खेहाः” ८ “नाभीनिश्चाकुचतटुङ्गा जघनविपुलाथ मध्यकृशा । भूकृटिलाशयसरला च मानसं हरति सा बाला” ९ “शश्चाभ्यासे रतिवहुभूम्य मन्ये खलूरिका रम्या । तत्र कमलदलाक्षि नितम्बमूमिरेपा महाविपुला” १० ११ गमध्ये द्वितीयतुर्यै जौ चपला ॥ गुर्वोर्मध्ये द्वितीयतुर्यै जगणी यस्यां सा चपला । सा चाचन्तसर्वभेदाविधा । तत्र पूर्वादेवं आदिचपला सुखचपलेर्थः । अपराह्नेऽन्तचपला जघनचपलेर्थः । द्वयोरप्यर्द्धयोः सर्वचपला महाचपलेर्थः । तत्र पूर्वादेवं प्रथमे चे द्वौ विकल्पौ ५ ५ | ५ || १२ द्वितीये पृकः । ५ । तृतीयेव्येकः ५ ५ | चतुर्थेव्येकः । ५ । पञ्चमे द्वौ ५ ५ | ५ ॥ १३ । पष्ठेऽपि द्वौ ५ ५ | ५ ॥ १४ । ससमे चत्वारः ५ ५ | ५ ५ || १५ ॥

छंदोनु-

॥ २७ ॥

बष्टमे गुरुरेव । अन्योन्यताडनायां द्वात्रिशत् । अपराह्न पृष्ठस्य लघोरेकत्वात् पोडशैव । उभयादृताडनायां पञ्च शतानि द्वादशो-
त्तराणि सर्वचपलाधिकल्पाः । मुखचपलायां पूर्वार्द्धविकल्पैद्वात्रिशतापरार्द्धचतुःपदिशतविकल्पानां ताडने हे लक्षे अष्टाचत्वारिंश-
त्तराणि । जघनचपलायां चापरार्द्धविकल्पैः पोडशभिः पूर्वार्द्धविकल्पानामपृष्ठस्ताधिकद्वादशसहस्रसंख्यानां ताडने तावन्त एव
विकल्पाः । तत्र पध्यापूर्विंका मुखचपला यथा “एकोपि बालचूतः शिखोद्भूमैरभिनवैर्मनो दहति । एतत्पुनरधिकं सखि कलकण्ठी तत्र
मुखचपला” ८ आदिविपुलापूर्विंका मुखचपला यथा “मृदुवाच्य एष नैणाक्षिं बलुभस्ते शठोऽन्यविवशमनाः । तर्जय पर्हपैर्वचनै-
मुखचपलानामयं विषयः” ९ अन्तविपुलापूर्विंका मुखचपला यथा “दयितस्तवानुनीतो मया सखि त्वां किलानुगेष्यति सः । तं
पादानतमालोक्य मा कटु हृहि मुखचपले” १० एवं सर्वविपुलापूर्विंकायां मुखचपलायामुदाहार्यम् । पध्यापूर्विंका जघनचपला
यथा “तस्या नितान्तचपलाज्ञेविलासान्विलोक्य बालायाः । को वर्णयेदमुखः कुरुक्षिकारष्टिलितानि” ११ अन्तविपुलापूर्विंका
जघनचपला यथा “उद्धाममारुतहत्तद्वजघनन्तचपलानि जीवितव्यानि । जानन् जनः कथं नाम जातुचित्तीवते तत्र” १२ महाविपुला-
पूर्विंका जघनचपला यथा “कस्य कृते कृतपुण्यस्य, दण्डिरियमनिभिपात्वया श्रियते । यासीद् पुरा कुरुक्षिक्षिं नित्यमत्यन्तचपलैव” १३
एवं मुखविपुलापूर्विंका जघनचपलोदाहार्या । पध्यापूर्विंका महाचपला यथा “चपञ्च न कस्य चेतो, नरस्य जायेत पश्यतस्तान्वीम् ।
नृत्यरक्षणेऽत्र नव्याङ्गहारलीलामहाचपलाम्” १४ महाविपुलापूर्विंका महाचपला । यथा “युगपत्पुलक्षेष्विमुहिकां बकुलचम्पकाम्
दद्वा । जाता मधूसवे पदपदावलीयं महाचपला” १५ एवं मुखविपुलापूर्विंका जघनविपुलापूर्विंका च महाचपलोदाहार्या । एवं
गायाप्युदाहार्या । एवं पध्याभेदेनैकेन विपुलाभेदैस्त्रिभिश्चपलाभेदैद्वादशभिः पोडशभेदाः । केवितु लघुत्रयादारभ्य द्विद्विलघुत्रया
कमलादीन् पर्विशतिभेदानाहुः । यथा “कमला ललिया सीला जुण्हा रंभा य मागही लच्छी । विजा माला हंसी ससिलेहा जणही
सुदा” १ ॥ काली कमली मेहा सिद्धी रिद्धी अ कुम्भई धरणी । जस्ती बीणा बंभी गंधवी मंजरी गोरी ॥ २ ॥ कमला तिहि
लहुएहिं, ललिआ पंचेहिं एवमार्द्धो । विहिं विहिं चबृतेर्हिं, कमेण सेसाओ जाअन्ति ॥ ३ ॥” एतत्र गाथाप्रस्तारेवन्तमूर्तमिति न
पृथग्लङ्घयते । न च सर्वे प्रस्तारभेदाः शक्या उपदर्शयितुमित्यासामेतत् । ४ द्विः पूर्वार्द्धं गीतिः ॥ द्वौ चारौ पूर्वार्द्धलक्षणं यस्या-
मार्यायां सा गीतिः । सा च पुकः पध्यायाः त्रयो विपुलाया द्वादश चपलाया विकल्पा इति पोडशाया । अत्र पूर्वार्द्धं द्वादश सहस्राप्यष्टौ
शतानि विकल्पाः । अपराह्नेऽपि तावन्तोऽन्योन्यताडनायां पोडश कोव्योऽष्टात्रिशत् लक्षशत्वारिंशत् सहस्राः विकल्पाः पध्यागीतौ भवन्ति ।

॥ २७ ॥

विपुलामीतावपि त एव । सर्वचपलागीतौ पूर्वार्द्धे द्वाविशद्विकल्पाः । अपरार्द्धेऽपि तावन्तः । अन्योऽन्यताडनायां चतुर्विंशत्यधिकानि
 दश शतानि । मुखचपलागीतौ पूर्वार्द्धे द्वाविशद्विकल्पाः । अपरार्द्धे द्वादश सहस्राण्यष्टशताधिकानि । अन्योऽन्यताडनायां चतुर्खो लक्षाः
 पण्डवतिः शतानि । जघनचपलायामप्येतावन्त एव । तत्र पथ्यामीतिर्थया “विरचितकुसुमाभरणा तन्वाना गीतिमलिकुलनिनादैः ।
 अभ्यागच्छति चैत्रे वासकसज्जे व संप्रति वनश्रीः” १६ महाविपुलागीतिर्थया “मत्तद्विरेक पुंस्कोकिल वैतालिक महाविपुलगीत्या ।
 क्षियते निर्भरमुक्तिद्रूप यूनां मनःसु मनसिशयः” १७ पथ्यामहाचपलागीतिर्थया “यावलुनामि चूताङ्गुरान्पुरोऽशा मरु व्यपहोत्म ।
 तावद्वयूव गीतिः पिकाङ्गनानां प्रमोदचपलानाम्” १८ महाविपुलामहाचपलागीतिर्थया “कट्टाजनस्त्वदालोकनादपि क्षणमिमां दशां
 लभते । विपुलां तनोपि दीर्घाक्षिं गीतिमेतां कुतो महाचपले” १९ एवं शेषभेदेषु द्वादशस्वप्युदाहर्यम् । २० परार्द्धसुपगीतिः ॥ द्विः
 परार्द्धे लक्षणं यत्र भवति सार्थोपगीति । इयमपि पूर्ववत्पोडशभेदाः । तत्र पथ्योपगीतौ पूर्वार्द्धे चतुःपष्ठिशतानि विकल्पाः । अपरार्द्धेऽपि
 तावन्तः । अन्योन्यताडनायां चतुर्खः कोष्ठो नव लक्षाः पष्ठिः सहस्राणि । विपुलोपगीतावपि तावन्त एव । महाचपलोपगीतौ पूर्वार्द्धे पोडश ।
 अपरार्द्धेऽपि तावन्तः । अन्योन्यताडनायां पट्पञ्चाशदधिके द्वे शते । मुखचपलोपगीतौ पूर्वार्द्धे पोडश विकल्पाः । अपरार्द्धे चतुःपष्ठिः
 शतानि । अन्योन्यताडनायां लक्षमेकं चतुर्विंशतिः शतानि । जघनचपलोपगीतावपि तावन्त एव । तत्र पथ्योपगीतिर्थया “उप-
 गीति कुरुक्षिणी भा गा: श्रुतिसुखलवस्थृहया । व्याख्यं किमिति न पश्यसि चापन्यस्तेषुमिह पुरतः” २० महाविपुलोपगीतिर्थया
 “संप्रति शिलीमुखाः पश्य महाविपुलोपगीतिरैः । सौख्यप्रसुसिकाः पङ्कजिनीः ग्रीत्योपतिष्ठन्ते” २१ पथ्यामहाचपलोपगीतिर्थया
 “उपगीतिगन्धरूपादि वाति चेतो महाचपलम् । तेभ्यो निवर्त्यैतत्समीहसे चेत्परां सिद्धिम्” २२ महाविपुलामहाचपलोपगीति-
 र्थया । “चूताङ्गुराः स्मरास्ताणि चापलालोकिलैर्णीदाः । विपुलोपगीतयोऽशाणि तेनिरे ते न तैसास्य” २३ एवं शेषभेदेषु द्वादश-
 स्वप्युदाहर्यम् । २४ द्वयोर्व्यर्थत्यये उद्गीतिः ॥ आर्याः द्वयोः पूर्वार्द्धपरार्द्धयोर्विपर्यये उद्गीतिः । इयमपि पूर्ववत् पोडशधा ।
 पथ्यावच तदुद्गीतिषु विकल्पा वाच्याः । तत्र पथ्योद्गीतिर्थया “बीरवरेण्य रणमुखे श्रुत्वा तव सिंहनादमिह । सपष्ठि भवन्त्यरिक-
 रिणो मधुब्रतोद्गीतिरिक्तगण्डताः” २५ महाविपुलोद्गीतिर्थया “विपुलोद्गीतिः कलकोकिलारैः पल्लवाताम्रा । मत्तेव पुरस्तरुपक्षिरिणं
 मधुपरिच्यादितो भाति” २६ पथ्यामहाचपलोद्गीतिर्थया । “चपले प्रयातु भानादव्यं वराकः किमाह्यस्ति । प्रतिभूरमुव्य भूयः
 समागमे भाविनी पिकोद्गीतिः” २७ महाविपुलामहाचपलोद्गीतिर्थया “वाला कुतोपि सारङ्गिकेव सा विपुलचपलाक्षी । श्रुत्वा

छंदोनु-
॥ २८ ॥

तथाभिदोदीतिमात्रु निष्पन्निन्दनीं चिरं भवति” २७ एवं शेषेषु द्वादशसु भेदेवच्छुदाहार्यम् । तत्रायं संग्रहः । एकैव भवति पथ्या तिस्रो विपुलासातश्तस्तसाः । चपलाभेदैखिभिरपि भिन्ना इति षोडशार्था स्युः ॥ १ ॥ गीतीनां त्रयमित्यं प्रख्येकं षोडशाप्रकारं स्यात् । साकल्येनार्यणामसी विकल्पाश्चतुःपष्टिः ॥ २ ॥ ६ गीतिः सप्तमे पे रिपुच्छन्दाः ॥ गीतिरेव सप्तमे पे पञ्चमात्रे गणे रिपुच्छन्दा । अतः परं प्राकृतादौ छन्दसां भूज्ञा प्रयोग इति तत्रैवोदाहरिष्यते । यथा “कैलाससैलतुलणामाणं मा चहसु संपर्यं द-समुद्र । उभ्रह रिपुच्छन्दोलणोलिङ्गने महोभहिन्मि गिरिणो” २८ अत्र पगणस्याष्टभेदवेऽपि नौजे ज इति जगणातुविद्भ-भेदद्वयवर्जनात् पञ्चदाः । ततस्तोपां शेषगणविकल्पानां चान्योन्यताडनायां पूर्वादें जाता एकोनविंशतिः सहस्रा द्वे शते । तावद्विरेवोत्तरार्द्धविकल्पैर्घाते जाताः पद्धतिशत् कोट्यः पद्धतिशतिलंक्षाश्रत्वारिंशत्सहस्राणि । ७ तृतीये ललिता ॥ गीतिरेव तृतीये वे ललिता यथा “अंगुलिअहिं ललिअंगीपवासदिअहे गणनितआयुदिणम् । बहुहायायुद्दणकए जब इव मंतव्यराहं एकमणा” २९ अत्र तृतीयपगणस्य पंचविकल्पत्वे प्राग्वत्तावन्त एव भेदाः । ८ द्वाभ्यां भद्रिका ॥ गीतिरेव द्वाभ्यां सप्तमतृतीयपगणाभ्यां भद्रिका यथा “तुवर्णं नयणलच्छीषु सहजसलोणत्तणेण भद्रिभाष । चक्षुभण्णं व दिणयं लविखजश्च कजलं वयंसिआहिं” ३० अत्र तृतीय-सप्तमगणयोः पद्पदभेदासातसोषामन्यविकल्पानां चान्योन्यघाते जाताः अष्टाविंशतिः सहस्रा अष्टौ शतानि पूर्वादें । तेषां तावद्विरेवोत्तरार्द्धविकल्पैर्घाते जाता व्याशीतिः कोट्यश्चतुर्मैविलंक्षाश्रत्वारिंशत्सहस्राः । ९ पष्ठु विनेष्टपैर्विंचित्रा ॥ गीतिरेव पष्ठगणं विना वयेष्ट पगणैर्निवद्वा विचित्रा यथा “भासासु विचित्रासु ज्ञगवं सुरनरतिरिआण जीवजाईण । संवादमणुहवंती जयह वाणी भयवओ जिंगिंदस्स” ३१ विचित्रभेदावादस्या विकल्पसंख्या नौका केचित्सर्वैरपि पगणैरिच्छन्ति । १० चेऽष्टमे स्कन्धकम् ॥ गीति-रेवाष्टमस्य गुरोः स्थाने चगणे कुते स्कन्धकं आर्यागीतिरित्यहीनदः । अत्र गीत्यर्द्विकल्पानामष्टमचगणविकल्पपञ्चकेन ताडने जाता-शतुःपष्टिः सहस्रा: पूर्वादें । तावद्विरेवोत्तरार्द्धविकल्पैस्ताडने जातानि चत्वारिंशदुर्दानि नव कोट्यः परिलंक्षाणि । ४०९६०००००० । यथा “तुह रिवरायुरेषु तस्मीजनलालिअम्मि किंकेळिवणे । संपद अरण्णमहिसाण खंधकं दूर्यणं पयहुइ ददं” ३२ केचित्तु लघुचतुष्टयादारभ्य लघुद्वयद्वयवृद्धा व्रह्मादीनि स्कन्धकान्याहुः । यथा “बंभो हीरो कण्हो रामो चंदो पुरन्दरो मेरु । धम्मो सेलो भाणू जक्को पण्हीज मायंगो ॥ १ ॥ कालो हरी कुवेरो सालो सुवणो सुदंसणो खंदो । नीरं सिही सुवण्णो मेहो पंको अ कलहारो ॥ २ ॥ हेरंबो नीणो वणे लहुभेष्टहिं सुहयमामाइ । एआहं साहिभाहं पडणतीसाण संधाणं ॥ ३ ॥ “चबलहुपृहिं बंभो हीरो

छहिं अटुहिं तहा कण्हो । विहि विहि बहुतेहि कमेण सेसाण नामाहं” पृथक् स्कन्धकप्रस्तुतेरवन्तभूतमिति न पृथक् लक्ष्यते । एवं भेदपरिकल्पने श्रुतिप्रसङ्गः स्वादिति । ६५ तत्प्रष्टे ल्युपात् तत्स्कन्धकमर्द्दद्वयेषि पष्ठे गणे एकस्मिन्नेव लघी सति उपातपरं स्कन्धकं उपस्कन्धकमित्यर्थः । यथा “उअ खंधाहइतुर्दत्याहुदंदोषि कोषि सुहडओ । ऐसो सहि परजोहं पहरद् पापृण ददाहओ” ६६ अत्र पष्ठस्य गणस्य लघुत्वेनैकत्वात्पूर्वद्वात्रिंशत्सहस्राल्लावद्विरेवापराद्विकल्पैस्ताडने जातानि दशाहुदानि द्वे कोटयी चत्वारिंशत्लक्षाः । १० २४००००० । ६६ आयेद्व उदः ॥ आयेद्वं पष्ठे लि उदः परं स्कन्धकं उपस्कन्धकमित्यर्थः । यथा “जा बलमठपरेण निवाण उपखन्धया आसि पुरा । सा तुह सासणमारं ताण वहंताण संपर्यं कहवि गया” ६७ अत्र पूर्वद्विकल्पानां द्वात्रिंशत्सहस्राणामपराद्विकल्पैश्चतुःपद्विसहस्रैर्वते जातानि विशतिरत्मानि चतुर्णः कोटयोऽशीतिलक्षाः । २०४८०००००० । ६७ अन्त्येऽवात् ॥ अन्त्येऽद्वेष्ट वष्ठे लि अवापरं स्कन्धकं अवस्कन्धकमित्यर्थः । यथा “पवणपहिणपलुवधयवद्मुहुसिभकोइलावदिरवं । ओखन्धावारं विभ पच्छ(थ)वं रहवइनर्ददस्त” ६८ पूर्वद्विकल्पाः । ६८ गीतिस्कन्धके सङ्कीर्णम् ॥ पूर्वद्वं स्कन्धकमपराद्वं गीतिः, यद्वा पूर्वद्वं गीतिरपराद्वं स्कन्धकमित्युभयथापि सङ्कीर्ण नाम स्कन्धकम् । यथा “जह जह तुह पहु सेन्नं किनह संकिन्नयं मयगलघडाहिं । तह तह रिवायघेरेसु खलह लच्छिति पेच्छ अच्छरिं” ६९ “सा बाला तुह विरहे हियए संकिणणए अमंताहं । नीसासधूमलहरीच्छलेण दुक्खाहं सुहय उव्वमह फुडं” ७० अत्र स्कन्धकाद्विकल्पानां गीतद्विकल्पैर्वते भङ्गद्वयेषि प्रत्येकं जाता एकाशीतिः कोटयो द्विनवतिलक्षाः । ८१९२००००० । ७० गाथाद्वेन्त्यगात् प्राक् चो वृद्धो जातीफलम् गाथैव पूर्वद्वेन्त्याहुरोः प्राक् चगणस्य वृद्धो जातीफलम् । उत्तराद्वं तु गाथाया एव । यथा “तुह रिडणो निवसन्तो अविरलजाईहलेसु जलहितदबणेसु । वणवाससुहसदण्हा न रजमीहिति सिविणेवि” ७१ ७० च्योर्गाथिः । गाथैव पूर्वद्वेन्त्यगातप्राक् चगणद्वयस्य वृद्धौ गाथः । यथा “गौरीए चिहुरभारो जलगाहोत्तिज्जिआह निवडतघोरविदृहिं । विअलिअपसूणमालाविरहदुहेण रुणद व्व” ७२ अत्राष्टमश्चगणः पत्रभेदो । नवमो नौजे ज इति चतुर्भेदोन्योन्याहती विशतिलया आर्याविकल्पानां गुणवे जातमवजमेकं त्रिषटिः कोट्यश्चतुरशीतिलक्षाः । १६३४८००००० । एवमुहायादिव्यपि । वर्द्दमानचगणद्वयविकल्पैविशत्या पूर्वपूर्वविकल्पानां ताडने विकल्प-संख्या उक्तेयाः । ७१ क्रमवृद्ध्योद्यवसमुपात् ॥ गाथात्वरं कमेण चगणद्वयवृद्ध्या उद् वि अव सम् वप परो गाथो भवति । उद्ग्राथ विगाथ अवगाथ सङ्क्षय उपगाथा इत्यर्थः । उद्ग्राथो यथा “सिरिवद्माणजिणवर उगगाहंतो सुराहिवो तुजह अद्वसयसिरि-

છંડોનુ-

॥ ૨૯ ॥

પરુઢરોમણો । અહિલસાહ સુહસહસ્રં ઠાળે દિદ્ધીસહસ્રસસ્ત" ૪૦ વિગાથો યથા "સિરિકુમરવાલભૂવહ અચચબુભુચરિભવણં તુજણ
જો કિર કરેનમિચ્છા કુસમગતિક્ષબૃદ્ધી ચિ । ચાહાઈં સો વિગાહિડમિચ્છા રયણાયરં સયળં" ૪૧ અવગાથો યથા "સો જયહ
અજલદ્ધાણ ચાચાગુંફો પુરાણ સુકર્દેણ કોવિ અજ્ઞો ચિઅ સરિનાહો અકલિઅમણ્ઝો સયાવિ વિબુહેહિ । જો અવગાહિંતો નિરન્તરે
દેહ અમયરસં" ૪૨ । સંગાથો યથા "નહકોલસ્સ વ દાઢા તિકલખુરૂપ્ય વ જલણતચ્છણમણંગમહાભડસ્સ કિસુઅવતંસર વ્ય પુરહૂઅવ-
લહદિસાહ એતાહે । કણયપિસંગાહિરણંકલેહિઓ સહાહ ઉભયંતી" ૪૩ । ઉપગાથો યથા "સમરમહોઅહિસુદ્ભડકરિમયરમુચ્છલં-
તસુહિરસલિલમસિવરદાહિઓ સહસત્તિ મેદ્દિં ઉદ્રંતાઓ મહિહરાજ આંક્ષપણાહુ વિરયંતો । ઉઅગાહાં ચોલુકસ્સ આહકોલુચ્વ
મુઅદંડો" ૪૪ ઈ ગાથિની । ઉપગાથાચગણદ્વયવૃદ્ધ્યા ગાથિની યથા "સિરિમૂલરાયભૂવહકુલગયણમિંક હિનુઅગલલામ જય-
સિરિનિવાસ જસભરમિદિંત રિબમડકયંતનિવ કુમરવાલ ભળિમો અહગહિરાહુ કહ તુજણ ચરિઓાહુ । સયલગુણગાહિની જસ્ત ન
કિર ચડવયણવાણીવિ" ૪૫ ઈ યથેષુ માલાગાથઃ ॥ ગાથિન્યા: પરં યથેષુ ચગણદ્વયવૃદ્ધ્યા માલાગાથો યથા "ઇહ માલાગાહાણ
વ બયંસ પેચ્છસુ નવંબુદ્ધાણ ગયણવિદલસરવરમિ વિસુકધોરઘોસાણ વિજુનીહાવિહીસાણ વહલવારિનિચયપમ(જ)ચિરાણ અદ્વીહ-
ગચ્છાણ । હદી ગસાહ મયંક ખોલેંત રાયહંસં વ" ૪૬ ઈ જાતીફલાયદેં ગાથયામાદય: ॥ જાતીફલસ્ય પ્રથમેદેંનલગાત, પ્રાક-
ક્રમેણ ચગણદ્વયવૃદ્ધ્યા દામાદ્યો ભવન્તિ ગાથવદિતિ યથા ગાથ: કેવલ ઉદ્ઘાવસમુપાત્પરો માટવર્ધ્યાન્તો માલાગાથો પર ઉક્-
સાથાયમયિ તત્ત્વ દામો યથા "જૂહાલુચ્વકુહાઓકચ્છિ ચોલુકરાહણ દરિઅવેરિભૂતમયગલાણ । કંઠે પાણસુ તહા ઓદીસાહ
બહિઅં દામ" ૪૭ ઉદ્ધામો યથા "ધાલુક તુજ નયરી ઉદ્ધામસુરાલયાણ સિહરેસુ પવણતરલેહિ દીહરબયવઢકરેહિ । દેહ ચવિલાપહારં
કિલ કલિણો ઓઅરંતસ્સ" ૪૮ વિદામો યથા "સિરિકુમરવાલ મુજસિ સરમાલ જલ્ય જલ્ય સુહડમિમ તલ્ય તલ્ય અણુમગલગ્નો
સયંવરકણ સહસત્તિ । મેલદ સુરકુસુમમય સુરજુઅદ્ધન્યો વિદામ નવં" ૪૯ અવદામો યથા "ઓવામાહુ રથંતીદ તીદ
કામસ્સ પૂયણનિમિચમિહ તુહ સમાગમુસવં તદિઅહમહિલસંતીએ નવકુલયચ્છીએ । કુસુમસમિદિવિરહિઅં ઉજાણ નિમિંત સયળં" ૫૦
સંદામો યથા "અણુરણસ્યપવિચો રેહદ સિરિદ્વયંતગિરી" ૫૧ ઉપદામો યથા "સિરિમૂલરાયભૂવહકુલગયણમયંક તુહ દિસજ-
યમિમ દુદરતુરકલુરપુદુરકાયમેદ્દણીવહલધ્યલિપદલેણ પંકિલિંગતસાયરસલિલસયણિચે । ઉથદામોભરમેન્હિ લચ્છી અદુકરે રમદ"

॥ ૨૯ ॥

५२ दामिणी यथा “सिरिसिद्धरायनंदण तुमयं आयंतमिक्षिलं ज्ञाति धाविरीए इमाइ यजाउलत्तवससिडिलवद्गंठिलहसिकण
रमणत्थलाऽत् चरणगणपुषु रह्याघणावेदं मणिकंचिदाम निमिमअगद्यखलणं दामिणी होइ” ५३ मालादामो यथा “हंहो तुआ-
गण तुमं मा उज्जाणमिम भमसु भुलोवि अज्ञहा इत्य कुङ्गिअनवलमहिभावचयकोउअपरायणाण मयभिभलाण कंदपविभमुवभा-
सिआण डयोडमहिलिआण । दूसहकडवलमालादामिभहिभओ न नीहरसि” ५४

इदानीं मात्राच्छन्दसां गुरुलघुपरिज्ञानार्थमाह । ६ मात्रा वर्णोना गा वर्णा गृना लः ॥ यस कस्यापि मात्राच्छन्दसो
यावत्यो मात्रा भवन्ति ता वर्णोना अक्षरेरूना गुरुवो ज्ञातव्याः । तथा वर्णो गुरुभिरूना लघवो ज्ञातव्याः । तत्रायमुपयोगः । यदा
कश्चित्पृच्छति अटार्चिंशदक्षरायामार्यांयां कति गुरवः कति वा लघव इति । तदा ससर्पचाशति शास्त्रोपदिटायामार्यामात्रा-
संख्यायामष्टार्चिंशतं वर्णसंख्यामपनयेत्, अत्र येऽवशिष्यन्ते तान् गुरुनुपदिशेत् । ते चैकोनविशतिः । वर्णभ्यश्च गुरुन्प्रात-
यित्वा शेषानेकोनविशतिं लघुनुपदिशेत् । यथा “जयति विजितान्यतेजाः सुरासुराधीकासेवितः श्रीमान् । विमलस्त्रासविरहितस्त्रिलोक-
चिन्तामणिर्बासः” ५५ इति आर्याप्रकरणम् ।

६ पौ चौ तौ गलितकं यमितेऽङ्गब्रौ ॥ द्वौ पञ्चमात्रो द्वौ चतुर्मात्रावेकस्त्रिमात्रो गणो गलितकं । अङ्गब्रौ पादे यमिते सति ।
तगणो यथापि वर्णगणोप्यस्त्रिलि, तथापि मात्रागणसमभिव्याहारादिह मात्रागणो गृहाते । एवमयत्रापि यथा “गलिअंजनधवले
वहइ नयणपंकए सुहय चयह कालागुरुचेदणपंकए । सहीअण अप्यियं दलहइ चिभ णिहयं, सा तुह विरहे मार्कहदाम विणिहयं”
१ ६ तृतीये पष्टे ल्युपात् ॥ यमितेऽङ्गब्रौ तृतीये पष्टे च लघुन्युपात् । उपगलितकमित्यर्थः । यथा “तुह विजयपव्याणयभेरीरवड-
वरम्, ज्ञति णिसुणिकण पडिरवमुहलिअवरम् । सज्जसेण पक्षपिरस्त हरिणो करओ, उअगलिअमिमं खु घणुह घरए सरओ”
२ ६ समेऽन्तरात् ॥ समेऽङ्गब्रौ यमितेन्तरात् । अन्तरगलितकमित्यर्थः । यथा “उअ चयंस वित्थरिअमहूसवलिल्लभं, रणरण्तभ-
सलावलिभं बगराहभं । कवलिअचिरपरुदमाणंसिणिमाणियं कुङ्गवलिकुसुमंतरगलिअपराहभं” ३ अन्ये तु प्रथमचतुर्थयोः पादयोर्यमने-
ज्ञन्तरगलितकमाहुर्यथा “पत्तलचित्तसुहयं जगमोहपयासयं, गलिअनिद्वन्दीवरपत्तसहोअरम् । सहइ तुज्ञ एयं तं लोअणजुअलयं,
पत्तलचित्त सुहयंजण मोहपयासयं” ४ ६ पौ चौ पो वेः ॥ द्वौ पञ्चमात्रो द्वौ चतुर्मात्रो एकः पञ्चमात्रश्चेयमितेऽङ्गब्रौ वेर्गलितकं ।
विगलितकमित्यर्थः । यथा “उअ महुसमओ मिरकुरिअमलवपवमाणओ, विगलिअचिरपरुदमाणंसिणिजनमाणओ । कोइलाहि

कथकलमीइँहि गिजमाणओ, वग्महस्स विजयमिं सहाओ असमाणओ” ५ ६ चौ पः समः ॥ द्वौ चतुर्मात्रौ पञ्चमात्रैको यमितेऽङ्ग्रौ समः परं गलितकं । संगलितकमित्यर्थः । यथा “वणफलभरसंगलिअयं, जस्स य णिवुद्दाययं । तस्स सया बणवासिणो, किं बणामि महेसिणो” ६ ७ पतीगाः शुभात् ॥ एकः पण्मात्रः चत्वारचिमात्रा गुरुश्च यमितेऽङ्ग्रौ शुभात् गलितकम् । शुभगलितकमित्यर्थः । यथा “पुणरदि विभरजसिग्निमुहगलिआसया, पञ्चवक्तरेषु निवसन्तया सया । पहु तुह रिवणो धरन्तया मुणिव्ययं, उणो उणो वि हु डबालहंति दिव्यवं” ७ ८ चः पौ चौ त्रिः समात् ॥ एकश्चतुर्मात्रौ द्वौ पञ्चमात्रौ द्वौ चतुर्मात्रौ एकचिमात्रोऽङ्ग्रौ यमिते समात् गलितकम् । समगलितकमित्यर्थः । यथा “तुद्रवारियुद्धिचोरा चलविज्ञुलभीसणा, सेल-गुहंतरालपदिसद्वियदुगुणिअनीसणा । जाव समुत्तरंति मेहा पिहिंबंवरदेसया, पदिआ ताव हुंति जंवूकलसमगलिआसया” ८ ९ तदोजे चतौ मुखात् ॥ तदेव समगलितकमोजपादयोः चगणतगणी चेतदा मुखादूलितकम् । मुखगलितकमित्यर्थः । यथा “सववत्तयं, मुहगलिअमहुकरसुरहिअजलमिलिसयवत्तयं । तगणं गओ चावमिं ठवेविषु कस्स व न हु हंत मणं गओ” ९ १० पाच्छूनौजे जः समे जो लीर्वा मालायाः ॥ पण्मात्राद्वाणात् परे दश चगणा, न विपमे जः । समे जो लघुचतुष्टयं वा यमितेऽङ्ग्रौ मालाया गलितकम् । मालागलितकमित्यर्थः । यथा “खेलिरकामिनीकराह्यअविरलविअसिअजलरुहमालागलिअपरायसुरहिअस-लिलयं, तरलतरङ्गपरिनचिरकलहंसमिहुणावलिसरहसकिज्ञमाणकलयलकलिलयम् । अठभंलिहतडपरिरूढवहलवदलतिलयतमा-लतालीवणपदिहयखरदिणवरकरयं, पिच्छ सरोवरं हममणारयं पि विजाहरसुरवरकिज्ञराण एवं विलासहरयं” १० ११ चूर्चन्तो मुख्यात् । पगणातपेर आटी चगणा गुर्वन्ता । नौजे जः समे जो लीर्वा यमितेऽङ्ग्रौ । मुख्यात् गलितकं मुखगलितकमित्यर्थः । चूइत्यस्य गन्तत्वेन विशेषणादन्त्यश्वगणो गुर्वन्तो लभ्यते । नतु पृथगेव गुरुः । अन्यथा चूर्चाविति कुर्यात् । यथा “नमिरसुरासु-रिदसिररयणमडडरुहभरकरंविअचरणकमलनहमणिं, सयलतिलोअलोअणतिकुरुणमोहंधयारनिअरविहुडणनहमणिं । न नवसि जहु छ-आदजिणइंद्रममलकेवलसिरिकुलहरमिह भवभयहणं ता वयंस तुह रयणं चित्र कराड मुद्धगलिअं किर विहलमिदं खु जणणं” ११ १२ चूरुग्रात् ॥ वातपरे पटगणा गन्ता । नौजे जः समे जो लीर्वा यमितेऽङ्ग्रौ । उग्रात् गलितकम् । उग्रगलितकमित्यर्थः । यथा “निम्मलणाणदिट्ठिअवलोहभुवणयलं विसुद्धचित्तं, उग्रगलिअसमगाकम्मं विरवहिनाणरहभजगचित्तं । वीरं संभरामि तारण-तरंडयं समपसज्जोह, पेडिभो दुत्तरस्स भवसायरस्स लहरीभरमिं सोह” १२ १३ पौ तः सुन्दरात् ॥ द्वौ पञ्चमात्रौ त्रिमात्रैको

यमितेऽहौ सुन्दरानामगलितकम् । नौजे जः समे जोलीवैति निरूतम् । यथा “नरवरिद तुह कितिआ, करथ करथ न पहुतिआ । भरिवगवणमहिकन्दरा, कुन्दसंखससिसुन्दरा” १३ ६ पौ तौ भूपणा । हौ पञ्चमात्रौ हौ त्रिमात्रौ यमितेऽहौ भूपणानामगलितकं । यथा “पीछ धीवरमहापओहरा, कस्स कस्स न चयेस मणहरा । विष्कुरन्तसुरचावकणिडआ, भूसणा नहसिरी उवहिआ” १४ ६ चपचापचागला मालागलिता । चतुर्मात्रः पञ्चमात्रश्चतुर्मात्रद्वयं पञ्चमात्रः चतुर्मात्रद्वयं लघुगुरु च मालागलिता । यथा “न मुणिजहू गलाड रथणमाला गलिहजा न गणिजहू भग्यओ । मणिवलयमिभरो न य जाणिजहू अंसुअंचलो विहु विलगगओ । चोलुककुलंवरदिणमणि तुह अबलोअगणिमित्तचावतिहिं, मवरद्वयवाणधोरणिविद्विभइहि नारिहि हरिसिजंतिहि” १५ ६ घश्चीः समे जो लीर्वा विलम्बिता ॥ पृकः पष्ठमात्रश्चतुर्टुट्यं च । तथा समे ख्याने जगणो लघुचतुर्ट्यं चाहौ यमिते विलम्बितागलितकम् । यथा “मसिसञ्चवन्म(प्प)यारिधणतिभिरभालिआओ, ओअह समुहसनित तुच्चारमालिआओ । बालयपंजरेसु सुज्ञाओ सारिआओ, तह अविलंविआओ जंति अहिसारिआओ” १६ ६ गन्तचः पञ्चुयाः खण्डोद्रूतम् ॥ गुरुवन्तश्चतुर्मात्रपञ्चकम् पञ्चमात्रश्च । समे जो लीर्वा खण्डोद्रूतम् । यथा “खंडुग्यमिन्दुविभमिन्मजवि अहिणवकिसुभक्षुमसरिसंय, नहु जा चंदिमाह तिमिरभरे किर परिदलिकण पयडह विरित्य । वमीसरभडस्स सरनिभरेरहिं अहूसहिं पहरिजंतओ, अहिअं ता संपह अहिस-रणे पयटह जुवझणो तुवरंतओ” १७ ६ चपाचीपाः प्रसृता ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रचतुर्ट्यं पंचमात्रश्च प्रसृता यथा “जं किर मुदिआह तीए अहिणवमहुसमवलच्छितुवरिजंतओ, पसरिअमलयमाहओ नहु सुहाइ तुह विरहमिम सुरुच लिबंतओ । तस्स व चितिकण पडिखलणकारणं किरहू रुद्धनहयलवहाओ, किरउण्हिवहाओ घणनीससिअसमीरलहरीओ अहूसहाओ” १८ ६ चुदो नौजे जो लम्बिता ॥ पञ्च चतुर्मात्रा द्विमात्रश्चैको । नौजे जगणश्चेष्टुम्बितागलितकं । यथा ‘कद्ग्लासतुलणपयडिअबहुबाहपण, संजिअतिअसमंडल बहुबाहपणं । आलंवियखयकारण दसासएण वणे नीआ सीआ तेणं दसासएण वणे’ १९ ६ सौजे पैविं-चित्तिः ॥ सैव लम्बितौजे पगणौविच्छित्तिर्गलितकमहौ यमिते । यथा “रणरण्ति जथ्य पमत्ता कुसुमेसुखिलीमुहा, होंति जथ्य लोह-दूसहा कुसुमेसु सिलीमुहा । विच्छित्तिपरो तरुणीओ विणा विहु महुसमओ, विव्वभमहू जथ्य समुत्थरह एस इह महुस-मओ” २० ६ चापचपदा ललिता ॥ चद्वयं पचवदाश्चाहौ यमिते ललितागलितकं यथा “मत्तमयरपुच्छच्छटोहभग्यवणराइअं तीरसहंतलवंगलवलिकणहृवणराइअं । नहमंडङगहुभविरंतर विविह घणवालयं उअहिं पेच्छ ललिभगतिपर्वं घणवालयं” २१ ६

उभे विषयमा । उभे विडितिलिते लक्षिताविछिती वा संकीर्णे विषयमागलितकमङ्गौ यस्मिते यथा “तरलं दीहत्तणेण पाविभकण्ण-
मग्नं, विसमत्थ मोहसायरे करेह कण्ण मग्नं । एवं तुह नयणतुभलयं सुन्दरिकालसारं, सोहाविजिजिभलोअनं निंदइ काल-
सारं” २२ अत्र पूर्वार्द्धे लक्षिता अपरार्द्धे विचित्तिः ४ तीचौ मुकावली ॥ चत्वारखिमात्राश्चतुर्मात्रवैको मुकावलीगलितकं यथा
“चंदणयं पि हु नहु सा सहए, गंडयलं करकलिभं बहए । धरह न मुत्तावलिभं हिअए, तुझ तणु चिक लिहिअं लिअए” २३
५ पिचौ रतिवल्लभः ॥ त्रयः पञ्चमात्राश्चगणश्चैको रतिवल्लभो गलितकम् यथा “दीसए एस तरुणिवणदुलहओ पचक्खतणू चेव
रइवल्लहओ । जो भण्डू मयणो हरेण परिभहडो, सो मा(सा)मि जणो नि(मि)च्छहण अविवहडो” २४ ६ पौ चपौ हीरावली । द्वौ
पञ्चमात्राचतुर्मात्रपणमात्रौ च हीरावलीगलितकम् । यथा “कुवलयदलनयणे पयावइणा कयं, बहुरयणमयं पिव तुह ययण-
पंकयं । जस्ति स भणहरदसणाहरकुन्तलया, हीरावलिविहुमदलहृदनीलया” २५ दण्डकार्यादिभ्योऽन्यच सयमकं गलितकमित्येके ।
गलितकप्रकरणम् ॥

गलितकमेवायमकम् सानुप्रासं समाहित्यकम् ॥ पूर्वकाणयेव गलितकानि यमकरहितानि सानुप्रासानि यदि भवन्ति,
तदा स्वजकसंज्ञानि । स्वजकविशेषानाह । ७ तौ चितगाः स्वजकम् । विमात्रगणद्वयं चतुर्मात्रवैयं विमात्रो गुरुशायमकं सानुप्रासं
स्वजकम् । यथा “मत्तमहुभमंडलकोलाहलनिभरेसुं, उच्छलंतपरहुभकुंबवंचमसरेसुं । मलयवायस्तंजीकयसिरवयाघणेसुं,
विलसह कावि चित्तसमयंमि सिरी वणेसुं” १ ८ पचपचपा महातोणकः ॥ पञ्चमात्रचतुर्मात्रपञ्चमात्रचतुर्मात्रपञ्चमात्राश्चेत् महा-
तोणकः । यथा “तुह पयावेणवि दवदसहेण महिवलए, ददडदरिभवेरिमंडलेण इह पसाहिए । महातृणवदरिविवरमज्ञानमि अहो-
मुहा, लजियन्व ठिभा नरनाह तुझ सिलीमुहा” २ ९ चीगौ सुमझला ॥ चगणचतुष्टयं गुरुभ सुमझला यथा “चीजं चएसु
निवसेसु कंबलम् चा(चो)लुकरायमणुसर महावलं । मूढ वहसु मा माणविसघंवलं, अत्ताणयस्स चितेसु मंगलं” ३ १ चौ पः स्वण्डम् ॥
चतुर्मात्रद्वयं पञ्चमात्रश्च स्वण्डं नाम स्वजकं यथा “नचाविभवंदणवणो, मचाविभमहुभरणो । स्वंडिभमाणिगिमाणओ, बाजह
दाहिणपवणओ” ४ २ पचता उपात् ॥ पण्मात्रश्चतुर्मात्रखिमात्रश्च उपात्खण्डकं उपखण्डकमित्यर्थः यथा “साहीणो चित्तणुओ,
पणओ स्वंडिभमकुओ । माए पवरणदुलहो कत्तो लभहू बहुहो” ५ ३ यश्चौ स्वण्डिता ॥ एकः पण्मात्रो द्वौ चतुर्मात्रौ स्वण्डिता
यथा “उज्जगत्कसायनयणं, हिअयलगजावयं चलणं । स्वंडिभाइ दहूण पिबं मरणयन्मि हिअयं निहिअं” ६ ४ त्रयोऽप्यव-

लम्बकः ॥ त्रयोऽपि खण्डोपखण्डखण्डताभेदाः प्रत्येकं अवलम्बकसंज्ञाः । संज्ञाप्रयोजनं द्विपदीखण्डे । ८ पश्चीर्युग्जो लीर्वा हेला ॥ पण्मात्रश्वतुमांत्रचतुष्टयं तथा युक्तं समस्थानगतो जो लीर्वा हेला । यथा “कोअंडं पसूनरहर्भं गुणो महुयरा, वाणा कामिणीण नयणा विलासगहिरा । समयतण् जडो सहयरो तुसारकिरणो, हेलाप तहावि भुवणं जिणेहू मयणो” ९ ९ सान्ते दोनावली ॥ सा हेला पादान्ते द्विमात्रोना व्यावली । यथा “नवघणमालिअत्ति कलिं विहृथओ, सजलविलोयणेहैं पहिआण साथओ । गिर्म्बे दबुहुआसमसिमलिणसामलि, पेच्छहू हंत विस्सिहराण आवर्लिं” १० १० चूपगा विनता ॥ चतुर्मात्रपक्षं पञ्चमात्रो गुरुश्व समे जो लीर्वा विनता यथा “मुहसिरिकलावनिजिभविद्यापायरमिसायरं तहलोकवहैं, अस्त्वलिअभुद्वज्ञाणाणाणेण निइडसयलकम्मुग्याहैं । विणयामरिंद्रमणिभवउडकंतिपव्वभारपक्षुविभवरण्यं, तं अणुसरामि भवजलहितारणं बद्माणमिह सरण्यं” ११ ११ तौ चस्तौ विलासिनी ॥ द्वौ त्रिमात्रावेकश्वतुमांत्रः उनहौं त्रिमात्री विलासिनी । यथा “मत्तकोइला महुरभासिणी, हसह किंपि सा जह विलासिणी । दोणिह दुंति सोहगलणिहआ, महिआ तहय चंदजोणिहआ” १२ १२ तौ चितौ मञ्जरी ॥ द्वौ त्रिमात्री त्रयश्वतुमांत्राः पुनरेकसिमात्रो मञ्जरी । यथा “चूअमंजर्ि मंजुकोइलागीअयं, मलयमारुञ्च पुण्णविबयं चंदयं । पाविजण महुमासि एृथ विसम-त्यओ, हवह झन्ति तेलोकनिजयसमत्यओ” १३ १३ सा तान्ता सालभञ्जिका ॥ सा मञ्जरी त्रिमात्रान्ता सालभञ्जिका यथा “चरणकमललग्ने बि हु पिअयमि पकोविरी, सालभञ्जिअब्ब सहि कीस तुमंसि अजंपिरी । सुणसु समुङ्गसंति पिअमाहवी-कुलकलयला, मयणविजयहुंदुहिङुणी इव पूरिअनहयला” १४ १४ चादि: कुसुमिता ॥ सैव मञ्जरी पादादौ चतुर्मात्रश्वेष्वकुसुमिता यथा “मयपरिपुद्धुटकलयंठीपञ्चमनिद्वरा, विहदफुडभमंतभसलावलिकलयलसुन्दरा । घणघोलंतमलयपवणोहुअकुसुमिअकेसरा, हिअयं निम्महंति न हु कस्स इमे महुवासरा” १५ १५ षष्ठ्युगौ द्वितीयपष्ठौ जो लीर्वा द्विपदी ॥ एकः पण्मात्र पञ्च चतुर्मात्रा गुरुश्व । तथा द्वितीयपष्ठौ चगणौ जो लीर्वा द्विपदी । यथा “सा रे बच पहिअ निअदइनं परिहरिजण सञ्चहा, इह हि समुत्थ-रंतकुसुमायरमासमुहम्मि अजहा । परहुअजुवहीअहालाहलविहलंघलिअचित्तओ, बलसि न दुवइअं पि वद्मीसरसरनिउर्बचित्तओ” १६ १६ इहान्यापि सुमनस्साराजयोत्क्षामनोवतीप्रभृतयः सप्तत्रिशद्वासमा द्विपथो विपुलाच्चलादयोऽष्टावर्द्दसमाश्च कैश्चिजिवद्वा-स्त्राश्च कचिका श्रिदन्त्वर्भवन्तीति पृथग्नोक्ता । १७ साद्ये न्ले छै रचिता ॥ सा द्विपदी आद्ये चगणे न्ले लघुचुष्टये सति छैः सप्तमिमांत्राभिर्यतिब्रेद्वचिता । रतिकेल्यन्ये । यथा “नचिरकीरमिदुणकोळाहलमुहुलिअकलमच्छेत्तओ, दिम्मुहमहमंतगांधुकदविहसि-

चंदोनु-
॥ ३२ ॥

असत्तवणओ । विरहभुद्दुद्दुसुंदरिमभविरलकासहासओ, पिभसहि मा पिअमिम परिकृप्यसु यं सरओ समागओ” १५ ६
गन्तारनालम् ॥ सा द्विपदी गुर्वन्ता एकेन गुरुणा चृद्वा आरनाले । यथा “अविरलचाहवारिधारावलिवियलणसोणलोअणाए, दारण-
पंचवाणवाणाहयहिभयफुरतेवअणाए । तुह विरहमि चंदमेदानिलचंदणतावजालिभाए, अहिणवमार नालवणयं पि तीह तं कुणसि
बालिभाए” १६ ७ उपान्त्यलोना कामलेखा ॥ सेव द्विपदी अन्त्यस्य गुरोः समीपमुपान्त्यं तत्र यो लखेनोना कामलेखा । यथा “राहं
चंदकिरणधवला मणहरणा मुप्फमाला, नीलुप्पलपसूणपरिवासमहग्धाजुणहाला । गेहं रयणदीवरहरं रहगीअं पंचमेण, तेण विणा असार-
मखिले लु कामलेहाधरेण” १७ ८ षचीदाश्वन्द्रलेखा ॥ एकः पणमात्रश्वारश्वतुमांत्रा द्विमात्रश्वेकश्वन्द्रलेखा । यथा “मयणविभार-
समुद्लहरिवित्थारकारिणी, जणिआणंदचंदमणिणिवभरसारसारणी । वण्ठलंतलायणणमकहावलिपसाहिआ, मज्ज नयनकुमुभाण इमा
सा चंदलेहिआ” १८ ९ चिपचाः कीडनकं जैः ॥ चतुमांत्रवर्य एकः पज्ञामात्रश्विमात्रश्व जैत्यष्टुभिर्यतिश्वेत् कीडनकं ।
यथा “कंकणांककिणिनेवरकलयलमुहलं, पवणपहुङ्गिरसिचयंचिअगवणयलं । दीहोच्छलुणखेलुणकयलोलणयं, सहइ इमाए अंदो-
लणकीलणयं” १९ १० षपचतदा अरविन्दकं ॥ पट्पञ्चतुखिद्विमात्रा अरविन्दकं यथा “ओअह तुव्म विरहे इमाइ मुहकमलं,
अविरलचाहधाराविलुलिभकजाले । अदमलेहपिहिभं व पुणिमचंदयं, सेवलसंवलियं व नवारविदयं” २० ११ पलदलचदगाद्वौ
मागधनकुटी ॥ पणमात्रलघुद्विमात्रलघुचतुमांत्रद्विमात्रगुरुम्यः परौ गुरु चेन्मागधनकुटी । यथा “नवमयरंदपाणपायदमयड-
त्ताला, भमरा रुणरुणंति कायलिकवसदाला । पंचममुगिगरंति पूभा अदि दिहीओ, चूंकुरुक्षसायकंदा कलयंठीओ” २१ १२ सञ्चे-
ञ्चकुटकम् ॥ पलदलचदगादत्सगणश्वेतदा नर्वुटकं यथा “परिमललुद्लोलभलिगीअसणकुडयं, जाव न जगवेह विसमर्थमहाभ-
डयं । माणं मोत्तुआण माणंसिणि स(म)प्यणयं, पेम्मभरेण ताव अणुसर सहि वलहयं” २२ १३ पजौ सिः समात् ॥ एकः पणमात्रो
जगणः सगणत्रयं च समात्रकुटकं समनकुटकमिलवर्धः । यथा “सयलसुरासुरिदपरिवंदिअपायतलो, निरुवमझाणनाणवसनासिक-
कम्ममलो । निवसउ मे मणमिम भवयं सिद्धिवरजिणो, विलयं जंति कामपमुहा जह ते अरिणो” २३ नक्गजसाः ससौ
यदि तदा समनकुटकमिति तु संस्कृतनकुटेनैव गतार्थमिति नोकम् । १४ त्रिप्वप्यन्त्यचस्य ते तरङ्गकम् ॥ त्रिप्वपि मागधन-
कुटी-मकुटक-समनकुटकेपवन्त्यस्य चतुमांत्रस्य स्थाने त्रिमात्रश्वेज्जवति तदा तरङ्गकम् । यथा “वहुविहुभावमुद्दमुहरत्तणमन्दिरं,
पवणुद्वभसामसरसीरुहसुन्दरं । निम्मलकंतिपुंजपरिलद्यवंगयं, सोहइ तीह दीहनयणाण तरङ्गिअं” २४ १५ गान्तं पवनोहुतम् ॥

तरङ्गकमेवं गान्तं अन्ते गुरुणाथिकं पवनोद्धुतं यथा “भसला दंसर्यंति महुपाणपरच्चसाण, बकंडा तरलियमणाण नियवल्लहाण। निघ्मरमहुरगीइरचमुच्चरिं इमासु, दोलाकीलाङाईं पवणुद्धुयवल्लियासु” २५ ६ चाभ्यां पाभ्यां पाद्रा तिर्निध्यायिका ॥ द्वाभ्यां चतुर्मात्राभ्यां यद्वा पञ्चमात्राभ्यां एकसाद्वा पञ्चमात्रापरे त्रिमात्रप्रयं चेत्रिधाप्येषा निध्यायिका । चाभ्यां तिर्यथा । “हा खामोअरि कुरंगनेत्तिए, वयणमङ्गहज्जिअचंदकंतिए । निज्ञाइअद्वयाविअमणसिए, दूसहो तुज्ञ विरहानलो पिए” २६ पाभ्यां तिर्यथा “निज्ञाइअद्वय जात्य मध्यमयबल्लरी, ललिअकंतिचंगे कलंकसोअरी । सेवंति तं तुह मुहचंदयं सया, उन्निच बाल-हरणच्छ चउरया” २७ पात्तिर्यथा “हरह जम्मसवसंचिआईं, भवियाण असेसदुरिआईं । तुह मुहं जगियमयणमाह निज्ञाइअं पि भुवणनाह” २८ केचित्तु पचाभ्यां तिरिति निध्यायिकां चदन्ति । यथा “वम्मीसरकंचणतोमरललिआ, दिहा छुडु सुंदरि चंपयकलिआ । शुलिओ छुडु दक्षिणओ गंधवहो, विल(य)लिओ ता पहियाण मणोरहो” २९ ७ चुपौ युझ जोऽधिकाक्षरा ॥ पञ्च चतुर्मात्रा एकः पञ्चमात्रसत्था समो न जगणोऽधिकाक्षरा । यथा “उज्जागरओ कवोलपंहुत्तणं तणुअत्तं, दीहुण्डा सासदंदया चित्तए विवसन्तं । अहिअकखरजंपिए॒ कि वा सुहय तुहविरहे, सा एक्षाहे वराइआ निध्यं मरणं लहे” ३० ८ सा तुर्यपा मुग्धिका ॥ सा अधिकाक्षरा तुयोंपि चेत्पग्णो भवति तदा मुग्धिका । यथा “जीए लगेह चंदणं गरलरसं व दूसहं, अंगंपि अ जीए तावह ससी अंगानीसहं । कयलीदलमाझओ वि किरइ हुभवहं पि व जीए, दाहो मुद्दाइ एस कह समइ गुणालय तीए” ३१ ९ आदौ यश्चित्रलेखा ॥ सा अधिकाक्षरा आदौ यश्चेत्पिलेखा । यथा “नहयलिमि सयलदिसामुहेसु गहणमिमि गिरिवरे, सरिपुक्खरिणिआसु देवडलपसु भित्तिसु नयरे । दूरमिमि पासे वरमिमि अंगणपएसए तुह, चित्तलिहिंजि पि व मयच्छ पेच्छामि सुंदरं मुहं” ३२ १० पौ महिका ॥ साधिकाक्षरा आदौ पौ चेन्महिका । यथा “उठिभज्जव मायदमंजरी पाडला दुलओ चिरं सा, पायडविभाससिरी अ नोमालिआ वि निघ्मरं । विभसउ वसंतमि फुडं मणहरा असोअवहिआ, एकचिअ भसलस्स माणसं हरह हन्त महिआ” ३३ ११ सा तुर्यपा दीपिका ॥ सा महिका चतुर्थः पञ्चीपिका यथा “मत्तवारिहरपंतिरुद्दहरिणंक-मङ्गहसोहए, रोअसीकंदरससंतघोरभंधयारवृहए । रमणवासभवणाहिसारिभाण रहरविज्जुलेहिआ, कामिणीण अवलोअकारिणी हवह इह करदीपिका” ३४ १२ ताभिरविकाक्षरादिभिः संकीर्ण लक्ष्मिका यथा “केसरकुरवयमायंदतिलयभ-सोअकोरया, विरहणलङ्घज्ञानंतिर्विभिणीवियचोरया । एदे किर दुपिष्ठाविलसंति मणोहवसरा, जेसुं ते कह निगमियन्ना महु-

छंदोनु-

॥ ३३ ॥

लच्छुवासरा” ६ अत्राद्यपादव्रये अधिकाक्षरा चतुर्थपादे मुरिधका । एवमन्याभिरप्युदाहार्या । केचित्स्वैरपि खञ्जकमेदैः सद्गीर्णतायां लक्ष्मिकामिच्छन्ति ॥ ३५ ॥ ६ चतुष्पञ्चपदसप्ताष्टनवया मदनावतार-मधुकरी-नवकोकिला-कामलीला-सुतारा-वसन्तो-त्सवाः ॥ चतुरादिपाः कमेण मदनावतारादयो भवन्ति तत्र चतुर्भिः पञ्चमाश्र्मदनावतारो यथा “गिर्जंति गीर्जिओ पिङ्गति महराओ, नचंति वेसाओ परिलहसितकेसाओ । एवमत्रोन्नपरिरभणासारए, कीलंति रामाओ मयणावयारए” ३६ पञ्चमिंधुकरी यथा “चरणेणवि नवकुदिअकुडयमपरिघट्यंतिआ, पक्षवाण्णवि विहसितकेअयमचित्तवंतिआ । उअह इति एसा निम्मलयरगुणाणुरंजिरी, अहिसरह विभसंतजाइकुसुमं चिभ महुअरी” ३७ पञ्चिनेवकोकिला यथा “नवकोइलरवाऽवलमंजरिमायदत्तरुकंतारए, सच्छन्द-महिआमयरंदरसमत्थोलंतछप्पए । जिभंतमलयदिसमीरणलोलनोमालिआवहिए, संभरह पंथिओ पिअयमं ओसहिं हिअयए सहिए” ३८ सहभिः कामलीला यथा “मत्तपिभमाहवीपंचमोग्यारगुंजंतचूअहुमत्तबो, मिडमलयमाओउहूअवहिप्पसूणगाघोलंतरोलंबबो । चारुकंकेलिसाहंतदोलासमंदोलणासत्तनारीअणो, कामलीलासहो संपयं विलसए एथ एसो वसंतकवणो” ३९ अद्यभिः सुतारा । यथा “पिअयम कहं जासि एआइणि मं चहत्तूण देसंतरं पेच्छ निछुज, सुरहिमासो पवट्टो असेसाणं जणाणं विलासेकदिक्खागुरु अज । एस सुविश्वटकंकेट्टकेलिमायदंद्वोलंतरोलंवीहिस्सणो, जं सुतारो अणुइंदटकारओ इह निसामिजाए सुहडपंचेसुणो” ४० नवभिर्वसन्तोत्सवो यथा “कुल्हिआणेअकंकेलिमहुपाणमत्तालिक्षंकारकलगीहिगिजंतकुसुमावहो, मायंदनवमंजरीकसायकंठकलयंठीकोला-हलाउलिजंततहसमूहो । पिययमपरिरभणजुंबणाइप्पसंगसंगलियरसनीसंदुदुसिअरोमकृबो, हलहलियतरुणीअणहिअयओ पवंचिअपं-चमो विलसिओ वणेसुं वसंतयक्सओ” ४१ खञ्जकप्रकरणम् ॥

६ खञ्जकं दीर्घीकृतं शीर्षकम् ॥ खञ्जकान्यपि दीर्घीकृतानि शीर्षकसंज्ञानि । शीर्षकविशेषानाह ६ गीत्यन्ताववलम्बकौ द्विपदीखण्डम् ॥ अवलम्बकद्यमन्ते गीतिशेत्तदा द्विपदीखण्डम् । यथा रत्नावलयाम् “कुसुमावहिपिअदूअयं, मडलावंतो चूअयं, सिहिलिभमाणमाहणओ, चाअह दाहिणपवणओ, विअलिअवलामेलओ, इच्छिअपिअयममेलओ, पडिवालग्नभसमत्थओ, तम्मइ जुअइसत्थओ, इय पदमं महुमासओ, जणस्स हिअयाइं कुणइ मउआइं, पच्छा विधह कामओ, लदावसरेहिं कुसुमवाणेहि” १ ७ द्विपद्यन्ते गीतिद्विभक्तिका ॥ द्वौ द्विपदीगीतिरूपौ भज्ञावस्त्रां द्विभक्तिका यथा “दारुणदेहदाहपविअंभण कुडुइंतहारए, हिअयत्थलनि-हित्तवणचंदणपंकुचोडकारए, दीहरसासददुसहिकरयलघुअविभणारविंदए, तिणयणतहुअनेत्तपत्तानलज्जालकरालचंदए, विरहमि तुज्ज

॥ ३३ ॥

एरिसे, तह कीणा कुवलयछ सदुहंगिआ, जह सणहलकखूणणयं, तीए अंगमिम सिकखइ अणंगओ” २ ॥ ६ अन्यथापि ॥ अन्य-
रपि छन्दोभिर्द्वन्द्वत्तैर्भक्ती अन्यैरुका तत्र गाथाया भद्रिकाया योगे यथा “उधाइअहंकानिलक्षपक्षंपणपठंतविद्वोहे, अविरलवह-
लक्षलक्षंतविच्छुलावलयलहके, सरहसरठंतदहुरे कणंतमोरे पठंतजलनिवहपृष्ठ, गजंतमेहमंडले को जिअह विणा पिण्ण पाउसन्मि”
३ वस्तुवदनस्य कर्पूरेण यथा “निकंदलकयकच्छ नलिणिवज्जित कय सरसरि, निचंदणु किझो मलओ तुहिणवज्जिओ किझो हिम-
पिरि, निप्पलवकिअकरि पवत्तु कंकेहिविडविसय, पत्तचत्त कय बालकयलि, अकुसुम कय तरुलय सिसिरोवयारकिहि, परि-
यणिहि गिम्मुत्तावलि कय भुवण, तो विहु न तीह तुह विरहभरि खसइ दाहदासणविअण” ४ कुकुमेन यथा “शयणुपरि किन
चडहिं कि नरि विकलरहिं दिसिहि चसु, भुवणत्तयसंतातु हरहिं कि न किरवि सुहारसु, अंधयाह कि न दलहिं पयडि उजोव गहिड-
हुओ, कि न धरिज्जहिं देवि सिरहं सइं हरि सोहिलओ, कि न तणड होहिं रयणारहु होहिं कि न सिरिभायरु, तुवि चंद निअवि-
मुहु गोरिअहि कुवि न करह तुह आयह” ५ रासावलयस्य कर्पूरेण यथा “परहुअपंचमसवणसभय मज्जं स किर, तिभणि भणइ न किं पि-
मुद्रकलहंसगिर, चंदु न दिक्षण सकह जं सा ससिवयणि, दप्पणि मुहु न पलोओहु तिभणि मयनयणि, वद्दरिव मणि मज्जिकुसुमसख-
खणि खणि सा बहु उत्तसद, अच्छरिव रूवनिहि कुसुमसरु तुह दंसणु जं अहिलसइ” ६ कुकुमेन यथा “जह अज्जलकहिं नयणदीहनयणि-
अहिखणु, केभइकुसुमदलन्मि भसलु विलसइ तजणु, जह तीए मुहि द्वावि मंदु हासड चब(ड)ह। ता जणु हीरयपवमरायसंचओ शाढ़, जइ-
तीए महुरमिडभासिणिहि वयणगुंफ निसुनिजजह, तावह करेपि जणु अमयरसु कणणपणपुडि पिज्जइ” ७ वस्तुवदनकरासावलयसंकीर्णस्य
कर्पूरेण यथा “अविहुडभवरुप्परुदगुणांठिनिवद्वओ, एआरिण हलि गलइ पिम्मु सरलिमवसलद्वओ, माणमदप्पकहु तुह न जुत्तु
उत्तिमरमणि, तिभणि बारवं वारवार वारणगमणि, अह करिहि कलहु वहहिण सहुं इच्छमयचिछ्हपणय मुहु, माणिक्कि मणंसिणि करि-
ववलु हेहि खेहिताजओ तुहं” ८ कुकुमेन यथा “पंडियंडयलपुलयपवरपयडगवद्वायरु, कंचि बालबालाविलासवहलिमगुणनायरु,
दविडिविव्यंचयपवयपरिमललहसडव, कुंतलिकुंतलदप्पक्षाडप्पणलंपदड, मरहुमाननिद्वावयविवहविहंसणसकड, कसु करह न मणि हलो
(ला)हलड मलयानिलहु झुलकड” ९ रासावलयवस्तुवदनकसक्कीर्ण(स्य)कर्पूरेण यथा “तहणिहूणि(ण)गंडप्पहुंडिभतिमिरमसि, उक्षलुका-
वदणु दुसहु मा करव ससि; मलयानिलु मयनयणि धुणिअकप्परुकयलिवणु संधुक्किभमयणमिग सहि इमा तुज्ज तवव तणु, तणु अंगिम-
खदहिं पडहि तुह मयणवाणवेयणकलह, चय माणु मणि वहहिण सहुं चडि म जीव संसय तुलह।” १० कुकुमेन यथा “सवण-

निहिअहीरयहसंतकुण्डलजुबल, ^१ थूलामलमुचावलिमणिडअधणकमल, सेअंसुअपंगुरण बहलसिरिहंदरसुनल, बहुपहुङ्कविभइलुफुहु-
कुहाविभकुन्तल, तो पयड धाह दंसणजगियखलयणडरभरभारिभ, अहिसरह चंदसुन्दरनिसिहि पदं पिअयम अहिसारिभ” ११
बदनकल्य कर्षेण यथा “कि न फुहइ पाढल परपरिमल महमहेह कि न माहवि अविरल, नवमलिभ कि न दलह पहलिय
कि न चत्थरह कुमुमभरि महिज, दीहियतलायसरत्लुडिहि कि न पसाहि पठमिणि फुडह, तुवि जाइ जायगुणसंभरणु ज्ञाणु
कि भसलु दु मणि खुडह” १२ कुमुमेन यथा “जइ तुह मुहु करयलु उमोडवि चहिभ ची(वी)रंचलु अच्छोडवि माजिणि तुवि पसाओ-
करि सुम्मउ, पईं पिह उत्तावलिभ म गम्मउ, जइ किम्बइ वि संवहपयज्ञयलु इहु विहिवसिण विटह, ता तुज्ञा मञ्जु खीणतु
खरव कि न खामोअरि तुटह” १३ एताश्व वस्तुवदनकर्षूराया द्विभक्तिकाः पदपदा इति, सादृच्छन्दांसीति च, सामान्याभिधानेन
मायधानान् प्रसिद्धाः। यदाह “जइ चथुआण हेहे, बहाला छंदयमिम किंजन्ति। दिवहृच्छांदयच्छप्यवक्ष्याइ ताहं तुचंति” इत्यादि। एवं
मात्राया अप्युपरि द्विपशुल्लालका वस्तुकादीनामप्युपरि दोहकादयो द्विभक्त्यामेव द्रष्टव्याः। युद्धानुरोधात् रहा(हु) एथगभिवास्यत
इति सर्वमवदातम्। ६ द्विपश्यवलम्बवकान्ते गीतिखिभक्तिका ॥ एवं द्विपदी पश्चादवलम्बकस्तदन्ते गीतिरिति विभक्तिका । यथा
“निभभरदलिभसत्तदलपायवसंकदतडिणिपुलिणिया, सेहालिअपसूणपरपरिमलपुण्णपहा(द)यपवणया ॥ कुवलयगंधलुद्फुहुधुअपथुभगी-
तिभंगिआ, पंकयवणकर्णतकलहंसीकुलहुकारसंगिआ, ओहविचिक्खलया, निम्मलजलसोहिलया, रायरण्सवदूभया, कलमामो-
अपसूभयैं, तितुबणलच्छीभवणया जोण्हाजलभरिअनहयलामोभया, कस्स न हरन्ति चित्तयं, एपु लोभमिम सारभा दिअहया”
१४ ७ त्रिभिरन्यैरपि ॥ अन्यैरपि त्रिभिरश्छन्दोभिः श्रुतिमुखेभिभक्तिका तत्र मधरीखणितान्ते भद्रिकागीतियथा “उच्छलंत-
च्छप्यवकलगीतिभंगिधरे, विष्फुरंतकलवंठिकंठपंचमसेरे, गिजमाणाहिंदोलालवणपसाहिषु, चबरिपडहोइमसहसंखाहिषु, विभसिअर-
त्तासोयलए, केसरकुसुमामोअमए, पण्फुहियमायंदवणे, घणघोलिरदक्खणपवणे, इअ एरिसमिम चेत्तए, जस्स न पासमिम अतिथ
पिअमाणुसं, सो कह जिअइ वर्णसिए, विष्फो मयरद्ययस्स भहिआहिं” १५ ८ गाथस्याद्यार्द्दं समैश्चैर्गात् प्राग्वृद्ध(मन्त्य)स्य ते पादः
समशीर्पकम् ॥ गाथस्य प्रथमाद्यमन्याद्वारोरवाँक समैश्चैर्गार्द्दंदमन्त्यस्य च गुरोःस्थाने ते त्रिमात्रे सति पादश्चेऽवति तदा ताहौ-
श्रुतिभिः पादैः समशीर्पकम् । यथा “सरसयसुरहि सुस्सायतरुणमायंदमवलमंजरिदलोहकवलणकसायसंसुद्धकंठकलयंठिनिअरकंठो-
च्छलंतपंचमपलाववोल्लालयंभि, रुदारविदमयरंदर्विदुसंदोहपाणसाणंदभमरनिवर्चवहलझंकारमुहलिवज्ञाणचारुलच्छीए। तितुबणमणहरे

दक्षिणसमुद्रक्षेत्रमालिभासरणसंगनिवृत्तिभिरमलयमाहभास्त्रपहल्लं (८) तविविहवहुवेष्टिगहणवणकुसुमगोच्छवद्धलिअपदर्पिंजरपरायप-
 दिहत्यवहदिसाचकदंसण्यष्टियमाभरणमिलिअसुच्छापहारनिवृत्तपहिअसंघायरुद्धमगंतरदूसंचरधरे । पष्टुकुमिभसघणकिसुयसमूदक-
 णिआरकुंजवरकंचनारकेसरलवंगचंपयपियंगुमलीमहलमाहविविभाणकंकेलितिलयकुरुव्यपियालुकागनागकेसरसुखणकेअद्कुडंगपाडलत-
 मालनोमालिवल्लपसरंतपरमपरिमलघचकमहमहिअसमच्चवणंतरे, मा वच कंत चत्तू मं इसं भवणर्विडिअं तरुणिसत्यचञ्चरिविणो(वचरिविण)-
 असमसीसनददंडाहिघायसदंतरालतालाणुलग्नासुमंतमहलोदामपाडपडिज्ञमंजुहिदोलभंगिभालवणरेहसंबद्धेणुविवरोहुसंतसरभेअसाह-
 णहाणसहमि वसंतपु” १६ अत्र समस्याने जो लीर्वा तथान्याचागणाश्चागेकश्चगणो जो लीश न कर्त्तव्यः । इत्याश्चायः । ८
 मालागलितकपादान्ते विषमचावुद्धौ वेः ॥ मालागलितकपादस्यान्ते विषमसुह्यस्य चगणह्यस्य तुद्धौ सत्यां वेः परं सम-
 शीर्षकम् । विषमशीर्षकमित्यर्थः । मालागलितकपादात्रापि समस्याने जो लीर्वा विषमे तु जगणो न कर्त्तव्यः । यथा “हयवरसुर-
 खणिजमाणमहिरेणुपदलबहलिज्ञमाणगयणंगणुत्थरिदभविरलधारयुजसंबलणरुद्धलोअणवर्वचमच्छरिगपरवसो, अवयरद्द सम-
 तदो तुरिदममरनिअरो निवभरसंचरंतचउरंगसेन्नपवभावलिनीसेस भूवलयखडहंतमंद्रसुमेहकइलासार्विधगिरिनारपभुदिगिरिसिहरनि-
 वडणाई भरंभगुरिदकेधराई तम्भ ह वराहपवरो धणुकावसुकताश्चविद्वकरदिघडकुंभतदनिविद्विद्विद्विरलरंधनिडभरक्षरंतसोणिदतरंगिणी-
 इअबहलपंकसुप्यतचक्रहसंवराओ एआओ भीसणाओ समरवसुहाओ, सुविसमसिसयाई निवडंति तुकरंताई पिण्ठ नितिद-
 करवालधराहिघायसुमंतयाई संपद । इमाओ नवंति वहुविहसुहडकवंधर्षतीओ सुरवहुसुकपारिजायविडविकुसुमाओ । १७
 शीर्षकप्रकरणम् । ८ ॥ इत्याचार्यथीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपक्षच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ आर्या-गलितक-खञ्जक-शी-
 र्षकव्याख्यानो नाम चतुर्थोऽध्यायः ।

अथ प्रायोऽपञ्चंशे संस्कृतप्राकृतच्छन्दोनन्तरमपभ्रंशगतानि छन्दांस्यधिकियन्ते प्रायो ग्रहणाज्ञापान्तरे पि भवन्ति ॥ अजश्लूस्तृतीयप-
 ञामौ जो लीर्वांत्साहः ॥ जगणरहिताः पद्मचगणा उत्साहः । अत्रापवादः तृतीयः पञ्चमश्च जगणो लघुचतुष्टयं वा यथा ‘अवमज्जिभदुड-
 चित्तसंगमयक्षघाय जे जे सोत्साह नाह झायंति तुज्ज पाय । ते ते संसारि वीर कहवि न लहंति दुक्खु जं किर वचंति झन्ति पहुनि-
 च्छणेण मोक्षु’ १ इदानीं रासकानाई । ८ दामात्रानो रासको दैः ॥ दा इत्यष्टादशमात्रा नगणश्च रासकः । दैरिति चतुर्दशभिर्मीत्राभि-
 र्यतिः । यथा “सुररमणीअणकयबहुविहरासवधुणिअजोहविदविदारयसयज्ञमुणिअचरिअ । सिरिसिद्धत्थनरेसरकुछचूदारयण जयहि जिणेसर

बीर सयलभुवणाभरण” २ सर्वा अपि जातयो रासका भवन्तीति केचित् । यदाह “सयलाक्षो जाईओ पत्थारवसेण पृथ बज्जंति । रासाबन्धो नूणं, रसायणं वेदगोहीसु” ३ चुलगा चा ॥ चतुर्मात्रपञ्चकं लघुगुरु च यदि चा रासकः । पृथग् योगात् डैरिति न चर्तते । यथा “गोवीअणदिजन्तयरासय निसुणंतहं, वासारति पहुचइ पहिअहं पवसंतहं । निअवलह तिम्ब किम्बह हिजयंतरि निवडिअ, जिम्ब जनह न बहंति चलणनावह निअडिहि अ” ४ ५ चपजाया अव्यतंसकः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रो जगणद्वयं यग-
णश्च अवतंसकः । यथा “सायरु रयणायरु बोल्हिं जं बुहसत्य तं सच्चु जि जाय निसायरकुच्छुह जस्थ । जह एकु हूओ सिरि-
कंठसिरे अवयंसु, अवरु तिरिनाहउरिभूसणु उहसिअंसु” ६ ७ चः पौ जो गौ कुन्दः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं जगणो गुरुद्वयं
च कुन्दः । यथा “अहरुहदलद्वजवापसूण दन्तकुन्द पाणिवरणनयणवयणविअसिभारविन्द । कुम्भमपुरु पचकम्भुवि सुन्दरि तुवभ
देहु तुह वरु मज्जा देसु बहसि विवरीड पहु” ८ ९ पाचाचागाः करभकः ॥ पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रद्वयं जगणो गुरुश्च करभकः
यथा “करहयथणहरगलिभलोलमणोहरासय, गंडथललुलिभमइलजिलकुतकभारय । अणवरयवाहिगिवडयसूण सोणविलोभण, तुह
हुञ्ज नरवद्विलय संपय वेरिवहुअण” १० ११ चपाचागा इन्द्रगोपः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रद्वयं गुरुश्च इन्द्रगोपः । यथा
“रेहहि अरुणकंति धरणीअलि इंदगोवया, पाडससिरि नाइ पव जावयबिंदु लगणया । पृहवि विजुलेह झलकंति अ बहलकं-
तिआ, लविसउजह जायरुवनिम्मविअच्च कंठिआ” १२ १३ चपाचालगा कोकिलः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रद्वयं लघुगुरु
च कोकिलः । यथा “हंसि तहासओ गदविलासु पडिहासह रित्तओ, कोइलरमणह तुहवि कंडु कुंडचणु पत्तओ । विरहय कंके-
लिह दोहल संपइ पूरंतिअ जं किर कुवलयनयण पहु हिंडह गायंति अ” १४ १५ चपाचलगा दर्दुरः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं
चतुर्मात्रो लघुगुरु च दर्दुरः । यथा “मत्तंबुवाह वरसंतिण पहु समहिओ, आयणसु संपय महिअलि जं विरहओ । हंसहंकल-
सद्दिण जं आसि मणोहरु, दहूररदिआडलु निम्मिओ तं सरवह” १६ १७ चरजमगा आमोदः ॥ चतुर्मात्रो रयणजगणमगणा
गुरुश्च आमोदः । यथा “असोअमंजरीफुरंतआमोपसुं, कलरोलंबचंद्रकायलीसदेसुं । अणवरयं वहंतसारणीतोपसुं, धज्ञा केवि जे
रमंति उज्जाणेसुं” १८ १९ चलगापासा विद्वुमः ॥ मगणरणौ लघुगुरु पगणद्वयं सगणश्च विद्वुमः । यथा “झूवहि चावयं मणो-
हवस्स ससितुलं वयणं, अंगं चामीअरपहं अहिणवकमलदलं नयणं । तीषु हीराविं च दंतपंति विद्वुम अहर, ऐच्छताणं पुणो
पुणो काण न हवह मणं विद्वुरं” २० २१ रो मीर्मेघः ॥ रगणो मगणचतुष्टयं च मेघः यथा “मेहयं मचंतं गजंतं संनदं

पेच्छंता, उभमदेहिं विज्ञुजोपर्हि घोरेहि सुच्छंता । केऽहृगंधेणोदामेसुं मग्नेसुं गच्छंता, ते कहं जीअंते कंताणं दूरेणं अच्छंता” १२ ॥ त्रयलगा विभ्रमः ॥ तगणसगणवगणा लघुगुरु च विभ्रमः । यथा “लायण्णचिवभमं तरंगंतिहि निहृतम्महं जिआ-वंतिहि । प्रेमि शिवाहिं जे पुलोइजइ, ता मत्तलोइ सग्नु पाविज्जह” १३ मेघविभ्रमौ वृद्धैरपश्चंशे एव निवद्वाविति वर्ण-वृत्तेषु नोक्ता । ४ चपजगगा: कुसुमः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रो जगणो गुरुद्वयं च कुसुमः । यथा “निरिठउ करिवि चंदु दोणिण संड, तहि निमित्य मयनवणाइ गंड । वरकुसुम घडेविणु गंधचंगु, कोमलु तहि विरहओ एहु अंगु” १४ इहान्येपि चन्द्रकख-जकान्तचञ्चलचलतनुवीरप्रियकुपितरुष्टकृष्णसितधनदकुररशिवादयो रासकमेदा वृद्धैरपनिवद्वाले तु कचित्केचिदन्तभवन्तीत्यसाभिनोक्ताः । ५ ओजयुजोइछडा रासः ॥ विषमसमयोः पादयोः यथासंखयं छा इति सप्त ढा इति त्रयोदश मात्रा चत्र स रासः । यथा “मुणिवि वसंति पुरपोदपुरंधिह रासु, सुमरि विलडह हूओ तकखणि पहिव निरासु” १५ ॥ पाच्चदाश्विस्तृतीये पञ्चमे चो जो लीर्वा पञ्चाह्निलिपात्पूर्वाद्वामात्रा ॥ ओजे पादे प्रथमे तृतीये पञ्चमे च हौ पञ्चमात्रावेकब्रह्मात्रो द्विमात्रबैकः युजि पादे द्वितीये चतुर्थे च चिश्वरणवयं तथा तृतीये पञ्चमे च पादे चतुर्मात्रो जो लीर्वा । एवं पञ्चमदी पादवयेण कृतपूर्वाद्वामात्रानामच्छन्दः । यथा “मत्तकोइलनायणंदीइ सिंगाररसोगंगमिण, नचमाणमायंदपत्तहि । अहिणिजजइ मयण जयनाडउब्ब, संपह वसंतिण” १६ प्रायो ग्रहणात्संस्कृतेपि यथा “मुष्कशिखरिणि कल्पशालीव निधिरथनग्राम इव कमललण्ड इव मारवेडवनि । भवभीमारण्य इह वीक्षितोऽसि मुनिनाथ कथमपि” १७ ॥ द्वितीये तुर्ये तयोर्वाद्यस्य चः स्थाने पो मत्तवालिका ॥ मात्रैव द्वितीये तुर्ये वा पादे क्रमेण युगपद्वा तयोरायस्य चगणस्य स्थाने पगणश्चेतदा मत्तवालिका । तत्र द्वितीये पादे प्रथमस्य चस्य स्थाने पो यथा “कुमुखकमलहं एकउप्पन्ति मरलेइ तुवि कमलवणु कुमुणसंदु(ह) निच्छुवि विआसइ । सच्छन्दविआरिणिअचंद्रजोणह किं मत्तवालिआ” १८ चतुर्थे यथा “गहिरु गजजइ धरइ मयवारि विहलघुलु नहु कमइ दुजिवारु दिसिदिसि पलो-इ । ओ मत्तवालियसरियु विसमचेदहु पावसु पयटहइ” १९ द्वितीयचतुर्थयोर्यथा “पेच्छ पाडसलच्छ वच्छलइ मउलंति सच्वाओ दिस घटहटंति वणममत्तवालिअ, कुट्टिति केऽहृकुसुम रिइ पडतिथ कह जिअउ वालिआ” २० ॥ तृतीयस्य तो मत्तमधु-करी ॥ मात्रैव द्वितीयतुर्ययोः पादयोः क्रमेण युगपद्वा तृतीयस्य चगणस्य स्थाने तगणश्चेतदा मत्तमुकरी । तत्र द्वितीयपादे तृतीयचगणस्य ते मत्तमधुकरी यथा “मृतमहुअरितारसांकारकलयंडिकलयलिहि, मयणथणुहट्कारससिहि । कह जीवहु विरहिरिणिड,

छंदोनु-

॥ ३६ ॥

दूरदेसपवसंतरमणित” २१ तुर्तीये पादे यथा “फुडिअकेसरतिलयभावंदि पप्फुहिअकमलवणि, सुरहिमासि संपइ पयट्टइ । मत्तमहु-अरिरविण मयणचरित बणलचिठ गायइ” २२ उभयोर्यथा “गुणविवजिह पुरिसि रचेइ, गुणवन्ति परंमुही तह य पंकडपन्ति निवसइ । मत्तमहुअरि कमलि अहह, लचिठ अविआर विलसइ” २३ ४ तुर्तीये पञ्चमे तयोर्वा पोश्चौ मत्तविलासिनी ॥ मात्रैव तुर्तीये पञ्चमे च पादे तयोर्वा युगपदाधयोः पगणयोः स्थाने चगणौ चेत्तदा मत्तविलासिनी । तत्र तुर्तीये पादे योः स्थाने चौ यथा “समयमयगलगमणरमणिज्ञ, मयभिभलनयणजुओ । आरत्तकबोलसोहिरु, मत्तविलासिणिअरु, हरइ चित्तु लहुरपयंपिह” २४ पञ्चमे यथा “मत्तजलहर गहिरु गजजंति, केकारहिं मत्तसिरहिं, मत्तु मयणु पहरेइ दुज्जओ, विषु मत्तविलासिणिहिं भणि, संपइ कांइ किहजड” २५ उभयोर्यथा “सेजिं पंडिअ सेपिज गुणवंत ते तिहुअणसिर उवरि, ताहं चिअ जम्मु जाणहु, जे मत्तविलासिणिहिं नवि, खोइ(हि)अ सुदक्षाणओ” २६ ५ चस्य पो मत्तकरिणी ॥ मात्रैव तुर्तीये पञ्चमे च पादे उभयोर्वा पादयोश्चगणस्य स्थाने पगणश्चेत्तदा मत्तकरिणी । तत्र तुर्तीये पादे चस्य स्थाने पो यथा “जासु अंगहिं घणु नसाजालु, जसु पिंगलनयणजुओ, जासु देत पविरलविभुज्जय, न धरिजइ दुहकरिणी मत्तकरिणि जिम्ब घरणि दुज्जय” २७ पञ्चमे यथा “कहिं दिव्व कहिं ते मत्तकरिणी अ, कहिं घहिअ भिच्छभडा, निहित हयवरवहिलय, दुंडोलिरु गिरिगहणि हझ तुज्ज रिड रोआहिं गहिलय” २८ उभयोर्यथा “जेत्थु गज्जरहिं मत्तकरिणिवह, रंखोलहिं जेत्थु हय, जेत्थु भिडिभीसण भमंति भड, तहिं तेहइ रणि वरइ विजयलचिठ पहै पर सम्मरोब्भड” २९ ६ आभिर्भात्रादिभिः संकीर्णा बहुरूपा यथा “गान्मिव पट्टणि हहिं चबहहिं राउलि वेडलि पुरि जं दीसइ । लडह-अंगिअ विरहिंदजालपूण, तं सा एकवि कय बहुरूपकलिभा” ३० अत्र प्रथमः पादो मात्राया द्वितीयो मत्तविलासिन्याश्चतुर्थो मात्राया: पञ्चमो मत्तकरिणाः । ७ आसां तुर्तीयस्य पञ्चमेनानुप्रासेऽन्ते दोहकादि चेद्वस्तु रहा(हु)वा ॥ आसां मात्रादीनां तुर्तीयपादस्य पञ्चमेन पादेनाऽन्ते नुप्रासेऽन्ते दोहका पदोहका वदोहकाश्चेत्तदा रहा(हु)वस्तु वा यथा “लुहिंदुं चंदणवहिपंकि सम्भिम(कि)लिदु लवंगवणि खलिदु वस्तुरमणीयकयलिहि । वज्जलिदु फणिलयहिं बुलिदु सरलककोललवलिहि, चुंबिदु माहविचलिहि उलहृदकामिसरीह भमरसरिच्छड संचरइ रहु(हु)ड मलयसमीह” ३१ मात्राप्रकरणम् ।

४ चौ लान्ततौ चौ तो वस्तुकम् ॥ चगणद्वयं हौ च लध्वन्तौ तगणौ चगणद्वयं तगणश्च पादे चेत्तदा वस्तुके चतुर्भिः पादैः । यथा “सुरवहुमहुअरिपंतिपीभगुणपदिमलजालहं, नहमणिकिरणकलाय चारुकेसरनिअरालहं । पत्थुअवत्थुअगीतिचारुमुणिनिवहमरालहं,

तिहुअणसिरिकुलहरहं नमहु जिणपहयकमलहं” १ । ६ पचिया युज्यजच ओजे जो लीढां वस्तुवदनकम् ॥ एकः पण्मात्रश्च-
 गणत्रयं पण्मात्रश्च वस्तुवदनकम् । अत्रापबादः समे जगनरहितश्चगण ओजे जो लीढां यथा “मायाविथहं विलदवायवस्तवंचि-
 अलोभहं, परतिरिथभहं असारसत्थसंपाइअमोहहं । को पतिजइ सम्मदिडि जहवत्थुअवयणहं, जिणहं मनिग निश्चलनिहितमण
 करुणाभवणहं” २ वस्तुकमित्यन्ये । अथ केचित्पोडशभ्यो लघुभ्य आरभ्य लघुद्वयवृद्धया वंशादीन् वस्तुकविशेषानांहुः । यथा “वंसो
 वित्तो बालो वाहो वामो बलाहो विदो । विदो विसो विसालो विसारओ वासरो वेसो । ३ । तुंगो रंगो भिंगो, भिंगारो भीसणो
 भवो भालो । भदो भग्गो भदो भीरु तत्तो भदो भसलो । ४ । अलजो बलजो मलजो, मझीरो मयमओ मओ माणी । महणो मसिणो मडलो
 महो मुहो मद्दहो मुहलो । ५ । एए नामनिवदा, चट्टवीसकला हवंति वस्तुवया । सोलहलहुआउ लहुहिं, वहुमाणोहिं दोदोहिं । ६ ।
 एते च वस्तुवदनकप्रस्तारान्तर्भूतत्वात्पृथग् न लक्षिताः । तत्प्रसारे हि अट्टी कोटीकोव्यः समधिकास्ततः कियन्तो भेदाः परिगणयि-
 प्यन्ते इत्यास्तां तावत् । ७ घोऽजचः पपौ रासावलयम् ॥ आदौ पण्मात्रस्तः जगनरहितः चतुर्मात्रस्तः पण्मात्रपञ्चमात्रौ यथा
 तद्रासावलयं यथा “माणु म मेलिं गहिछिए निहुइहोहि खणु, डवयओ चंदु पयहुभो रासावलय खणु । दिनिखसु एहिवि नवगिहिं
 पइ हलि भयणहय, बहुह पयह पडंति भणंतिभ वयणसय” ॥३॥ इदं चतुर्पदी वस्तुकं चेत्येके । ८ द्वयोरर्द्धसङ्करे सङ्कीर्णम् ॥ द्वयोर्वस्तु-
 वदनकरासावलययोरर्द्धयोः सङ्करे यदि वस्तुवदनकस्य पूर्वार्द्धं रासावलयस्योत्तरार्द्धं, रासावलयस्य वा पूर्वार्द्धं वस्तुवदनकस्योत्तरार्द्धं
 तदा सङ्कीर्णम् कमेण यथा “अविहुडभवरुप्परपरुहु गणगंठिनिवदभो, अइआरिण हलि गलइ पेम्मु सरलिमसयलहजो । माणमडफरु
 तुह न जुत्तु उत्तिमरमणि, भिंभणि वारवं वार वार वारणगमणि ॥ ४ ॥ सवणनिहिबहीरयहसंतकुंडलनुयलु थूलामलमुक्तावलिमंडि-
 अथणकमल । सेअंसुभपंगुणवहलसिरिहंडरसुजल बहुपहुलविभहुल फुलफुलाविभकुंतल ॥५॥ ६ पचचादो वदनकम् ॥ पचचेभ्यः परो
 द्विमात्रश्चेत्तदा वदनकं यथा “अज्ञवि नयण न गेणहइ तरलिम, अज्ञवि वयणु न मेहुह भोलिम । अज्ञवि थणहह भरु न पडिच्छइ, तुवि
 मुद्दाहं दंसणि जगु मुज्जइ ॥६॥ केचिसमचतुर्पदीषु पचचदाः सङ्कुलकमिति पठनित, तदप्रैवान्तर्भूतम् ॥ ७ त उपवदनकम् ॥ पचचेभ्यः
 परखिमात्रश्चेत्तदोपवदनकम् । यथा “आमुलुवि चहुपंकिण संवलिभ सववारपडिवोह सोहरहिय । कंटयसयसंसेविअजलसयण,
 जिणउचवयणु न सोहिं कमलवण” ॥७॥ ८ ते यमितेऽन्तेऽडिला ॥ ते वदनकोपवदनके चतुर्णां द्वयोद्दयोर्वान्ते यमकिते
 सत्यडिला । तत्र चतुर्णां यथा “नवघणभमभमंतसारंगह, कुंजकुसुमगुंजिरसारंगह । मुहविलसंतभडिलसारंगह । लीलावणहं तरुण

छंदोनुः
॥ ३७ ॥

सारंगहं” ८॥ इयोद्देवोर्यथा “जाहिं छिजाहिं नरसीस भुअगल, ते हु नरय हु जा दारभुअगल । सा मई सुअणहं कह पारद्विअ, चं
निसुणतं बुद्ध पारद्विअ” ९॥ चतुर्णा यमके मदिलेखन्ये । १० पिदाबुत्थकः ॥ पगणत्रयं द्विमात्रश्वान्ते यमिते उत्थकः । अवस्थितक इत्यन्ये
यथा “निइददहुविरहानलेण, संतावतुहिभवदवाणलेण । मुत्थाविअ नवधणमंडलेण, उथ थक्क पहिअ कयदंधलेण” १०४ धबलमष्टपा-
त्थहाचतुर्पात् ॥ अष्टपात्पद्वाचतुर्पात् धबलं नामच्छन्दः । यदाह । धबलनिहेण सुपुरिसो, बिणजाह जेण तेण सो धबलो । धबलोवि होह
तिवहो, अटुपओ उपओ चउप्पाओ” ११॥ धबलानि च सातवाहनोकिपु द्रष्टव्यानि । दिग्मात्रं तदाहरिष्यते । १२ तत्राएंहावोजे चिदौ
समे चाँ श्रीधबलम् । तत्र धबलेपु मध्येऽपांहौ धबले विपमेपु पादेपु चत्रये द्विमात्रश्वेकः, समेपु पादेपु चद्ययं यत्र तच्छ्रीधबलं वसन्तले-
खेत्यन्ये । यथा “खीरसमुहिण लवणजलहि, कुवलय कुमुर्यहि, कालिदी सुरसिंहु जलिण, महुमहणु हरिण । कहलासिण सरिसिव हू किरि,
सो अंजगमिरि, इह तुह जससिरि धबलिओ” पहु, किं पेडुरु नहु” १२ ४ आये तुतीये चिदौ द्वितीये तुर्ये चिः शेषे त्वोजे चातौ
समे चादौ चिर्वा यशोधबलम् । अपांहौ धबले आयतुतीययोः पादयोश्चगणत्रयं द्विमात्रश्व । द्वितीयतुर्ययोश्चगणत्रयं । शेषेपु चतुर्पु
पादेप्पोजयोः पञ्चमसप्तमयोद्दौ चगणौ त्रिमात्रश्वेकः समयोः । पष्ठाष्टमयोः चगणद्वयं द्विमात्रश्वेकः । मतान्तरे चगणत्रयं वा यत्र तथशो-
धबलम् । यथा “जे तुह पिच्छहि वयणकमलु, सप्तहरमंडलनिममलु, जेविहु पालहिं मिचकम्मु, शुणहिं जि निरवमु विकम्मु ॥ जेविहु
सासण धराहिं, पायकमलुं जे पणमहिं, ता हंत लच्छी विमुह पहु जसधवलिधदिसिमुह” १३ ४ पडंहावाये तुर्ये पादौ द्वितीये
पञ्चमे चाँ शेषे पाभ्यां चःपो वा कीर्तिधबलम् । तत्र पड़हौ धबले प्रथमे चतुर्थे च पादे द्वौ पणमात्रावेको द्विमात्रो, द्वितीये पञ्चमे
च पादे द्वौ चतुर्मात्रो, शेषे तुतीये पष्ठे च पगणद्वयात्परश्वतुमात्रिः पंचमात्रो वा चेत्तदा कीर्तिधबलम् यथा “उक्तरदा खलचडगज्जर,
चिरु जुझ्मणु, उत्तामड सिरु कसरु म लज्जओ, थक्क महव्वमर तुहु कट्टहि । अनुह तिहुअणि कित्ति धबल विसाओ तुह वट्टह” १४ ५
चतुर्हावोजे वश्यौ समे षच्चाहस्तो वा गुणधबलम् । तत्र चतुर्हावोजे धबले विपमपादयोरेकः पणमात्रो द्वौ चतुर्मात्रो, समयोः पच-
चम्बः परो द्विमात्रश्विमात्रो वा चेत्तदा गुणधबलं यथा “कहमभग्या मग्गुलया, बहुपिहुला दुत्तरज्जुलया । तिम्ब भरु वहसु गुणधब-
लया, जिम्ब केम्बह न हसन्ति पिसुणया” १५ ६ षचताः षचौ भ्रमरः । ओजपादयोः पणमात्रचतुर्मात्रत्रिमात्राः समयोः पणमात्र-
चतुर्मात्रो चेत्तदा भ्रमरो धबलम् यथा “कित्ति तहारी वणविण कह अनुन (ज) चणहिं । मालह माणिवि किं भमर धनुरद लग्गहिं” १६
७ षचताः षचौ अमरम् । ओजे पणमात्रचतुर्मात्रत्रिमात्राः समे पणमात्र एकश्वतुमात्रो द्वौ चेत्तदाऽमरं धबलम् । यथा “इंदहु तुहु

गुण अहियत, सगुवि पहु मदं वाहिअड । अमरविलासिणि गीअष्ट, तुह पर किति निकामिअट्” १७ ६ आद्ययोः यच्ची अन्त्ययोऽश्चुः सर्वत्रान्ते तो दो वा मङ्गलम् । आशयोः प्रथमद्वितीययोः पादयोः प्रत्येकं परगणक्षगणवर्यं च, अस्त्ययोस्तृतीयचतुर्थयोः प्रत्येकं चगण-पद्मकं सर्वपादेषु चान्ते त्रिमात्रो द्विमात्रो वा चेत्तदा मङ्गलार्थसंबद्धत्वात् मङ्गलम् यथा “तुह असिलद्विहिं नरवह मङ्गलकारणि, वित्थारिआ निम्मलयर सरिथअधोरणि । संगररंगि विवाहमङ्गलवि जयलच्छिहिं, दारिआमयगलकुंभत्थलमोत्तियगुच्छिहिं” १८ ६ उत्साहादिना येनैव ध्वलमङ्गलभाषागाने तज्जामाद्ये ध्वलमङ्गले ॥ उत्साहादीत्यादिप्रहणात् प्रकान्तानां रासावलयादीनां पूर्वोक्तानां हेलादीनां वक्ष्यमाणानां दोहकादीनां च ग्रहणं, तज्जामाद्ये इति उत्साहादिनामपूर्वके । यथा । उत्साहध्वलं वदनध्वलं हेलाध्वलं दोहकध्वलं चेति । एवं मङ्गलेषि उत्साहमङ्गलादि वाच्यं । यदाहुः “उत्साहहेलावदनादिलार्थीर्थद्वीयते मङ्गलवाचि किञ्चित् । तद्वपकाणामभिधानपूर्वं, छन्दोविदो मङ्गलमामनन्ति ॥१॥” तेरेव ध्वलब्याजात्पुरुपः स्तूयते यदा । तद्वदेव तदानेको ध्वलोऽप्यभिधीयते ॥२॥” ६ देवगानं फुलुडकम् ॥ उत्साहादिना येनैव देवो गीयते तफुलुडकम् । ६ गाने चिद्वौ झम्ब्यटकम् ॥ यस्य कस्यचिद्वाने चगणवर्यं द्विमात्रश्च पादे चेत्तदा सम्बटकं । यथा “पहु तुह वेरि अरणिगाय, निशुवि निवसहिं जिम्ब ससय । घणकेटयदुसंचरणि, तर्हि झंवडइ करीरवणि” १९ ॥ वक्ष्यमाणा गन्धोदकधारैर्वेषं गानवशाज्ञम्बटकसंज्ञां लभते । उत्साहादिप्रकरणम् ।

॥ इत्याचार्यथीहेमचन्द्रविरचितायां स्तोपङ्गच्छन्दोनुशासनवृत्ताखुत्साहादिप्रतिपादनः पञ्चमोऽध्यायः ॥

६ सन्ध्याद्वौ कडवकान्ते च ध्रुवं स्यादिति ध्रुवा ध्रुवकं घत्ता वा ६ कडवकसमूहात्मकः सन्धिस्तसादी चतुर्भिः पद्विकायै-शठन्देभिः कडवकम् । तस्यान्ते ध्रुवं निश्चितं स्यादिति ध्रुवा, ध्रुवकं, घत्ता वेति संज्ञान्तरम् । ६ सा ब्रेधा षददी चतुर्घट्वी द्विपदीच ॥ सेति भ्रुवा । ६ कडवकान्ते प्रारब्धार्थोपसंहारे आद्ये छहुणिकाच ॥ प्रारब्धस्य प्रकरणायातसार्थस्य कडवकान्ते भङ्गयन्तरेणाभिधाने पदपदीचतुर्घट्यावेव छहुणिकासंज्ञे, न केवलं भ्रुवादिसंज्ञे छहुणिकासंज्ञे चेति चार्यः । पदपदीचतुर्घट्वीध्रुवयोश्च ससकलादयः ससदशकलान्ताः पादा भवन्तीति तेषु गणनियममाह—६ ध्रुवायां छैः कलाभिः पादे चतौ पदौ वा ॥ ध्रुवायां छैरिति ससुभिः कलाभिः पादे चतुर्मात्रत्रिमात्रो पंचमात्रद्विमात्रो वा गणौ भवतः । ६ जैः पतौ पदौ चौ वा ॥ जैरित्यष्टभिः कलाभिः पादे पंचमात्रत्रिमात्रो वण्मात्रद्विमात्रो द्वौ वा चतुर्मात्रो गणौ भवतः । ६ झैः पतौ तिः पचौ वा ॥ झैरिति नवभिः कलाभिः पादे पण्मात्रत्रिमात्रो त्रिमात्रत्रयं पञ्चमात्रचतुर्मात्रो वा गणौ भवतः । ६ जैश्चाद्वौ पचौ पौ वा ॥ जैरिति दशभिः कलाभिः पादे चतुर्मात्रद्विमात्रो

छुंदोनु-
॥ ३८ ॥

पण्मात्रचतुर्मात्रो, द्वौ वा पञ्चमात्रौ गणौ भवतः । ६ टैश्चपदं पचदं पदतं चातौ वा ॥ देरिलेकादशभिः कलाभिः पादे चतुर्मात्रपञ्चमात्रद्विमात्राः पण्मात्रद्विमात्रपञ्चमात्रत्रिमात्रौ वा गणा भवन्ति । ७ टैश्चपतं पचदं पादौ चिर्वा । डैरिति द्वाष्टशभिः कलाभिः पादे चतुर्मात्रपञ्चमात्रत्रिमात्राः पण्मात्रत्रिमात्रद्विमात्रौ वा गणा भवन्ति । ८ डैः पातौ चापौ पचतं वा । डैरिति चयोदशभिः कलाभिः पादे पंचमात्रद्वयत्रिमात्रौ, चतुर्मात्रद्वयपञ्चमात्रौ, पण्मात्रचतुर्मात्रत्रिमात्रा वा गणा भवन्ति । ९ छैश्चिदौ पचचं वा ॥ डैरिति चतुर्दशभिः कलाभिः पादे चतुर्मात्रत्रयद्विमात्रौ पचचा वा गणा भवन्ति । १० ऐश्चितौ पिर्वा । ऐरिति पञ्चदशभिः कलाभिः पादे चतुर्मात्रत्रयत्रिमात्रौ, त्रयो वा पञ्चमात्रा गणा भवन्ति । ११ थैः पचादं चीर्वा । तैरिति पोडशभिः कलाभिः पादे पण्मात्रचतुर्मात्रद्वयद्विमात्राश्चत्वारो वा चतुर्मात्रा गणा भवन्ति । १२ थैः पचातं चिपौ वा । थैरिति सप्तदशभिः कलाभिः पादे पण्मात्रचतुर्मात्रद्वयत्रिमात्राश्चतुर्मात्रत्रयपञ्चमात्रौ वा गणा भवन्ति । एवं च सप्तादिसप्तदशान्तकलौधेभ्यस्त्रिभिरत्तुल्येस्तुल्यातुल्यैः तुल्यैर्वाहैः पादा यत्र भवन्ति सा विदग्धगोष्ठी गरिष्ठा पद्धती भुवा । पद्धतेषु चायत्य पादस्य द्वितीयेन तृतीयस्य पष्ठेन चतुर्थस्य पञ्चमेनानुप्रासः कर्तव्यः । चतुर्थदीप्तवादस्य द्वितीयेन तृतीयस्य चतुर्थेन । अन्तरसमाप्तु सङ्कीर्णांसु च प्रायेण द्वितीयस्य चतुर्थेनानुप्रासः कार्यः । तत्र पदपदीमेदानाह । १३ तृतीयपष्ठयोर्दशादिसप्तदशान्ताः कलाः, शेषेषु, सप्त पद्धती, पद्धद्जातिरष्ठाः । तृतीयपष्ठयोः पादयोः दशादयो मात्रा एकैकरूद्या यावत् सप्तदश । अन्येषु चतुर्थु पादेषु सप्तैव यत्र भवन्ति, सा पद्धद्जातिर्नाम पद्धती भवति । सा च दशादीनां सप्तदशान्तानामष्टवित्वादप्त्थाः । तत्राच्या यथा “इति नारिहिं रससारिहिं, मुहपरिमललुद्धो । दुरु ढोल्ह, नहु मेलह, छूप्पयगणु मुद्दो?” एवं शेषमेदपूदाहार्यम् । १४ अष्टौ उपजातिः । तृतीयपष्ठयोः पादयोर्दशादिसप्तदशान्ताः कलाः शेषेष्वाई चेत्तदोपजातिर्नाम पद्धती । पूर्ववदप्त्थाः । तत्राच्या यथा “इति उवजाइहि, सुरहिअवाइहि, गुंजिरवण छूप्पव उववणसारओ, केभद्फारओ, कसु नवि रह अप्पओ” २ एवं शेषमेदपूदाहार्यम् । १५ नवावजातिः । तृतीयपष्ठयोः पादयोर्दशादि सप्तदशान्ताः कलाः शेषेषु नव चेत्तदाऽवजातिर्नाम पद्धती । पूर्ववदप्त्थाः । तत्राच्या यथा “इति वणराइहि, अहिणवजाइहि, छूप्पओ परिभमहु, मालहरत्तओ, महुरसे मत्तओ, जलयागमसमहु” ३ एवं शेषमेदपूदाहार्यम् । एवं पद्धद्जातयुपजात्यवजातीनां प्रत्येकमष्टवित्वाचतुर्विशतिधा पद्धती । ४ चतुर्थदीप्तवाचन्तुकं वान्तरसमार्द्धसमा संकीर्णा सर्वसमा च ॥ वस्तुकमिति चतुर्थदीप्त्या एव नामान्तरं, तुल्यसमपादा तुल्यविषमपादा च अन्तरेण व्यवघानेन समान्तरसमा । तुल्यप्रथमद्वितीयपादा तुल्यतृतीयचतुर्थपादा चार्घं समस्या अर्द-

समा । च्यामिश्रा सङ्कीर्णा । तुल्यचतुष्पदा सर्वसमा । तत्रान्तरसमा: प्राह । ६ चतुष्पदी कला ओजे सप्ताद्याः पोडशान्ताः
 समे प्रत्येकं सैकाः सप्तदशान्ताः चम्पककुसुम सामुद्रक मलहणक सुभगविलास केसर रावणहस्तक सिंहविजृ-
 ष्मित मर्करन्दिका मधुकंरविलसित चम्पककुसुमावर्त्ता: । १० मणिरत्नप्रभा कुकुर्मतिलक चम्पकशेखर कीडनेक
 वकुलाभोद मन्मथतिलक मालाविलसित पुण्यामर्लक नवकुसुमितपेण्ड्यवाः । ९ मलयैमारुत मदनोबास माङ्गलिका-
 भिसौरिका कुसुमनिरन्तर मदनोद्वेक चैन्द्रोद्योत रत्नावैल्यः ॥ ८ सूचकर्णक मुक्तफलमाला कोकिलावली मधु-
 करवृन्द केतकीकुसुम नवविद्युन्मैला त्रिवलीतरक्षकाणि ॥ ७ अरविन्दक विभ्रमविलसितवैदन नवपुष्पन्वय
 किञ्चरमिथुनविलास विद्याधैरलीला सारङ्गाः ॥ ६ कामिनीहोसापदोहेहक प्रेमविलास काञ्चनमाला जलधरविल-
 सिताः ॥ ५ अमिनवैसुगाङ्गलेखा सहकारकसुर्ममञ्जरी कामिनीक्रीडनक कामिनीकद्वणहस्तकाः ॥ ४ मुखपौलनतिलक
 वसेन्तलेखा मधुरालापिनीहस्ताः ॥ ३ मुखपङ्कि कुसुमलतागृहे ॥ रक्षेमालेति पञ्चपञ्चाशद्वेदाः ॥ ओजयोः सप्ताद्याः
 पोडशान्ताः कलाः सप्तयोर्लापुवैकाधिकाद्याः सप्तदशान्ताः प्रत्येकं यत्र भवन्ति सा चतुष्पदी चम्पककुसुमादिसंज्ञा । अयमर्थः—
 ओजे सप्त कलाः समे सैकाद्या अष्टाद्याः सप्तदशान्ताः यत्र भवन्ति सा चम्पककुसुमादिभेदेन दशविधा । एवमोजेऽष्टकलाः समे
 सैकाद्या नवाद्याः सप्तदशान्ताः यत्र भवन्ति सा भणिरत्नप्रभादिभेदेन नवविधा । तथा ओजे नव समे सैकाद्याः सप्तदशान्ताः
 यत्र भवन्ति सा चतुष्पदी मलयमारुतादिभेदाद्विधा । यावदोजे पोडश समे सप्तदश यत्र भवन्ति सा रत्नमालासंज्ञा
 चतुष्पदी । एवं पञ्चपञ्चाशपत्रचतुष्पदीभेदाः । तत्रैजे सप्त समेऽष्टी चम्पककुसुमम् । यथा “अंगचंगिमजह गोरंगिहि । चंपयकुसुम
 ता कह अग्वहिम्” ४ ओजे सप्त समे नव सामुद्रकम् । यथा “जह बोहृइ, घणउकंठिअ । सा मुदओ मुड कलयंठिअ” ५
 ओजे सप्त समे दश मलहणकं यथा “कहिं हंसिहि, तहोब्बेहणरं । जड दीसह, गओ तहिं मलहणरं” ६ ओजे सप्त समे
 एकादश सुभगविलासः । यथा “पह विण तहिं, सुहयविलासु कवणु । विणु चंदइं सुहु, जामिणिहि कवणु ७ ओजे सप्त
 समे हादश केसरम् । यथा “मेलि माणु बहहि करि अणुराडओ । उहिगो ! केसरकुसुमपराओ” ८ ओजे सप्त समे त्रयोदश रावण-
 हस्तकः । यथा “लेहि बीण करि, धरि रावणहत्थउ । जिणमजणि सुरहि, दिन्हु सम्ब हथउ” ९ ओजे सप्त समे चतुर्दश सिंहविजृ-
 ष्मितम् । यथा “कुहसामुवि, जं मयजहु न तिणु । चरह तं अजविसी सीहविअंभित विफुरह” १० ओजे सप्त समे पञ्चदश मकर-

છંદોનુ-

॥ ૩૯ ॥

નિદકા। યથા “કુસુમંતરિ, નવિ લગહ અલિ અવનિહિયદુ । આસત્તો, માલઇહિ બહલમયરંદિઅહિ” ૧૧ ઓજે સસ સમે પોડશ મધુકરવિલસિતમ્ । યથા “જં જાઇહિ, કિચિ દિઅતરુ ઘવલદુ સયલુ । તં જાણસુ, માળિણિ મહુઅરવિલસિડ પવલુ” ૧૨ ઓજે સત સમે સસદશ ચમ્પકકુસુમાવત્તો યથા “નિબાં સુણાહ, પરિરંભદુ ચુસ્યદ મહુસુંભો । અલિ સુજસ્દ, ચંપયકુસુમાવાંહિ નિબુદુઓ” ૧૩ એવું દશ । તથા ઓજે અણૌ સમે નવ મળિરલનપ્રભા । યથા “મળિરંયણપહા, પયડિઅગિરિગુહુ । સાહદ ભરહુ, સયલુવિ દિસિમુહુ” ૧૪ ઓજે અણૌ સમે દશ કુકુમતિલકમ્ । યથા “રેહદ ચંદો, નવપયડિઅકલભો । પુષ્વદિસાપ, કિર કુંકુમતિલઓ” ૧૫ ઓજે અણૌ સમે એકાદશ ચમ્પકકોસરો । યથા “અલિરવગીદૈ, કયચંપયસિહર । મહુસમયસિરી, ઓબ જણહુ મળોહર” ૧૬ । ઓજે અણૌ સમે દ્વાદશ ક્રીડનકમ્ । યથા “સહિ વહુલભો, ચન્દુલુભો પડિહાદ । રયણિવહૂપ, કીલણગંદુભો તાહ” ૧૭ ઓજે અણૌ સમે ત્રયોદશ બકુલામોદો યથા “મજાવિ પિઓ, જાહિ હુ સો કયદુચ્ચભો । જં મહમહદ, દુસાહ વડલામોઅડ” ૧૮ ઓજે અણૌ સમે ચતુર્દશ મન્મથતિલકમ્ । યથા “નિમલિ ગયળિ, સસુગાંધો ચંદુ વિહાવહ । રહપરહભો, વમ્મહતિલભો નબુ નાવહ” ૧૯ ઓજે અણૌ સમે પઞ્ચદશ માલાવિલસિતમ્ । યથા “કનલિણિપાસિ, અલિમાલા વિસલસિઅ સંપહ । કલરવમિસિણ, કિર મિચસમાગમુ જંપહ” ૨૦ ઓજે અણૌ સમે પોડશ પુણ્યામલકમ્ । યથા “મહં અસરણ, તુંહ અદિનિદ્ય નદસિ કુસુમહિ વહ । જં કિર પુષ્પફા મલયસમીરિણ સયલવિ કરહ” ૨૧ ઓજે અણૌ સમે સસદશ નવકુસુમિતપહવો યથા “કંપિઝ નિઅવિ, નવકુસુમિભપલુવ સલલિઅ લય । સંભરિ દ્વાદશ, પંથિઅસથ તક્ષણિ ગય વિલય” ૨૨ એવું નવ । તથા ઓજે નવ સમે દશ મલયમારુતો યથા “દેવિલાવિ બેહંડી, મલયમારુબુગા । સુમરિવિ ગોરંડી, પંથિઅસથ મુઆ” ૨૩ ઓજે નવ સમે એકાદશ મદનાવાસો યથા “જં ઘણ લોઅણ, જસક્ષયચલ દીસાહિ । મયણાવાસડ, તં ઘણગુહિર સાડ” ૨૪ ઓજે નવ સમે દ્વાદશ માઙ્ગલિકા । યથા “પ્રિયમહુસંગમિ, ઓબ મંગલિઅં કરહં । કિસુઅરુવિણ, વણસિરિ ઘટંહ ઘરહ” ૨૫ ઓજે નવ સમે ત્રયોદશાભિસારિકા । યથા “કાલી રત્તડી, ઘળિહં નહંગણુ રૂદ્ધભો । તોવિ ન વાહિં, અહિસારિજણ ખુદ્ધભો” ૨૬ ઓજે નવ સમે ચતુર્દશ કુસુમનિરન્તરો યથા “સિદ્ધાથ-પુલય, કુસુમનિરન્તરુ હવિઓ સિઓ । નવદાદાભાગમિ, અગિજિ મંગલુ ઘણદુ કિડ” ૨૭ ઓજે નવ સમે પઞ્ચદશ મદનોદકમ્ । યથા “ઘણરવદુસહા, દૂહવહ મયણોદાઓ હિઅભો । પિઅતૂરાંદુભા, પવસિઅરમગિઅણુ કહ જિઅભો” ૨૮ ઓજે નવ સમે પોડશ ચન્દ્રોયોતો યથા “કોઇલકલરયુ, ચંદણ ચંદુભોઅવિલાસુ । વહૃહસજ્જમિ, અમયરસુ વિરહિ જલિદ હુઅસુ” ૨૯ ઓજે નવ સમે સસદશ

॥ ૩૯ ॥

रत्नावली । यथा “‘मालहू मालहिं, अलि सहाहि॒ नवमयरंदसइङ्गह । न रथणावलि, बीलमयपाउसदहृण दिण्ण’” ३० एवमए ।
 तथा ओजे दश समे एकादश भूचक्रणकम् । यथा “‘रेहहू तश्जिअणु, भूचकंण चङ्गओ । आणावहू नाहू, तिहुअथण जहू अंगओ’” ३१
 ओजे दश समे द्वादश मुक्काफलमाला । यथा “‘तारावलि भणि मा, भणि मुत्ताहलमाली । रहक्लहिण श्रुटी, ससिरथणिहुं
 सुविसालि’” ३२ ओजे दश समे त्रयोदश कोकिलावली । यथा “‘कोइलावलिकण, संगीअहू नचावओ । नवलयविलयाओ, मलयानिलु
 नहावड’” ३३ ओजे दश समे चतुर्दश मधुकरवृन्दम् । यथा “‘फुल्हियलय निअथि, महुभरवंद्रिण गीड तह । वाहोलुवनयण, पवमवि
 पहिथ न दिंति जह’” ३४ ओजे दश समे पञ्चदश केतकीकुसुमम् । यथा “‘विद्यालित भुवणु, नवकेयइकुसुमपराइण । नं अहि-
 वासिअडं, मयरक्षयकमणजोहण’” ३५ ओजे दश समे पोडश नवविशुममाला । यथा “‘ओ चलचलंतिआ, विष्णुरेहू नवविजुमालिआ ।
 महरक्षसस्स जोहिअव्व दीहरकरालिआ’” ३६ ओजे दश समे सप्तदश त्रिवलीतरङ्गकम् । यथा ॥ “‘दीहरच्छीआए, पेढ सहए तिव-
 लीतरंगयं । कय तिहुअणविजण, लीहतिअं पि व कामिण कहिअं’” ३७ एवं सप्त । तथा ओजे एकादश समे द्वादश
 अरविन्दकम् । यथा “‘प्रिअहि सुहु अरविन्दु चलनयण इन्दिरिह । दम्तकमितकेसह, लच्छिविलासमन्दिरु’” ३८ ओजे एकादश
 समे त्रयोदश विश्वमविलसितवदनम् । यथा “‘कुद धनु खुआणड, विअसिअदीहरनयणिए । माणिजहू तश्जिए, विव्वमविलसिय-
 वयणिए’” ३९ ओजे एकादश समे चतुर्दश नववुप्पन्धयणम् । यथा “‘सहि पंकोप्पन्नवि, कमलु तं लसहिओ बुहसदहिं । जं रसदुसिअहिं,
 पिजहू नवफुलंधुअहिं’” ४० ओजे एकादश समे पञ्चदश किन्नरमिशुनविलासो । यथा ॥ “‘अविरहिअहं सुइअहं, हरिणहंजि रहसुहु
 सलीसए । पर एवहू कीम्बहू, जसु किन्नरमिहुणविलासए’” ४१ ओजे एकादश समे पोडश विद्याधरलीला । यथा “‘सुहदहू गिजं-
 तडं, तुहु कलरसायणु गीड सुणि । जिण ओहामिजइ, विज्ञाहरलीला गीहहुणि’” ४२ ओजे एकादश समे सप्तदश सारङ्गो यथा
 “‘भीरवि चंदहुओ वरि परिमुणिभनावु सारंगओ । सीहु न सलहिजहू जहृविहुं दलिअमत्तमायंगओ’” ४३ एवं पद । तथा ओजे द्वादश
 समे त्रयोदश कामिनीहासो यथा “‘मणहरु तुहु मुहसररुह, रवणीअरविद्भमु धरहू । कामिणिहासविलासुवि, जोणहापसरहु
 अणुहरहू’” ४४ ओजे द्वादश समे चतुर्दशापोहको यथा “‘पूत्तु करिमि भणि काहू प्रिड, न गणहू लग्मी पाहू । छहेविणु हवं सुक्की,
 अबदोहय जिम्ब किर गावि’” ४५ ओजे द्वादश समे पंचदश प्रेमविलासो यथा “‘कित्तिओ वण्डं मयणु, किंउत जिण सोथि नारायणु ।
 तहु गोवाली अणहु, घणपिम्मविलासपरायणु’” ४६ ओजे द्वादश समे पोडक्ष काशनमाला । यथा “‘दीसहू शुरथणुलही, साम्बल-

छंदोनु

॥ ४० ॥

गोरवणसोहिणी । मरणयकंचणमाली जं घणलच्छिहि कंठि नवही” ४७ ओजे पञ्चदश समे सप्तदश जलधरविलसिता । यथा “पिखिकण गयणयलि नवजलहरविलसित चलविकुल । संभरंति निअपिअहं, पहिअदइअ गलिअसुभकजल” ४८ एवं पञ्च । तथा ओजे त्रयोदश समे चतुर्दशाऽभिनवभृगाङ्गलेखा । यथा “नहयलबराहवाडिआ, वारुणिचहृद गिडालिआ । अहिणवमिअकलेहिआ, उप्पह धीद्व निहालिआ” ४९ ओजे त्रयोदश समे पञ्चदश सहकारकुसुममजरी । यथा “बणलच्छिकणयरमणिआ, कुसुमाउहविजयपडा-इया । सहयारकुसुममंजरी, ओझह महुसमण्ण पवडिआ” ५० ओजे त्रयोदश समे पोडश कामिनीकीडिनकम् । यथा “नहलच्छि भालतिलअओ, दिसिकामिणिकीलणगंदुअओ । रेहू पुण्णमयंकओ, मयणाहिसेअभमयकलसओ” ५१ ओजे त्रयोदश समे सप्तदश कामिनी-कङ्गणहस्तको । यथा “कवणु सु चलउ जिण विणु कामिणिकंकणहरथओ विभलहिं । अनु कि पूम्बद्व ससिसुहि, हिंडह उच्च-मिहिं करकमलिहिं” ५२ एवं चत्वारः । तथा । ओजे चतुर्दश समे पञ्चदश मुखपालनतिलकः । यथा “इह माहवि बन्महनिलय, मलयानिलहलिरकिसलय । ओ दीसहिं कुसुमाओलय, कामिणिहुं मुहवालणतिलय” ५३ ओजे चतुर्दश समे पोडश वसन्तलेखा । यथा “कुविदो मयणो महाभडो, वणलच्छी अ वसंतरेहिआ । कह जीवड मा(सा)मि विरहिणी, मित्रमलयानिलफंसमोहिआ” ५४ ओजे चतुर्दश समे सप्तदश मधुरालापिनीहस्तो । यथा “सुन्दरु तं किओ पहू सहि, पिओ जं म(भ)णिड विण्यनिसण्णओ । तसु अवराहं सव्वहंवि, महुरालाविणिहसु विडणओ” ५५ एवं त्रयः । तथा । ओजे पञ्चदश समे पोडश मुखपद्मिर्यथा “परनरसुहुपे-च्छणविरयए, पथनहमणिपडिविभ जि परि । दहमुहमुहपंति पलोइआ, सीअए भयविम्हयहासकरि” ५६ ओजे पञ्चदश समे सप्तदश कुसुमलतागृहम् । यथा “जलइ जइवि कुसुमलयाहरु, तवह चंदु जह गिन्हि दिवायहु । तुवि ईसाभरपरितरलिअ, पिअसहि वयणु न मज्जइ वालिअ” ५७ एवं द्वे । ओजे पोडश समे सप्तदश रहमाला । यथा “करवालपहारिण उच्छलिल, करसिरमुत्ता-हलरयणमाला । रेहू समरंगणि जयसिरिए, उविखविभ नाहसयं बरमाला” ५८ अत्रैकः । एवं पञ्चपञ्चाशज्जेदाः । ५९ व्यत्यये सुम-नोरेमा पङ्कजे कैजर मद्दनातुर भ्रमराँवाली पङ्कजथी किङ्किणी कुङ्कुमलता शशिशोखंर लीलालया १० चन्द्रेहास गोरोच्चेना कुसुमवाण मालतीकुसुम नागकेसैर नवचम्पैकमाला विद्याधर कुञ्जककुसुम कुसुमैस्तरणाः ९ मधुकरीसंलोप सुखाँवास कुङ्कुमलेखां कुवलैयदाम कलहंस सन्ध्यावली कुञ्जरललितां कुसुमैविल्यः ॥ ८ विद्युलता पञ्चानेनललिता मरकैतमाला अभिनैवसन्तथी मनोहैरा क्षिप्रिकौ किञ्चरलीलाः ॥ ७ मकरध्वंजहास कुसुमाकुल-

मधुकर भ्रमरविलौस मदनविलौस विद्याधैरहास कुसुभायुधशेखरा: ६ उंपदोहक दोहैक चन्द्रलेखिका सुता-
 लिङ्गन कहेहिलतौभवनानि ५ कुसुमितकेतकीहस्त कुञ्जरविलसित राजहंसौशोकपलुबच्छाया: ४ अवज्ञलिता
 मन्मथविलैसितोहुलणकानि ३ कञ्जलेखा किलिकिञ्चिते शशिविम्बितं चेति तावद्वा ॥ व्यत्य इति समे सप्ताया:
 पोडशान्ता: कला ओजे सैकाणा: सहृदशान्ता: प्रत्येकं पूर्ववत्सुमनोरमादिसंज्ञाशतुप्पद्यो भवन्ति । तत्र समे सप्तकला: ओजे
 अष्टी बग्र भवन्ति सा सुमनोरमा । यथा “केआरामु, करि मोर मा । दूरि स गोरी, सुमणोरमा” ५९ समे सप्त ओजे नव
 पक्षजम् । यथा ॥ “निअवि वयणु, तहि विलभमपओ । न विहिण खिजु, द्रहि पंकओ” ६० समे सप्त ओजे दश कुञ्जरो । यथा
 “गजद्व घणमाला, घणघडहट । न मयणनिवहणो, कुञ्जरघट” ६१ समे सप्त ओजे एकादश मदनातुरो । यथा “खलिअवरवं,
 वयणु सुहु पंडरु । तुह अक्षयह सहि, मणु मयणातुरु” ६२ समे सप्त ओजे द्वादश भ्रमरावली । यथा “ओ रणझांत, भमद्व
 भ्रमरावलि । मयणघणुह, गुणवहि न सामलि” ६३ समे सप्त ओजे त्रयोदश पक्षजश्रीर्यथा “तहि सुमयहि पडिछंहुलो, घण
 मयणहु । नवपंकयसिरि सोअरी, तसु वयणुहु” ६४ समे सप्त ओजे चतुर्दश किङ्कणी । यथा “ससिणा रयणीए रहभेर, उलालिअ-
 ओ । किंकिणिआव न हु इमा, उहुभालिआ” ६५ समे सप्त ओजे पञ्चदश कुहुमलता । यथा “गोरडिअहि उवभिअइ न पर,
 अचबमुअ । जह किर हवहु कुलिअफलिअ, कुहुमलय” ६६ समे सप्त ओजे पोडश शशिशेखरो यथा ॥ “लंघद्व सायर गिरि,
 आरहह, तुहजहंग । ससिसेहरहसिवजल नवकली, कित्तिगंग” ६७ समे सप्त ओजे सप्तदश लीलालयो यथा “जं सहि कोइल
 कलु पुकारह, फुलु निलओ । तं पत्तु वसंतु मासु कामहु, लीलालओ” ६८ एवं दश । तथा समेऽष्टावोजे नव चन्द्रहासो ।
 यथा “रेहह तुह करि, चंद्रहासओ । न रिडिसिरीप, केसपासओ” ६९ समेऽष्टावोजे दश गोरोचना । यथा “गोरोअणगोरी, तुवभ
 कधोलु । पडिमाइ चुंधह, सप्तहरु लोलु” ७० समेऽष्टावोजे एकादश कुसुमवाणो । यथा “जसु लोहचहिणवि, न दलिओ जाणु ।
 तहि वीरि कि करव, स कुसुमवाणु” ७१ समेऽष्टावोजे द्वादश मालतीकुसुमम् । यथा “मालइकुसुम न लेह, चंदणु चयह । तुह
 देसणउम्माही, मग्गु जि निअह” ७२ समेऽष्टावोजे त्रयोदश नागकेसरो । यथा “दीसह उववणि, फुहिओ नायकेसरो । न माहविण
 वणसिरिहि दिणण सेहरो” ७३ समेऽष्टावोजे चतुर्दश नवचम्पकमाला । यथा “तणु नवचंपयमाल, जिण करकमकमला । सहि
 तुहु माहवलच्छि, तिण परिमळबहल” ७४ समेऽष्टावोजे पञ्चदश विद्याधरो । यथा “मुहि करिवि मयलंगणुगुलिअ, गुलिआसिद्धि ।

छंदोनु-

॥ ४२ ॥

विज्ञाहरिण जिम्ब, वम्महिंग जगु जिड तुर्दि” ७५ समेड्टाओजे पोडश कुट्टजककुसुमम् । यथा “पेच्छं नहु नवमालइ, लिंग परिमलअसम । भमरहु किम्ब मणु रंजहि, णवरि कुजयकुसुम” ७६ समेड्टाओजे सप्तदश कुसुमालारणम् । यथा “मलयागिलु मलयजरसु, सप्तदश कुसुमत्थरण्यु । विरहानलजलिअहि, तसु सखुवि तणुसंतवणु” ७७ एवं नव । तथा समे नव ओजे दश मधुकरीसंलापो । यथा “निसुणिअ माइदह, महुअरिसंलासु । ओ पवसिअतरुणि तिं, पत्थुअओ पलासु” ७८ समे नव ओजे एकादश सुखावासो यथा “जह वम्मह गोरडी, भलइ निहालसि । तुह सुहआवासणी ना किं जालसि” ७९ समे नव ओजे द्वादश कुकुमलेला । यथा “फेडवि कुकुमलेह, रिडवहुवयणह । पंकलह निम्मविअ, पहं महिसयणह” ८० समे नव ओजे ब्रयोदश कुचलयदाम । यथा “जहिं धहुइ वर्फुलिअ, धण चलनयणह । तीहि नवकुचलयदामह, तक्खणि निवडह” ८१ समे नव ओजे चतुर्दश कलहंसो । यथा “कामिणि हिअयसरोवरह, तुहुजि कलहंसु । प्रिय रुविण मयणहु, किअउ तहंजि परहंसु” ८२ समे नव ओजे पञ्चादश सम्प्यावली । यथा “सिंहुरिअ गुरुकुमयल, गयवड तुहु बलि अगगलि । नराहिव वस्थरिअ, किर संधावलि” ८३ समे नव ओजे पोडश कुञ्जरललिता । यथा “तोडिअतुहमुद्वदसंनाहछहिअखगाया । निदहि पहु कुंजरललिअगह, तुह अरिभगगाया” ८४ समे नव ओजे सप्तदश कुसुमावली । यथा “निच्छहि पिअसहि, वम्महारायहु आणु जुं भंजइ । कुसुमावलि डिअलप्य सदिहि, तं महु तजइ” ८५ एवमष्ट । तथा । समे दश ओजे एकादश विशुलता । यथा “विज्ञुलय मेहमजिझ अंधारह गोरी । कवण स हस्थभलि, कुसुमावह तोरी” ८६ समे दश ओजे द्वादश पञ्चाननललिता यथा “संतहुहं मयगलहं, विकारिहि कलिअ । रणाईवि वजराह, पंचाणणलकिअ” ८७ समे दश ओजे ब्रयोदश मरकतमाला । यथा “कुहंतुअधोरणी॒, क्लवावणगोचिहिं । नवमरेगयमालियाव, नाइ मुहुलचिहिं” ८८ समे दश ओजे चतुर्दशाभिनववसन्तश्रीर्यथा “कर असोअदल मुहु, कमलु हसिव नवमलिह । अहिणव वसंतसिरि एह, मोहणडइहिअ” ८९ समे दश ओजे पञ्चादश मनोहरा । यथा “तुह गुण अणुदिणु समरलिहि, विरहकालिअहि । मयणमणोहर तणुअंगिहि, दय करि वालिअहि” ९० समे दश ओजे पोडश क्षितिका । यथा “हिडह सा धण जाम्ब, गहिलि विरहिण आखिती । देविग्रवि वहहु ता, आणंदी जणु अमङ्ण सिन्ही” ९१ समे दश ओजे सप्तदश किञ्चरलीला । यथा “ओ भढकवंतु नजेतु समरि, असिपहारतुहिण । किञ्चरलील कलह तुरयसिरिण, तक्खणवहुहिण” ९२ एवं सप्त । तथा समे एकादश ओजे द्वादश मकरध्वजहासो । यथा “सो जलिअओ मयणग्यो जु, कुसुमिअउ पलासु । जा पर्फुलिअ

॥ ४२ ॥

भषी, सु मयरद्यहासु १३ समे एकादश ओजे त्रयोदश कुसुमाकुलमधुकरो। यथा “पत्तड पहु बसंतड, कुसुमाडलमहुअरु। माणिणि माणु मलंतड, कुसुमाडहसहयहु” १४ समे एकादश ओजे चतुर्दश अमरविलासो। यथा “अलिमालइपरिमललुहु न अजिर्हि रह करइ। सा अमरविलासविभट, न अजाइ मणु धरहु” १५ समे एकादश ओजे पञ्चदश मदनविलासः। यथा “मयण-विलासगिरिच्छ, महेइ मुदाह घणमंडलु। तहिं रेहइ तरलहारलय, निज्जरु किर निज्मलु” १६ समे एकादश ओजे पोडश विद्याधर-हासः। यथा “नासंतिहि समरागमसमह, परिचत्तगांदिहिं। दिवि विज्ञाहरहासिम, सयलहु वेरिनर्दिहिं” १७ समे एकादश ओजे सप्तदश कुसुमायुधशेखरः। यथा “घोलिरनयपलु, परिकुहिओ रेहइ असोअतरु। विरहओ रम्मु नाह, महुमासिण कुसुमा-उहसेहरु” १८ एवं पद। तथा समे द्वादश ओजे त्रयोदशोपोहकः। यथा “महु कंतिण रणि मङ्गओ एकु पहारु अमाहु। उय दोहयहय चूरिओ, संदणु सारहिजोहु” १९ समे द्वादश ओजे चतुर्दश दोहकः। यथा “पिभुहु पहारिण इकिणवि, सहि दो हया पठेति। संनदओ असचारभदु. अजु तुरंगु न भंति” २०० ग्रायोग्रहणात्संस्कृतेऽपि यथा “मम तावन्मतमेतदिह, किमपि यदस्ति तदस्तु। रमणीभ्यो रमणीयतरमन्यत्किमपि न वस्तु” २०१ अत्र समपादान्ते गुरुद्वयमित्याश्रायः। समे द्वादश ओजे पञ्चदश चन्द्रलेखिका। यथा “तुह विरहि सा अहुदुववली, घणआवंहुरदेह। अहिमयरकिरणिहि विकिलविअ, चंदलेह जिम्ब एह” २०२ समे द्वादश ओजे पोडश सुतालिङ्गनम्। यथा “तुह चंडिण भुअंदिण, निवहु धरमाणिण महिवलओ। जलहिसुआलिंगणपहवसुहु, देड जणहणु कलड” २०३ समे द्वादश ओजे सप्तदश कहेलिलताभवनम्। यथा “केकेलिलयाभवणवभन्तरि अलिरिनो(खो)लि सहन्ति। लावहु महुलच्छीविणवेसिअ कजलतरथयपंति” २०४ एवं पद। तथा समे त्रयोदश ओजे चतुर्दश कुसुमितकेतकीहस्तः। यथा “जगु नीसेसुवि निजिणिड, निहगविवह विसमत्थड। उज्जहु सरलदलंगुलिड, कुसुमिअकेअहहस्थउ” २०५ समे त्रयोदश ओजे पञ्चदश कुञ्जरविलसितम्। यथा “सङ्कुहपलुवकवलपणु, रेवानहजलि मजणु। तं कुञ्जरविलसित सुमरह, गयविरहिओ करेणुगणु” २०६ समे त्रयोदश ओजे पोडश राजहंसः। यथा “जहु गङ्गाजलि धवलि, कालहु जउगाजलि जहु खिचओ। रायहंसि नहु तुहु न तुहु सुउच्चत्तणु तुवि तेत्तव” २०७ समे त्रयोदश ओजे सप्तदशाशोकपलुवच्छाया। यथा “वयणु सरोजु नयण कुवलयदल, हासु नवकुहिभ-महिकरपाय। असोअपलुवच्छाय सहजि, कुसुमाडह-भलि” २०८ एवं चत्वारः। समे चतुर्दश ओजे पञ्चदशानङ्गललिता। यथा “पकिअ केस चल दसणावलि, जर जजरहु सरीरथलु। सधिवि गलिहि अणंगललिअ, किनड धम्मु महेतफलु” २०९ समे चतुर्दश

ઓજે પોડશ મન્મથાવલસિતમ् । યથા “મયવસતરુગિવિલોઅળતરલુ, કલેવહ સંપદ જીવિત । મેલહુ રમણીઅણ સહુ સંગુ, ચયહુ હયવમહચિલસિત” ૧૧૦ સમે ચતુરેશ ઓજે સસદશ ઓહુલુણકમ् । યથા “મહુરસુ બુંટિડ જોહિ જહિછહુ, તે અલિ દીસંતભમંત । માલહુઓહુલુણડ કરતિણ, કિં સાહિઓ પંદ હેમંત” ૧૧૧ વારઙ્ગડીલયન્યે । એવં ત્રયઃ । સમે પબ્બદશ ઓજે પોડશ કજાલલેલા । યથા “કજાલલેહાવિલોઅળં, ગલિઅસુજલિણ પમ્હુદુઓ । જહસાલચયરસુ સામરિસુ, તુહ રિવહુનયણિ પદ્ધાઓ” ૧૧૨ સમે પબ્બદશ ઓજે સસદશ કિલિકિજિતમ् । યથા “તુરણીકિલિકિચિઅરુ વિસાદહિ, સસિજોણહસસુજાલ રત્તડી । મહિભ ફુલહુ પરિમલસારાં, જડ તડ ગય મગાહુ વચ્છડી ૧૧૩” એવં દ્વે । સમે પોડશ ઓજે સસદશ જાવિવિસ્ત્રિતમ् । યથા “તુહ સહુ લાયજતરંગણીએ, ઝલકન્તર કન્નિકરંવિઅડ । સોહુ નિમ્મલચહુલમંદલુ, જલમજિઝ નાઇ સસિવિવિઅઓ” ૧૧૪ અત્રેક: । એવં તાવહ્ન પબ્બપદ્ધાશાન્દેદા ચતુર્પદ્દી । ડમયે દશોત્તર શતમન્તરસમાખતુપદ્યો બસ્તુકાનિ વા । આન્તરસમા એવ દ્વિતીયતૃતીયાંહ્રિઅલ્યેડર્દસમા:, દ્વિતીયતૃતીયપાદ્યોવિ-પર્યયે સલ્યન્તરસમા . એવ દશોત્તરશતસંલયા અદ્દસમાસંજા: । એવગ્રહણં સર્વસામ્યાર્થમ् । તેનાસામણિ તાન્યેવ ચમ્પકકુસુમાદીનિ નામાનિ મબનિત । તત્ત્વોજે સત્ત સમેઝેયન્તરસમાચમ્પકકુસુમમ્ । તદેવ દ્વિતીયતૃતીયાંહ્રિવિપર્યયેડર્દસમાચમ્પકકુસુમમ્ । યથા “ગોરીમોટ્ટિ, દરફુરિ-ઓટ્ટિ । કલહંસીગહ, કલહે લગગહ” ૧૧૫ સુખપક્ષિરદ્વસમા ॥ યથા “કૃત્વ(કિન્વ)કણકલિંગ પરજિઆ, ઠિઝ નરવહુ સાણ વિવજિઆ । ન હુ કોદ અભિન્હદ અણિઅવહિ, કહિં વઇર જયદૃહુ કણહ કહિ” ૧૧૬ ઇલાદિ । ઈ દ્વિતીચતુર્ભિર્લક્ષ્યણૈમિશ્રા સદ્ગીર્ણા ॥ દ્વાભ્યાં ભ્રૂધાયા અંહ્રિલક્ષ્યણાયાં ત્રિભિન્ન: ચતુર્ભિર્વાં એકત્ર મિશ્રા સંકીર્ણા નામ ચતુર્પદ્દી । તત્ત્વ દ્વાભ્યાં સદ્ગીર્ણા । યથા “ચૂઢલુ વાહોહજલુ, નયણા કંચુવિ સમધણ । ઇઝ સુંભિ રદ્ધા દૂહડા, પંચવિ કામહુ પેચસર” ૧૧૭ ત્રિભિર્યથા “વાયાલા ફરસા વિધણ ગુળિહિ ચિસુફા પ્રાણહર । જહ દુજણસસજણપડરિ, તેમ્બ પસર ન લહંતિ સર” ૧૧૮ યથા વા “ચૂહુલુઓ ચુણ્ણી હોઇસહુ સુદ્રિકઓ-લિમિહિતર । નિદ્રદડ સાસાનિલિણ, વાહસલિલસંસિત્તાઓ” ૧૧૯ ચતુર્ભિર્યથા “તં સેસિડ વાહોહજલુ, સિહિણ નરિ વિનપતુ । લિમિહિમિલિ ગંડતથલહિ, સિમિસિમિવિસિમિવિ સમતુ” ૧૨૦ ઈ સમે પાદૈ: સર્વસમા ॥ તુલ્યકલેશતુભિ: પાદૈ: સર્વસમા ચતુર્પદ્દી તાદ્વિશેપાનાહ । ઈ પચૌ ભ્રૂબકમ् ॥ પબ્બનાશ્રચતુર્માંત્રી ગણી યસ્ય પાદે તદ્ભૂવકમ् । યથા “જાઝવિ સંલુ ન કરિ તુ ચુબુ સુણિડ હરિ । જે વિસહીઅદ, અણુસરિઉ સિરિઅદ” ૧૨૧ ઈ ચૌ દ: શાશાઙ્કવદના । દ્વૌ ચતુર્માંત્રી દ્વિમાત્રાંત્રેક: શાશાઙ્કવદના । યથા “નવકુવલયનયણ, સસંકવયણ ઘણ । કોમલકમલકર, ડાખ સરયસિરિ કિર ૧૨૨” ઈ ચપદાશ્રાતૌ વા મારકૃતિ: ॥ ચતુર્માંત્ર-

पञ्चमात्रद्वयत्रिमात्रौ वा मारकृतिः । यथा “तुह मारमारकिदी, कवि एह नवहिं । दूरि सदाभहि, जं हिअडह
 सल्हिं” १२३ वचदा: चिर्वा महानुभावा । पण्मात्रचतुर्मात्रद्विमात्रा वा चगणवयं वा यत्र सा महानुभावा । यथा “जे निअहि
 न परदोस, गुरिंहि जि पयदिअ तोस । ते जगि महाणुभावा, विरला सरलसहावा” १२४ के पचताआपौ पातौ वाप्सरोवि-
 लसितम् । पण्मात्रचतुर्मात्रत्रिमात्रा वा, चतुर्मात्रद्वयपञ्चमात्रौ वा पञ्चमात्रद्वयत्रिमात्रौ वा, यत्र तदप्सरोविलसितं । यथा “पहं
 ससिवयणिए विवभमि, असिअ अच्छुररविलसिबहं । भुमइहि किउ पाइकव, मयणु मोहिअजनमणहं” १२५ के पचाश्चिदौ वा
 गन्धोदकधारा । पण्मात्रचतुर्मात्रहयं, यदिवा चतुर्मात्रवयं द्विमात्रश्च सा गन्धोदकधारा । यथा “रमणिकबोलकुरंगमयपत्तलयाविल-
 अंसुभवि । घणगन्धोदयधार भरि, वहरितुह पहायंति सवि” १२६ के चितौ पचपा वा पारणकम् । चतुर्मात्रवयं त्रिमात्रश्च,
 यदिवा पण्मात्रचतुर्मात्रपञ्चमात्राः, पारणकम् । यथा “कहअहि होएसह तं दिवसु, आणंदसुहारसपावणद । होही प्रियमुहससि-
 चंदिमहं, जहिं नयणचबरह पारणओ” १२७ के चीः पद्धडिका । चगणचतुर्थं पद्धडिका । यथा “परगुणगहण सदोसपयासणु,
 महुमडुरखरहि अभिअभासणु । उवयारिण पडिकिओ वेरिअणह, इअ पद्धडी मणोहर सुअणहं” १२८ अजादिक्षीजों लीबोन्ते प्राक्
 पद्धताविह त्वविशेष इति विशेषः । के चिपौ पचाता वा रगडाधुवकम् । चगणवयं पगणश्च, यदिवा पण्मात्रचतुर्मात्रहयं त्रिमा-
 त्रश्च, यस्य पादे तद्रगडाधुवकं । यथा “अह खंगं गइ भोरह बहुहि, जह तुम्ह रुवमडफर भमगय । कांहं त एम्बहिं तहु विरहकस्तणि,
 महु यम्मह रगड धुवु लगगय” १२९

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपञ्चल्लन्दोऽनुशासनवृत्तौ पहदी-चतुर्पदीशासनः पष्ठोऽध्यायः समाप्तः ।

के द्विपदी ॥ इतः परं द्विपदोऽधिकियन्ते । के दाचदालदाचदालि कर्पूरो यैः । द्वौ द्विमात्रौ चतुर्मात्रौ द्वौ द्विमात्रौ
 चतुर्मात्रौ द्वौ द्विमात्रौ लघुत्रयं च कर्पूरः । यैरिति पंचदशभिमात्राभिर्यतिः । च इति सिद्धे दगणहूयनिर्देशो जगणनिरासार्थः । यथा “कप्पूल-
 धवल गुण अजिणिअ आजम्मुवि निवचकवह पहं । कित्ति काहं उहालिकरि, धत्तिअ चवसायर परह” १२९ सोऽन्त्यलोनः कुहुमः ।
 स एव कर्पूरः अन्त्यलघुना ऊनः कुहुमः यथा “धणसारु मेहिं कुहुमु चयहि, परह करहि मयनाहिवि । विणु पिअभमिइ हुअ सबो
 निप्फलओ मणु रह करह न कत्थवि” २ एताकुहालकौ माराधानां । केचिहुप्पटकादारम्य लघुद्वयद्वयवृच्या वाहादीन् भेदानाहुः । यथाह
 “बाहो बोहा वगो, बंधु वाणो गजो वरो खेसो । वेणू वजो वरिडो, विदुहो बलिय बलो विहजो ॥। वामो बुहो विसालो, विंदो विदुरो

छंदोनु-

॥ ४३ ॥

विहू वसू विरहो । विलओ तहा य विसरओ, उहाला पंचविंसति । २ । अहलहु विरहओ, पदमा उहालयाव छंदमिम । लहुणहि
दोहि दोहि अ हुंति इमे बहुमाणेहि ॥” एते च कोटीसहूल्यप्रस्तावन्तभूता इति पृथग् नोक्तः ॥ ३ ॥ चृ लयः । चृ इति लुसविभक्तिको
निर्देशः । सप्त चगणा लयो नाम द्विपदी । यथा “किं दरि लच्छिहि निलउ करिण कलिण चकु महिअलु धरित । बलिनाम्बु (ताम्बु)
सहित नहु कह यि हु पहु तुहुं पुरिसोत्तिम चरितं” ३ ॥ स स भ्रमरपदं अजैः । स लयः जजैदेशभिरष्टभिश्च कलाभिर्यतिश्चेत्तदा भ्रमर-
पदम् । यथा “ललिभविलासोचित्त तविण किलेसहि सहि किं तणु अण्णु । मालइकसुसु सहइ भ्रमरपदो न उण खरसडणि झड-
प्पणु” ४ ॥ वचुदा उपात् । एकः पण्मात्रः पञ्च चतुर्मात्रा द्विमात्रश्चैको यदि तदा उपात्परं भ्रमरपदसुप्रभ्रमरपदमित्यर्थः । अजैरिति वर्तते ।
यथा “तहि मुदहि नेहंधाहि किम्ब किवण य तुहु खलिड पयदु । उअ भ्रमरपदणवि भजाइ मालइनवकुसुमु विसहु” ५ ॥ ५ ॥ चूपौ
गरुडपदम् । पद चगणा: पगणश्चैको गरुडपदम् । यथा “जसु पाह लहंति कथावि नवि सुरगुरुभित्तनंदणपमुह । अरिपङ्गगरुड पयंपिभद
सयलुवि गुणगणु सु किम्ब तुहु” ६ ॥ पचुता उपात् । एकः पण्मात्रः पञ्च चतुर्मात्रा एकाखिमात्रो यदि स्वात्तदोपात्परं गरुडपदम् उपगरुडपद-
मित्यर्थः । यथा “हणिअ दुजीहप्पसरणु पिअपुरिसोत्तमु विणयाणंदणु । उअ गरुडपदमिम्ब नियद्वरह नरवह हरह न कासु मणु” ७ ॥ ७ ॥
चृदौ हरिणीकुलं ठजैः । चतुर्मात्रसकं द्विमात्रश्चैकः ठजैरिति द्वादशभिरष्टभिश्च यतिश्चेत्तदा हरिणीकुलम् । यथा “तुहुं उजाणि म वचसु
जइविहु विलसइ मयणूसवु पवलु । गइनयणिहि लग्नीहइ तुहु हंसीबलु सहि तह हरितलु” ८ ॥ तद्वितिसमं अजैः ॥ तद रिणी-
कुलम् अजैरिति दशभिरष्टभिश्च यतिश्चेत्तदा गीत्या समत्वादीतिसमम् । यथा “नविरु किसलकरिहि कुडपयदियपुलवग्गसुमडला
वलिहि । उववणु ताइ मुहओ कयगार्दसमंचित्त तरलिभलिलिहि” ९ ॥ पुरुषमरहतम् । अजैरिति वर्तते पञ्च पण्मात्रश्चेत्तमरहतम् । यथा
“वरजाइ सरंतहु भमरु रुअंतहु तुहु चिरु सुहु परिदीसइ । मायंगिमयं घह तुवभु रमंतहु कणणचवेडजि होसह” १० ॥ पश्चर्हरि-
णीपदम् । एकः पण्मात्रश्चतुर्मात्रपद्दुं हरिणीपदम् । यथा “एत्तहे गठभरालस हरिणीपद नहु एकोवि संचरह । एत्तहे कणणरोवि असह हवलो-
द्वाओ भण मिओ किं करह” ११ ॥ ११ ॥ पीचताः कमलाकरम् । पण्मात्रश्चतुर्मात्रविमात्रौ च कमलाकरम् । यथा “सयलु यि दिषु
संनिहिभह खेलंतह चक्कवायमिहुणहं निभवि । विरहदुर्घमित्ताधवणि नाइुकिलभ मवलिहि कमलायरवि” १२ ॥ चृतौ कुहुम-
तिलकावली । चतुर्मात्रसकं विमात्रश्च कुहुमतिलकावली । यथा “महु दूसह विरहकरालि अहि मयण मेलसु जणु मणवंचित्त ।
पहं पडिम ठवेविणु करिमु सामि कुहुमतिलयावलि लंछित” १३ ॥ ते रत्नकण्ठिके ठजैः । ते कमलाकरकुहुमतिलकावल्यौ ठजै-

द्वादशभिरष्टाभिश्च यतिश्रेत्तदा रत्नकण्ठिके । यथा “जह न हससि नय कुप्पसि न लवसि ता तुहु सहृ रथणकण्ठिआ । अन्नह फुरिआहर-
 दरदीसंत णवर सहृ दसणपंतिआ” १४ “पदिहबवहुविहनरवहुंजरसह परसाहिजविवजिओ । महिभिलि निरुवमविकमु तहु
 रा(र)यणकंठीरु निधिड” १५ ८ पच्चुपाः शिखा । ठजैरित्यनुवर्त्तते । पृकः पण्मात्रः पञ्च चतुर्मात्राः पञ्चमात्रश्च विला । यथा “जहसु
 अतुलिंग गयवलभरि कंपहिं कुलमहिहर सवि सवसुधर । निअकुलनहयलससहर वीरसिहामणि यतिश्रेत्तदा छद्गिका । यथा “जा किलहमिहुणिहि
 क्ष चृतौ छद्गिका जजैः । सस चतुर्मात्राः त्रिमात्रश्च । जजैरिति दशभिरष्टाभिश्च यतिश्रेत्तदा छद्गिका । यथा “जा किलहमिहुणिहि
 तुहु पुहईसर पत्थुअ सुचरित्य पद्मडिभ । ता गिरिगुहसन्धिहि कायर तकखणि हुआ रित्योरणि छद्गिभ” १७ ^{३३} ८ चृः स्कन्धक-
 समम् । जजैरिति वर्तते । अष्ट चतुर्मात्रश्रेत्तदा स्कन्धकसमम् । यथा “नारिहुं चयणुलइं सरि खंधयसमजलहि नजिस मजंतिअह ।
 ओ गिणिहिवि विभसु(सु) मणहरुअहिणविभिसिअसरहुपंति अहं” १८७ तत् मौक्किकदाम ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टाभिश्च यति-
 श्रेत्तदा तदेव स्कन्धकसमं मौक्किकदाम यथा “जह तुहु पवयणु सामिज हिहृ वविजाइ थणससहरकरनिम्मलु । ता निच्छुउ
 अहिराम्बहु मुत्तिअदाम्बहु तरलहु संगहु निष्कलु” १९ ८ नवकदलीपत्र ढजैः । ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टाभिश्च यतिश्रेत्तदा तदेव स्कन्ध-
 कसमं नवकदलीपत्रम् । यथा “नवकयलीपत्रहि वीभणु पत्थुओ कम्बलिहि विरहृ उत्थरृ । तहविहु दाहु पवट्हृ मज्ज सीव उवयरणु
 पिभसहि संवरव” २० ८ घचूदैः कुतेव्येषु खीतवम् । पण्मात्रश्चतुर्मात्रपक्षं द्विमात्रश्चेलेनिर्मात्रागणैः कुतेव्येषु स्कन्धकसमादिषु विपु
 खीत्वं खीलिङ्कशब्दभिधेयवत्म । स्कन्धकसमा मौक्किकदामी नवकदलीपत्रा चेत्यर्थः ॥ यतिः सैव । स्कन्धकसमा यथा
 “गयपत्त परिमाह सुमणसविरहिभ फलवजिभ तस्थंधसम । कण्टय परिचारिभ गिरिकंदरगय तुह रित वसहिविमुक्कम”
 २१ एवमितरयोरयुदाहार्यम् ॥ ^{३४} ८ चृपावायामकम् । सस चतुर्मात्राः पञ्चमात्रश्चक आयामकम् । यथा “आयामय-
 धवलत्तणगुणकण्ठिए पेण्ठिवि केअहृदलि अलिविलसिरु । संभरि पिभनयणइ विरहजरजरि अगमणु सुज्जहु पहिव चिह” २२
 ८ तत्काञ्चीदाम जजैः । जजैरिति दशभिरष्टाभिश्च चेतातिसादा तदायामकं काञ्चीदाम । यथा “अंगय कुदिभ तुहिभ
 नवकंचुउण दलिड कंचिदामु सनिअंसणु । तहिं तुहुगुणसवणिण ऊससिअंगिहि अप्पडिहयसासणु हू मयणु” २३ ८
 रसनादाम ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टाभिश्च यतिश्रेत्तदा तदायामकं रसनादाम । यथा “तुहु दंसणतूरतिए सुन्दर सुदए
 सुणि जं किव पच्छिहित । हाहु निजेवि निवेसित रसणादामुषि थणसिहरोवरि वहिड” २४ ८ चृडामणिंजैः । ठजैरिति चतुर्दशभि-
 रष्टाभिश्च यतिश्रेत्तदा तदायामकं चूडामणिः । यथा “बहुविहसमरंगणि खणिण नवनवजयसिरि जं पदं परिणिजइ । निवचूडामणि

छंदोनु-

॥ ४४ ॥

तुह कित्तिहि मंगलकारणि तं जगु धवलिङ्गइ ॥ २५ ॥ यन्मूर्तैः कृतान्यायामकादीन्युपात् । पण्मात्रेण चतुर्मात्रपट्टेन विमात्रेण कृतान्यायामकादीनि चत्वार्यपि उपात्पराणि भवन्ति । उपायामकं उपकाक्षीदाम उपरसनादाम उपचूडामणिरित्यर्थः । यतिरपि सैव । तत्रोपायामकम् । यथा “तणुअंगिहि लोभणनलिणिहि उडा आयामिण केबद्दलु निजिओ । वयणुलुइं कंतिकडधिण तह मयलंणमंडलु अवहियिओ” ॥ २६ ॥ पुवमन्यान्यप्युदाहरणीयानि ॥ २७ ॥ कृचृदौ स्वप्नकम् । अष्टौ चतुर्मात्रा हिमात्रश्च स्वप्नकम् । यथा “पित आइड निय-
डिड पइहि सपणयवयणिहि अणुणिवि माणु सुभाविभ । इह सिविणयभरि आलिणिमि जाम्बहिं ताम्बहिं सहि हयु तुकडि रडिअ” ॥ २८ ॥ तद्वज्ञविकान्तं ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टभिश्च चेत्यतिस्तदा तदेव स्वप्नकं भुजङ्गविकान्तम् । यथा “तुह रणि नदु रसायलि गय अरि कारणि इणि किर भुञ्गंगविकंतय । ताहं विलासभवणि पुरि लीलावणि परिअंचहिं निवसहिं चिरु गयभय” ॥ २९ ॥ ताराधुवकं ठजैः । ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टभिश्च यतिशेत्तदा तदेव स्वप्नकं ताराधुवकम् “तुह रित वणगय दिसि मोहिअ ताराधुव
अबलोभहिं जाम्बहिं अवहिभ । वाहजलाविलनयण निभहिं न हु ताम्बहिं हुअ हिउड्ह मरणासंकिअ” ॥ ३० ॥ नवरङ्गकं तजैः । तजैरिति
पोडशभिरष्टभिश्च यतिशेत्तदा तदेव स्वप्नकं नवरङ्गकम् । यथा “दहिभवरवयवयणचंदणमालिअनवनवरंगयवावड निभवि पिअ । गाढोक्तासरलिभुभजुओ अवरुड्ह रहरसभरकंदलिअ” ॥ ३१ ॥ पिझ्हीः स्वविरासनकम् । तजैरिति वर्तते । पण्मात्रवयं चतुर्मात्र-
चतुर्षयं च तजैर्यतिशेत्तदा स्वविरासनकम् । यथा “दारविचजिअ विसयपरंमुह खलिभगद्कम अद्वप्सरिभवेविअ । वेरमिण तवसित्तु
पवजिवि हिभ थेरासणि तुह तरुण विविरिअ” ॥ ३२ ॥ कृपौ सुभगम् । तजैरिति वर्तते । सप्त चतुर्मात्राः पण्मात्रश्च सुभगम् । यथा
“जलह सरोवरि नीलुप्लवणु वणि लयु कुलिअ नहयलि हिमकिरणु । विरहरहकइं तुह तणुअंगिहि सुहय विणिमिभो जलु थलु
नहु जलणु” ॥ ३३ ॥ पंचीपचदाः पवनधुवकं ठजैः । पण्मात्रश्चतुर्मात्रचतुर्षयं पण्मात्रचतुर्मात्रहिमात्राः पवनधुवकं । ठजैरिति चतुर्द-
शभिरष्टभिश्च यतिः । यथा “बहुहयसरखुरखंडिअमहिउभरइं रितवहुनीसासपवणधुइ । जसु पयाणहणि अच्छिजुअल अणिमिस-
नयणत्तणु सुरसुंदरि निंदहिं” ॥ ३४ ॥ पचापचदाः कुमुदं अजैः । पण्मात्रश्चतुर्मात्रहयं पण्मात्रश्चतुर्मात्रवयं द्विमात्रश्च कुमुदम् ।
जजैरिति द्वादशभिरष्टभिश्च यतिः । यथा “तरुलच्छि विवजिउ मुचइ लोइण सववि ईसर कवभणु सरणु । मठलियकमलायर
निसि अलि मेहिवि सेवहिं विभसंतरं कुमुअवणु” ॥ ३५ ॥ तद्वाराकान्तं ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टभिश्च चेत्यतिस्तदा तदेव
कुमुदं भाराकान्तं यथा “कंचणभूसणउद्दिअ संडिवि वसणुवि लहुइव तुरिज पलाइरिहि । तुवि किच्छिण रमणाथलभारकंतिहि

गम्मह तुह रिवसुंदरिहि” ३५^{३४} के चृतौ कन्दोहम् । अष्टौ चतुर्मात्रा: त्रिमात्रश्च कन्दोहृ । यथा “किं शार्द तिण अविचलचितिण
कि निम्मलु तवु किड समरिवभितिण । जं तुह मुहविवभमहरु कंदोहृविसह तरणि तुंदिलह भमरिण” ३६ के पाच्युता भ्रमरदुतं
अजैः । पण्मात्रद्वयं चतुर्मात्रपञ्चकं त्रिमात्रश्च भ्रमरदुतम् । तजैरिति दशभिरष्टभित्र यतिः । यथा “कुसुमुगमु अजुणकेअद्कु-
दयह पेन्धिवि कहवि दु न हु रह मंडहि । नवपाडसि संपह पहसंतइ ओ जाइ निअंत भमर हुओ हिंडहि” ३७ के तत्सुर-
कीडितं ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टभित्र यतिश्चेत्तदा तद्ग्रमरदुतं सुरक्षीदितम् । यथा “सम्यु पहुचिहि तुह परिपंथिहि किउ
अइसंकडु पुहइसर निच्छिड । सच्छरगणसुरकीलिउं सकाहिं नो(तो)हिंति नंदणपरिसरि इथिव” ३८ के सिंहविकान्तं ठजैः । ठजै-
रिति चतुर्दशभिरष्टभित्र यतिश्चेत्तदा तदेव भ्रमरदुतं सिंहविकान्तं यथा “अच्छउ ता उद्भदभुअबलु चक्षुक्षेविण विहृदयतु रिडभडहि-
अउ । सुरनरसीहविक्कंतचरिड लंघेविणु ढिउ रेहइ पुहरइ सरतिलओ” ३९^{३५} कुकुमकेसरं तजैः । तजैरिति पोडशभिरष्टभित्र
यतिश्चेत्तदा तदेव भ्रमरदुतं कुकुमकेसरम् । यथा “नयणविलासिण निजिअ कुवलअ कंतिकण्ड(ड)पिण कुकुमकेसरनिअरु । उसण-
झलकइ हीरय विनदिय ससहरु वयणिण कांइ न मुदहि पवरु” ४०^{३६} के चूल बालभुजङ्गमललितम् । चूल इति लुसविभक्तिको नि-
हैशः । नव चतुर्मात्रा बालभुजङ्गमललितम् यथा “हुदमरित महिवाल भुअंगम ललिअशदपणि तुह निच्छइ गहडोवमु । जं युण पुरि-
सोच्चिमसिरचूडामणि लुचसि पुहर्द्वलह तं निरवमु” ४१ के पिचीदा उपगन्धर्वं ठजैः । पण्मात्रद्वयं चतुर्मात्रचतुर्थयं द्विमात्रश्चो-
पगन्धर्वम् । ठजैरिति द्वादशभिरष्टभित्र यतिः । यथा “गयधड तुरयघट रहवूह महाभदनिवह रवणभंदार समिक्षुवि । उवगं-
धव्य नवरसमु पुहर्द्वद्वचणु लिणु जिम्ब चयहि विवेअवंत कियि” ४२ के तत्सङ्गीतं ठजैः । ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टभित्र यति-
श्चेत्तदा तदेवोपगन्धर्वं सङ्गीतम् । यथा “बजाहि गजिरघणमहूळ नचाहि नहयलंगणि नव चंचलविजुल । गायहि सिहि इह संगी-
अउ पाडसलच्छिहि करइ गुआणह मण आउल” ४३ के उपगीतं तजैः । तजैरिति पोडशभिरष्टभित्र यतिश्चेत्तदा तदेवोपगन्धर्वमुपगी-
तम् । यथा “जसु भुअबलु हेलुद्दरिअधरणि निसुणिवि वणयरगण उक्कीउ सुविक्कमु । अजवि हरिसिक नवदबंकुरदंभिण पयडोहे
कुलमहिहर पुलवगमु” ४४^{३७} के चूपौ गोन्दलम् । अष्टौ चतुर्मात्रा: पञ्चमात्रश्च गोन्दलम् । यथा “सद् विजुलअविवत्त तुह
जलहरकरि गुन्दलु निह न जाणसि विरहिअहं । इज भणि खितवि किपि अमंगलु दइभहुं असुंपवाहु पलुहृउ पंथिअहं” ४५ के पचूता

छंदोनु-

॥ ४५ ॥

रथ्यावर्णकं ठजैः । पण्मात्रश्चतुर्मात्रसप्तकं विमात्रश्च रथ्यावर्णकं ठजैरिति द्वादशभिरष्टमिश्र यतिः । यथा “विरह रहकइ सुहय न जंपइ न हसइ जीवइ केवलु पिअपचासइ । अहवा किन्ति उरथ्यावर्णणु करिसहुं निच्छहुं मरिसहुं तुहु जसु नासइ” ४६ ८ तच्च-चरी ढजैः । ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टमिश्र यतिश्चेत्तदा तदेव रथ्यावर्णकं चाच्चरी । यथा “चक्षरि चारुचवहिं अच्छर किवि रासद लोहाहिं किविकिवि गायहिं वरधवलु । रथहिं रथणसविधञ्च किवि दहिअकखय गिणहिं किवि जंगूसवि तुहु जिणधवल” ४७ ९ अभिनवं तजैः । तजैरिति पोडशभिरष्टमिश्र यतिश्चेत्तदा तदेव रथ्यावर्णकमभिनवम् । यथा “किं अज्जवि माणसिणि माणसि मणु विसटइ माणइ न पयाणउ रमणु । इअ संजाहण कोविण णावइ आरत्तावतणु अहिणववगमि हिमकिरणु” ४८ १० चूपचताश्चपलम् । तजैरिति वर्तते । चतुर्मात्रपक्षं पण्मात्रचतुर्मात्रश्रिमात्राश्चपलं । यथा “सुरसरितुङ्गतरङ्गसहोअर कित्ति चबल तुह बाणहिड जगु धबलइ । उहिं भमेति हु रिडअवकित्तिहु कालतणु नहु निवचूलामणि कवलइ” ४९ ११ ११ चूपौ चावसूतम् । तजैरिति वर्तते । चतुर्मात्रपक्षं पण्मात्रश्चतुर्मात्रद्वयं चासूतम् । यथा “उण्हयअमय मऊहमऊहविदूसहु चंदणपक्षुवि जलइ लयाहरुवि । इय तुह विरहिण तहि तणुंअगिहि सुहय सुहाइ न किपि वि पसिअहि दथ करिवि” ५० १२ च्छद्वौ सिहपदम् । तजैरिति वर्तते । नव चतुर्मात्रा हिमात्रश्च सिहपदम् । यथा “जावयरसरंजिथ वरकामिणिपय पडिविरिहि लंठिइ जइ किर आसि सइ । संपइ हववणगयसहिरासणसीहपयंकिअ तुह रिवधरइंति पिण्ठिअहि” ५१ १३ तदीर्घकं ठजैः । ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टमिश्र यतिश्चेत्तदा तदेव सिहपदं दीर्घकम् यथा “दीहरभुअदंडविडविभसुरसेहुरकरु उरवदतुलिअविसालसिलायलु । उरभदकोअंडवयंडिमहसिभधणेजड पित एकंगिण जिणइ वेरिवलु” ५२ १४ पश्चूः कलकण्ठीरुतम् । ठजैरिति वर्तते । पण्मात्रश्चतुर्मात्राएकं च कलकण्ठीरुतम् । यथा “मित मलयसमीरणुअगिहि अहिणवपलव दिहिहि कलर्यठीरुउ कन्हाहि । विसकंदलिसशिह मुदह दूसह खणि खणि पाणंतिर मुच्छाभरु अप्पहि” ५३ १५ पाच्छदाः शतपत्रम् । ठजैरिति वर्तते । पण्मात्रद्वयं चतुर्मात्रपक्षं हिमात्रश्च शतपत्रं । “यथा एकु पसारइ जइ दिअवइ कर तुवि मवलइ सयवतु निरारिजो आओलडं । पहु तुह पुण करसरसीहु दिअवहलकिखवि दिहुइ फुडु विअसइ अग्गलइ” ५४ १६ १६ च्छदतावतिदीर्घ ठजैः । चतुर्मात्रनवकं विमात्रश्चातिदीर्घ ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टमिश्र यतिः । यथा “जइ जाहिं सुरसरिं जइ गिरिनिज्जर सेवहिं जइ पइसहि काणणतरुसंडय । रिव निव तुवि नवि हुटहिं पहु तुज्जु पयावहु कालहु अहदीहिहरभुअदंडय” ५५ १७ पाच्छता मत्तमा-

तक्षविजृम्भितम् । द्वैरिति वर्तते । पञ्चात्रद्वयं चतुर्मात्रपक्षं त्रिमात्रश्च मत्तमातङ्गविजृम्भितं । यथा “पश्चिमलंठण मयलेहिण उहासिअ-
 करदंडिण तारा हरणिणनिसिअरिण । उअ नीसंकिण भड विरहिण जणहु जणिजइ असमु मत्तमायंगविअभिइण” ५६३१ ॥ च-
 त्यारिंशत्कला एकद्वयिका वा मालाध्युवकम् ॥ चत्वारिंशन्मात्रा यद्वा एकद्वयिका इति एकचत्वारिंशहि॒चत्वारिंशद्वा माला-
 ध्युवकं नाम द्विपदी । यथा “तह पुहइ॒सरसेहर किसि अकित्तिम सुरहितदिसिमुह जाम्बहि॒ सम्बिपद्विभिइ । ताम्बहि॒ तक्षणि सुरसुंदरि-
 छोभहु सुरतरुक्षुममालध्युवु दुअ मणवच्छहिइ” ५७ एवमेकद्वयिकयोरप्युदाहार्यम् । एवं द्विपदीध्युवा चतुःपष्ठिः ॥ अयं चात्र
 विवेके । “सिंहावलोकितार्थेषु विज्ञसौ संविधानके । मङ्गलेव ध्युवा प्रोक्ता द्विपदान्यत्र कीर्त्यते” इति । प्रकाशान्तरेण द्विपदीराह ।
 ५ चो विजया । एकशतुर्मात्रः पादे चेहिजयानाम द्विपदी । यथा “सजया । विजया” ५८ ॥ पो रेवका । पञ्चमात्रो रेवका “वहुवया ।
 रेवया” ५९ ॥ पो गणद्विपदी । पञ्चमात्रो गणद्विपदी । यथा “नियजुवई । गणहु वई” ६० ॥ चतौ स्वरद्विपदी । चतुर्मात्रत्रि-
 मात्रौ स्वरद्विपदी । यथा “पसरदु वई । अखलिअगई” ६१ ॥ पदावप्सराः । पञ्चमात्रद्विमात्रावप्सराः । यथा “उअ अच्छुरा ।
 नयमच्छरा” ६२ ॥ अष्टौ कला चसुद्विपदी । यथा “सु तब सुदु वई । जयह नरवई” ६३ ॥ चौ करिमकरभुजा । चतुर्मात्रद्वयं
 करिमकरभुजा । यथा “करिमयरभुओ । उबहुयभुओ” ६४ ॥ चलदलाश्चन्द्रलेखा । चतुर्मात्रो लघुद्विमात्रो लघुष्व चन्द्रलेखा ।
 यथा “नवचंदलेह । जिम्ब मुद्र एह” ६५५ पतौ मदनविलसिता । पञ्चमात्रद्विमात्रश्च मदनविलसिता । यथा “मयणविलसिअं ।
 पाववसिअं” ६६ चपौ जम्भेदिका । चतुर्मात्रपञ्चमात्रौ जम्भेदिका । यथा “सा तसु बेहिआ । सुहु जंभेदिआ” ६७ ॥ पचौ लवली ।
 पञ्चमात्रचतुर्मात्रौ लवली । यथा “उअ चणावलिआ । कुहिभ लवलिआ” ६८ ॥ सप्त कला दलौ चामरपुरसुन्दरी । आदौ सप्त
 कलास्तो द्विमात्रो लघुष्वामरपुरसुन्दरी यथा “अमरपुरसुन्दरिहि॒ । भड वरिश सर्थवरिहि॒” ६९ ॥ पचौ काञ्जनलेखा । पञ्चमात्र-
 चतुर्मात्रौ काञ्जनलेखा । यथा “मणिकंचणरेहिआ । सुरसुंदरि बेहिआ” ७० ॥ पौ चाहः । द्वौ पञ्चमात्रौ चाहः । यथा “चारुचंपयरुई ।
 ओअ सोहइ लुभई” ७१ ॥ तपताः पुष्पमाला । त्रिमात्रपञ्चमात्रत्रिमात्राः पुष्पमाला । यथा “एह ललिअदेह वाल । नाह जाइफुङ-
 माल” ७२ तोमरभित्यन्ये । एवमन्या अपि विंशन्मात्रापर्यन्ता अभ्युद्वाः । अप्रसिद्धाभिधानत्वात् नोक्ताः । वदाह “ चतुर्मात्रादिकर्त्रि-
 शत्वान्तैरंडियुगैः पुनः । एकान्तैरन्तवर्णर्थमके द्विपदीं विदुः” द्विपदीप्रकरणम् ॥ गाथात्रानुक्तम् । जत्र शास्त्रे यजोर्कं छन्दस्लहाथा-

संज्ञम् । यथा “दश धर्मं न जानन्ति, द्वितीयां निवोधनात् । मत्तः प्रमत्त उम्मत्तः, कुद्दः आन्तो तु मुक्षितः ॥ त्वरमाणश्च भीहश्च लुधः कामीति ते दश ॥ ७३ ॥ अत्र त्रिभिः पद्मिर्वा पादैः श्लोकः ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ द्विपदीव्यावर्णनो नाम सप्तमोऽध्यायः ।

६ अथ प्रस्तारादयः पद्म प्रत्ययाः । प्रस्तारं इति प्रस्तारो, वृत्तानां विलारतो विन्यासः, स आदिवैष्टों प्रत्ययानां ते प्रस्तारादयः, प्रतीतिजननात्प्रत्ययासोऽधिक्रियन्ते । ते च पद । यदाहुः “प्रस्तारो नष्टमुहिं सर्वेकादिगलक्रिया । सङ्घाया चैवाध्ययोगश्च पडेते प्रत्ययाः स्मृताः” । तत्र प्रस्तारमाह । ७ प्राक्कल्पपाद्यगोऽधो लः परमुपरि समं प्राक् पूर्वविधिरिति समयभेदकूद्जं प्रस्तारः ॥ तत्राचं कमः । पादेऽर्द्धे छन्दसि वा यावन्तो वर्णस्तावन्तो गुरवः प्रथमविकल्पे स्थाप्याः । यथा समवृत्तस्य त्र्यक्षरे पादे गुरुत्रयं ५ ५ ५, ततोऽस्य प्राक्कल्पस्तायो यो गुरुस्तावाधो लघुः स्थाप्यः, ततः परमुपरि समं स्थाप्यं, यत्रोपरि गुरुस्तावाधस्तादपि गुरुत्रयोपरि लघुस्तावाधस्तादपि लघुः यथा ५ ५ ५, ५ ५ युनः प्राक्कल्पाद्यगुरोरधो लघुः स्थाप्यः, परमुपरि सममिति वचनात्तः परं गुरुः स्थाप्यः । ततः स्थापितलघोः प्राक् शुष्ठे पूर्वविधिरिति पूर्वस्य प्रथमविकल्पस्य सर्वगुरोर्विधिर्विधानं, प्रथमविकल्पे यो वर्णः स चेह गुरुरेव । यथा एवं सर्वलघुविकल्पं यावदयं विधिः करणीयः । यथा ५ ५ ५ समयभेदकूद्जंमिति समयोऽभ्युपगमस्तुत्तेदकारी विकल्पः प्रस्तारकमायातोऽपि वर्जनीयः, सङ्घायां न गणनीय इत्यर्थः । ५ ५ ५ अस्य चाद्यसमादात्मुपयोगः । *इति समवृत्तप्रस्तारः । ५ १ ५ सर्वगुरोः ५ ५ ५ आशगुरोरधोलघुस्ततः परमुपरि सममिति १ १ ५ ५ १ प्रथमपादद्वितीयगुरुवैक्षरस्तावाधोलघुः, परतस्तु परमुपरि सममिति ५ ३ १ अनया रीत्या सर्वलघुं यावत् षोडशभेदाः— १ ५ १ ५ १ १ १

S	S	S	S	S	एषु प्रथमपैष्टुकादशपोडशाः समवृत्तभेदवेनाभ्युपगतार्द्दसमवृत्तभेदकारित्वादूर्जनीयाः ततः शेषा ह्रादश शुद्धार्द्द- समभेदाः । विपमप्रस्तारे तु पादचतुष्टयस्य प्रस्तारः कार्यः । यथा द्वक्षरपादचतुष्टयस्य सर्वंगुरोः ५५५५५५५५५ प्राक्कल्पायागोऽधो ल इत्यायगुरोरधो लघुः स्थाप्यः ततः परमुपरि सममिति परतो गुरुपट्टकं स्थाप्य । ५५५५५५५५५५, पुनः प्रथमपादद्वितीयगुर्वक्षरस्याधो लघुः परमुपरि सममिति परतो गुरुपट्टं ततः प्राक् पूर्वविधिरित्वादौ गुरुः स्थाप्यः ६ ५५५५५५५५५ अनया रीत्या सर्वलघुं यावत् पद्मज्ञाशदधिकं शतद्वयं भेदाः, लेपां मध्यात् समार्द्द- समरूपत्वेन अभ्युपगतविषयमप्रस्तारभेदकारित्वात् प्रथमो द्वितीयात् सप्तदशः सप्तदशोऽन्त्यभेदं यावत् वर्जनीयाः । ते च समुदिताः पोडशाः । तद्यथा करदशपोडशाः समभेदाः । अन्ये प्यार्थायाः प्रस्तारो यथा “प्रथमस्त गुरोरधो लघुः स्थाप्यस्ततः परमुपरि तीयादिगणानामधो गुरुवः स्थाप्याः, प्रथमगणे मात्रास्तावत्यो गुरुल- तुर्मात्रत्वात्पूर्वगणस्याद्यैका मात्रा यमेवे प्रथमगणो गर्वन्तः ॥ ६ अन्ये	५५५५५५५५५५ १	५५५१५५५१ १३७	
S	S	S	S	१५५१५५५५ १६	१५५१५५५१ १५४			
I	S	S	I	५१५५५५५५ ३५	५१५१५१५ १७१			
S	I	S	I	११५५१५५५ ५२	११५१११५ १८८			
I	I	S	I	५५१५५५५५ ६९	५५११५५१ २०५			
S	S	I	I	१५१५१५१५ ८६	१५१११५ ११२२			
I	S	I	I	५११५५१५ १०३	५१११५ १११२९			
S	I	I	I	१११५११५ १२०	११११११ १५५५			

रघो लघुस्ततः परमुपरि सममिति अन्ये गणा गुर्वात्मकाः प्राक् पूर्वविधिरिति मात्रात्रये प्रथमगणसम्बन्धिन्यवशिष्टे यदि लघुपूर्वो गुरुहृदीयते तदा नौजे ज इति वचनाऽसमयमेदः स्थाप्त ततो गुरुपूर्वो लघुहृदीयते इति तृतीयमेदे गुरुवादि ५ । प्रथमो गणः । शेषाश्च तथैव । पुनराद्यगुरुरवो लघुस्ततः परमुपरि सममिति द्वौ लघु शेषाश्च गणा गुर्वात्मकाः प्राक् पूर्वविधिरित्येका मात्रा प्रथमगणेऽवशिष्यते, सा प्राक् न्यव्येति चतुर्मेदे सर्वलघुः प्रथमो गणः ॥ १ ॥ शेषाश्च तथैव । पुनर्द्वितीयगणप्रथमगुरुरघो लघुस्ततः परमुपरि सममिति द्वितीयगणद्वितीयगुरुत आरभ्य सर्वे गुरवः । प्राक् पूर्वविधिरिति यदि लघुपूर्वं गुरुहृदयं दीवीते तदा गणनाशास्त्रसमयमेदः स्थाप्त,

तदेवतन्माभूदिति द्वितीयगणापेक्षयैव द्वितीयगणलघोः पूर्वो लघुर्देयः । प्रथमश्च गणः सर्वगुरुरिति पूर्वविधिना गुर्वात्मक इति द्विगुरुं-
र्बन्तश्च पञ्चमे भेदे प्रथमद्वितीयौ गणौ, ततः पष्टसप्तमाऽप्तमेषु भेदेषु क्रमेण द्वितीयतृतीयचतुर्थेभद्रतुल्यः प्रथमो गणो, द्वितीयश्च गुर्वन्त
एव, ततो नवमे भेदे द्वितीयगणगुरुरेष्ठो लघुस्ततः प्राक् पूर्वविधिरिति लघुपूर्वो गुरुः प्राक् देयस्तेन जगणस्तत्र सम्पन्नः । प्रथमश्च
गुर्वात्मक उपरि तुल्यत्वं मुनः परेषां स्थितमेव यावद्विशतितमे भेदे गणद्वयं लघुरूपं संपन्नं । इति द्वितीयो गणो विश्वत्वा निष्ठितः ।
तृतीयगणश्चतुर्भेद एकैको विश्वतिकृत्योऽकाल्या निष्ठितः । चतुर्थगणः पञ्चभेद एकैकोऽशीतिकृत्वश्चतुःशत्वा निष्ठितः । पञ्चमगणश्चतुर्भेद
एकैकश्चतुःशतीकृत्वः पोदशशत्वा निष्ठितः । पष्टगणो हृषभेद एकैकः पोदशशतीकृत्वो द्वाग्रिंशच्छत्वा निष्ठितः । सप्तमगणश्चतुर्भेद एकैको
द्वाग्रिंशच्छतीकृत्वो द्वादशभिः सहस्ररष्ट्रशत्वाच्चर्निष्ठितः । अन्त्यो गुरुरेष्ठ एव एकेन गुरुत्वं तदेवेति तावद्विरेव निष्ठितः । एवं निश्चितं
पूर्वार्द्धम् । पराद्द्वयपि गणविकल्पाणिधित्य प्रस्तारयेत् । एवमन्वेष्वपि मात्राञ्चन्दःसु प्रस्तारो ज्ञेय इति । समवृत्तानां प्रकाशान्तरेण
प्रस्तारमाह । ८ गलावधोऽधो द्विर्द्विरतः । समवृत्तानां प्रस्तारे चिकीपिंते प्रथमपक्षो यावत्सङ्ख्यापरिमाणमेकान्तरितावधोऽधो
गुरुलघु स्थाप्यौ, अतः परं द्वितीयादिपक्षिष्ठु पूर्वद्विगुणा गुरुवो लघवश्चाधोऽधः स्थाप्याः । यथा अ्यक्षरे छन्दसि प्रथमपक्षो
एकान्तरिता गुरुलघवोऽष्टसंख्यां वावत् स्थाप्या, द्वितीयपक्षो द्वौ द्वौ, तृतीयपक्षो चत्वारशत्वाराः । इति प्रस्तार उक्तः । समवृत्तानां नष्ट-
माह । ९ नष्टाङ्गस्य दले लः सैकस्य गः । किंचिहुत्तं नष्टं चतुर्थं पञ्चमं वा, तत्समं यदि भवति तदा दलेऽर्थं कृते ल इति लघुरूप्यते
पुनर्दले लघवो लघ्यन्ते, अथ वैपम्यासंख्यार्थं न ददाति तदा सैकस्य ग इति सैकस्याङ्गस्य दले कृते गुरुरूप्यते, पुनर्स्तद्वत् नष्टवृत्तमुख्य-
त्वते । यथा अवैव अ्यक्षरे छन्दसि पञ्चमं वृत्तं नष्टं, पञ्चार्थं न ददतीति सैका पदं तदर्थं गुरुः, पुनर्स्यार्थं न ददति सैकाश्चत्वारस्तदर्थं गुरुः,
द्वयोरधंसेक इति लघुरिति । द्वौ गावेको ल हृषदशं पञ्चमं वृत्तं ५५ । इति समवृत्तनष्टविधिरुक्तो । जातीनां नष्टविधिरुप्यते ९ नष्टाङ्गे गणैर्ह-
तशेषपसंख्यो गणो देयो राशिशेषे लघ्यं सैकम् । नष्टस्य वृत्तस्याङ्गे स्थापिते गणैर्माणविकल्पैर्हृते यच्छेषं तत्संख्यो गणो देयः । यत्र तु राशिशेषं
भवति, तत्र लघ्यं सैकं कार्यम् । ततः पुनर्स्यासुलुत्तरगणविकल्पैर्हृते शेषपसंख्यो गणो देयः । यथा आर्याप्रस्तारे एका कोटिरेकविश्वतिरूपाः
एकविंशतिः सहस्रा है शते द्वादशोत्तरे इत्येतावत्संख्यं वृत्तं नष्टं कीदशमिति पृष्ठे प्रथमगणश्चतुर्थविंशतिः कल्प इति चतुर्भिर्नामाङ्गं हरेत्,
लघ्यं विश्वतिरूपाः चित्तस्वरूपाः शतानि वृत्तराणि, शेषं चत्वारीति तदिकलेषु चतुर्थं सर्वलघुं न्यसेत् । । । । । द्वितीयो गणः पञ्च-
विकल्प इति पञ्चर्भिरहरेत् । लघ्यं पदं लक्षाः पदं सहस्राः पष्टविधिकाः, राशेष्व हताः शेषं श्रीणीति तद्रूपविकल्पेषु तृतीयं मध्यगुरुं न्यसेत्,

छंदोनु-

॥ ४८ ॥

अथ जातीनामुद्दिष्टमाह । ६ आथमन्त्येन हरतं व्यधस्तनम् । स जयति कुमारपालः, श्रीमानवनिपतिशतविनुतचरणः । निर्मलव-
शसा धवलितभुवनश्चकधरतुल्यौजाः । ७ केनचिदियमार्या कतिथीति पृष्ठे, अस्या गणान् संस्थाप्य तदधश्तुप्यज्ञादिकां विकल्पसंख्यां
यथासंभवं लिखेत् । ततो गणितकमेण आथमन्त्येन हत्वा व्यधस्तनमिति तत्र दृष्टिकल्पादधस्तान् विकल्पान् राशेऽर्थपोद्य संख्यां
लक्ष्यानेतावतिथं चतुर्मिति निर्दिशेत् । कथं, अन्ते न्यस्तस्याद्वगणस्याविकल्पवादेकमङ्गमधो निधाय सप्तमगणस्य चतुर्विकल्पाचातुर्भिर्हन्यात्,
जातानि चत्वारि, इह दृष्टः सर्वगुरुस्तस्याधस्तानानन्तगुरुवांदिगुरुसर्वलबूङ्गीन् असाद्वाशेः पातयेत्, शेषमेकम् । पष्ठाविकल्पः
पञ्चमे चतुर्भिर्हते अधस्तने चैकसिन् सर्वलघौ त्वके त्रीणि, चतुर्थे पञ्चभिर्हतेषु पञ्चदश, अधस्तनेषु त्रिषु त्वकेषु द्वादश, तृतीये
चतुर्भिर्हतेषु एषत्वाविरिक्षत्, त्वाऽन्यं नास्ति । द्वितीये पञ्चभिर्हतेषु त्रिषु त्वकेषु हे शते सप्तत्रिशतदधिके, प्रथमे चतुर्भिर्हतेषु एकसिन्
त्वके नव शतानि सप्तत्रिशतदधिकानि, पूर्वाद्वान्त्याद्वंगणश्चाविकल्पः । सप्तमे चतुर्भिर्हतेषु सप्तत्रिशतचतुर्षट्यादीत्यधिकानि । त्वाऽन्यं
नास्ति । पठे द्वाभ्यां हतेषु पञ्चसप्ततः शतानि पद्मसप्ततः शतानि । त्वाऽन्यं नास्ति । पञ्चमे चतुर्भिर्हतेषु त्रिंशत्सहस्रासीणि शतानि चतुर्हत्तराणि । त्वाऽन्यं नास्ति । चतुर्थे पञ्चभिर्हतेषु चतुर्थे त्वकेषु लक्षमेकपञ्चाशतसहस्राः पञ्च शतानि पोडशाविकानि । तृतीये
चतुर्भिर्हतेषु त्रिषु त्वकेषु एष लक्षः पष्ठिशतानि एकपद्मविकानि । द्वितीये पञ्चभिर्हतेषु द्वयोस्त्वक्योऽस्तिशालुक्षासिंशसहस्रासीणि शतानि
च्युत्तराणि । प्रथमे चतुर्भिर्हतेषु त्वाऽन्याभावादेका कोटिरेकविंशतिलक्षां पूर्वविंशतिः सहस्राः हे शते द्वादशोत्तरे एतावतिथीति निर्दि-
शेत् । यदाह “गणानुदिष्टगायायाः, संस्थाप्य तदधो लिखेत् । चतुर्पञ्चादिकां संख्यां, स्थानस्थानोचितां ततः । १ । हत्वा हत्वायमन्त्येन
चोपरिश्वयणादधः । पृथग् छतगणेऽप्योदय गणसंख्यां विकल्पयेत् । २। हताद्वायैचिता तावत्यावदायाङ्गसंभवः । तत्संख्यामुद्देश्योद्वायामुदि-
ष्टप्रत्यये तुधः” ॥३॥ एवमन्यास्वपि जातिषु यथा स्वविकल्पं ज्ञेयमित्युद्दिष्टसंख्यानयनम् । अथ सैवेकादिगलकियापरिज्ञानार्थमाह । ४ वर्ण-
समानेककान् सैकानुपर्युपरि क्षिपेत् मुक्तत्वान्त्यं सैवेकादिगलकिया ॥ वर्णसमान् वर्णतुल्यान् यावन्तो वर्णस्तावत पृक्कान्, सैकान्
एकेन सहितान्विन्यस्योपर्युपरि क्षिपेदन्त्यं सुकृता, इयं सैवेकादिगलकिया । सर्वगाणां सर्वलानामेकादिगानामेकादिलानां च परिज्ञानाय कि-
याकरणमित्यर्थः । यथा चतुरक्षरे छन्दसि पैतैकका उपर्युपरि न्यस्यन्ते १ ततोऽधस्तनो द्वितीये क्षिप्यते २ द्वितीयोऽपि तृतीये ३ तृतीयोपि
चतुर्थे ४ मुक्तवान्त्यमिति वचनादन्त्यो वर्यते ५ पुनरधस्तनो ६ द्वितीये क्षिप्यते ७ द्वितीयोऽपि ८ तृतीये ९ अन्ते १० मुक्तवा
पुनरधस्तनो ११ द्वितीये क्षिप्यते । जातम् १२ अत्र प्रथमकं १ सर्वगुह २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ चत्वार्ये १० कलघूनि ११ त्रिगुरुणि १२ ५ ६ ७ ८ ९

५।५५ ५।५ ५।५ । पद द्विलघूनि द्विगुहणि ॥ ५।५ चत्वारि त्रिलघून्येकगुहणि ॥ ५।५ एकं एकं सर्वलघु ॥ ॥ ॥
 इयमेव सर्वेकादिगलकिया प्रथमपैष्टकादशपोडश समवृत्त
 लघबश्वत्वारो द्विलघबश्वत्वारस्तिलघवः । एवमन्येष्वपि १।५५ हान्या ब्रह्मराद्वसमस्य ॥ ५। यथा ४ अत्र चत्वार एक-
 कादिगलकिया ब्रह्मरसमवृत्तहान्या चतुरक्षराद्वसमहान्या च १।५५ अर्द्धसमेषु ज्ञेयम् । तथा ५।१। अष्टा ४ क्षरजाते: सर्वे-
 मेषु ज्ञेयम् । अथ जातीनां सर्वेकादिगलकियामाह- ५।५५ ॥ ४ आद्यभेदानधो- ५।५५ अक्षरविषमस्य यथा ॥ ५।५५ ॥ ५।५५ एव ४ मन्येष्वपि विष-
 भेदो न्यस्य पैरहेत्वाऽत्रे क्षिपेत् ।
 आर्यायामायगणस्य भेदान् लघु द्विलघु चतुर्लघुनेकं द्वावेकं चेत्यधः स्थापित्वा पैरद्वितीयग
 कन्येकसंख्यैः कपाटसन्धिकमेण स्थापितैः यथा ३ पृथग् पृथग् गुणवित्वा अत्रे क्षिपेदिति । एकेन गुणितेन जातमग्रतः
 त्थाप्य ३ अत्र त्रिभिर्गुणितं ३ क्षिपेत् जातं ३ पुनरेकेन ३ गुणितमत्र क्षिपेत् जातं ३ अत्र एको लघुः पञ्च द्विलघबोऽष्टौ चतु-
 लघवः १ पञ्च पदलघवः ३ एकश्च ५ सर्वलघुरिति १ पुनरस्य राशेनवैव दिशा ५ तृतीयगणविकल्पैर्घाते जातस्य परस्मिन्
 राशी क्षेपे जातं ३ । पुनरस्य राशेनवैव दिशा चतुर्थगणविकल्पैर्घाते जातस्य परस्मिन् १ राशी क्षेपे जातं ३ । अथ संख्यामाह-
 ४ ते पिण्डिताः ३४ संख्या । ते सर्वेकादिगलाह्वाः पिण्डिता एकीकृताः संख्या भवन्ति तथात्-अस्मिन्नेव ४० चतुरक्षरे छन्द-
 स्येकं चत्वारि पद ५६ चत्वार्येकमिति पोडश वृत्तानि भवन्ति । एवमर्द्धसमेषु विषमेषु मात्राङ्गन्दस्तु च ज्ञेयं । ५० अथ प्रकाशान्त-
 रेण समवृत्तानां ३ संख्यामाह । ४ वर्णसमद्विकहतिः समस्य । समवृत्तस्य पादे यावन्तो वर्णास्तावतां ५० द्विकानामन्योऽन्य-
 वातः समवृत्तानां संख्या । तत्र उक्तायां द्विकस्यान्योऽन्यवातो न संभवतीति द्विभेदैव । अत्युक्ताद्विकद्वयवाते १ चतुर्भेदा । मध्या-
 द्विकत्रयवाते अष्टभेदा । प्रतिष्ठाद्विकचतुर्दशवाते पोडशभेदा । एव यावदुल्कते: पर्दिष्ठाते: द्विकानामन्योऽन्यवाते पद कोव्य एक-
 सहतिलक्षा अष्टौ सहस्राण्यष्टौ शतानि चतुःपट्टयविकानि । ४ ते द्विगुणा द्विहीनाः सर्वे । ते विवक्षितजातिभेदा द्विगुण-द्विहीना उक्ता-
 दयो विवक्षितजातिपर्यन्ताः सर्वे भेदा भवन्ति । यथोऽकृतिभेदा एव द्विगुणा द्विहीनाः सर्वजातिभेदाख्ययोदश कोटयो द्वाचत्वारिंहक्षा:
 ससप्तदश सहस्राः सप्तशतानि पर्दिष्ठात्रयविकानि भवन्ति । यथा चा गायत्र्यां चतुःपट्टभेदा द्विगुणा द्विहीना गायत्रीपर्यन्ताः पर्दिष्ठात्रयविकं
 शतसुक्तादिजातिभेदा भवन्ति । एवमन्यास्त्वपि वाच्यं । अथ प्रकाशान्तरेणाद्वसमसंख्यामाह ४ समकृती राश्यूना अर्द्धसमस्य ।
 सममिति समवृत्तसंख्योच्यते । तस्य कृतिर्वर्णः । सा राश्यूना समवृत्तसंख्याहीना । अयमर्थः—समवृत्तसंख्या गुणिता समवृत्तसंख्या-

राशयूना अर्द्धसमस्य संख्या भवति । यथा चतुरक्षरसमवृत्तसंख्या पोडश तल्कृतिर्हैं शते पदपञ्चाशादधिके समार्द्धसमभेदाः । ते राशयूनाः शुद्धार्द्धसमस्य संख्या भवति । द्वे शते चत्वारिंशादधिके । अथ प्रकारान्तरेण विषमवृत्तसंख्यामाह- ६ तत्कृतिर्विषमस्य । तस्याः समकृतेः कृती राशयूना विषमवृत्तस्य संख्या । यथा-असिंक्रेब चतुरक्षरे छन्दसि समकृतिर्हैं शते पदपञ्चाशादधिके, तस्याः कृतिः पञ्चपटिः सहस्राः पञ्च शतानि पदपञ्चाशादधिकानि समार्द्धसमविषमसंख्या, अस्यां समार्द्धसमराशयूनायां पञ्चपटिः सहस्रा द्वे शते अशीत्यधिके । अथ मात्रावृत्तानां प्रकारान्तरेण संख्यामाह- ८ विकल्पहतिर्मात्रावृत्तानां । मात्रावृत्ते या गणविकल्पसंख्या सा अन्योऽन्यहता मात्रावृत्तस्य संख्या भवति । सा च यथास्थानं प्रागेवोदाहृता । अत्र मात्राविकल्पानां संख्यामाह- ८ अङ्कान्त्योपान्त्य-योगः परे परे मात्राणाम् । अङ्कानामेकद्वयादीनां यावन्त्योपान्त्यौ तयोर्योगः परस्परमीलनं परे परे स्थाने न्यस्तौ मात्राणां संख्या भवति । यथा द्वे(द्वे)क्योदर्न्योपान्त्ययोर्योगे ग्रयः परस्थाने न्यस्तास्त्रिमात्रस्य विकल्पसंख्या । विकटिक्योर्योगे पञ्च परे स्थाने न्यस्ताश्चतुर्मात्रस्य विकल्पसंख्या । पञ्चक्त्रिक्योर्योगेऽष्टौ परे स्थाने न्यस्ताः पञ्चमात्रस्य विकल्पसंख्या । अष्टकपंचक्योर्योगे ग्रयोदश परे स्थाने न्यस्ताः पण्मात्रस्य विकल्पसंख्या । ग्रयोदशकाष्टक्योर्योगे एकविंशतिः परे स्थाने न्यस्ताः सप्तमात्रस्य विकल्पसंख्या । एकविंशतित्रयोदश-क्योर्योगे चतुर्भिंशतपरे स्थाने न्यस्ता अष्टमात्रस्य विकल्पसंख्या । स्थापना । १|२|३|४|५|६|७|८|९ एवमुत्तरत्रापि । अथात्व-योगमाह- ६ द्विग्नानेकाध्वयोगः ॥ द्विग्ना द्विगुणा एकेन रूपेण हीना । १|२|३|४|८|९३|२१|३४ संख्या अध्वयोगो भूमि-मानं भवति । न्यक्षरे छन्दस्यष्टौ प्रस्ताराः । ते द्विगुणिताः पोडश । तत एकसिन्पातिते पञ्चदश । पञ्चदशाकुलायां भुवि न्यक्षरं छन्दः प्रस्तार्यते । एकमद्गुलं वर्णेनावष्ट्यते । एकं चान्तरालं चाध्वमानं । इह च प्रस्तारसंख्ययोरेवोपयोगो नष्टादयस्त्रिव्रमात्रं । अध्व-योगस्तु पुरुपेच्छानुविधायिरवेनानियतो, न च क्षेत्रनियमे कलमस्ति इति निरुपयोगः । पूर्वाचार्यानुसरणात्प्रसाभिरुक्तः ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोनुशासनवृत्तौ प्रस्तारादिव्यावर्णनो नामाष्टमोऽध्यायः ॥
संपूर्णोऽयं ग्रन्थः ॥

Published by Devakaran Mulchand, Lalbag, Panzarapole, Bombay. Printed by' B. R. Ghanekar
at the Nirnaya-sagar³ Press 23 Kolbhat Lane, Bombay.

॥ श्रीछन्दोऽनुशासनं संपूर्णम् ॥